

Liahona

Generalkonferenstal

President Nelson uppmanar heliga att
"låta Gud råda" och fördömer rasism

Ledarförändringar i de sjuttios
kvorum och presiderande
biskopsrådet tillkännagivna
6 nya tempel tillkännagivna

Fotografier: Lo Narváez, Región de Valparaíso, Chile; infällt: Apia, Samoa

På grund av covid-19 hade få medlemmar i kyrkan möjlighet att samlas i möteshus för att se konferensen. I stället sändes mötena via nationella och regionala tv- och radiostationer i över 50 länder, vilket gjorde konferensen tillgänglig för en möjlig publik på över 1,4 miljarder människor.

Innehållsförteckning november 2020

Årgång 144 • Nummer 11

Lördagens förmiddagsmöte

- 6 Vi går framåt
Russell M. Nelson
- 8 Vi ska pröva dem med detta
David A. Bednar
- 12 Att bli som han
Scott D. Whiting
- 15 Ögon till att se
Michelle D. Craig
- 18 Hjärtan förenade i rättfärdighet och enighet
Quentin L. Cook
- 22 Rekommenderad åt Herren
Ronald A. Rasband
- 26 Älska era fiender
Dallin H. Oaks

Lördagens eftermiddagsmöte

- 30 Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och general-ämbetsmän
Henry B. Eyring
- 32 Hållbara samhällen
D. Todd Christofferson
- 35 Finna glädje i Kristus
Steven J. Lund
- 38 Alla nationer, släkter och tungomål
Gerrit W. Gong
- 42 Det fanns bröd
W. Christopher Waddell
- 45 Sonen – den utomordentliga gåvan
Matthew S. Holland
- 48 Kristi kultur
William K. Jackson
- 51 Gud ska göra något ofattbart
Dieter F. Uchtdorf

Kvinnornas möte

- 55 Genom enighet i känsla får vi kraft från Gud
Sharon Eubank
- 58 Behåll växeln
Becky Craven
- 60 Jesu Kristi helande kraft
Cristina B. Franco
- 67 Systrar i Sion
Henry B. Eyring
- 70 Var vid gott mod
Dallin H. Oaks
- 73 Välkomna framtiden med tro
Russell M. Nelson

Söndagens förmiddagsmöte

- 77 Var ständigt vakna och be
M. Russell Ballard
- 80 Frid, var lugn
Lisa L. Harkness
- 82 Sök Kristus i varje tanke
Ulisses Soares
- 86 Jag tror på änglar
Carlos A. Godoy
- 88 Vi talar om Kristus
Neil L. Andersen
- 92 Låt Gud råda
Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

- 96 Prövade, bevisade och polerade
Henry B. Eyring
- 99 Låt uthålligheten leda till fulländad gärning och räkna det som enbart glädje!
Jeremy R. Jaggi
- 102 Storligen gynnad av Herren
Gary E. Stevenson
- 106 Be, sök och bulta
Milton Camargo
- 109 Gör det rätta, älska barmhärtighet och vandra i ödmjukhet med Gud
Dale G. Renlund
- 112 En kraft som består
Kelly R. Johnson
- 115 Vänta på Herren
Jeffrey R. Holland
- 118 Det nya normala
Russell M. Nelson
- 64 Generalauktoriteter och general-ämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga
- 120 Kyrkonytt
- 127 **Kom och följ mig** – Hämta lärdom från generalkonferenstal

Osaka, Japan

Den 190:e halvårskonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 3 oktober 2020

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Patrick Kearon
Avslutningsbön: Äldste Juan A. Uceda
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square*: "Truth Eternal", *Hymns*, nr 4; "Lova och priså din Herre och Konung", *Psalmer*, nr 40, arr. Wilberg; "Jag vet han älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 42–43, arr. Cardon; Kom Guds barn, från land och stad", *Psalmer*, nr 28; "Har jag gjort något gott?" *Sånger*, nr 158, arr. Zabriskie; "Älska varandra", *Psalmer*, nr 198, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 3 oktober 2020

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste J. Devn Cornish
Avslutningsbön: Joy D. Jones.
Musik av diverse körer: "Folk och nationer, hör himlens röst" *Psalmer*, nr 181, arr. Schank; "Jesus vår Herre", *Nordstjärnan*, okt. 1998, s. LS3, arr. Kasen; "Gå ut med tro", *Psalmer*, nr 179; "En grundval blev lagd", *Psalmer*, nr 38, arr. Ashby.

Kvinnornas möte, 3 oktober 2020

Mötesledare: Bonnie H. Cordon
Inledningsbön: Liz Darger
Avslutningsbön: Kathryn Reynolds
Musik av diverse körer: "Som Sions ungdom, löftets barn", *Liahona*, apr. 2000, s. 24, arr. Kasen; "Jag är Guds lilla barn", *Psalmer*, nr 194; "Min himmelske Fader älskar mig", *Barnens sångbok*, s. 16–17, arr. Staheli; "Mer helighet giv mig", *Psalmer*, nr 77, arr. Goates.

Söndagens förmiddagsmöte, 4 oktober 2020

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Randall K. Bennett
Avslutningsbön: Äldste Walter F. González
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "Awake and Arise", *Hymns*, nr 8; "Press Forward, Saints", *Hymns*, nr 81, arr. Wilberg; "Ifall Jesus stod bredvid mig", DeFord, arr. Cardon; "Tack, Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10; "Jord med tusen blommor små", *Psalmer*, nr 46, arr. Murphy; "For I Am Called by Thy Name", Gates.

Söndagens eftermiddagsmöte, 4 oktober 2020

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Paul V. Johnson
Avslutningsbön: Jan E. Newman
Musik av The Tabernacle Choir at Temple Square: "O säg, vad är sanning?" *Psalmer*, nr 184 arr. Longhurst; "Softly and Tenderly", Thompson, arr. Wilberg; "Led oss fram, o himlens Herre", *Psalmer*, nr 45; "Gud var' med dig tills vi möts igen", *Psalmer*, nr 107, arr. Wilberg.
* Musiken för varje möte, under ledning av diverse dirigenter och med diverse organister, hade spelats in i förväg.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet på många språk, gå till [conference.Churchofjesuschrist.org](https://conference.churchofjesuschrist.org) och välj ett språk. Talen finns också i mobilappen Evangeliebiblioteket. Video- och ljudinspelningar på engelska finns

i allmänhet på distributionscentren inom sex veckor efter konferensen. Information om tillgängliga format av generalkonferenstalen för medlemmar med funktionsnedsättning finns på disability.Churchofjesuschrist.org.

På omslaget

Foto Kweku Obeng i Accra, Ghana.

Konferensfoton

Fotografierna i Salt Lake City tagna av Cody Bell, Mason Coberly, John Lloyd, Leslie Nilsson och Dave Ward. Övriga foton: Benson Arudo, Alexandre Borges, Nicolas Serey Bustamante, Clayton Chan, Randy Collier, Weston Colton, Maria Kaizaki, Julian Klemm, Ashlee Larsen, Greg Martinez, Joel Mawlam, Melanie Miza, Kweku Obeng, Sayaka Okubo, Margarita Pashkova, Aaron Thompson, Tiziano Pezzetti, Alice Price, Jonas Rebicki och Natalia Te'o.

Sugar City, Idaho, USA

NOVEMBER 2020 ÄRGÅNG 144 NR 11 LIAHONA 16726 180

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Verkställande chef: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidskrifter: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Tidskriftsassistent: Enish C. Dávila

Text och redigering: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriella rättigheter: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marriisa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Översättning: Översättningstjänst Mariatorget 1A 118 48 STOCKHOLM: Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@churchofjesuschrist.org För prenumeration och priser utanför USA och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkorytt: Gösta Kärlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 Harlösa

Tfn: +46708-430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution: Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för

medlemsuppteckningar och statistik, Sveagatan 8A 441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress

sker genom att kontakta kundtjänsten.

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@churchofjesuschrist.org Internet: store.churchofjesuschrist.org

Priset för en helårsprenumeration är

SEK 90:00 som insättes på bankgiro

5270-5092. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.churchofjesuschrist.org: via post till *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada: November 2020 Vol. 144 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Apia, Samoa

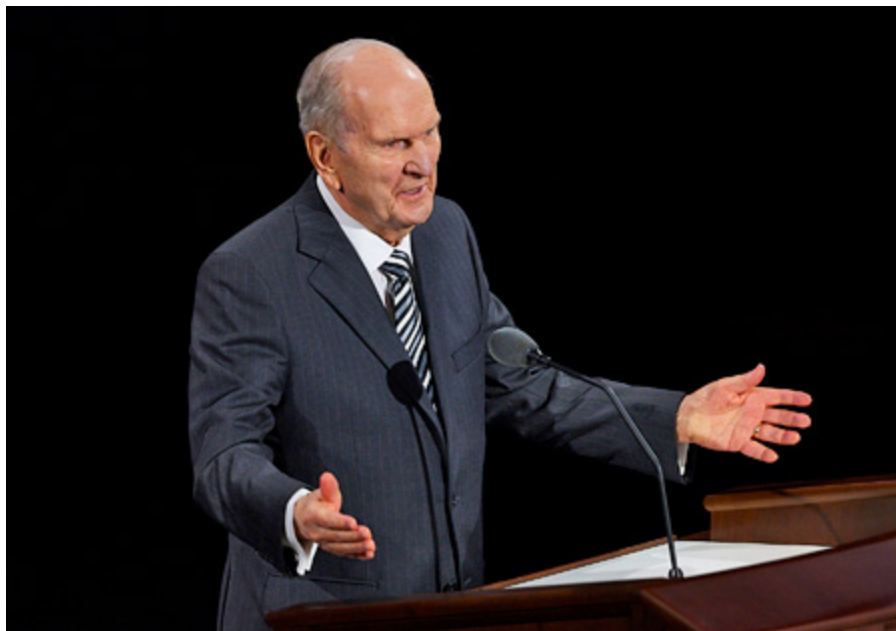
Talarregister

Andersen, Neil L., 88
Ballard, M. Russell, 77
Bednar, David A., 8
Camargo, Milton, 106
Christofferson, D. Todd, 32
Cook, Quentin L., 18
Craig, Michelle D., 15
Craven, Becky, 58
Eubank, Sharon, 55
Eyring, Henry B., 30, 67, 96
Franco, Cristina B., 60
Godoy, Carlos A., 86
Gong, Gerrit W., 38
Harkness, Lisa L., 80
Holland, Jeffrey R., 115
Holland, Matthew S., 45
Jackson, William K., 48
Jaggi, Jeremy R., 99
Johnson, Kelly R., 112
Lund, Steven J., 35
Nelson, Russell M., 6, 73, 92, 118
Oaks, Dallin H., 26, 70
Rasband, Ronald A., 22
Renlund, Dale G., 109
Soares, Ulisses, 82
Stevenson, Gary E., 102
Uchtdorf, Dieter F., 51
Waddell, W. Christopher, 42
Whiting, Scott D., 12

Ämnesregister

Barn och ungdomar, 35
Bön, 77, 106
Dygd, 32, 82
Enighet, 18, 26, 55, 67
Frestelse, 82
Frid, 80
Frälsningsplanen, 8, 32, 48, 70, 96, 115
Förberedelse, 8, 42, 73
Förbund, 22, 58, 92, 112
Förpliktelse, 12
Förrättningar, 22, 102
Försoningen, 35, 45, 60, 88
Glädje, 35, 45, 70, 99
Goda gärningar, 38
Gud Fadern, 38, 51, 92, 115
Handlingsfrihet, 92
Hjälpföreningen, 55, 67
Insamling, 92
Israels hus, 92
Jesus Kristus, 6, 12, 15, 18, 26, 32, 35, 45, 48, 55, 58, 70, 80, 82, 88, 92, 96, 109, 112
Jordelivet, 70
Joseph Smith, 38, 55, 70, 73, 77, 96
Kristendomen, 88
Kristi andra ankomst, 67, 77, 88
Kristi ljus, 32
Kultur, 48
Kvinnor, 67, 70, 73
Kyrkans medlemskap, 38
Kyrkans publikationer, 38
Kyrkans tillväxt, 6
Kärlek, 15, 18, 26, 32, 38, 109
Lagar, 26
Lydnad, 22
Läskedom, 45, 60
Lärjungskap, 15, 35, 88, 99, 118
Makt, 55, 77, 112
Matförråd, 42
Missionsarbete, 6, 38, 51
Mormons bok, 38, 73
Motgångar, 6, 8, 38, 42, 45, 51, 60, 70, 77, 80, 96, 99, 102, 115
Mångfald, 18
Naturliga människan, 82
Nåd, 55, 109
Oberoende, 42
Omvändelse, 12, 45, 58, 60, 86, 109
Optimism, 118
Personlig tillväxt, 12, 58, 96
Personligt värde, 15
Personlig uppenbarelse, 106
Pionjärer, 70
Profeter, 42, 51
Profetia, 38
Rasism, 26, 92
Renhet, 82
Rädsla, 80
Rättfärdighet, 18, 82
Sakramentet, 35
Sanning, 32
Sion, 18, 32, 55, 67
Skrifterna, 106
Stridighet, 26
Stödverksamhet, 86, 102
Synd, 45, 82, 109
Säkerhet, 73
Teknik, 51, 102
Tempel, 6, 22, 102, 112, 118
Tempeltjänst, 22
Tionde, 42
Tro, 60, 73, 77, 80, 88, 99, 112, 115
Trofasthet, 8, 73, 96
Tålmod, 99, 115
Uppenbarelse, 73
USA:s grundlag, 18, 26
Vittnesbörd, 6
Väglledning, 77
Välsignelser, 38, 51, 102, 106, 115, 118
Vänlighet, 15, 55
Vänskapskontakter, 86
Värdighet, 22
Änglar, 86, 88
Ödmjukhet, 109

Höjdpunkter från den 190:e halvårskonferensen

Miljontals människor fann en fridfull stund mitt i osäkerheten under generalkonferensen som hölls den 3–4 oktober 2020. Kyrkans ledare visade vägen till Jesus Kristus med budskap om enighet och kärlek, hopp, helande och att finna frid i gudomligt syfte.

President Russell M. Nelson lärde oss hur vi kan få välsignelserna som kommer av att bli Guds folk.

"När ni väljer att låta Gud råda i era liv får ni uppleva för egen del att Gud är 'en underverkens Gud' [Morm. 9:11]." – President Russell M. Nelson (se s. 92)

Många talare talade om att vi uppnår **personlig tillväxt** genom att följa Jesus Kristus, lita på honom och underkasta oss hans vilja.

"När vi ödmjukt vänder oss till [Jesus Kristus], ökar han vår förmåga till förändring." – Becky Craven (se s. 58)

Åter påverkade **coronaviruset** det vi såg och hörde under konferensen.

Men med ytterligare erfarenhet kom också ett bredare perspektiv då talarna inte bara fokuserade på hopp utan också på större insikt om Guds plan för vår eviga lycka.

"Prov i jordelivets skola [är] en nödvändig beståndsdel i vår eviga utveckling. ... Min bön är att vi ... tar till oss de värdefulla lärdomar som bara svåra upplevelser kan lära oss." – Äldste David A. Bednar (se s. 8)

Eftersom **oroligheter i samhället** nu påverkar många delar av världen fördömde ledarna rasism och våld. De uppmanade oss som sista dagars heliga att bli ett i rättfärdighet, finna enighet i mångfald och hjälpa till att bygga upp ett moraliskt och kärleksfullt samhälle.

"Vi lever ... i en tid med synnerligen starka motsättningar. ... Vi kan vara en styrka som lyfter och är till välsignelse för samhället i stort." – Äldste Quentin L. Cook (se s. 18)

När ni återupplever konferensen genom det här numret hoppas vi att ni på nytt upplever det hopp och den inspiration ni kände första gången, men också att ni får nya insikter genom era studier under de kommande månaderna. ■

Guatemala City, Guatemala

Lördagens förmiddagsmöte | 3 Oktober 2020

President Russell M. Nelson

President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Vi går framåt

Herrens verk går stadigt framåt.

Mina kära bröder och systrar, vilken *glädje* det är att vara tillsammans med er när vi nu inleder den 190:e halvårskonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Jag tycker om att vara tillsammans med er i era hem eller var ni än må vara för att tillsammans lyssna till budskap från profeter, siare och uppenbarare och andra ledare i kyrkan.

Vi är så tacksamma för tekniken som gör att vi kan vara sammanlänkade i en enda världsomspännande samling av Jesu Kristi lärjungar. Generalkonferensen i april i år sågs av fler människor än någon tidigare

konferens, och vi är säkra på att det blir så igen.

Under de senaste månaderna har en global pandemi, rasande bränder och andra naturkatastrofer vänt vår värld upp och ner. Jag sörjer med var och en av er som har mist någon ni älskar under den här tiden. Och jag ber för alla som lider just nu.

Samtidigt går Herrens verk stadigt framåt. Mitt i social distansering, munskydd och Zoom-möten har vi lärt oss att göra en del saker annorlunda, och vissa saker ännu effektivare. Ovanliga tider kan föra med sig ovanliga belöningar.

Olmué, Valparaíso, Chile

Våra missionärer och missionsledare har varit uppfinningsrika, motståndskraftiga och i sanning enastående. Trots att de flesta missionärer har varit tvungna att hitta nya, kreativa sätt att utföra sitt arbete har många missioner rapporterat att de undervisat *mer* än någonsin.

Vi blev tvungna att stänga templan ett tag och vissa byggprojekt blev lite försenade, men nu går allt framåt. Under kalenderåret 2020 har vi tagit första spadtaget till 20 nya tempel!

Släktforskningen har ökat exponentiellt. Många nya församlingar och stavar har bildats. Och vi gläds åt

att kunna rapportera att kyrkan har bidragit med humanitär pandemihjälp till 895 projekt i 150 länder.

Ökade evangeliestudier i många hem resulterar i starkare vittnesbörd och familjerelationer. En mamma skrev: "Vi känner oss mycket närmare våra barn och barnbarn nu när vi samlas via Zoom varje söndag. Var och en turas om att ge oss sina tankar om *Kom och följ mig*. Bönerna för våra familjemedlemmar har förändrats eftersom vi bättre förstår vad de behöver."

Jag ber att vi som ett folk använder oss av denna unika tid till att växa andligen. Vi är här på jorden för

att provas, för att se om vi kommer att välja att följa Jesus Kristus, att omvända oss regelbundet, att lära och att utvecklas. Våra andar längtar efter att utvecklas. Och det gör vi bäst genom att bestämt hålla oss kvar på förbundsstigen.

Genom allt detta älskar vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus oss! De bryr sig om oss! De och deras heliga änglar vakar över oss.¹ Jag vet att det är sant.

När vi nu samlas för att höra de ord Herren har inspirerat sina tjänare att ge oss uppmanar jag er att begrunda ett löfte Herren har gett oss. Han

förkunnade att "*alla som vill* kan hålla fast vid Guds ord, som är levande och kraftfullt och som ska slå sönder alla djävulens lister ... och ränker och leda Kristi [lärjunge] in på en trång och smal väg".²

Jag ber att ni ska *välja* att hålla fast vid Guds ord som det förkunnas under den här generalkonferensen. Och jag ber att ni må känna Herrens fullständiga kärlek till er³, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 84:88.
2. Hel. 3:29; betoning tillagd.
3. Se 2 Ne. 1:15.

Äldste David A. Bednar
i de tolv apostlarnas kворum

Vi ska pröva dem med detta (Abr. 3:25)

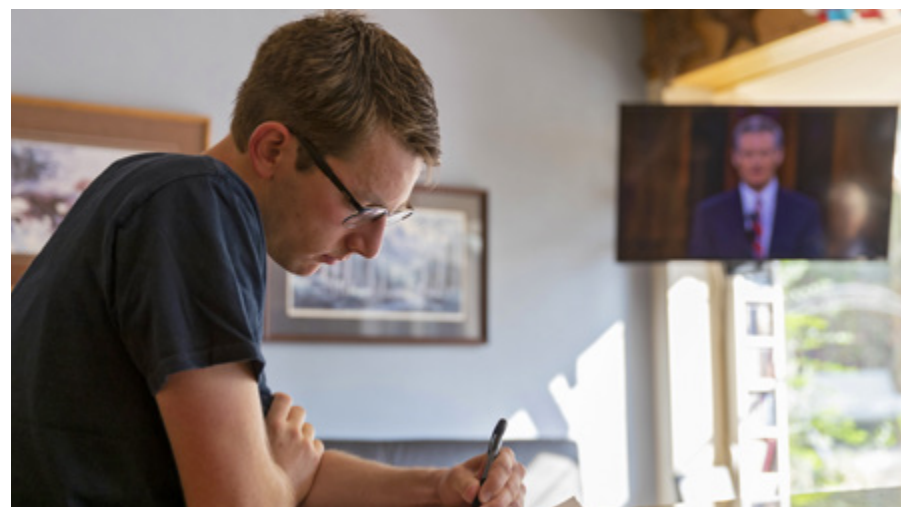
*Nu är tiden att förbereda och visa oss vara villiga
och kapabla att göra allt vadhelst Herren vår Gud
ska befalla oss.*

Min bön är att den Helige Anden ska hjälpa oss alla när jag nu delar med mig av de tankar och känslor som kommit till mitt hjärta och sinne under förberedelserna för den här generalkonferensen.

Vikten av prov

I mer än två årtionden innan jag kallades att tjäna i kyrkan på heltid,

arbetade jag som universitetslärare och administratör. Mitt främsta ansvar som lärare var att hjälpa eleverna lära sig att själva inhämta lärdom. En viktig del av mitt arbete gick ut på att skapa, betygsätta och erbjuda återkoppling på mina elevers provresultat. Som ni kanske redan vet av egen erfarenhet är prov vanligtvis inte den del av lärandeprocessen som eleverna tycker bäst om!

Provo, Utah, USA

Men regelbundna prov är absolut nödvändiga för inläringen. Ett effektivt prov hjälper oss att jämföra det vi behöver veta med det som vi faktiskt vet om ett specifikt ämne – det tillhandahåller också en måttstock med vilken vi kan utvärdera vårt lärande och vår utveckling.

På samma sätt utgör prov i jordelivets skola en nödvändig beståndsdel i vår eviga utveckling. Det är dock intressant att ordet *prov* inte ens förekommer en enda gång i standardverken på engelska. Snarare används ord som *pröva*, *granska* och *rannsaka* för att beskriva olika mönster för att på rätt sätt redovisa vår andliga kunskap om, förståelse av och hängivenhet till vår himmelske Faders eviga plan för vår lycka samt vår förmåga att eftersträva välsignelserna av Frälsarens försoning.

Han som är upphovsman till frälsningsplanen beskrev själva syftet med vår jordiska provotid med ord som *pröva*, *granska* och *rannsaka* i forntida och sentida skrifter. "Och vi ska *pröva* dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befäller dem."¹

Tänk på denna vädjan av psalmisten David:

"Utforska mig, Herre, och pröva mig, rannsaka mina njurar och mitt hjärta.

*Jag har din nåd för ögonen och vandrar i din sanning."*²

Och 1833 förkunnade Herren: "Frukta därför inte era fiender, för jag har fastslagit i mitt hjärta, säger Herren, att jag ska *pröva* er i allt för att se om ni förblir i mitt förbund ända till döden, så att ni kan befinnas värdiga."³

Prövning och rannsakning i vår tid

År 2020 har delvis präglats av en global pandemi som har prövat, granskat och rannsakat oss på många sätt. Min bön är att vi som enskilda och

Santo Domingo, Dominikanska republiken

familjer tar till oss de värdefulla lärdomar som bara svåra upplevelser kan lära oss. Jag hoppas också att vi alla mer fullständigt ska erkänna "Guds storhet" och sanningen att "han ska helga [våra] lidanden till [vårt] bästa".⁴

Två grundläggande principer kan vägleda och stärka oss när vi möter prövande och rannsakande omständigheter i våra liv, oavsett vilka de kan vara: 1) förberedelsens princip, och 2) principen att sträva framåt med ståndaktighet i Kristus.

Prövning och förberedelse

Som Frälsarens lärjungar har vi fått befallningen: "Förbered allt som behövs och upprätta ett hus, ja, ett hus för bön, ett hus för fasta, ett hus för tro, ett hus för lärdom, ett hus för härlighet, ett ordningens hus, ett Guds hus."⁵

Vi har fått löftet att "om ni är redo ska ni inte frukta.

Och ... att ni ska kunna undkomma fiendens makt och samlas inför mig som ett rättfärdigt folk, obefläckade och utan skuld."⁶

De här skriftställerna utgör en perfekt inramning för hur vi ska organisera och förbereda våra liv och hem både andligt och timligt. Våra

ansträngningar att förbereda oss för jordelivets prövande upplevelser bör följa Frälsarens exempel, han som gradvis "växte i vishet, ålder och välbehag inför Gud och människor"⁷ – en välavvägd balans i intellektuell, fysisk, andlig och social förberedelse.

En eftermiddag för några månader sedan gjorde Susan och jag en inventering av vårt matförråd och våra akuta förnödenheter. Vid den tidpunkten höll covid-19 på att snabbt spridas och en rad jordbävningar hade skakat om vårt hem i Utah. Vi har sedan början av vårt äktenskap arbetat på att följa profeterernas råd att förbereda oss för oförutsedda svårigheter, så en granskning av hur det stod till med vår beredskap i dessa tider av virus och jordbävningar verkade vara på sin plats. Vi ville veta våra betyg på de här oannonserade proven.

Vi upptäckte en hel del. På många områden stod det bara bra till med vårt förberedelsearbete. Däremot fanns det andra områden där det var nödvändigt med förbättringar

eftersom vi inte uppfattat och på rätt sätt tagit itu med vissa behov.

Vi skrattade också mycket. Till exempel upptäckte vi artiklar i en avsidig garderob som vi lagrat i vårt matförråd i flera årtionden. Uppriktigt sagt vågade vi inte öppna och inspektera vissa behållare av rädsla för att utlösa ännu en global pandemi! Men det bör glädja er att få veta att vi på rätt sätt gjorde oss av med det farliga godset och att detta hot mot världshälsan eliminerades.

En del medlemmar i kyrkan uttrycker åsikten att beredskapsplaner och förnödenheter, matförråd och 72-timmarsväskor inte är viktiga längre eftersom bröderna inte har talat särskilt mycket om de här och relaterade ämnen under de senaste generalkonferenserna. Men ledare i kyrkan har i årtionden om och om igen uppmanat till förberedelser. Över tid skapar de ständiga råden från profeterna en kraftfull konsert av tydlighet

München, Tyskland

Guatemala City, Guatemala

och en varning så högljudd att den vida överträffar den ljudstyrka som ett enstaka framträdande någonsin kan uppbåda.

Precis som svåra tider avslöjar brister i timliga förberedelser, åstadkommer de andliga sjukdomarna försumlighet och självtillräcklighet allra störst skada under svåra prövningar. I liknelsen om de tio jungfrurna får vi till exempel veta att om vi skjuter upp våra förberedelser så klarar vi inte provet. Tänk bara på hur de fem oförståndiga jungfrurna misslyckades med att förbereda sig för det prov som gavs till dem på dagen för brudgummens ankomst.

"De oförståndiga tog sina lampor men tog inte med sig någon olja, medan de kloka tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor. ...

Vid midnatt hördes ett rop: Brudgummen är här! Gå ut och möt honom!

Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor.

De oförståndiga sade till de kloka: Ge oss av er olja, våra lampor slocknar!

De kloka svarade: Det skulle inte räcka både till oss och till er. Gå i stället till dem som säljer och köp.

Men när de hade gått iväg för att köpa kom brudgummen, och de som var redo gick med honom in till bröllopfesten. Och dörren stängdes.

Till slut kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss!⁸

Men han svarade: Jag säger er sanningen: Jag känner er inte."⁹

Åtminstone i det här provet visade de fem oförståndiga jungfrurna sig endast vara ordets hörare och inte dess görare.¹⁰

Jag har en vän som var en samvetsgrann student när han läste juridik. Under terminens gång investerade Sam tid varje dag på att gå igenom, sammanfatta och lära sig av sina anteckningar för varje kurs han tog. Han tillämpade samma mönster på alla sina lektioner vid slutet av varje vecka och varje månad. Hans metod gjorde att han lärde sig juridik och inte bara memorerade detaljer. Och när sluttentorna närmade sig var Sam förberedd. Faktum är att han tyckte att perioden med sluttentor var en av de minst stressiga delarna av hans juridikutbildning. Effektiva och lämpliga förberedelser föregår en lyckad examinering.

Sams sätt att studera juridik belyser ett av Herrens främsta mönster för tillväxt och utveckling. "För se, så säger Herren Gud: 'Jag ska ge människor barnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud och lånar ett öra åt mitt råd, för de ska

lära visdom. För åt den som tar emot ska jag ge mer.'"¹¹

Jag uppmanar oss allesammans att "[lägga] märke till hur det går för [oss]"¹² och "pröva [oss] själva om [vi] lever i tron, granska [oss] själva!"¹³ Vad har vi lärt oss under de senaste månaderna om att anpassa vår livsstil och om restriktioner? Vad behöver vi förbättra i våra liv andligt, fysiskt, socialt, känslomässigt och intellektuellt? Nu är tiden att förbereda och visa oss vara villiga och kapabla att göra allt vadhelst Herren vår Gud ska befalla oss.

Prövning och framåtsträvande

Jag närvarade en gång vid en begravning för en ung missionär som dött i en olycka. Missionärens pappa talade på gudstjänsten och beskrev smärtan av att oväntat få ta ett jordiskt avsked av ett älskat barn. Rättframt förkunnade han att han personligen inte förstod anledningarna till eller valet av tidpunkt för en sådan händelse. Men jag kommer alltid att minnas hur den här gode mannen också förkunnade att han visste att Gud kände till anledningarna till och valet av tidpunkt för hans barns bortgång – och det räckte för honom. Han sa till församlingen att han och hans familj trots sorgen skulle klara sig – deras vittnesbörd förblev fasta och orubb- ligen. Han avslutade sina ord med det här uttalandet: "Jag vill att ni ska veta att vad gäller Jesu Kristi evangelium är vår familj med till 100 procent. Vi är med till 100 procent."

Även om förlusten av en älskad närstående var hjärtslitande och svår, var medlemmarna i den här tappra familjen andligt förberedda att visa att de kunde ta emot lärdomar av evig vikt genom svårigheterna de genomled.¹⁴

Trofasthet är inte dårskap eller fanatism. Det innebär snarare att vi sätter vår lit till Jesus Kristus som vår Frälsare, till hans namn och till hans löften. När vi "[strävar] framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor"¹⁵ välsignas vi med ett evigt perspektiv och en vision som sträcker sig långt bortom vår begränsade jordiska förmåga. Det blir möjligt för oss att "samlas och stå på heliga platser"¹⁶ och "inte rubbas förrän Herrens dag kommer"¹⁷.

När jag verkade som rektor för Brigham Young University–Idaho kom äldste Jeffrey R. Holland till universitetet i december 1998 för att tala på ett av våra andliga veckomöten. Susan och jag inbjöd en grupp studenter att träffa och prata med äldste Holland innan han höll sitt tal. När vår stund tillsammans led mot sitt slut frågade jag äldste Holland: "Om du bara kunde lära de här studenterna en enda sak, vad skulle det vara?"

Han svarade:

"Vi bevittnar en ständig rörelse mot polaritet. Möjligheten att stå i mitten kommer att fråntas oss som sista

dagars heliga. Vägens mittfil kommer att försvinna.

Om man trampar vatten i strömmen i en flod hamnar man någonstans. Man kommer helt enkelt att hamna varthelst strömmen för en. Att bara följa med strömmen kommer inte att vara hållbart.

Val måste göras. Att inte göra ett val är ett val. Lär er att välja nu."

Äldste Hollands uttalande om en tilltagande polarisering har visat sig vara profetiskt genom de senaste 22 årens samhällstrender och händelser sedan han besvarade min fråga. Genom att förutsäga den växande klyftan mellan Herrens vägar och världens, varnade äldste Holland för att dagarna med en fot bekvämt i den återställda kyrkan och en fot i världen snabbt höll på att försvinna. Denne Herrens tjänare uppmuntrade unga människor att välja, förbereda sig och bli hängivna lärjungar till Frälsaren. Han hjälpte dem att förbereda sig och sträva framåt till och genom de prövande, granskande och rannsakande erfarenheterna i livet.

Löfte och vittnesbörd

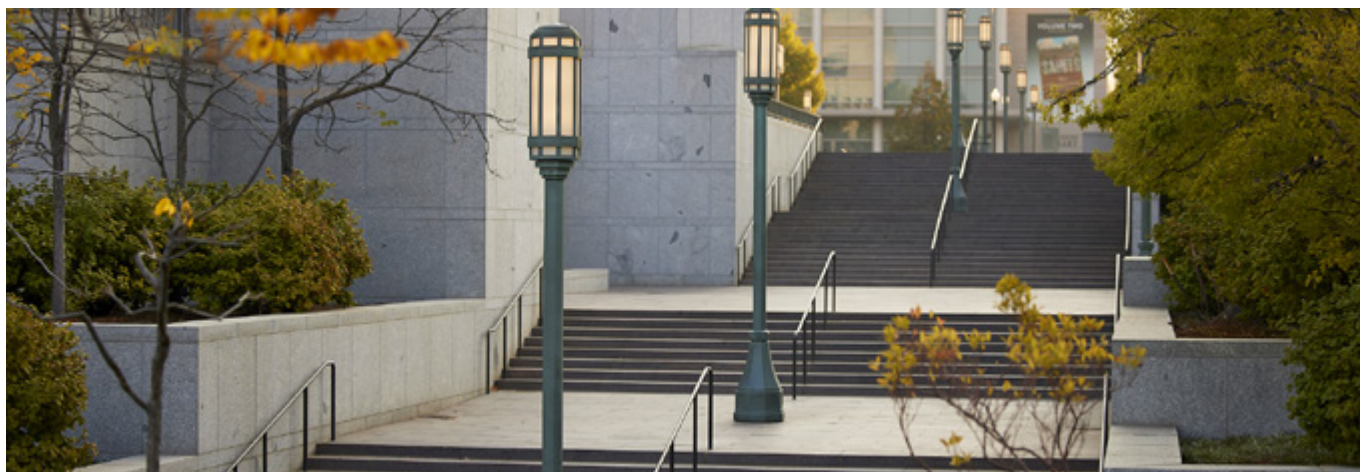
Processen att låta sig provas är en grundläggande del av vår himmelske

Faders stora plan för vår lycka. Jag lovar att allteftersom vi både förbereder oss och strävar framåt med tro på Frälsaren kan vi alla få samma betyg på jordelivets slutgiltiga examen: "Bra, du gode och trogne tjänare! Du var trogen i det lilla, jag ska sätta dig över mycket. Gå in i din herres glädje!"¹⁸

Jag vittnar om att Gud den evige Fadern är vår Fader. Jesus Kristus är hans Enfödde och levande Son, vår Frälsare och Återlösare. Jag vittnar med glädje om dessa sanningar i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Abr. 3:25; betoning tillagd.
2. Ps. 26:2–3; betoning tillagd.
3. L&F 98:14; betoning tillagd.
4. 2 Ne. 2:2.
5. L&F 88:119; betoning tillagd.
6. L&F 38:30–31.
7. Luk. 2:52.
8. Matt. 25:3–4, 6–11.
9. JST, Matthew 25:12 (kyrkans utgåva av KJV, Matthew 25:12, fotnot a).
10. Se Jak. 1:22–25.
11. 2 Ne. 28:30.
12. Hagg. 1:5, 7.
13. 2 Kor. 13:5.
14. Se L&F 105:6.
15. 2 Ne. 31:20.
16. L&F 101:22.
17. L&F 87:8.
18. Matt. 25:21.

Äldste Scott D. Whiting
i de sjuttios kvorum

Att bli som han

*Endast med Frälsarens gudomliga hjälp
kan vi alla utvecklas mot att bli som han.*

Även för den som noggrant studerar Jesu Kristi liv och verksamhet är Frälsarens uppmaning att vara "sådan som jag är"¹ överväldigande och till synes ouppnåelig. Kanske är du som jag – alltför väl medveten om dina fel och brister, så att du mentalt kanske finner det mer bekvämt att gå en väg utan uppförbackar och med liten tillväxt. "Den här lärosatsen är säkert orealistisk och överdriven", rationaliserar vi medan vi av bekvämlighet väljer minsta motståndets lag och därmed bränner färre kalorier av nödvändig förändring.

Men tänk om detta att bli "sådan som [han] är" inte är bildligt talat, trots

vårt jordiska tillstånd? Tänk om det till viss grad är uppnåeligt i det här livet och faktiskt är en förutsättning för att få vara med honom igen? Tänk om "sådan som jag är", är exakt och precis vad Frälsaren menar? Vad innebär det? Hur mycket skulle vi vara villiga att anstränga oss för att bjuda in hans mirakulösa kraft i våra liv så att själva vår natur kan förändras?

Äldste Neal A. Maxwell lärde: "När vi begrundar att Jesus har befallt oss att bli som han inser vi att vi i vårt nuvarande tillstånd inte nödvändigtvis är ogudaktiga utan snarare väldigt halvhjärtade, och har väldigt bristande

entusiasm för hans sak – som även är vår sak! Vi lovprisar, men efterliknar honom sällan."² En ung protestantisk präst, Charles M. Sheldon, uttryckte liknande känslor så här: "Vår kristendom älskar lätthet och bekvämlighet för mycket för att vilja ta upp något så grovt och tungt som ett kors."³

Faktum är att alla har fått direktivet att bli som han, precis som Jesus Kristus blev som Fadern.⁴ Allteftersom vi gör framsteg blir vi mer kompletta, fulländade och fullt utvecklade.⁵ En sådan lära baseras inte på någon sekts lärosatser utan kommer direkt från Mästaren själv. Det är utifrån det här perspektivet livet ska levas, samtal föras och relationer byggas. I sanning finns det inget annat sätt att hela sårerna i trasiga relationer eller i ett söndrat samhälle, än att vi var och en mer fullständigt efterliknar Fridsfursten.⁶

Låt oss se hur vi kan påbörja en genomtänkt, medveten och avsiktlig strävan att bli som han är, genom att förvärva Jesu Kristi egna egenskaper.

Besluta och lova

För några år sedan stod min hustru och jag vid foten av vandringsleden uppför Japans högsta berg, Fuji. När vi började bestigningen tittade vi upp mot toppen i fjärran och undrade om vi kunde ta oss dit.

Allteftersom vi tog oss fram började trötthet, ömma muskler och effekterna av höjden kännas av. Mentalt blev det viktigt för oss att bara fokusera på nästa steg. Vi sa: "Jag kanske inte är nära toppen än, men just nu kan jag ta nästa steg." Efter hand blev den överväldigande uppgiften uppnåelig – steg för steg.

Det första steget på vägen mot att bli som Jesus Kristus är att ha en önskan att bli det. Att förstå uppmaningen att bli som han är bra, men den

Orem, Utah, USA

förståelsen måste kombineras med en längtan efter att förändras, ett steg i taget, bortom den naturliga människan.⁷ För att utveckla den önskan måste vi veta vem Jesus Kristus är. Vi måste veta något om hans karaktär⁸ och vi måste leta efter hans egenskaper i skrifterna, kyrkans möten och på andra heliga platser. När vi börjar lära oss mer om honom ser vi hans egenskaper återspeglas i andra. Det uppmuntrar oss i vår egen strävan, för om andra till viss grad kan förvärva hans egenskaper så kan vi det.

Om vi är ärliga mot oss själva viskar Kristi ljus⁹ inom oss att det finns ett avstånd mellan var vi är jämfört med Frälsarens åtrådda karaktär.¹⁰ En sådan ärlighet är avgörande om vi ska kunna utvecklas mot att bli som han. Ärlighet är ju en av hans egenskaper.

Så, de av oss som är modiga kanske vill fråga en pålitlig familjemedlem, äkta hälft, vän eller andlig ledare vilken av Jesu Kristi egenskaper vi behöver – och vi kan behöva ställa oss för svaret! Ibland ser vi på oss själva i buktande skrattpenglar från lustiga huset, som gör oss mycket rundare eller smalare än vi egentligen är.

Pålitliga vänner och släktingar kan hjälpa oss se mer av vårt äkta jag, men även de, hur kärleksfulla och hjälpsamma de än må vara, ser en ofullständig bild. Därför är det avgörande att vi också frågar vår kärleksfulla himmelske Fader vad det är vi står i behov av och vad vi ska lägga våra krafter på. Han har en fullständig bild

När du väl har gjort en ärlig utvärdering och beslutat dig för att börja bestiga berget, behöver du omvända dig. President Russell M. Nelson har kärleksfullt sagt: "När vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen av oss själva. Vi väljer att växa andligen och ta emot glädje – glädjen av återlösning i honom. När vi väljer att omvända oss väljer vi att bli mer som Jesus Kristus!"¹⁴

Att bli som Jesus Kristus är kräver att vi förändrar vårt hjärta och sinne, ja själva vår karaktär, och det är endast möjligt att göra genom Jesu Kristi frälsande nåd.¹⁵

av oss och kommer kärleksfullt att visa oss vår svaghet.¹¹ Du kanske får veta att du behöver mer tålamod, ödmjukhet, medmänsklighet, kärlek, hopp, flit eller lydnad, för att nämna några.¹²

För inte så länge sedan fick jag en själstänjande upplevelse när en kärleksfull ledare i kyrkan mycket direkt föreslog att jag skulle behöva lite mer av en viss egenskap. Han var kärleksfullt rak på sak. Den kvällen berättade jag om det för min hustru. Hon var barmhärtigt medkännande även om hon höll med om hans förslag. Den Helige Anden bekräftade för mig att deras råd kom från en kärleksfull himmelsk Fader.

Det kan också vara till hjälp att uppriktigt göra aktiviteten om kristuslika egenskaper i kapitel 6 i *Predika mitt evangelium*.¹³

Identifiera och agera

När du nu har beslutat dig för att förändras och omvända dig och har sökt vägledning genom att be, uppriktigt begrunda och eventuellt rådgöra med andra, behöver du välja ut en egenskap som du särskilt vill fokusera på. Du behöver förbinda dig att göra meningsfulla ansträngningar. De här egenskaperna kommer inte gratis och plötsligt, utan genom hans nåd kommer de stegvis medan du strävar.

Kristuslika egenskaper är gåvor från en kärleksfull himmelsk Fader till välsignelse för oss och andra i vår närhet. Följaktligen kommer våra ansträngningar i att förvärva de här egenskaperna att kräva innerlig vädjan om hans hjälp. Om vi eftersträvar de här gåvorna för att kunna tjäna andra bättre, välsignar han oss i våra

ansträngningar. Att själviskt trakta efter en gåva från Gud slutar i besvikelse och frustration.

Genom att fokusera djupt på en behövlig egenskap, börjar även andra egenskaper att tillfalla dig när du utvecklas mot att förvärva den egenskapen. Kan en person som fokuserar djupt på medmänsklighet inte även växa i kärlek och ödmjukhet? Kan en person som fokuserar på lydnad inte även vinna större flit och hopp? Dina stora ansträngningar att förvärva en egenskap blir likt tidvattnet som lyfter alla båtar i hamnen.

Skriv ner och framhärda

Det är viktigt för mig när jag strävar efter att bli som han att skriva ner mina upplevelser och vad jag lär mig. När jag studerar med en av hans egenskaper i klar åtanke blir skrifterna förnyade när jag ser exempel på den

Rexburg, Idaho, USA

här egenskapen i hans undervisning, hans verksamhet och hans lärjungar. Mitt öga blir också mer fokuserat på att se egenskapen hos andra. Jag har iakttagit underbara människor både i och utanför kyrkan som har egenskaper som efterliknar hans. De är mäktiga exempel på hur de här egenskaperna kan manifesteras sig i vanliga dödliga genom hans kärleksfulla nåd.

För att få se verkliga framsteg måste du göra ihållande ansträngningar. I likhet med att bergsbestigning kräver förberedelser före och uthållighet och ihärdighet under bestigningen, så kräver även den här resan verklig ansträngning och uppoffring. I sann kristendom, där vi strävar efter att bli som vår Mästare, krävs alltid våra bästa ansträngningar.¹⁶

Nu följer några varningens ord. Befallningen att bli som han är inte avsedd att få dig att känna skuldskänslor, känna dig ovärdig eller oälskad. Hela vår jordiska upplevelse handlar om framåtskridande, att försöka, misslyckas och lyckas. Hur mycket min hustru och jag än kanske önskade att vi kunde blunda och magiskt förflytta oss till toppen, är det inte det som livet handlar om.

Du duger och du är älskad, men det betyder inte att du är fullständig ännu. Det finns arbete att utföra i det här livet och i nästa. Endast med hans gudomliga hjälp kan vi alla utvecklas mot att bli som han.

I dessa tider när "allt [verkar] vara i uppror och ... fruktan [verkar komma] över alla människor"¹⁷ är det enda botemedlet att sträva efter att bli som Frälsaren¹⁸, människosläktets Återlösare¹⁹, världens ljus²⁰, och att söka efter honom, han som förkunnade: "Jag är vägen"²¹.

Jag vet att det *är* möjligt, steg för steg, att bli som han genom hans gudomliga hjälp och styrka. Annars hade han inte gett oss den här befallningen.²² Jag vet detta – delvis därför att jag ser hans egenskaper i så många av er. Om allt detta vittnar jag i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 3 Ne. 27:27. För relaterade uppmaningar från Frälsaren, se Matt. 5:48 ("Var alltså fullkomliga, så som er himmelske Far är fullkomlig"); 1 Joh. 2:6 ("Den som säger sig förbli i honom är skyldig att själv leva så som han levde"); Mosiah 3:19 ("För den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar

Michelle D. Craig

första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far"); Alma 5:14 ("Och se, nu frågar jag er, mina bröder i kyrkan: Har ni blivit andligen födda av Gud? Återspeglas hans bild i era ansikten?"); 3 Ne. 12:48 ("Därför vill jag att ni ska vara fullkomliga såsom jag, eller er Fader som är i himlen, är fullkomlig").

2. Neal A. Maxwell, *Even as I Am* (1982), s. 16.
3. Charles M. Sheldon, *In His Steps* (1979), s. 185.
4. Se L&F 93:12–17.
5. Se kyrkans utgåva av KJV, Matthew 5:48, fotnot b.
6. Se Jes. 9:6; 2 Ne. 19:6.
7. Se 1 Kor. 2:14; Mosiah 3:19.
8. Se Matt. 7:23; 25:12; Mosiah 26:24; David A. Bednar, "Om ni har lärt känna mig", *Liahona*, nov. 2016, s. 102–105.
9. Se L&F 93:2.
10. Se Moro. 7:12–19.
11. Se Eth. 12:27.
12. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), kapitel 6, "Hur utvecklar jag kristuslika egenskaper?" Referenser till andra av Frälsarens egenskaper är spridda i skrifterna. Ett par exempel är Mosiah 3:19; Alma 7:23; TA 1:13.
13. Se *Predika mitt evangelium*, s. 115.
14. Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67.
15. Se Bible Dictionary, "Grace"; HFS, "Nåden", skrifterna.JesuKristiKyrka.org.
16. Se Sheldon, *In His Steps*, s. 246: "Om vår definition av att vara kristen bara är att man åtnjuter gudsdyrkans privilegier, är generös utan att det sker på ens egen bekostnad, har det roligt och lättsamt omgiven av trevliga vänner och bekväma saker, lever anständigt och samtidigt undviker världens stress med synden och besvär eftersom det är för smärtsamt att bära – om det är vår definition på kristendom är vi sannerligen långt ifrån att följa i hans fotspår, han som trampade vägen under stön och tårar och snyftningar i ängest över en förlorad mänsklighet; som svettades, så att säga, stora blodsdroppar, som ropade från det uppresta korset: 'Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?'"
17. L&F 88:91.
18. Se Jes. 43:3.
19. Se Job 19:25.
20. Se Joh. 8:12.
21. Joh. 14:6.
22. Se 1 Ne. 3:7.

Ögon till att se

Genom den Helige Andens kraft hjälper Kristus oss att se oss själva och att se andra så som han ser dem.

Se Guds hand

Jag älskar berättelsen i Gamla testamentet om en ung man som tjänade profeten Elisha. Tidigt en morgon vaknade den unge mannen, gick ut och såg att staden var omringad av en stor armé som ville förgöra dem. Han sprang till Elisha: "O, min herre, vad ska vi ta oss till?"

Elisha svarade: "Var inte rädd! De som är med oss är fler än de som är med dem."

Elisha visste att den unge mannen behövde mer än en lugnande försäkran. Han behövde kunna se. Så "Elisha bad: 'HERRE, öppna hans ögon, så att han ser.' Då öppnade HERREN tjänarens ögon, och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisha."¹

Det kan komma stunder när du, liksom tjänaren, har svårt att se hur Gud verkar i ditt liv – stunder när *du* känner dig belägrad – när jordelivets prövningar tvingar dig ner på knä. Vänta, och lita på Gud och hans tidsplan, för du kan lita på hans hjärta av hela ditt hjärta. Men det finns mer att lära sig här. Mina kära systrar och bröder, ni kan också be till Herren om att han öppnar era ögon så att ni kan se sådant som ni vanligtvis inte ser.

Se oss själva som Gud ser oss

Det viktigaste för oss att kunna se tydligt är kanske vem Gud är och vilka vi egentligen är – söner och döttrar till himmelska föräldrar med "gudomliga egenskaper och en evig bestämmelse"². Be till Gud om att han ska visa de här sanningarna för dig, och visa hur han känner för dig. Ju mer du förstår din

Wakayama, Japan

sanna identitet och ditt sanna syfte, ända in i själen, desto större inflytande har den på allting i ditt liv.

Se andra

När vi förstår hur Gud ser oss bereds vägen för oss att kunna se andra så som han gör. Krönikören David Brooks har sagt: "Många av de största problemen i vårt samhälle härrör från personer som inte känner sig sedda och hörda. ... Det finns en grundläggande förmåga som vi alla måste bli bättre

på, och det är att se varandra på djupet och bli sedda på djupet."³

Jesus Kristus ser människor på djupet. Han ser individer, deras behov och vilka de kan bli. Där andra såg fiskare, syndare eller publikaner såg Jesus lärjungar. Där andra såg en man besatt av onda andar såg Jesus bortom den yttre bedrövelsen, uppmärksammade mannen och helade honom.⁴

Trots våra hektiska liv kan vi följa Jesu exempel och se individerna – deras behov, deras tro, deras kamp och vilka de kan bli.⁵

När jag ber Herren att öppna mina ögon så att jag kan se sådant som jag vanligtvis inte ser, ställer jag ofta två frågor till mig själv och är uppmärksam på intrycken som kommer: "Vad gör jag som jag borde sluta göra?" och "Vad gör jag inte som jag borde börja göra?"⁶

För flera månader sedan ställde jag de här frågorna till mig själv under sakramentet och överraskades av intrycken jag fick. "Sluta titta på mobilen när du står i kö." Att titta på mobilen i köer hade blivit något som skedde nästan automatiskt. Det var ett bra tillfälle att vara effektiv, läsa mejl, titta på nyhetsrubriker och skrolla i sociala medier.

Morgonen därpå stod jag i en lång kö i affären. Jag tog fram mobilen och kom sedan att tänka

på intrycket jag hade fått. Jag stoppade undan mobilen och tittade mig omkring. Jag såg en äldre man framför mig i kön. Hans vagn var tom förutom några burkar kattmat. Jag kände mig lite obekvämt, men sa något *mycket* smart som: "Jag ser att du har en katt." Han sa att ett oväder var på väg och att han inte ville stå där utan kattmat. Vi pratade lite kort och sedan vände han sig mot mig och sa: "Vet du, jag har inte sagt det till någon, men det är min födelsedag i dag." Mitt hjärta smälte. Jag gratulerade honom och bad en tyst bön och tackade för att jag inte hade varit sysselsatt med mobilen och missat en möjlighet att verkligen se och få kontakt med en person som behövde det.

Av hela mitt hjärta önskar jag att jag inte blir som prästen eller leviten på vägen till Jeriko – någon som bara tittar och sedan går förbi.⁷ Men alltför ofta tror jag att jag är det.

Se Guds ärende för mig

Nyligen lärde jag mig något viktigt om att se på djupet av en ung kvinna som heter Rozlyn.

Jag fick höra berättelsen av en vän som blev helt förkrossad när hennes man sedan 20 år flyttade ut. Barnen delade sin tid mellan föräldrarna och tanken på att gå till kyrkan ensam gjorde henne missmodig. Hon berättar:

"I en kyrka där familjen har så stor betydelse kan det vara plågsamt att sitta ensam. Den första söndagen när jag kom dit bad jag att ingen skulle prata med mig. Jag försökte hålla mig lugn, men var på gränsen till att börja gråta. Jag satt på min vanliga plats och hoppades att ingen skulle märka hur tom bänken verkade vara.

En ung kvinna i församlingen vände sig om och tittade på mig. Jag låtsades le. Hon log tillbaka. Jag kunde se medkänsla i hennes blick.

Temecula, Kalifornien, USA

Jag bad inom mig att hon inte skulle prata med mig. Jag hade inget positivt att säga och jag visste att jag skulle börja gråta. Jag tittade åter ner på knäet och undvek ögonkontakt.

Under timmen som följde märkte jag att hon tittade på mig då och då. Så fort mötet var slut kom hon genast fram till mig. 'Hej Rozlyn', viskade jag. Hon slog armarna om mig och sa: 'Syster Smith, jag märker att det här inte är en bra dag för dig. Jag är så ledsen för din skull. Jag älskar dig.' Som väntat kom tårarna när hon kramade om mig igen. Men när jag gick iväg tänkte jag för mig själv: 'Kanske jag klarar det här ändå.'

Den fina 16-åriga unga kvinnan, inte ens hälften så gammal som jag, kom fram till mig varje söndag under resten av det året för att ge mig en kram och fråga: 'Hur är det?' Det gjorde stor skillnad för hur det kändes att komma till kyrkan. Sanningen är den att jag började *förlita* mig på de där kramarna. Någon lade märke till mig. Någon visste att jag var där. Någon brydde sig om mig."

Som med alla gåvor vår Fader så villigt ger oss måste vi, för att kunna se på djupet, *be till honom* – och sedan *handla*. *Be om* att kunna se andra som han ser dem – hans sanna söner och döttrar med oändlig och gudomlig potential. *Handla* sedan genom att älska, tjäna och försäkra dem om deras värde och potential på det sätt du manas till. När det här blir vårt livsmönster upptäcker vi att vi blir "Jesu Kristi ... sanna efterföljare"⁸. Andra kan då våga öppna sitt hjärta för vårt. Och i det här mönstret upptäcker vi också *vår egen* sanna identitet och vårt sanna syfte.

Min vän berättade om en annan upplevelse hon hade när hon satt på den tomma bänken, ensam, och

São Paulo, Brasilien

undrade om de 20 åren av ansträngningar att följa evangeliet i hemmet var bortkastade. Hon behövde mer än en lugnande försäkran. Hon behövde kunna se. Hon hade en fråga som genomborrade hjärtat: "Varför gjorde du allt det där? Gjorde du det för en belöning, andras lovord eller ett önskat resultat?" Hon tvekade ett ögonblick, sökte i hjärtat och kunde sedan svara med självtillit: "Jag gjorde det för att jag älskar Frälsaren. Och jag älskar hans evangelium." Herren öppnade hennes ögon och hjälpte henne att se. Den här enkla men mäktiga synförändringen hjälpte henne att fortsätta sträva framåt med tro på Kristus, trots omständigheterna.

Jag vittnar om att Jesus Kristus älskar oss och kan ge oss ögon till att se – *även* när det är svårt, *även* när vi är trötta, *även* när vi är ensamma och *även* när resultatet inte blir vad vi hade hoppats. Genom sin nåd väl-signar han oss och ökar vår förmåga. Genom den Helige Andens kraft hjälper Kristus oss att *se* oss själva och att *se* andra så som han ser dem. Med

hans hjälp kan vi urskilja vad som behövs mest. Vi kan börja se Herrens hand verka i och genom livets vanliga detaljer – vi kan se på djupet.

Och sedan, den där härliga dagen "när han visar sig, ska [vi] bli som han, för *vi* ska *se honom* sådan han är, så att vi kan ha detta hopp"⁹, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. 2 Kung. 6:15–17.
2. Unga kvinnors tema, JesuKristiKyrka.org.
3. Se David Brooks, "Finding the Road to Character" (tal under forum vid Brigham Young University, 22 okt. 2019), speeches.byu.edu.
4. Se Mark. 5:1–15.
5. "Det är en allvarlig sak att leva i ett samhälle av möjliga gudar och gudinnor, att hålla i minnet att den tråkigaste och mest ointressanta människa man pratar med en dag kan bli ... en varelse som man, om man skådat den nu, skulle vara starkt frestad att falla ner och tillbedja. ... Det finns inga *vanliga människor*" (C.S. Lewis, Hälighetens tyngd, i *Världens sista kväll* [2013], s. 42; svensk översättning av Felix Larsson och Kerstin Gårjö).
6. Kim B. Clark, "Encircled About with Fire" (Satellitutsändning för Seminarier och religionsinstitut, 4 aug. 2015), ChurchofJesusChrist.org.
7. Se Luk. 10:30–32.
8. Moro. 7:48.
9. Moro. 7:48; betoning tillagd.

Äldste Quentin L. Cook
i de tolv apostlarnas kворum

Hjärtan förenade i rättfärdighet och enighet

Vid den här avgörande 200-årspunkten i vår kyrkas historia, låt oss förbinda oss att leva rättfärdigt och vara förenade som aldrig förr.

Rättfärdighet och enighet är ytterst viktiga.¹ När människor älskar Gud av hela sitt hjärta och rättfärdigt strävar efter att bli som han blir det färre tvister och stridigheter i samhället. Det blir mer enighet. Jag älskar en sann berättelse som exemplifierar det här.

General Thomas L. Kane, en ung man som inte tillhörde vår kyrka, hjälpte och försvarade de heliga när

de tvingades fly från Nauvoo. Han var förespråkare för kyrkan i många år.²

År 1872 reste general Kane, hans begåvade hustru Elizabeth Wood Kane och deras två söner från sitt hem i Pennsylvania till Salt Lake City. De följde med Brigham Young och hans ämbetsbröder på en färd söderut till S:t George i Utah. Elizabeth närmade sig sitt första besök i Utah med

betänkligheter angående kvinnorna. Hon blev överraskad över några av sakerna hon fick veta. Till exempel upptäckte hon att vilket yrke som helst som en kvinna kunde livnära sig på var tillåtet för dem i Utah.³ Hon upptäckte också att kyrkans medlemmar var vänliga och förstående vad beträffade urinvånarna.⁴

Under resans gång bodde de i Fillmore hos Thomas R. och Matilda Robison King.⁵

Elizabeth skrev att när Matilda gjorde mat åt president Young och hans sällskap kom fem indianer in i rummet. Även om de var objudna var det tydligt att de förväntade sig att få ingå i sällskapet. Systrar King talade med dem "på deras dialekt". De satte sig ner med sina filtar, med ett vänligt uttryck i ansiktena. Elizabeth frågade ett av barnen King: "Vad sa din mor till de där männen?"

Matildas sons svar var: "Hon sa: 'De här främlingarna kom först och jag har bara lagat mat så att det räcker åt dem, men er mat är över elden och tillagas nu, och jag säger till er så snart den är klar.'"

Elizabeth frågade: "Kommer hon verkligen att göra det, eller ger hon dem bara gamla rester vid köksdörren?"⁶

Matildas son svarade: "Mor kommer att servera dem på samma sätt som hon serverar er och göra plats åt dem vid sitt bord."

Och det gjorde hon och de "åt med utmärkt bordsskick". Elizabeth förklarade att denna värdinna steg med 100 procent i hennes aktning.⁷ Enigheten ökar när människor behandlas med värdighet och respekt, även om de är annorlunda utåt sett.

Som ledare lever vi inte i illusionen att alla relationer förr var perfekta, att all vandel var kristuslik eller att alla

Kuala Lumpur, Malaysia

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

beslut var rättvisa. Men vår religion lär att vi alla är barn till vår Fader i himlen och att vi tillber honom och hans Son Jesus Kristus, som är vår Frälsare. Det vi önskar är att våra hjärtan och sinnen ska vara förenade i rättfärdighet och enighet och att vi ska bli ett med dem.⁸

Rättfärdighet är en bred, omfattande term men den inkluderar definitivt att leva enligt Guds bud.⁹ Den kvalificerar oss för de heliga förrättningar som utgör förbundsstigen och välsignar oss med att ha Anden som ger vägledning i våra liv.¹⁰

Vår rättfärdighet är inte beroende av att var och en av oss har varenda välsignelse i våra liv just nu. Vi kanske inte är gifta eller välsignade med barn eller har andra välsignelser som vi önskar just nu. Men Herren har lovat att de rättfärdiga som är trofasta "kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka".¹¹

Enighet är också en bred, omfattande term men den utgör definitivt ett exempel på det första och andra stora budet att älska Gud och att älska vår nästa.¹² Den betecknar ett Sions folk vars hjärtan och sinnen är "förenade i enighet".¹³

Kontexten för mitt tal utgörs av kontrasten och lärdomarna från våra heliga skrifter.

Det har gått 200 år sedan Fadern och hans Son först visade sig och

inledde Jesu Kristi evangeliums återställelse år 1820. Berättelsen i 4 Nephi i Mormons bok innehåller en liknande 200-årsperiod efter att Frälsaren visat sig och upprättat sin kyrka i det forntida Amerika.

Den historiska uppteckningen vi läser i 4 Nephi beskriver ett folk som levde utan avund, missämja, oroligheter, lögn, mord eller något slag av lösaktighet. Tack vare denna rättfärdighet, står det, "kunde [det] förvisso inte finnas något lyckligare folk bland alla de folk som skapats av Guds hand"¹⁴.

Vad gäller enighet står det i 4 Nephi: "Det ... fanns [inte] några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan."¹⁵

Tyvärr beskrivs sedan i 4 Nephi en dramatisk förändring som började i det "två hundra och första året"¹⁶, då ogudaktighet och splittring förstörde rättfärdigheten och enigheten. Det djupa fördärv som sedan förekom var därefter så ondskefullt att den store profeten Mormon slutligen med sorg sa till sin son Moroni:

"Ja, o min son, hur kan ett folk som detta, som finner behag i så mycken avskyvärdhet,

hur kan vi förvänta oss att Gud ska tillbakahålla sin straffande hand från oss?"¹⁷

I den här tidsutdelningen har världen, även om vi lever i en speciell tid, inte varit välsignad med den rättfärdighet och enighet som beskrivs i 4 Nephi. Vi lever verkligen i en tid med synnerligen starka motsättningar. Men de miljoner som har accepterat Jesu Kristi evangelium har förbundit sig att uppnå både rättfärdighet och enighet. Vi är alla medvetna om att vi kan göra bättre, och det är vår utmaning i den här tiden. Vi kan vara en styrka som lyfter och är till välsignelse för samhället i stort. Vid den här avgörande 200-årspunkten i vår kyrkas historia, låt oss då som medlemmar i Herrens kyrka förbinda oss att leva rättfärdigt och vara förenade som aldrig förr. President Russell M. Nelson har bett oss "att visa större hövlighet, samförstånd mellan olika raser och etniska ursprung, samt ömsesidig respekt".¹⁸ Det innebär att vi älskar varandra och Gud och att vi accepterar alla som bröder och systrar och verkligen är ett Sions folk.

Med vår lära som inkluderar alla kan vi vara en oas av enighet och fira mångfalden. Enighet och mångfald är inte motsatser. Vi kan uppnå större enighet när vi främjar en inkluderande atmosfär och respekt för mångfald. Under den period då jag tjänade i

Provo, Utah, USA

stavspresidentskapet i San Francisco i Kalifornien hade vi församlingar med medlemmar som talade spanska, tonganska, samoanska, tagalog respektive mandarin. Våra engelsktalande församlingar bestod av folk från många olika etniska och kulturella bakgrunder. Där fanns kärlek, rättfärdighet och enighet.

Församlingar och grenar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga delas upp geografiskt eller efter språk¹⁹, inte etniskt eller kulturellt. Etniskt ursprung anges inte i medlemsuppteckningarna.

Tidigt i Mormons bok, omkring 550 år före Jesu Kristi födelse, får vi lära oss den grundläggande befallningen som gäller förhållandet mellan vår himmelske Faderns barn. Alla ska hålla Herrens bud, och alla är inbjudna att ta del av Herrens godhet ”och han avvisar ingen som kommer till honom, varken svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna. Och han kommer ihåg hedningen, och alla är lika inför Gud, både jude och icke-jude.”²⁰

Frälsarens verksamhet och budskap har genomgående förkunnat att människor av alla raser och hudfärger är Guds barn. Vi är alla bröder och systrar. I vår lära tror vi att i återställsens världland, USA,

inspirerades dess konstitution²¹ och relaterade dokument²², som skrevs av ofullkomliga män, av Gud för att vara till välsignelse för alla människor. Som vi läser i Läran och förbunden blev dokumenten ”[upprättade] och ... bör upprätthållas för *allt kött*s rättigheter och beskydd enligt rättfärdiga och heliga principer”.²³ Två av de här principerna var handlingsfrihet och ansvarighet för ens egna synder. Herren förkunnade:

”Därför är det inte rätt att någon människa ska vara i träldom under någon annan.

Och i denna avsikt har jag genom visa mäns händer, som jag uppreste i just denna avsikt, upprättat detta lands författning och återställt landet genom blodsutgjutelse.”²⁴

Denna uppenbarelse togs emot 1833 när de heliga i Missouri utsattes för fruktansvärd förföljelse. I överskriften till Läran och förbunden 101 står det: ”Pöbelhopar hade drivit dem från deras hem i Jackson County. ... Dödshoten mot [medlemmarna] i kyrkan var många.”²⁵

Det var en tid av spänningar på många håll. Många Missouribor såg de amerikanska urinvånarna som obarmhärtiga fiender och ville få bort dem från området. Dessutom var många Missouribor slavägare och

kände sig hotade av dem som var slaverimotståndare.

Vår lära, däremot, respekterade de amerikanska urinvånarna, och vår önskan var att undervisa dem om Jesu Kristi evangelium. I fråga om slaveriet stod det klart i våra skrifter att ingen människa skulle vara slav under någon annan.²⁶

Till sist drevs de heliga våldsamt ut ur Missouri²⁷ och tvingades sedan att flytta västerut²⁸. De heliga fick framgång och fann den frid som följer på rättfärdighet, enighet och efterlevnad av Jesu Kristi evangelium.

Jag älskar Frälsarens stora förbön som är upptecknad i Johannes-evangeliet. Frälsaren bekräftade att Fadern hade sänt honom och att han, Frälsaren, hade fullbordat det verk han var sänd att utföra. Han bad för sina lärjungar och för dem som skulle komma att tro på Kristus: ”Att de alla ska vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig.”²⁹ Att vara ett är vad Kristus bad om innan han blev förrädd och korsfäst.

Under det första året efter återställelsen av Jesu Kristi evangelium, i kapitel 38 i Läran och förbunden, talar Herren om krig och ogudaktighet och säger: ”Jag säger er: Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina.”³⁰

Vår kyrkas kultur kommer av Jesu Kristi evangelium. Aposteln Paulus brev till romarna är djupsinnigt.³¹ Den tidiga kyrkan i Rom bestod av judar och hedningar. De här forntida judarna hade en judisk kultur och ”hade vunnit sin frigörelse och börjat föröka sig och blomstra”.³²

Hedningarna i Rom hade en kultur som var hellenistiskt influerad, vilket aposteln Paulus förstod väl efter sina upplevelser i Aten och Korint.

Paulus presenterar Jesu Kristi

evangelium på ett vittomspännande sätt. Han skildrar aspekter som är relevanta för både den judiska och hedniska kulturen³³ och som står i konflikt med Jesu Kristi evangelium. I huvudsak ber han dem båda att lämna bakom sig de kulturella hinder från sina trosuppfattningar och kultur som inte är förenliga med Jesu Kristi evangelium. Paulus förmanar judarna och hedningarna att hålla buden och älska varandra och försäkrar dem om att rättfärdighet leder till frälsning.³⁴

Jesu Kristi evangeliums kultur är inte en hednisk kultur eller en judisk kultur. Den avgörs inte av ens hudfärg eller var man bor. Även om vi gläds över unika kulturer ska vi lämna sådana aspekter av de här kulturerna bakom oss som står i konflikt med Jesu Kristi evangelium. Våra medlemmar och nyomvända kommer ofta från olika etniska och kulturella bakgrunder. Om vi ska följa president Nelsons uppmaning att samla det skingrade Israel kommer vi att inse att vi är lika olika som judarna och hedningarna var på Paulus tid. Ändå kan vi vara förenade i vår kärlek till och tro på Jesus Kristus. Paulus brev till romarna slår fast principen om att vi följer Jesu Kristi evangeliums kultur och lära. Den utgör mönstret för oss även i dag.³⁵ Templets förrättningar förenar oss på särskilda sätt och låter oss bli ett på alla evigt betydelsefulla sätt.

Vi hedrar våra pionjärmedlemmar över hela världen, inte för att de var fullkomliga utan för att de övervann svårigheter, gjorde uppoffringar, strävade efter att vara kristuslika och försökte bygga tro och vara ett med Frälsaren. Deras enighet med Frälsaren gjorde att de var ett med varandra. Den här principen gäller för dig och mig i dag.

Stridsropet till medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är att sträva efter att vara ett Sions folk som är ett i hjärta och sinne och som lever i rättfärdighet.³⁶

Det är min bön att vi ska vara rättfärdiga och eniga och fullständigt fokuserade på att tjäna och tillbe vår Frälsare Jesus Kristus, som jag vittnar om. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 38:27.
2. Thomas Kanes tjänster åt medlemmarnas vägnar har genomgående beskrivits "som ett osjälviskt offer av en ung idealist som bevitnade de orättvisor som en förföljd religiös minoritet utsattes för av en grym och fientligt inställd majoritet" (inledning till Elizabeth Wood Kane, *Twelve Mormon Homes Visited in Succession on a Journey through Utah to Arizona*, red. Everett L. Cooley [1974], s. viii).
3. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 5.
4. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 40.
5. Se Lowell C. (Ben) Bennion och Thomas R. Carter, "Touring Polygamous Utah with Elizabeth W. Kane, Winter 1872–1873",

Quebrada de Alvarado, Valparaíso, Chile

BYU Studies, vol. 48, nr 4 (2009), s. 162.

6. Tydligt förutsatte Elizabeth att de flesta amerikaner på den tiden bara skulle ha gett de amerikanska indianerna gamla rester och behandlat dem på ett annat sätt än sina övriga gäster.
7. Se Kane, *Twelve Mormon Homes*, s. 64–65. Det är värt att notera att många amerikanska urinvånare, inklusive flera hövdingar, blev medlemmar i kyrkan. Se även John Alton Peterson, *Utah's Black Hawk War* (1998) s. 61; Scott R. Christensen, *Sagwitch: Shoshone Chieftain, Mormon Elder, 1822–1887* (1999), s. 190–195.
8. I den här tidsutdelningen ska "de rättfärdiga ... samlas från alla nationer och komma till Sion sjungande den eviga glädjens sånger" (L&F 45:71).
9. Se L&F 105:3–5. Skrifterna nämner specifikt omsorg om de fattiga och behövande som en nödvändig del av att vara rättfärdig.
10. Se Alma 36:30; se även 1 Ne. 2:20; Mosiah 1:7. Den sista delen av Alma 36:30 lyder: "I den mån som du inte håller Guds bud kommer du att bli avskuren från hans närhet. Och detta är enligt hans ord."
11. Mosiah 2:41. President Lorenzo Snow (1814–1901) lärde: "Ingen sista dagars helig som dör efter att ha levt ett trofast liv kommer att förlora något på grund av att han eller hon inte lyckades göra något på grund av att inte möjligheter gavs därtill. Med andra ord, om en ung man eller ung kvinna inte har haft möjlighet att gifta sig, men lever trofast fram till sin död, kommer han eller hon att få alla välsignelser, den upphöjelse och den härlighet som varje man eller kvinna får som haft denna möjlighet och använt sig av den. Detta är säkert." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Lorenzo Snow* [2012], s. 128). Se även Richard G. Scott, "Glädjen av att leva efter den stora lycksalighetsplanen", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 72.
12. Se 1 Joh. 5:2.
13. Mosiah 18:21; se även Mose 7:18.
14. 4 Ne. 1:16.
15. 4 Ne. 1:15.
16. 4 Ne. 1:24.
17. Moro. 9:13–14.
18. Russell M. Nelson, i "First Presidency and NAACP Leaders Call for Greater Civility, Racial Harmony", 17 maj 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org; se även "President Nelson Remarks at Worldwide Priesthood Celebration", 1 juni 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
19. I L&F 90:11 står det: "Var och en ska höra evangeliets fullhet ... på sitt eget språk." I enlighet med det godkänns vanligtvis språkbaserade församlingar.

Äldste Ronald A. Rasband
i de tolv apostlarnas kворum

20. 2 Ne. 26:33.
21. Se Constitution of the United States.
22. Se United States Declaration of Independence, (1776); Constitution of the United States, tillägg I–X (Bill of Rights), National Archives website, archives.gov/founding-docs.
23. L&F 101:77; betoning tillagd.
24. L&F 101:79–80.
25. L&F 101, kapitelöverskriften.
26. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 172–174; James B. Allen och Glen M. Leonard, *The Story of the Latter-day Saints*, 2:a uppl. (1992), s. 93–94; Ronald W. Walker, "Seeking the 'Remnant': The Native American during the Joseph Smith Period", *Journal of Mormon History*, vol. 19, nr 1 (våren 1993): s. 14–16.
27. Se *Saints*, 1:359–383; William G. Hartley, "The Saints' Forced Exodus from Missouri, 1839", i Richard Neitzel Holzapfel och Kent P. Jackson, red., *Joseph Smith, the Prophet and Seer* (2010), s. 347–389; Alexander L. Baugh, "The Mormons Must Be Treated as Enemies", i Susan Easton Black och Andrew C. Skinner, red., *Joseph: Exploring the Life and Ministry of the Prophet* (2005), s. 284–295.
28. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), s. 3–68; Richard E. Bennett, *We'll Find the Place: The Mormon Exodus, 1846–1848* (1997); William W. Slaughter och Michael Landon, *Trail of Hope: The Story of the Mormon Trail* (1997).
29. Joh. 17:21.
30. L&F 38:27.
31. Romarbrevet är omfattande i sin förkunnelse av läran. Romarbrevet innehåller det enda omnämnandet av försoningen i Nya testamentet. Jag kom att uppskatta Romarbrevet därför att det förenade olika människor genom Jesu Kristi evangelium när jag tjänade som stavs-president och hade många medlemmar av olika etniskt ursprung, med olika kulturer och som talade olika språk.
32. Frederic W. Farrar, *The Life and Work of St. Paul* (1898), s. 446.
33. Se Farrar, *The Life and Work of St. Paul*, s. 450.
34. Se Rom. 13.
35. Se Dallin H. Oaks, "Evangeliets kultur", *Liahona*, mars 2012, s. 20–27; se även Richard G. Scott, "Ta bort hindren för lycka", *Nordstjärnan*, juli 1998, s. 88–90.
36. Se Mose 7:18.

Rekommenderad åt Herren

Påbörja processen nu att bli "rekommenderad åt Herren" så att hans Ande kan vara med dig i rikt mått.

God morgon, bröder och systrar. Som lärjunge till vår Frälsare Jesus Kristus har jag sett fram emot att vi får samlas från så gott som alla världens hörn till den här konferensen.

Det här har varit ett väldigt ovanligt år. För mig började det med ett uppdrag från första presidentskapet att inviga ett heligt tempel åt Herren i Durban i Sydafrika. Jag glömmer aldrig byggnadens storslagenhet. Men mer än själva miljön kommer jag alltid

att värdesätta värdigheten hos människorna som var så väl förberedda för att träda in i den heliga byggnaden. De kom redo att delta i en av återställelsens största välsignelser: invigningen av ett Herrens hus. De kom med hjärtan fyllda av kärlek till honom och hans försoning. De kom fyllda av tacksamhet till vår Fader i himlen för att han skänkt heliga för rättningar som leder till upphöjelse. De kom värdiga.

Sugar City, Idaho, USA

Tempel, oavsett var de är, höjer sig över världens sätt. Alla sista dagars heliga tempel i världen – alla 168 – står som testamenten om vår tro på evigt liv och glädjen över att få tillbringa det med våra familjer och vår himmelske Fader. När vi besöker templet stärks vår kunskap om gudomen och det eviga evangeliet, vårt åtagande att leva i och undervisa om sanningen, samt vår villighet att följa vår Herre och Frälsare Jesu Kristi exempel.

På utsidan av varje tempel i kyrkan står de passande orden: "Helgat åt Herren." Templet är Herrens hus och en tillflykt från världen. Hans Ande omsluter dem som dyrkar honom inom dess heliga väggar. Han fastställer normerna för att få träda in som hans gäster.

Min svärfar Blaine Twitchell – en av de bästa män jag någonsin känt – lärde mig en viktig sak. Systrar Rasband och jag besökte honom när han närmade sig slutet på sin jordiska resa. När vi gick in på hans rum var hans biskop på väg att gå därifrån. När vi hälsade på biskopen tänkte jag: Vilken fin biskop. Han är här och betjänar en trofast medlem i sin församling.

Jag sa till Blaine: "Det var väl snällt av biskopen att besöka dig."

Blaine tittade på mig och svarade: "Det var mycket mer än så. Jag bad biskopen komma eftersom jag ville bli intervjuad för en tempelrekommendation. Jag vill vara *rekommenderad åt Herren* när jag går bort." Och det var han!

De orden, "rekommenderad åt Herren", har stannat hos mig. De har gett mig ett helt nytt perspektiv på att bli intervjuad regelbundet av våra ledare i kyrkan. En tempelrekommendation är så viktig att i kyrkans tidiga dagar, fram till 1891, behövde varje tempelrekommendation en underskrift av kyrkans president.¹

Vare sig det gäller ungdomar eller vuxna handlar tempelintervjun inte om vad man får och inte får göra. En rekommendation är inte en checklista, passersedel eller biljett till en specialplats. Den har ett mycket högre och heligare syfte. För att kvalificera sig för äran att få en tempelrekommendation måste man leva i harmoni med Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lärdomar.

Under din intervju får du tillfälle att rannsaka din själ med avseende på din personliga tro på Jesus Kristus och hans försoning. Du har välsignelsen att uttrycka ditt vittnesbörd om det återställda evangeliet, din villighet att stödja dem som Herren har kallat att leda hans kyrka, din tro på evangeliets lära, hur du uppfyller ansvaren i familjen, din ärlighet, kyskheter, trohet, lydnad, efterlevnad av Visdomsordet, tiondelagen och ditt helgande av sabbatsdagen. Dessa är grundläggande principer för ett liv som ägnas åt Jesus Kristus och hans verk.

Din tempelrekommendation återspeglar din djupa, andliga avsikt att sträva efter att följa Herrens lagar och älska vad han älskar: ödmjukhet, saktmod, ståndaktighet, barmhärtighet, mod, medkänsla, förlåtelse och lydnad. Och du lovar att följa de normerna när du signerar detta heliga dokument.

Din tempelrekommendation öppnar himlens port för dig och andra, med riter och förrättningar av evig betydelse såsom dop, begåvningar, vigslar och beseglingar.

Att bli "rekommenderad åt Herren" är att bli påmind om vad som

förväntas av en sista dagars helig som håller sina förbund. Min svärfar Blaine såg det som en ovärderlig förberedelse för den dag då han ödmjukt skulle stå inför Herren.

Tänk på när Mose gick upp på berget Horeb och Herren Jehova visade sig för honom i en brinnande buske. Gud sa till honom: "Ta av dig skorna, för platsen där du står är helig mark."²

Att ta av skorna vid templets port är att släppa världsliga begär eller nöjen som distraherar oss från andlig tillväxt, att lägga sådant åt sidan som leder vårt värdefulla jordeliv in på sidospår, att höja oss över stridslustet beteende och att söka tid till att vara helig.

Enligt den gudomliga planen är vår fysiska kropp en Guds skapelse, våra andars tempel, och den ska behandlas med vördnad. Sanna är orden i primärsången: "Min kropp är ett tempel som behöver vårdas väl."³ När Herren visade sig för nephiterna gav han dem befallningen: "Bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni

kan stå obefläckade inför mig."⁴ "Vad slags män bör ni då vara?" frågade Herren och svarade sedan: "Sådana som jag är."⁵ För att bli "rekommenderade åt Herren" strävar vi efter att vara som han är.

Jag minns att jag hörde president Howard W. Hunters första generalkonferenstal som kyrkans 14:e president. Han sa: "Det är mitt hjärtas djupaste önskan att alla medlemmar i kyrkan blir värdiga att gå in i templet. Det skulle behaga Herren om alla vuxna medlemmar vore värdiga – och hade – en giltig tempelrekommendation."⁶ Jag vill tillägga att en rekommendation med begränsad användning pekar ut en tydlig väg åt våra dyrbara ungdomar.

President Russell M. Nelson kom ihåg president Hunters ord: "Den dagen, den 6 juni 1994, blev tempelrekommendationen vi bär ett helt nytt föremål i min plånbok. Innan dess var den bara ett medel till att nå målet. Den var ett medel som lät mig inträda i ett heligt Herrens hus, men efter hans uttalande blev den ett mål i sig. Den blev min symbol för lydnad mot en Guds profet."⁷

Om du inte fått en rekommendation ännu eller om den har gått ut, köa då utanför biskopens dörr precis som de första heliga köade vid porten till templet i Nauvoo 1846.⁸ Mina förfäder var bland dessa trofasta. De skulle överge sin vackra stad och bege sig västerut, men de visste att det fanns heliga upplevelser som väntade dem i templet. Så här skrev Sarah Rich under den hårda färden genom Iowa: "Om det inte hade varit för den tro och den kunskap vi fick i detta tempel ... skulle vår resa ha varit som att ta ett språng ut i mörkret."⁹ Detta är vad vi går miste om när vi går genom livet ensamma, utan inspirationen och friden som utlovas i templet.

Påbörja processen nu att bli "rekommenderad åt Herren" så att hans Ande är med dig i rikligt mått och så att hans normer ger dig "samvetsfrid".¹⁰

Dina ungdomsledare, äldstekvorumets president, Hjälpföreningens president och dina stödbroder och stödsysstrar hjälper dig att förbereda dig, och din biskop eller grenspresident vägleder dig kärleksfullt.

Vi har nu upplevt en tid då templet har varit stängda eller begränsade i bruk. För president Nelson och de av oss som tjänar vid hans sida har det inspirerade beslutet att stänga templet varit "smärtsamt" och "bekymmersamt". President Nelson frågade sig

Provo, Utah, USA

själv: "Vad skulle jag säga till profeten Joseph Smith? Vad skulle jag säga till Brigham Young, Wilford Woodruff och de andra presidenterna ända fram till president Thomas S. Monson?"¹¹

Nu börjar vi gradvis och tacksamt öppna templen igen för beseglingar och begåvningar i begränsad skala.

Att vara värdig att inträda i templet har dock inte skjutits upp. Låt mig betona att oavsett om du har tillgång till ett tempel eller ej behöver du en tempelrekommendation för att hålla dig fullt och fast kvar på förbundsstigen.

I slutet av förra året var syster Rasband och jag på ett uppdrag i Nya Zeeland och talade inför en stor grupp unga ensamstående vuxna. De hade inget tempel lättillgängligt; templet i Hamilton höll på att renoveras och de väntade fortfarande på första spadtaget för templet i Auckland. Men jag kände mig manad att uppmuntra dem att förnya eller skaffa en tempelrekommendation.

Även om de inte kunde visa upp den i templet kunde de träda fram inför Herren, rena och förberedda att tjäna honom. Att vara värdig att inneha en giltig tempelrekommendation är både ett skydd mot motståndaren, därför att du har gett ett fast löfte till Herren om ditt liv, och ett löfte om att Anden ska vara med dig.

Vi utför tempeltjänst när vi söker efter våra förfäder och skickar in deras namn för förrättningar. Medan våra tempel har varit stängda har vi fortfarande kunnat forska om vår släkt. Med Guds Ande i våra hjärtan tar vi deras plats, som ställföreträdare, för att bli "rekommenderade åt Herren".

När jag verkade som tempelavdelningens verkställande direktör hörde jag president Gordon B. Hinckley nämna det här skriftstället som Herren

uttalat om templet i Nauvoo: "Låt arbetet på mitt tempel och alla de arbetsuppgifter som jag har utsett åt er fortsätta och inte upphöra, och låt fördubbla er flit och er uthållighet och ert tålmod och era arbetsinsatser, så ska ni på intet sätt mista er lön, säger Härskarornas Herre."¹²

Vårt arbete i templet är knutet till vår eviga belöning. Vi har nyligen blivit satta på prov. Herren har manat oss till att arbeta i templet med "flit ... uthållighet och ... tålmod".¹³ Att vara "rekommenderad åt Herren" kräver de egenskaperna. Vi måste vara flitiga i att leva efter buden, fortsätta vara uppmärksamma på våra tempelförbund och vara tacksamma för vad Herren fortsätter att undervisa om dem, och vara tålmodiga medan vi väntar på att templen ska öppnas helt igen.

När Herren manar oss till att "fördubbla" våra ansträngningar ber han oss att tillväxa i rättfärdighet. Till exempel kan vi utöka våra studier i skrifterna, vår släktforskning och vår tros böner att vi kan dela vår kärlek till Herrens hus med dem som förbereder sig för att ta emot en tempelrekommendation, särskilt våra familjemedlemmar.

Jag lovar er som en Herren Jesu Kristi apostel att när ni strävar efter att fördubbla era rättfärdiga ansträngningar kommer ni att känna er förnyade i er hängivenhet till Gud Fadern och Jesus Kristus, känslan av att vara vägledd av den Helige Anden kommer att flöda över, ni kommer att vara

Salzburg, Österrike

tacksamma för era heliga förbund och ni kommer att känna frid i vetskapen om att ni är "rekommenderade åt Herren". I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se James R. Clark, sammanst., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 1833–1964*, 6 vol. (1965–1975), 3:229.
2. 2 Mos. 3:5.
3. "My Body Is a Temple", *The Children Sing* (1951), nr 99.
4. 3 Ne. 27:20.
5. 3 Ne. 27:27.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Howard W. Hunter* (2015), s. 182.
7. *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), s. 373.
8. *Se De heliga: Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna*, vol. 1, *Sanningens standar, 1815–1846* (2018), kap. 7: Medtjänare.
9. Sarah P. Rich, *Autobiography, 1885–1890*, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
10. Mosiah 4:3.
11. Sarah Jane Weaver, "President Nelson Talks about the 'Painful' Decision to Close Temples amid COVID-19", *Church News*, 27 juli 2020, thechurchnews.com.
12. L&F 127:4.
13. L&F 127:4.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Älska era fiender

Vetskapen om att vi alla är barn till Gud ger oss en insikt om andras värde och viljan och förmågan att höja oss över fördomar.

Herrens lärdomar gäller för evigt och för alla Guds barn. I mitt tal i dag ska jag ge några exempel från USA, men principerna jag undervisar om är tillämpbara överallt.

Vi lever i en tid av vrede och hat inom politiska relationer och handlingsprogram. Vi märkte det den här sommaren när det fanns de som gick bortom fredliga protester och gav sig in i ett skadligt beteende. Vi märker av det i vissa pågående valkampanjer till offentliga befattningar. Tyvärr har en del av det här till och med spridit sig

till politiska uttalanden och ovänliga omnämningar på våra möten i kyrkan.

Med en demokratisk regering kommer vi alltid att ha olika åsikter om föreslagna kandidater och politiska riktlinjer. Men som Kristi efterföljare måste vi avstå från vreden och hatet med vilket politiska ståndpunkter debatteras eller kritiserar i många sammanhang.

Här följer en av vår Frälsares lärdomar, som antagligen är välkänd men som sällan efterlevs:

"Ni har hört att det är sagt: Du ska älska din nästa och hata din fiende.

Jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er" (se KJV Matthew 5:43–44).¹

I generationer hade judarna fått lära sig att hata sina fiender, och vid det här tillfället led de under den romerska ockupationens styre och grymhet. Ändå lärde Jesus dem: "Älska era fiender" och: "Gör gott mot dem som illvilligt utnyttjar er."

Vilka revolutionära lärosatser för personliga och politiska relationer! Men det är fortfarande det som vår Frälsare befäller. I Mormons bok läser vi: "För sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som har en stridslysten ande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre" (3 Ne. 11:29).

Att älska våra fiender och motståndare är inte lätt. "De flesta av oss har inte nått denna nivå av ... kärlek och förlåtelse", sa president Gordon B. Hinckley, och tillade: "Det krävs nästan större självdisciplin än vi klarar av."² Men det måste vara nödvändigt, för det är en del av Frälsarens två stora bud att "älska Herren din Gud" och att "älska din nästa som dig själv" (Matt. 22:37, 39). Och det måste vara möjligt, för han lärde också: "Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna" (Matt. 7:7).³

Hur kan vi följa de här gudomliga buden i en värld där vi också lyder under människors lagar? Lyckligtvis har vi Frälsarens eget exempel på hur man balanserar hans eviga lagar med de praktiska aspekterna av lagar som författats av människor. När hans motståndare försökte snärja honom med en fråga om huruvida judar skulle betala skatt till Rom, pekade han på kejsarens avbild på deras mynt och sa:

Apia, Samoa

Accra, Ghana

”Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren, och Gud det som tillhör Gud” (Luk. 20:25).⁴

Alltså, vi ska följa människornas lagar (ge till kejsaren) för att kunna leva i fred under civila myndigheter, och vi följer Guds lagar på vägen mot vår eviga bestämmelse. Men hur gör vi det? Framför allt, hur lär vi oss att älska våra motståndare och våra fiender?

Frälsarens lära att inte ”strida i vrede” är ett bra första steg. Djävulen är stridigheternas fader och det är han som frestar människor till att strida i vrede. Han uppmuntrar till fiendskap och hatiska relationer mellan individer och inom grupper. President Thomas S. Monson lärde att vrede är ”Satans redskap”, eftersom ”att bli arg är att överlämna sig åt Satans inflytande. Ingen kan *göra* oss arga. Det är vårt eget val.”⁵ Vrede är vägen till splittring och fiendskap. Vi blir alltmer benägna att älska våra motståndare när vi undviker att hysa vrede och fiendskap mot dem som vi är oense med. Det hjälper också om vi till och med är villiga att lära oss av dem.

Ett annat sätt att utveckla styrkan till att älska andra är den enkla metod som beskrivs i en gammal musikal. När vi försöker förstå och relatera till människor i en annan kultur, bör vi försöka lära känna dem. I otaliga omständigheter ger främlingars miss-tänksamhet och fientlighet vika för vänskap eller till och med kärlek när personliga kontakter leder till förståelse och ömsesidig respekt.⁶

En ännu större hjälp när vi ska lära oss att älska våra motståndare och våra fiender är att försöka förstå kärlekens kraft. Här följer tre av många profetiska lärdomar om detta.

Profeten Joseph Smith lärde att ”det är ett gammalt ordspråk att kärlek föder kärlek. Låt oss utgjuta kärlek – visa vår godhet mot hela människosläktet.”⁷

President Howard W. Hunter lärde: ”Världen vi lever i skulle vinna mycket på att män och kvinnor överallt utövade Kristi rena kärlek, som är vänlig, mild och ödmjuk. Den är utan avund eller högmöd. ... Den begär ingenting i gengäld. ... Den kan inte överse med trängsynhet, hat eller våld. ... Den

uppmuntrar olika människor att leva tillsammans i kristlig kärlek, oavsett religiös tro, ras, nationalitet, ekonomisk ställning, utbildning eller kultur.”⁸

Och president Russell M. Nelson har uppmuntrat oss att ”utvidga vår kärlekskrets så att den omsluter hela den mänskliga familjen”.⁹

En viktig del av att älska våra fiender är att ”ge till kejsaren” genom att hålla lagarna i våra olika länder. Även om Jesu lärare var revolutionära, lärde han inte att man skulle göra revolt eller bryta lagen. Han undervisade om en bättre väg. Nutida uppenbarelse lär oss detsamma:

”Låt ingen bryta landets lagar, för den som håller Guds lagar behöver inte bryta landets lagar.

Underordna er därför den överhet som finns” (L&F 58:21–22).

Och vår trosartikel, som profeten Joseph Smith skrev efter att de tidiga heliga hade lidit svår förföljelse från Missouris styresmän, lyder: ”Vi tror på att underordna oss kungar, presidenter, styresmän och överhetspersoner samt att lyda, ära och upprätthålla lagen” (TA 1:12).

Det betyder inte att vi samtycker till allt det som utförs i kraft av lagen. Det betyder att vi följer den gällande lagen och använder fredliga metoder för att förändra den. Det betyder också att vi tillsammans accepterar valresultaten. Vi deltar inte i det våld som de som är besvikna över utfallet hotar med.¹⁰ I ett demokratiskt samhälle har vi alltid möjligheten och plikten att fredligt hålla ut till nästa val.

Frälsarens lära att älska våra fiender baseras på det faktum att alla människor är älskade barn till Gud. Den här eviga principen och vissa grundläggande rättsprinciper har satts på prov i den senaste tidens protester i flera amerikanska städer.

I den ena ytterligheten verkar somliga ha glömt att det första tillägget till USA:s konstitution garanterar "folkets rätt att fredligt samlas och begära upprättelse av regeringen för missförhållanden". Det är det auktoriserade sättet att öka allmänhetens medvetenhet och att fokusera på orättvisor i lagarnas innehåll och tillämpning. Och det har funnits orättvisor. I offentliga åtgärder och i våra personliga attityder har vi sett rasism och missförhållanden som kommer av det. I ett övertygande personligt uttalande påminner pastor Theresa A. Dear från The National Association for the Advancement of Colored People (NAACP) oss om att "rasism frodas av hat, förtryck, hemliga överenskommelser, passivitet, likgiltighet och tystnad".¹¹ Som medborgare och som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga måste vi bli bättre på att dra upp rasismen med rötterna.

Temecula, Kalifornien, USA

I den andra ytterligheten verkar en minoritet av deltagare och supportrar till de här protesterna, och de olagliga gärningar de ledde till, ha glömt att de protester som skyddas av konstitutionen är *fredliga* protester. Demonstranter har ingen rätt att förstöra, vandalisera, stjäla egendom eller undergräva regeringens legitima rättsordning. Konstitutionen och lagarna innehåller ingen inbjudan till revolution eller anarki. Vi alla – poliser, demonstranter, supportrar och åskådare – behöver förstå gränserna för våra rättigheter och hur viktig vår plikt är att hålla oss inom den gällande lagens gränser. Abraham Lincoln hade rätt när han sa: "Det finns inget missförhållande som är lämpligt att få upprättelse för genom pöbelvälde."¹² Upprättelse för missförhållanden genom en pöbel är upprättelse genom olagliga medel. Det är anarki,

ett tillstånd som saknar effektiv ledning och formellt rättsväsen, vilket underminerar snarare än skyddar individens rättigheter.

En anledning till att protesterna i USA nyligen var så chockerande för många var att den fiendskap och olaglighet som olika etniska grupper i andra nationer upplevt inte borde ha upplevts i USA. Det här landet borde vara bättre på att eliminera rasism, inte bara mot svarta amerikaner, som var mest synliga i de senaste protesterna, utan också mot latinamerikaner, asiater och andra grupper. Den här nationens rasistiska historia är inte munter, och vi måste bli bättre.

USA grundades av invandrare med olika nationaliteter och etniska bakgrunder. Dess förenande syfte var inte att införa en särskild religion eller att upprätthålla någon av de gamla ländernas olika kulturer eller stamlojaliteter. Den generation som lade grunden sökte enighet genom en ny konstitution och nya lagar. Därmed inte sagt att våra förenande dokument eller den dåvarande insikten om vad de betydde var fullkomliga. De två första århundradena i USA:s historia visade behovet av många förbättringar, som till exempel kvinnors rösträtt och, i synnerhet, avskaffandet av slaveriet, inklusive författandet av lagar som kunde garantera att de som hade varit förslavade skulle få åtnjuta alla frihetens förhållanden.

Två forskare vid Yale University påminde oss nyligen:

"USA, trots alla sina brister, är ett land som är unikt utrustat för att förena ett skiftande och uppdelat samhälle. ...

Dess medborgare behöver inte välja mellan en nationell identitet och mångkulturalism. Amerikaner kan ha både och. Men nyckeln är den konstitutionella patriotismen. Vi måste förbli förenade av och genom konstitutionen, oavsett våra ideologiska meningsskiljaktigheter.”¹³

För många år sedan gav en brittisk utrikesminister det här goda rådet i en debatt i underhuset: ”Vi har inga eviga *allierade* och vi har inga ständiga *fiender*. Våra *intressen* är eviga och ständiga, och dessa intressen är det vår plikt att följa.”¹⁴

Det är en god *sekulär* anledning till att följa ”eviga och ständiga” intressen i politiska frågor. Dessutom undervisar Herrens kyrkas lära om ett annat evigt intresse som bör vara vägledande för oss: vår Frälsares lärdomar, som inspirerade USA:s konstitution och många länders grundläggande lagar. Lojalitet till fastställda lagar i stället för till tillfälliga ”allierade” är det bästa sättet att älska våra motståndare och våra fiender när vi söker enighet trots olikhet.

Vetskapen om att vi alla är Guds barn ger oss en gudomlig insikt om alla andras värde och viljan och förmågan att höja oss över fördomar och rasism. Eftersom jag i flera år har bott på olika platser i det här landet har Herren lärt mig att det är möjligt att lyda och försöka förbättra vårt lands lagar och också att älska våra motståndare och våra

fiender. Även om det inte är lätt är det möjligt med hjälp från vår Herre, Jesus Kristus. Han gav oss det här budet att älska, och han lovar att hjälpa oss i vår strävan att lyda det. Jag vittnar om att vi är älskade och att vi får hjälp av vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se även Luk. 6:27–28, 30.
2. Gordon B. Hinckley, ”Kristi helande kraft”, *Nordstjärnan*, jan. 1989, s. 51; se även *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), s. 230.
3. Se även L&F 6:5.
4. Se även Matt. 22:21; Mark. 12:17.
5. Thomas S. Monson, ”Värda dina känslor, broder”, *Liahona*, nov. 2009, s. 68.
6. Se Becky och Bennett Borden, ”Moving Closer: Loving as the Savior Did”, *Ensign*, sep. 2020, s. 24–27.
7. Joseph Smith i *History of the Church*, 5:517. I liknande ordalag sa Martin Luther King jr (1929–1968): ”Att återgälda våld
- med våld mångdubblar våldet och ökar mörkret i en redan stjärnlös natt. Mörker kan inte fördriva mörker – det kan bara ljuset göra. Hat kan inte fördriva hat – det kan bara kärleken göra” (*Where Do We Go from Here: Chaos or Community?* [2010], s. 64–65).
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Howard W. Hunter* (2015), s. 260–261.
9. Russell M. Nelson, ”Saliga är de som skapar frid”, *Liahona*, nov. 2002, s. 41; se även *Teachings of Russell M. Nelson* (2018), s. 83.
10. Se ”A House Divided”, *Economist*, 5 sep. 2020, s. 17–20.
11. Theresa A. Dear, ”America’s Tipping Point: 7 Ways to Dismantle Racism”, *Deseret News*, 7 juni 2020, s. A1.
12. Abraham Lincoln, tal på Young Men’s Lyceum, Springfield i Illinois, 27 jan. 1838, citerad i John Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, 18:e utg. (2012), s. 444.
13. Amy Chua och Jed Rubenfeld, ”The Threat of Tribalism”, *Atlantic*, okt. 2018, s. 81, theatlantic.com.
14. Henry John Temple, Viscount Palmerston, tal i underhuset, 1 mars 1848; i Bartlett, *Bartlett’s Familiar Quotations*, s. 392; betoning tillagd.

Bangalore, Indien

Framlagd av president Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän

Bröder och systrar, jag framlägger nu för er kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän för ert stöd genom röstning.

Det är föreslaget att vi stödjer Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kvorum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Vi har avlöst äldsterna L. Whitney Clayton, Enrique R. Falabella och Richard J. Maynes som generalauktoritetssjuttio och tilldelar dem emeritusstatus.

De som vill instämma i vårt tack till dessa bröder och till deras familjer för deras utomordentliga tjänande kan nu

Chiba, Japan

visa det.

Vi har avlöst äldste L. Todd Budge som generalauktoritetssjuttio.

Alla som vill tacka honom för hans tjänande kan nu visa det med uppräckt hand.

Vi har avlöst biskoparna Dean M. Davies och W. Christopher Waddell som förste respektive andre rådgivare i presiderande biskopsrådet.

Alla som vill visa sin uppskattning för dessa bröders hängivna tjänande kan nu visa det.

Vi har avlöst följande som områdessjuttio: Ruben Acosta, René R. Alba, Alberto A. Alvarez, Vladimir N. Astashov, José Batalla, Bradford C. Bowen, Sergio Luis Carboni, Armando Carreón, S. Marc Clay jr, Z. Dominique Dekaye, Osvaldo R. Dias, Michael M. Dudley, Mark P. Durham, E. Xavier Espinoza, James E. Evanson, Paschoal F. Fortunato, Sam M. Galvez, Patricio M. Giuffra, Leonard D. Greer, Daniel P. Hall, Toru Hayashi, Paul F. Hintze, Adolf J. Johansson, Wisit Khanakham, Seung Hoon Koo, Pedro X. Larreal, Johnny L. Leota, José E. Maravilla, Joel Martinez, Joaquim J. Moreira, Isaac K. Morrison, Eduardo A. Norambuena, Ferdinand P. Pangan, Jairus C. Perez, Steven M. Petersen, Jay D. Pimentel, Edvaldo B. Pinto jr, Alexey V. Samaykin, K. David Scott, Rulon F. Stacey, Karl M. Tilleman, William R. Titera, Carlos R. Toledo, Cesar E. Villar, David T. Warner, Gary K. Wilde och William B. Woahn.

De som med oss vill visa sin uppskattning för deras utmärkta tjänande kan visa det.

Eftersom äldste L. Whitney Clayton har avlösts som generalauktoritetssjuttio och tilldelats emeritusstatus har han också avlösts som medlem i de sjuttios presidentskap.

Äldste Brent H. Nielson har kallats som medlem i de sjuttios

Bangalore, Indien

presidentskap och vi föreslår att han inröstas.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är förslaget att vi stöder Dean M. Davies som generalauktoritetssjuttio.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot, visa det.

Det är förslaget att vi stöder W. Christopher Waddell som förste rådgivare i presiderande biskopsrådet och L. Todd Budge som andre rådgivare i presiderande biskopsrådet.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är däremot, så visa det med samma tecken.

Det är förslaget att vi stöder följande som nya områdessjuttio: Laurian P. Balilemwa, Jonathon W. Bunker, Enrique R. Mayorga och Konstantin Tolomeev.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är förslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter,

områdessjuttio och generalämbetsmän i kyrkan som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Den som är emot något av förslagen bör kontakta sin stavspresident.

Bröder och systrar, vi uttrycker vår tacksamhet för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare. ■

Temecula, Kalifornien, USA

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Hållbara samhällen

Om tillräckligt många av våra medmänniskor strävar efter att låta Guds sanning vägleda oss i livet, kommer de moraliska dygderna i varje samhälle att flöda över.

Vilken vacker körschildring av "Jesus vår Herre".

År 2015 antog FN vad som kallas "Agenda 2030 för hållbar utveckling". Den beskrevs som "en gemensam mall för fred och välbefinnande för människorna och planeten, nu och i framtiden". Agendan för hållbar utveckling består av 17 mål som ska uppnås senast 2030, såsom ingen fattigdom, ingen hunger, god utbildning, jämställdhet, rent vatten och sanitet samt anständigt arbete.¹

Idén om hållbar utveckling är intressant och viktig. Men ännu mer angelägen är den bredare frågan om hållbara samhällen. Vilka är

grundprinciperna som bär upp ett blomstrande samhälle, ett samhälle som befrämjar lycka, utveckling, fred och välbefinnande hos dess medborgare? Vi har skriftliga uppteckningar om åtminstone två sådana blomstrande samhällen. Vad kan vi lära oss av dem?

I forna tider predikade den store patriarken och profeten Enok i rättfärdighet och "byggde en stad som kallades Helighetens stad, ja, SION"². Det berättas att "Herren kallade sitt folk SION, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne och levde i rättfärdighet, och det fanns inga fattiga bland dem".³

"Och Herren välsignade landet, och de välsignades på bergen och på höjderna och blomstrade."⁴

De folk på västra halvklotet under det första och andra århundradet som är kända som nephiter och lamaniter utgör ännu ett utmärkt exempel på ett blomstrande samhälle. Till följd av den uppståndne Frälsarens beaktansvärda verksamhet bland dem "vandrade [de] efter de bud som de hade fått från sin Herre och sin Gud. De fortsatte att fasta och be och att ofta komma tillsammans, både för att be och för att höra Herrens ord. ...

Och det fanns ingen avund, ingen missämja, inga oroligheter, inget hor, inga lögnare, inga mord eller något slag av lösaktighet. Och det kunde förvisso inte finnas något lyckligare folk bland alla de folk som skapats av Guds hand."⁵

Samhällena i de här två exemplen bars upp av himlens välsignelser som spirade ur deras föredömliga hängivenhet till de två stora buden: "Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd" och "du ska älska din nästa som dig själv".⁶ De var lydiga mot Gud i sina personliga liv och de tog hand om varandras fysiska och andliga välfärd. Med Läran och förbundens ord var de här samhällen där "var och en [strävar] efter det som är till hans nästas fördel och [gör] allt med blicken endast fäst på Guds ära".⁷

Olyckligtvis, som äldste Quentin L. Cook påpekade i förmiddags, överlevde inte det idealiska samhälle som beskrivs i 4 Nephi i Mormons bok bortom sitt andra århundrade. Hållbarhet är inget som garanteras och ett blomstrande samhälle kan svikta med tiden om det överger de viktiga dygder som upprätthåller dess fred och framgång. I det här fallet blev det så att

folket, genom att ge efter för djävulens frestelser, ”började delas i klasser, och de började bygga upp kyrkor åt sig själva för att skaffa sig vinning, och de började förneka Kristi sanna kyrka”⁸.

”Och det hände sig att när tre hundra år hade förflutit hade både Nephis folk och lamaniterna blivit mycket ogudaktiga, den ene såväl som den andre.”⁹

Vid slutet av ännu ett sekel hade miljontals dött i inbördeskrig och deras en gång så harmoniska nation hade reducerats till krigande stammar.

När jag begrundar det här och andra exempel på tidigare blomstrande samhällen som sedan gick under, tror jag att jag lugnt kan säga att när människor vänder sig från känslan av ansvarighet inför Gud och i stället börjar lita till ”köttslig arm”, står katastrofen för dörren. Att lita till köttslig arm är att ignorera den gudomlige upphovsmannen för mänskliga rättigheter och att ge högsta prioritet åt rikedomar, makt och världens beröm (medan man ofta hånar och förföljer dem som följer en annan norm). Samtidigt söker en majoritet av folket i hållbara samhällen, som kung Benjamin sa, efter att ”tillväxa i kunskapen om hans härlighet som har skapat [dem], eller i kunskapen om det som är rätt och sant”¹⁰.

Familjen och religion som institutioner har varit avgörande för att utrusta både enskilda individer och samhällen med de dygder som bär upp ett bestående samhälle. De här dygderna, som är rotade i skrifterna, innefattar redbarhet, ansvarstagande, medkänsla, äktenskap och trohet inom äktenskapet, respekt för andra och andras ägodelar, tjänande samt det nödvändiga och värdiga i att arbeta, bland andra.

Redaktören Gerard Baker skrev en spalt tidigare i år i *Wall Street Journal*

för att hedra sin far Frederick Baker med anledning av dennes hundraårsdag. Baker spekulerade om orsakerna till att hans far levte så länge, men tillade senare dessa tankar:

”Även om vi kanske alla vill veta hemligheten bakom ett långt liv känner jag ofta att det skulle vara bättre för oss att lägga mer tid på att ta reda på vad som leder till ett gott liv, oavsett vilken tidrymd som tilldelas oss. I det här fallet är jag övertygad om att jag känner till min fars hemlighet.

Han kommer från en tid då livet främst definierades av plikt, inte av rättigheter; av sociala ansvar, inte personliga förmåner. Den främsta motiverande principen under hans hundra år har varit en känsla av förpliktelse – mot familjen, Gud och landet.

I en era som domineras av spillrorna av splittrade familjer var min far en hängiven make till sin hustru sedan 46 år, en plikttrogen sexbarnsfar. Han var aldrig så närvarande och levande som när mina föräldrar genomled den otänkbara tragedin att förlora ett barn. ...

Och i en era när religion alltmer är en kuriositet har min far levat som en sann, trofast katolik med en orubblig tro på Kristi löften. Faktiskt tror jag ibland att han har levat så länge eftersom han är bättre förberedd för döden än någon annan jag någonsin träffat.

Jag har varit en privilegierad man – välsignad med en bra utbildning, min egen underbara familj och viss världslig framgång jag inte förtjänat. Men hur stolt och tacksam jag än

Pechanga indianreservat, Kalifornien, USA

känner mig, överträffas detta av den stolthet och tacksamhet jag känner för den man som, utan uppståndelse eller drama, utan att förvänta sig belöningar eller ens erkännande – i ett sekel nu – har stretat på med de enkla göromålen, förpliktelserna och, i slutändan, glädjen av att leva ett rättskaffens liv.”¹¹

Den vikt religion och trosutövning anses ha har minskat i många länder de senaste åren. Ett växande antal människor anser att en tro och lojalitet mot Gud inte behövs för moralisk redbarhet, varken hos enskilda individer eller i samhällen i dagens värld.¹² Jag tror att vi alla kan hålla med om att de som inte säger sig ha någon religiös tro kan vara, och ofta är, goda, anständiga människor. Men vi skulle nog inte hålla med om att det förhåller sig så utan gudomligt inflytande. Det är Kristi ljus jag talar om. Frälsaren förkunnade: ”Jag är det sanna ljuset som upplyser var och en som kommer till världen.”¹³ Vare sig de är medvetna om det eller inte genomsyras därför varje man, kvinna och barn – oavsett trosuppfattning, plats eller tid – av Kristi ljus och besitter därför den

Curitiba, Paraná, Brasilien

känsla för rätt och fel som vi ofta kallar samvete.¹⁴

Dock är det så att när sekularisering skiljer medborgerlig redbarhet från en känsla av ansvar inför Gud, avhuggs växten från sina rötter. Att endast förlita sig på kultur och tradition räcker inte för att upprätthålla redbarhet i samhället. När man inte har någon högre gud än sig själv och inte söker något högre än att tillfredsställa sina egna begär efter tycke och smak, visar sig följderna så småningom.

Som exempel är ett samhälle i vilket individers samtycke är enda restriktionen för sexuell aktivitet ett samhälle under förfall. Äktenskapsbrott, promiskuitet, födslar utanför äktenskapet¹⁵ och fri abort är bara några av de bittra frukterna av den fortgående sexuella revolutionen. Följdefekter som motarbetar hållbarheten i ett sunt samhälle innefattar ett ökande antal barn som växer upp i fattigdom och utan en fars positiva inflytande, ibland som ett mönster genom flera generationer; kvinnor som ensammar axlar vad som borde vara delade ansvar och djupt bristfälligt undervisning på skolor, som liksom andra institutioner förväntas kompensera för misslyckanden i hemmet.¹⁶ Utöver de här samhällsjukdomarna har vi oräkneliga fall av krossade hjärtan och förtvivlan – mental och känslomässig undergång som drabbar både skyldiga och oskyldiga.

Nephi förkunnar:

”Ja, ve den som hörsammar människobud och förnekar Guds makt och den Helige Andens gåva! ...

Ve alla dem som darrar och vredgas över Guds sanning!”¹⁷

I motsats till detta är vårt glädjefulla budskap till våra barn och till hela mänskligheten att ”Guds sanning” pekar ut en bättre väg, eller som Paulus sa, ”en väg som vida överträffar alla andra”¹⁸, en väg till personlig lycka och ett sunt samhälle nu, och till evig frid och glädje härefter.

Guds sanning avser de huvudsakliga sanningar som utgör grunden för planen han har för sina barns lycka. Dessa sanningar är att Gud lever, att han är våra andars himmelske Fader, att han för att visa sin kärlek har gett oss bud som leder till en fullhet av glädje med honom, att Jesus Kristus är Guds Son och vår Återlösare, att han led och dog för att sona för våra synder på villkor att vi omvänder oss, att han uppstod från de döda och därigenom åstadkom hela mänsklighetens uppståndelse, och att vi alla kommer att stå inför honom för att dömas, det vill säga redogöra för våra liv.¹⁹

Nio år in på det som kallades ”domarnas regering” i Mormons bok avsåg sig profeten Alma sin ställning som överdomare för att ägna all sin tid åt sitt ledarskap i kyrkan. Hans avsikt var att ta itu med högmodet, förföljelsen och girigheten som höll på att tillta bland folket och i synnerhet bland kyrkans

medlemmar.²⁰ Som äldste Stephen D. Nadauld en gång har sagt: ”[Almas] inspirerade beslut gick inte ut på att lägga mer tid på att försöka skapa och verkställa fler regler för att råda bot på sitt folks uppträdande. Den gick ut på att tala till dem om Guds ord, att undervisa dem om läran och att låta deras kunskap om återlösningsplanen få dem att ändra sitt beteende.”²¹

Det finns mycket vi kan göra som medmänniskor och medborgare för att bidra till hållbarheten och framgången i de samhällen vi bor i, och vårt allra mest grundläggande och varaktiga tjänande är ju att undervisa och leva efter de sanningar som är en del av Guds stora återlösningsplan. Som orden i psalmen uttrycker det:

*Fädernas tro, vi älska vill
alla vi möter här på jord.
Vi skall predika kärleksfullt
både i handling och i ord.*²²

Om tillräckligt många av oss och av våra medmänniskor strävar efter att fatta våra beslut och låter Guds sanning vägleda oss i livet, kan de moraliska dygderna i varje samhälle flöda över.

I sin kärlek gav vår himmelske Fader oss sin enfödde Son Jesus Kristus så att vi kan få evigt liv.²³

”[Jesus Kristus] gör ingenting utom det som är till nytta för världen, för han älskar världen så högt att han lägger ner sitt eget liv för att kunna dra alla människor till sig. Därför befaller han ingen att inte ta del av hans frälsning.

Se, ropar han väl till någon och säger: ’Gå bort från mig!’ Se, jag säger er: Nej. I stället säger han: ’Kom till mig, ni alla jordens ändrar, köp mjölk och honung utan pengar och för intet.’”²⁴

Det här förkunnar vi ”med allvar i hjärtat, med ödmjukhetens anda”²⁵ och i Jesu Kristi namn, amen. ■

Steven J. Lund
Unga mäns generalpresident

SLUTNOTER

1. Se "The 17 Goals", webbsidan för United Nations Department of Economic and Social Affairs, sdgs.un.org/goals.
2. Mose 7:19.
3. Mose 7:18.
4. Mose 7:17.
5. 4 Ne. 1:12, 16.
6. Matt. 22:37, 39.
7. L&F 82:19.
8. 4 Ne. 1:26.
9. 4 Ne. 1:45.
10. Mosiah 4:12.
11. Gerard Baker, "A Man for All Seasons at 100", *Wall Street Journal*, 21 feb. 2020, [wsj.com](https://www.wsj.com).
12. Se Ronald F. Inglehart, "Giving Up on God: The Global Decline of Religion", *Foreign Affairs*, sep./Okt. 2020, foreignaffairs.com; se även Christine Tamir, Aidan Connaughton och Ariana Monique Salazar, "The Global God Divide", Pew Research Center, 20 juli 2020, särskilt infografen "Majorities in Emerging Economies Connect Belief in God and Morality", pewresearch.org.
13. L&F 93:2; se även Moro. 7:16, 19.
14. Se Boyd K. Packer, "Kristi ljus", *Liahona*, apr. 2005, s. 10; se även D. Todd Christofferson, "Truth Endures", *Religious Educator*, vol. 19, nr 3 (2018), s. 6.
15. När jag ger det här exemplet syftar den "bittra frukten" på de negativa följderna som barn får uppleva, inte på barnen själva. Varje Guds barn är dyrbart, och varje liv har ett oskattbart värde, oavsett omständigheterna kring födelsen.
16. Se till exempel Pew Research Center, "The Changing Profile of Unmarried Parents", 25 apr. 2018, pewsocialtrends.org; Mindy E. Scott och andra, "5 Ways Fathers Matter", 15 juni 2016, childtrends.org; Robert Crosnoe och Elizabeth Wildsmith, "Nonmarital Fertility, Family Structure, and the Early School Achievement of Young Children from Different Race/Ethnic and Immigration Groups", *Applied Developmental Science*, vol. 15, nr 3 (juli-sep. 2011), s. 156–170.
17. 2 Ne. 28:26, 28.
18. 1 Kor. 12:31.
19. Se Alma 33:22.
20. Se Alma 4:6–19.
21. Stephen D. Naudal, *Principles of Priesthood Leadership* (1999), s. 13; se även Alma 31:5.
22. "Fädernas tro", *Psalmer*, nr 47.
23. Se Joh. 3:16.
24. 2 Ne. 26:24–25; se även 2 Ne. 26:33.
25. L&F 100:7.

Finna glädje i Kristus

Det säkraste sättet att finna glädje i detta liv är att tillsammans med Kristus hjälpa andra.

Herren ber inte våra bärare av aronska prästadömet att göra allt, men det han ber dem om är förunderligt.

För några år sedan gick vår lilla familj igenom det många familjer ställs inför i denna fallna värld. Vår yngste son, Tanner Christian Lund, fick cancer. Han var en otrolig person, som nioåringar ofta är. Han var sanslöst busig och samtidigt slående andligt känslig. Rackarunge och ängel, busig och snäll. När han var liten och varje dag förbryllade oss med sina upptåg, undrade vi om han skulle växa upp till profet eller bankrånare. Hur som helst verkade det som att han skulle göra intryck på världen.

Och sedan blev han väldigt sjuk. Under de följande tre åren gjorde den moderna läkekonsten heroiska insatser, bland annat två benmärgstransplantationer under vilka han fick lunginflammation och därför måste ligga medvetlös i respirator i tio veckor. Han blev mirakulöst bättre under en kort tid, men sedan återvände cancer.

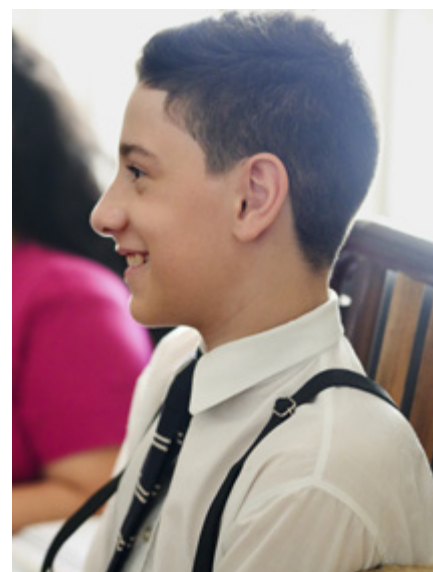
Strax innan han dog hade Tanners sjukdom spridit sig till skelettet, och trots starka värktabletter hade han ändå ont. Han kunde knappt ta sig ur sängen. En söndagsmorgon kom hans mamma Kalleen in i hans rum för att se hur han mätte innan familjen åkte till kyrkan. Hon var förvånad över att

se att han på något sätt hade lyckats klä på sig och satt på sängkanten och plågat kämpade med att knäppa skjortan. Kalleen satte sig ner bredvid honom. "Tanner", sa hon, "är du säker på att du är tillräckligt stark för att gå till kyrkan? Du borde kanske stanna hemma och vila i dag."

Han stirrade på golvet. Han var diakon. Han hade ett kvorum. Och han hade en uppgift.

"Det är meningen att jag ska dela ut sakramentet i dag."

"Jo, men någon kan säkert göra det åt dig."

Taboão de Serra, São Paulo, Brasilien

Apia, Samoa

”Ja”, sa han, ”men ... jag ser hur folk tittar på mig när jag delar ut sakramentet. Jag tror att det hjälper dem.”

Så Kalleen hjälpte honom knäppa skjortan och knyta slipsen, och så körde de till kyrkan. Uppenbarligen höll något viktigt på att hända.

Jag kom till kyrkan från ett tidigare möte och därför överraskades jag av att se Tanner sitta på diakonernas rad. Kalleen berättade lågmält varför han var där och vad han hade sagt: ”Det hjälper folk.”

Så jag tittade på när diakonerna klev fram till sakramentsbordet. Han lutade sig försiktigt mot en annan diakon när prästerna gav dem brödbrickorna. Och sedan hasade sig Tanner fram till sin plats och tog tag i änden av bänkraden som stöd när han delade ut sakramentet.

Det verkade som om han hade alla ögon i möteslokalen på sig, och alla rördes av hans smärta när han utförde sin enkla uppgift. Tanner hade på något sätt gett uttryck för en tyst predikan när han högtidligt och haltande gick från rad till rad, med sitt kala huvud blött av svett, och representerande Frälsaren som diakoner gör. Hans en gång okuvliga diakonkropp var nu full av blåmärken, bruten och sargad, och han led villigt för att tjäna genom att frambära sinnebilderna för Frälsarens försoning till våra liv.

Att se hur han hade kommit att tänka om att vara en diakon fick oss att också tänka annorlunda – om sakramentet, om Frälsaren, och om diakoner och lärare och präster.

Jag förundras över det outtalade underverk som den morgonen fick honom att så modigt svara på det stilla, milda kallet att tjäna, och över våra uppväxande ungdomars styrka och förmågor när de anstränger sig för att följa en profets kallelse att ta värvning i Guds bataljoner och delta i frälsningens och upphøjelsens verk.

Varje gång en diakon tar upp en sakramentsbricka påminns vi om den heliga berättelsen om den sista måltiden, om Getsemane, om Golgata och om trädgårdsgraven. När Frälsaren sa till sina apostlar: ”Gör detta för att minnas mig”¹ talade han även till var och en av oss genom tidsåldrarna. Han talade om det ändlösa mirakel som skulle ske när framtida diakoner, lärare och präster skulle frambära hans sinnebilder och uppmana hans barn att ta emot hans försonande gåva.

Alla sakramentets sinnebilder riktar blicken mot den gåvan. Vi begrundar brödet han en gång bröt – och brödet som prästerna framför oss nu i sin tur bryter. Vi tänker på innebörden av den helgade vätskan, då och nu, medan orden i dessa sakramentsböner

högtidligt går från unga prästers munnar till våra hjärtan och upp till himlarna, och förnyar förbund som sätter oss i förbindelse med kraften i Kristi frälsning. Vi kanske tänker på vad det betyder när en diakon bär de heliga sinnebilderna till oss och står där Jesus skulle stå om han vore där, erbjudande sig att lätta våra bördor och hela vår smärta.

Som tur är behöver inte unga män och unga kvinnor bli sjuka för att upptäcka glädjen och syftet med att tjäna Frälsaren.

Äldste David A. Bednar har lärt oss att för att växa och bli som missionärer *är* bör vi göra det missionärer *gör*, och sedan ”rad på rad, bud på bud ... blir [vi] gradvis det slags missionär ... Frälsaren förväntar sig.”²

Om vi ”vill ... likna Jesus”³ bör vi göra det Jesus gör. Och i en fantastisk mening i skrifterna förklarar Herren vad det är han gör. Han säger: ”För se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”⁴

Frälsarens mission har alltid och för evigt varit att tjäna sin Fader genom att frälsa hans barn.

Och det säkraste sättet att finna glädje i denna värld är att tillsammans med Kristus hjälpa andra.

Detta är den enkla sanning som inspirerade programmet Barn och ungdomar.

Alla aktiviteter i Barn och ungdomar och alla lärdomar i Barn och ungdomar handlar om att hjälpa unga människor bli mer som Jesus genom att med honom ägna sig åt frälsningens och upphøjelsens verk.

Barn och ungdomar är ett verktyg för att hjälpa varje primär barn och ungdom att växa i sitt lärjungeskap och få en trosfylld insikt i hur glädjens väg ser ut. De kan börja förutse

och längta efter rastplatserna och skyltarna längs förbundsstigen, där de döps och konfirmeras med den Helige Andens gåva och snart tillhör kvorum och Unga kvinnors klasser i vilka de känner glädjen av att hjälpa andra genom en följd av kristuslika tjänandehandlingar. De sätter upp mål, stora och små, som skapar balans i deras liv medan de blir mer som Frälsaren. FSY-konferenser, tidskrifterna *Vägledning för de unga* och *Vännen* samt appen *Evangeliet* i vardagen hjälper dem fokusera på att finna glädje i Kristus. De ser fram emot välsignelserna av tempelrekommendationer med begränsad användning och känner Elias ande genom den Helige Andens inflytande när de söker välsignelserna av tempel- och släktforskningsarbete. De vägleds av patriarkaliska välsignelser. Med tiden ser de sig själva besöka templet för att begåvas med kraft och för att finna glädje där när de blir evigt förenade, vad som än händer, med sina familjer.

I pandemins och katastrofernas motvind är uppfyllandet av det fullständiga löftet i det nya programmet Barn och ungdomar fortfarande under utveckling – men det brådskar. Våra ungdomar kan inte vänta på att världen ska komma på rätt köl innan de lär känna Frälsaren. Vissa fattar nu beslut de inte skulle fatta om de förstod sin sanna identitet – och Herrens.

Så det brådsmande kallet från Guds bataljoner, nu i ödesmättad träning, lyder: "Alle man på däck!"

Mammor och pappor, era söner behöver ert hängivna stöd lika mycket nu som någonsin tidigare då de fokuserade på mindre viktiga saker, som scoutmärken och knappar. Mödrar och fäder, prästadömsledare och Unga kvinnors ledare, om era ungdomar har det jobbigt för barn- och ungdomsprogrammet dem till Frälsaren, och Frälsaren ger dem frid.⁵

Kvorum- och klasspresidentskap, kliv fram och inta er rättmätiga plats i Herrens verk.

Biskopar, länka era nycklar till kvorumpresidenternas så kommer era kvorum – och era församlingar – att ändras för alltid.

Och för er i det uppväxande släktet vittnar jag med visshet om att ni *är* älskade söner och döttrar till Gud, och han har ett verk för er att utföra.

När ni antar era posters majestät av allt er hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka kommer ni att älska Gud och hålla era förbund och lita på hans prästadöme när ni arbetar för att välsigna andra, med början i era egna hem.

Jag ber att ni ska sträva, med fördubblad kraft värdig denna tid, att tjäna, utöva tro, omvända er och förbättra er varje dag och bli värdiga att ta emot templets välsignelser och den bestående glädje som endast kommer genom Jesu Kristi evangelium. Jag ber att ni ska förbereda er för att bli den hängivna missionär, trogna make eller maka, kärleksfulla far eller mor som ni har blivit lovade att ni slutligen kan bli genom att vara en sann Jesu Kristi lärjunge.

Må ni hjälpa till att förbereda världen för Frälsarens återkomst genom att uppmana alla att komma till Kristus och ta emot välsignelserna av hans försoning. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Luk. 22:19.
2. David A. Bednar, "Att bli en missionär", *Liahona*, nov. 2005, s. 46.
3. "Jag vill gärna likna Jesus, jag vill i hans fotspår gå. Jag vill vara god och vänlig, hans kärlek i hjärtat få" ("Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41).
4. Mose 1:39.
5. Jag vill personligen uttrycka min uppskattning för de hängivna föräldrar och ledare som under historiens gång så oförtröttat har hjälpt ungdomar att växa. Det nya programmet för barn och ungdomar är bättre tack vare varje aktivitet och prestationsprogram som föregått det.

Salzburg, Österrike

Äldste Gerrit W. Gong
i de tolv apostlarnas kворum

Alla nationer, släkter och tungomål

Vi kan, på vårt eget sätt, bli en del av uppfyllandet av Herrens profetior och löften – en del av evangeliet som välsignar världen.

Kära bröder och systrar, jag officierade nyligen vid en tempelbesegling som följde riktlinjerna för covid-19. Tillsammans med bruden och brudgummen, som båda var återvända missionärer, var där deras föräldrar och alla deras syskon. Det var inte lätt. Bruden är det nionde av tio barn. Hennes nio syskon satt i åldersordning från den äldsta till den yngsta, och de höll naturligtvis avståndet.

Familjen hade försökt vara goda grannar på alla platser där de hade bott. Men ett samhälle hade inte välkomnat dem – på grund av, sa brudens mor, att familjen var medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Familjen gjorde allt de kunde för att få vänner i skolan, för att bidra och bli accepterade, men inget hjälpte. Familjen bad och bad om att hjärtan skulle mjukas upp.

En kväll kände familjen att deras böner hade besvarats, fast på ett mycket oväntat sätt. Deras hus började brinna och brann ner till grunden. Men något annat hände. Branden mjukade upp deras grannars hjärtan.

Deras grannar och den lokala skolan samlade in kläder, skor och

annat nödvändigt som familjen, som hade förlorat allt, behövde. Vänlighet ledde till insikt. Det var inte så här familjen hoppades eller förväntade sig att deras böner skulle besvaras. Men de uttrycker tacksamhet för det de lärde sig genom svåra upplevelser och oväntade svar på innerliga böner.

För dem som har trofasta hjärtan och ögon till att se, blir verkligen Herrens ömma barmhärtighet uppenbar mitt i livets utmaningar. Utmaningar som bemöts med trofasthet och uppoffringar skänker verkligen välsignelser. I detta jordeliv kan vi förlora eller få vänta på vissa saker ett tag, men i slutändan finner vi det som betyder mest.¹ Det är hans löfte.²

Vårt tillkännagivande vid 200-årsjubileet 2020 inleds med det djupt inkluderande löftet att "Gud älskar sina barn i varje nation på jorden".³ Gud lovar, ingår förbund om och inbjuder var

och en av oss i varje nation, släkte, tungomål och folk⁴ att komma och ta del av hans rikliga glädje och godhet.

Guds kärlek till alla människor bekräftas genomgående i skrifterna.⁵ Denna kärlek omfattar Abrahams förbund, insamlingen av hans skingrade barn⁶ och hans plan för lycka i våra liv.

I trons hushåll ska det inte finnas några gäster, inga främlingar⁷, inga rika och inga fattiga⁸, inga utomstående "andra". Som "medborgare med de heliga"⁹ är vi ombedda att förändra världen till det bättre, inifrån och ut, en person, en familj, ett grannskap i taget.

Det händer när vi lever enligt och sprider evangeliet. Tidigt i den här tidsutdelningen tog profeten Joseph emot en anmärkningsvärd profetia om att vår himmelske Fader vill att alla överallt ska upptäcka Guds kärlek och uppleva hans kraft till att växa och förändras.

Den profetian togs emot här, i familjen Smiths timmerstuga i Palmyra i New York.¹⁰

Familjen Smiths återuppbyggda hem, som färdigställdes 1998, står på den ursprungliga grunden. Sovrummet på övre våningen upptar samma fysiska utrymme på 5,5 x 9 x 3 meter som det där Moroni som förhärligad budbärare

från Gud kom till den unge Joseph på kvällen den 21 september 1823.¹¹

Som ni minns berättade profeten Joseph:

”[Moroni] sa ... att Gud hade ett verk för mig att utföra och att mitt namn skulle hållas för gott och ont bland alla nationer, släkter och tungomål. ...

[Moroni] sa att det fanns en bok förvarad, ... att det eviga evangeliets fullhet fanns däri.”¹²

Vi stannar upp här. Vi tillber Gud den evige Fadern och hans Son Jesus Kristus, inte profeten Joseph eller någon dödlig man eller kvinna.

Men betänk hur profetierna Gud ger sina tjänare uppfylls.¹³ Några uppfylls tidigare, några senare, men alla uppfylls.¹⁴ När vi hörsammar profetiernas ande från Herren kan vi på vårt eget sätt bli en del av uppfyllandet av hans profetior och löften – en del av evangeliet som välsignar världen.

År 1823 var Joseph en okänd 17-årig pojke som bodde i en obetydlig by i ett land som nyligen blivit självständigt. Om det inte vore sant, hur skulle han kunna komma på att säga att han skulle vara ett redskap i Guds verk och genom Guds gåva och kraft översätta helig skrift som skulle bli känd överallt?

Men eftersom det är sant kan ni och jag bevittna hur den profetian uppfylls samtidigt som vi ombes hjälpa till med att uppfylla den.

Bröder och systrar, överallt i världen är var och en av oss som deltar i den här oktoberkonferensen 2020 bland de nationer, släkter och tungomål som omtalas.

I dag bor medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga i 196 länder och territorier, med kyrkans 3 446 stavar i 90 av dessa länder.¹⁵ Vi representerar både geografisk bredd och styrkecentra.

Provo, Utah, USA

Vem hade 1823 kunnat föreställa sig att det år 2020 skulle finnas tre länder som vart och ett har fler än en miljon medlemmar i den här kyrkan – USA, Mexiko och Brasilien?

Eller 23 länder som vart och ett har fler än 100 000 medlemmar i kyrkan – tre i Nordamerika, fjorton i Central- och Sydamerika, ett i Europa, fyra i Asien och ett i Afrika?¹⁶

President Russell M. Nelson kallar Mormons bok ”ett underbart underverk”.¹⁷ Dess vittnen vittnar: ”Härmed tillkännages för alla nationer, släkter, tungomål och folk.”¹⁸ I dag finns generalkonferensen tillgänglig på 100 språk. President Nelson har vittnat om Jesus Kristus och hans återställda evangelium i 138 länder, och det blir fler.

Från början med 5 000 tryckta exemplar av 1830 års första utgåva av Mormons bok har nu cirka 192 miljoner exemplar av hela eller delar av Mormons bok publicerats på 112 språk. Översättningar av Mormons bok är också brett tillgängliga digitalt. De nu befintliga översättningarna av Mormons bok innefattar de flesta av de 23 världsspråk som talas av 50 miljoner människor eller fler, och sammanlagt utgör cirka 4,1 miljarder människors modersmål.¹⁹

Genom små och enkla medel – som vi alla har inbjudits att delta i – uträttas stora ting.

Till exempel: Vid en stavskonferens i Monroe i Utah, med en befolkning på 2 200 invånare, frågade jag hur många som hade utfört en mission. Nästan varenda hand räcktes upp. Under de senaste åren har, från denna enda stav, 564 missionärer verkat i alla USA:s 50 stater och i 53 länder – på varenda kontinent utom Antarktis.

På tal om Antarktis – till och med i Ushuaia på Argentinas sydligaste udde såg jag profetia uppfyllas i och med att våra missionärer spred Jesu Kristi återställda evangelium på en plats som kallas ”jordens ände”.²⁰

Den väggmålning som formas av omslagen till våra fyra volymer av *Saints*²¹ föreställer en global väv av frukterna av att leva enligt evangeliet som kommer till trofasta heliga överallt. Vår kyrkas historia har sitt ankare i varje medlems upplevda vittnesbörd och evangelieresa, bland annat i Mary Whitmers, den trofasta syster som Moroni visade Mormons boks plåtar för.²²

Med början i januari 2021 kommer våra tre nya globala kyrkans tidskrifter – *Vännen*, *Vägledning för de unga* och *Liahona* – att inbjuda alla att vara med i gemenskapen och dela upplevelser och vittnesbörd i vår världsomspännande trosgemenskap.²³

Bröder och systrar, när vi ökar vår tro på vår himmelske Fader och Jesus Kristus, tar emot de välsignelser som

Nairobi, Kenya

finns i att leva enligt det återställda evangeliets sanningar och heliga förbund, och studerar, begrundar och berättar om den pågående återställelsen, deltar vi i profetians uppfyllelse.

Vi förändrar oss själva och världen enligt ett evangeliemönster som väl-signar liv överallt.

En afrikansk syster säger: "Min mans tjänande i prästadömet gör honom tålmodigare och vänligare. Och jag blir en bättre fru och mamma."

En numera ansedd internationell affärskonsult i Centralamerika säger att innan han upptäckte Guds återställda evangelium levde han planlöst på gatan. Nu har han och hans familj funnit identitet, syfte och styrka.

En ung pojke i Sydamerika föder upp höns och säljer deras ägg för att hjälpa till att köpa fönster till det hus hans familj håller på att bygga. Han betalar sitt tionde först. Han får bokstavligen se himlens fönster öppnas.

I Four Corners, ett samhälle i sydvästra USA, odlar en amerikansk

urinvånarfamilj en vacker rosenbuske som ska blomma i öknen, en symbol för tro på evangeliet och för oberoende.

En broder i Sydostasien som överlevt ett bittert inbördeskrig kände i förtvivlan att livet inte hade någon mening. Han fann hopp i en dröm i vilken en tidigare klasskamrat höll i en sakramentsbricka och vittnade om frälsande förrättningar och Jesu Kristi försoning.

Vår himmelske Fader inbjuder oss alla överallt att känna hans kärlek, att lära oss och växa genom utbildning, hederligt arbete, oberoende tjänande och mönster av godhet och lycka som vi finner i hans återupprättade kyrka.

När vi börjar lita på Gud, ibland genom att vädja under våra mörkaste, ensammaste, osäkraste stunder, märker vi att han känner oss bättre och älskar oss mer än vi känner och älskar oss själva.

Det är därför vi behöver Guds hjälp med att skapa varaktig rättvisa, jämlikhet och fred i våra hem och

samhällen. Vi kommer fram till vår sannaste, djupaste och mest autentiska berättelse, plats och tillhörighet när vi känner Guds återlösande kärlek, söker nåd och underverk genom hans sons försoning, och etablerar varaktiga relationer genom heliga förbund.

Religiös godhet och visdom behövs i dagens rörliga, högljudade och förorenade värld. Hur kan vi annars friska upp, inspirera och bygga upp den mänskliga andan?²⁴

Planteringen av träd på Haiti är bara ett av hundratals exempel på hur människor kommer tillsammans för att göra gott. Det lokala samhället, inberäknat 1 800 medlemmar i vår kyrka, som donerade träden, samlades för att plantera de nästan 25 000 träden.²⁵ Det här fleråriga återplanteringsprojektet har redan planterat över 121 000 träd. Man förväntar sig att plantera tiotusentals fler.

Denna gemensamma insats ger skugga, bevarar jorden och dämpar framtida översvämningar. Den förskönar grannskapen, bygger upp

samhället, tillfredsställer smaksinnet och ger näring åt själen. Om man frågar haitier vilka som ska skörda frukten på dessa träd svarar de: "De som är hungriga."

Ungefär 80 procent av världens befolkning har en religiös tillhörighet.²⁶ Religiösa samfund svarar snabbt på omedelbara behov efter naturkatastrofer samt på kroniska behov av mat, husrum, utbildning, läskunnighet och arbetsutbildning. Över hela världen hjälper våra medlemmar, våra vänner och vår kyrka samhällen att stödja flyktingar samt tillhandahåller vatten, avlopp, handikapphjälpmedel och synvård – till en person, en by och ett träd i taget.²⁷ Överallt försöker vi vara goda föräldrar och goda medborgare och att bidra i våra grannskap och samhällen, bland annat genom Latter-day Saint Charities.²⁸

Gud ger oss moralisk handlingsfrihet – och moralisk ansvarighet. Herren förkunnar: "Jag, Herren, gör er fria, därför är ni verkligen fria."²⁹ När Herren förkunnar "frihet för de fångna"³⁰ lovar han att hans försoning och evangeliets stig kan bryta timliga och andliga bojar.³¹ Nåderikt sträcker sig denna återlösande frihet också till dem som gått vidare från jordelivet.

För några år sedan berättade en präst i Centralamerika för mig att han studerade de sista dagars heligas "dop för döda personer". "Det verkar rättvist", sa prästen, "att Gud skulle ge varje människa möjlighet att ta emot dopet oavsett när eller var de levde, och att han skulle välsigna små barn, som 'är levande i Kristus'.³² Aposteln Paulus", noterade prästen, "talar om att de döda väntar på dopet och uppståndelsen."³³ Ställföreträdande tempelförrättningar lovar alla nationer, släkter och tungomål att ingen behöver vara slav under "grav och död".³⁴

När vi upptäcker Gud tar ibland oväntade bönesvar oss från gatan och in i gemenskapen, jagar bort mörkret från våra själar och leder oss till andlig tillflykt och tillhörighet i hans förbunds godhet och hans bestående kärlek.

Stora saker är ofta små från början, men Guds underverk visar sig dagligen. Hur tacksamma är vi inte för den Helige Andens himmelska gåva, för Jesu Kristi försoning och för hans uppenbarade lära, förrättningar och förbund som finns i hans återupprättade kyrka, vilken bär hans namn.

Må vi med glädje tacka ja till Guds inbjudan att ta emot och hjälpa till att uppfylla hans utlovade och profetiskt förutsagda välsignelser i alla nationer, släkter och tungomål, är min bön i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Ni kommer i uppståndelsen att gottgöras för alla era förluster, om ni fortsätter trofast" (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 51).
2. Se Mosiah 2:41.
3. "Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet", JesuKristiKyrka.org; se även t.ex. Alma 26:37.
4. Se Upp. 14:6; 1 Ne. 19:17; 22:28; 2 Ne. 30:8; Mosiah 3:20; 15:28; Alma 37:4–6; 3 Ne. 28:29; L&F 42:58; 133:37.
5. Se Joh. 3:16–17; 15:12; Rom. 8:35, 38–39.
6. Se 1 Ne. 22:3, 9; L&F 45:24–25, 69, 71; 64:42.
7. Se Ef. 2:19.
8. Se L&F 104:14–17.
9. Ef. 2:19.
10. Några hundra meter från bakdörren på familjen Smiths hem finns en trädunge som blev vår heliga lund "på morgonen en härlig, klar dag, tidigt på våren artonhundratjugo" (JS-H 1:14).
11. Att befinna sig på den specifika fysiska plats där en känd historisk händelse ägde rum kan sammanbinda tid och rum på ett mäktigt sätt. Men våra vittnesbörd om de heliga händelser som omgav Moronis besök hos den unge profeten Joseph är ändå andliga.
12. JS-H 1:33–34.
13. Se Amos 3:7; L&F 1:38.
14. Se Alma 37:6; L&F 64:33.
15. Kyrkans statistik från den 3 september

2020 för "nationer och territorier"

inkluderar enheter som Guam, Puerto Rico och Amerikanska Samoa.

16. De 23 länderna är USA, Mexiko, Brasilien, Filippinerna, Peru, Chile, Argentina, Guatemala, Ecuador, Bolivia, Colombia, Kanada, Storbritannien, Honduras, Nigeria, Venezuela, Australien, Dominikanska republiken, Japan, El Salvador, Nya Zeeland, Uruguay, Nicaragua. Australien och Nya Zeeland inkluderas bland de fyra länder i Asien som har över 100 000 medlemmar. Paraguay har över 96 000 medlemmar i kyrkan och kan bli nästa land som går med i gruppen med över 100 000 medlemmar.
17. Russell M. Nelson, "The Book of Mormon: A Miraculous Miracle" (tal vid seminarium för nya missionspresidenter, 23 juni 2016).
18. "Tre vittnens vittnesbörd" och "Åtta vittnens vittnesbörd", Mormons bok.
19. Kommande översättningar utgör en fortsättning på löftet att varje man och kvinna ska få "höra evangeliets fullhet på sitt eget tungomål och ... språk" (L&F 90:11).
20. Se L&F 122:1.
21. Titlarna på de fyra volymerna av *Saints* kommer från profeten Josephs inspirerade förkunnelse av vittnesbörd i Wentworth-brevet – *The Standard of Truth; No Unhallowed Hand; Boldly, Nobly and Independently; och Sounded in Every Ear*.
22. Se *De heliga: Berättelsen om Jesu Kristi kyrka i de sista dagarna*, vol. 1,

Chiba, Japan

Biskop W. Christopher Waddell
förste rådgivare i presiderande biskopsrådet

- Sanningens baner, 1815–1846* (2018), kap. 7: Medtjänare.
23. Se brev från första presidentskapet, 14 aug. 2020.
 24. Se Gerrit W. Gong, "Seven Ways Religious Inputs and Values Contribute to Practical, Principle-Based Policy Approaches" (tal hållet den 8 juni 2019, G20 Interfaith Forum), newsroom.churchofjesuschrist.org.
 25. Se Jason Swensen, "LDS Church Celebrates 30 years in Haiti by Planting Thousands of Trees", *Deseret News*, 1 maj 2013, www.deseretnews.com.
 26. Se Pew Research Center, "The Global Religious Landscape", 18 dec. 2012, pewforum.org. Denna "omfattande demografiska studie av över 230 länder och territorier ... uppskattar att det finns 5,8 miljarder vuxna och barn med religiös tillhörighet på jorden, vilka representerar 84% av världens befolkning som 2010 beräknades uppgå till 6,9 miljarder människor".
 27. Religiösa dygder och värderingar förankrar och berikar civilsamhället. De inspirerar till gemenskap, civilt engagemang, sammanhållning, tjänande och volontärsatser i samhället. De uppmuntrar rättvisa, försoning och förlåtelse, och hjälper oss veta när och hur vi ska hålla fast eller släppa taget, när vi ska minnas och när vi ska glömma.
 28. Förutom sina bidrag till Latter-day Saint Charities (se latterdaysaintscharities.org), som tjänar som kyrkans humanitära arm, ger medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tillsammans med sina grannar och samhällen av sin tid och sina medel genom att tjäna i JustServe- eller Helping Hands-projekt (se justserve.org och churchofjesuschrist.org/topics/humanitarian-service/helping-hands) och genom att donera fasteoffer (se "Fasting and Fast Offerings", Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org). Var och en av dessa insatser använder kyrkans medlemmars och vänners anmärkningsvärda generositet till att välsigna tusentals världen över.
 29. L&F 98:8.
 30. Jes. 61:1; se även Joh. 8:36; Gal. 5:1; L&F 88:86.
 31. Detta hopp om frihet innefattar även dem som försöker övervinna försvagande vanor eller beroenden, självdestruktiva beteenden, skuld mellan generationer eller sorg.
 32. Moro. 8:12, se även L&F 137:10.
 33. Se 1 Kor. 15:29.
 34. "När Herrens nattvard nu vi tar", *Psalmer*, nr 110, v. 2.

Det fanns bröd

När vi försöker bli timligt förberedda kan vi möta livets prövningar med ökat självförtroende.

Innan reserestriktionerna infördes till följd av den nuvarande pandemin var jag på väg hem från ett internationellt uppdrag och fick, på grund av bokningsproblem, ett reseuppehåll på söndagen. Jag hade tid mellan flygen att vara med på ett lokalt sakramentsmöte, där jag även fick tillfälle att ge ett kort tal. Efter mötet kom en entusiastisk diakon fram till mig och frågade om jag kände president Nelson och om jag någonsin hade skakat hand med honom. Jag svarade att jag kände honom, att jag hade skakat hand med honom och att jag, som medlem i presiderande biskopsrådet, hade

möjlighet att träffa president Nelson och hans rådgivare ett par gånger i veckan.

Den unge diakonen satte sig då på en stol, slog ut med armarna och utropade: "Det här är den bästa dagen i mitt liv!" Bröder och systrar, jag kanske inte slår ut med armarna och ropar, men jag är evigt tacksam för en levande profet och för den ledning vi får från profeter, siare och uppenbare, särskilt i dessa utmanande tider.

Ända från begynnelsen har Herren gett vägledning för att hjälpa sitt folk förbereda sig, andligt och timligt, för de olyckor och prövningar han vet

Provo, Utah, USA

ska komma som en del av jordelivet. De här olyckorna kan vara personliga eller generella, men Herrens vägledning ger skydd och stöd i den mån vi ger akt på och handlar enligt hans råd. Det finns ett underbart exempel i en berättelse i 1 Moseboken där vi får läsa om Josef i Egypten och hans inspirerade tolkning av faraos dröm.

”Då sade Josef till farao: ’Faraos drömmar har en och samma betydelse. Gud har visat farao vad han tänker göra. ...

Sju år ska komma med stort överflöd över hela Egyptens land.

Men efter dem ska det komma sju hungerår så att man glömmet allt det överflöd som var i Egypten.’”¹

Farao lyssnade på Josef, agerade enligt vad Gud hade visat honom i en dröm och började genast förbereda sig för det som skulle komma. Sedan står det i skrifterna:

”Under de sju goda åren gav landet skörd i överflöd,

och under dessa sju år samlade Josef in allt ätbart. ...

På så sätt samlade Josef så mycket säd som det finns sand i havet. Till sist slutade han att hålla räkning på den, för den kunde inte räknas.”²

Vi får veta att när de sju rika åren väl hade gått ”så började de sju hungeråren som Josef hade förutsagt. Det blev svält i alla länder, men i Egypten fanns det bröd överallt.”³

I dag har vi välsignelsen att bli ledna av profeter som förstår att vi behöver förbereda oss för det elände ”som [ska] drabba” oss⁴ och som också förstår vilka begränsningar eller restriktioner vi kan komma att möta när vi strävar efter att följa deras råd.

Det råder inga tvivel om att effekterna av covid-19, liksom av förödande naturkatastrofer, inte gör skillnad på människor och rör sig

Santo Domingo, Dominikanska republiken

över etniska, sociala och religiösa gränser på varje kontinent. Jobb har förlorats och inkomster reducerats när jobbmöjligheterna har påverkats av uppsägningar, och förmågan att arbeta har påverkats av hälsoproblem och juridiska utmaningar.

Till alla er som har drabbats vill vi uttrycka vårt deltagande och vår förståelse för er situation, såväl som en fast tro på att bättre tider väntar. Ni har blivit välsignade med biskopar och grenspresidenter som söker upp medlemmar i sina församlingar med timliga behov, och som har tillgång till verktyg och resurser som kan hjälpa er att bygga upp era liv på nytt och sätta er på vägen mot oberoende allteftersom ni tillämpar principerna för beredskap.

Med dagens förhållanden – med en pandemi som har ödelagt hela ekonomiska system liksom enskilda liv – skulle det vara motsägelsefullt om en medkännande Frälsare skulle ignorera det faktum att många har det svårt, och kräva att de börjar bygga upp en reserv av livsmedel och pengar för framtiden. Men det betyder inte att vi för alltid ska ignorera principerna för beredskap – bara att de här principerna ska tillämpas ”med visdom och

ordning”⁵ så att vi i framtiden kan säga, som Josef i Egypten: ”Det fanns bröd.”⁶

Herren förväntar sig inte att vi ska göra mer än vi kan, men han förväntar sig att vi ska göra vad vi kan, när vi kan göra det. Som president Nelson påminde oss under förra generalkonferensen: ”Herren älskar ansträngning.”⁷

Kyrkans ledare har ofta uppmuntrat de sista dagars heliga ”att förbereda sig för svårigheter i livet genom att ha ett basförråd av mat och vatten och en del sparade pengar”.⁸ Samtidigt är vi uppmanade att ”handla förståndigt” och inte gå ”till ytterligheter”⁹ i vårt arbete med att skaffa ett hemförråd och en ekonomisk reserv. En resurs som heter *Personlig ekonomi för oberoende* – publicerad 2017 och för närvarande tillgänglig på kyrkans webbplats på 36 språk – inleds med ett budskap från första presidentskapet som lyder:

”Herren har förkunnat: ’Det är min avsikt att sörja för mina heliga’ [L&F 104:15]. Den uppenbarelsen är ett löfte från Herren att han skänker timliga välsignelser och öppnar dörren till oberoende. ...

När du tar till dig och följer de här principerna har du större möjlighet att

Apia, Samoa

ta emot de timliga välsignelser som Herren har utlovat.

Vi uppmanar dig att flitigt studera och tillämpa dessa principer och undervisa din familj om dem. När du gör det välsignas ditt liv ... [eftersom] du är ett barn till vår Fader i himlen. Han älskar dig och kommer aldrig att överge dig. Han känner dig och står redo att skänka dig oberoendets andliga och timliga välsignelser.”¹⁰

Den här resursen innehåller kapitel som handlar om att upprätta och följa en budget, skydda sin familj mot svårigheter, hantera en ekonomisk kris, investera för framtiden och mycket mer, och den finns tillgänglig för alla på kyrkans webbplats eller genom era lokala ledare.

När vi funderar på principen att vara förberedd kan vi gå tillbaka till Josef i Egypten för att få inspiration. Vetskapen om vad som skulle hända hade inte räckt för att de skulle klara sig igenom de ”magra” åren utan någon grad av uppoffring under de överflödande åren. I stället för att konsumera allt som Faraos undersåtar kunde producera infördes och efterföljdes gränser, vilket täckte deras omedelbara, såväl som deras framtida, behov. Det räckte inte att veta att utmanande tider skulle komma. De behövde agera, och tack vare deras ansträngningar ”fanns det bröd”¹¹.

Det här leder till en viktig fråga: ”Så vad ska jag göra?” Ett bra ställe att börja på är att inse att allt är andligt för Herren och att han aldrig har gett oss ”någon lag som var timlig”¹². Allt pekar alltså på Jesus Kristus som den grundval vi måste bygga till och med vår timliga beredskap på.

Att vara timligt förberedd och oberoende innebär att vi har ”tro på att vi genom Jesu Kristi nåd, eller möjliggörande kraft, kan möta alla andliga och timliga behov vi och våra familjer har”¹³.

Ytterligare aspekter av att ha en andlig grundval för timlig beredskap

inkluderar att agera ”med visdom och ordning”¹⁴, vilket innebär att vi gradvis bygger upp ett matförråd och besparingar med tiden samt begagnar ”små och enkla medel”¹⁵, vilket visar vår tro på att Herren kommer att förstora våra små men konsekventa ansträngningar.

Med en andlig grundval på plats kan vi framgångsrikt tillämpa två viktiga delar av timlig beredskap: hantera ekonomin och ha hemförråd.

Nyckelprinciper för att hantera ekonomin är bland annat att betala tionde och ge offergåvor, göra sig av med och undvika skulder, upprätta och följa en budget samt spara inför framtiden.

Nyckelprinciper för hemförråd är till exempel att lagra livsmedel, lagra vatten och även att lagra övriga förnödenheter utifrån den enskildes och familjens behov – allt detta eftersom ”det bästa förrådshuset”¹⁶ är hemmet, som blir det ”mest tillgängliga reservförrådet i nödens stund”¹⁷.

När vi anammar andliga principer och söker inspiration från Herren blir

Chiba, Japan

Äldste Matthew S. Holland
i de sjuttios kворum

vi vägledda till att veta Herrens vilja för oss, enskilt och som familjer, och hur vi bäst tillämpar de viktiga principerna för timlig beredskap. Det allra viktigaste steget är att börja.

Äldste David A. Bednar uttryckte den här principen när han sa: "Att handla är att utöva tro. ... Sann tro inriktas i och på Herren Jesus Kristus och leder alltid till rättfärdiga gärningar."¹⁸

Bröder och systrar, i en ständigt föränderlig värld måste vi förbereda oss för det osäkra. Även om bättre dagar ligger framför oss vet vi att jordelivets toppar och dalar fortsätter att komma. När vi försöker bli timligt förberedda kan vi möta livets prövningar med ökat självförtroende och frid i hjärtat, och vi kan, liksom Josef i Egypten, även i stressfyllda omständigheter säga: "Det fanns bröd."¹⁹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se 1 Mos. 41:25–30.
2. 1 Mos. 41:47–49.
3. 1 Mos. 41:54.
4. L&F 1:17.
5. Mosiah 4:27.
6. Se 1 Mos. 41:54.
7. Russell M Nelson, i Joy D. Jones, "En särskilt ädel kallelse", *Liahona*, maj 2020, s. 16.
8. *Förbered allt som behövs: Familjens hemförråd* (broschyr, 2007), s. 1.
9. *Förbered allt som behövs*, s. 1.
10. "Budskap från första presidentskapet", *Personlig ekonomi för oberoende* (2017), på insidan av omslagets framsida.
11. 1 Mos. 41:54.
12. Se L&F 29:34–35.
13. Se *Personlig ekonomi för oberoende*, s. 4.
14. Mosiah 4:27.
15. Alma 37:6.
16. Gordon B Hinckley, "Om I ären beredda skolen I icke frukta", *Liahona*, nov. 2005, s. 62.
17. "Emergency Preparedness", Gospel Topics [Evangelieämnen], topics.ChurchofJesusChrist.org
18. David A. Bednar, "Exercise Faith in Christ" (video), ChurchofJesusChrist.org/media.
19. 1 Mos. 41:54.

Sonen – den utomordentliga gåvan

Genom Jesus Kristus kan vi undfly de förtjänta plågorna för våra moraliska felsteg och övervinna de oförtjänta plågorna i våra jordiska motgångar

När jag läste i Mormons bok inför en lektion i *Kom och följ mig* förra sommaren slogs jag av Almas berättelse om att när han blev fullt medveten om sina synder fanns det inget som varit "så *intensivt* och så *bittert* som [hans] kval var"¹. Jag erkänner: orden om intensiva kval fångade delvis min uppmärksamhet på grund av mina besvär den veckan med en sju millimeter stor njursten. Aldrig har en man upplevt så "mycket stort" när så "små och enkla" medel bringat honom "på skam".²

Almas ord stack också ut därför att ordet *exquisite* – det engelska ordet för "intensivt" i skriftstället – ofta beskriver ytterst vackra eller ojämförligt magnifika företeelser. Ett annat exempel där ordet "exquisite" används i den betydelsen är när Joseph Smith beskrev att ängeln Moroni bar en "bländande vit" mantel, "vitare än något jordiskt" han någonsin sett.³ Men ordet *exquisite* kan också förmedla ett slags intensitet även för dåliga saker. Således länkar

Temecula, Kalifornien, USA

Bangalore, Indien

Alma och de främsta ordböckerna *exquisite* i samband med smärta till ord som "plåga", "pina" och att vara "fullständigt söndersliten"⁴.

Almas bildspråk speglar den tänkvärda realiteten att någon gång måste hela den plågsamma skulden av varje synd vi begår bli kännbar. Rättvisan kräver det och Gud själv kan inte ändra på det.⁵ När Alma kom ihåg "alla" sina synder – särskilt de som förstörde andra människors tro – var hans smärta nästan outhärdlig, och tanken på att stå inför Gud fyllde honom med "obeskrivlig fasa". Han önskade bli "förintad till både själ och kropp".⁶

Men Alma sa att allt började förändras i det ögonblick som hans "sinne grep tag i denna tanke" att "en viss Jesus Kristus, en Guds Son ... skulle komma för att sona världens synder", och han "ropade ... i [sitt] hjärta: 'O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig'". Med denna enda tanke och denna enda vädjan fylldes Almas själ av en intensiv glädje, "lika stor som [hans] smärta hade varit".⁷

Vi får aldrig glömma att det främsta syftet med omvändelse är att ta bedrövelse och förvandla den till ren glädje. Tack vare Kristi "omedelbara godhet"⁸ händer det *i samma ögonblick* som vi kommer till honom – visar vår tro på honom och en uppriktig

hjärtats förvandling – att den förkrossande tyngden av våra synder börjar flyttas från våra skuldror till hans. Detta är möjligt enbart därför att han utan synd genomled den "omätliga och obeskrivliga smärtan"⁹ för varenda synd i sina skapelsers universum, för alla sina skapelser – en smärta så intensiv att blod sipprade fram ur varje por. Av direkt, personlig erfarenhet säger Frälsaren därför till oss i nutida skrifter att vi inte har någon aning om hur "intensiva" våra "lidanden" blir om vi inte omvänder oss. Men med ofattbar generositet klargör han också att "jag, Gud, har lidit detta för alla, för att de inte ska behöva lida om de omvänder sig"¹⁰ – en omvändelse som gör att vi kan "smaka" den "stora glädje" som Alma smakade.¹¹ Den läran i sig gör mig helt förundrad.¹² Men förbluffande nog erbjuder Kristus ännu mer.

Ibland kommer intensiv smärta inte på grund av synd utan av rena misstag, andras handlingar eller krafter utanför vår kontroll. I sådana stunder kanske du utbrister som den rättfärdige psalmisten:

"Mitt hjärta grips av ångest i mitt inre, dödens favoriter faller över mig. ...

Skräck lamslår mig. ...

Tänk om jag hade vingar som duvan! Då skulle jag flyga bort och söka mig ett bo."¹³

Medicinsk vetenskap, professionell rådgivning eller juridiskt tillrättaläggande kan mildra sådant lidande. Men märk väl att alla goda gåvor – däribland dessa – kommer från Frälsaren.¹⁴ Oavsett orsakerna till våra värsta sår och sorger är den yttersta källan till hjälp alltid densamma: Jesus Kristus. Endast han har den fulla makt och det helande balsam som kan rätta varje misstag, tillrättalägga varje felsteg, korrigera varje ofullkomlighet, hela varje sår och dela ut varje fördröjd välsignelse. Liksom forna vittnen vittnar jag om att vi inte har "en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter"¹⁵ utan en kärleksfull Återlösare som nedsteg från sin tron i höjden och gick ut för att "lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag ... så att han ... kan veta hur han ska bistå sitt folk"¹⁶.

För alla i dag med smärtor så intensiva eller så unika att ni känner att ingen annan till fullo kan förstå dem, så kan det nog stämma. Det finns kanske ingen familjemedlem, vän eller prästdömsledare – hur lyhörda och välmenande de än må vara – som vet exakt hur det känns eller som har de rätta orden för att hjälpa er helas. Men detta ska ni veta: Det finns en som fullkomligt förstår vad ni upplever, en som är "mäktigare än hela jorden"¹⁷ och som "kan göra långt mycket mer än allt [ni] ber om eller tänker [er]"¹⁸. Processen fortgår på Kristi sätt och enligt hans tid, men han står *alltid* redo att hela varje uns och aspekt av ert lidande.

När ni låter honom göra det så upptäcker ni att lidandet inte var förgäves. På tal om många av Bibelns största hjältar och deras sorger sa aposteln Paulus att "Gud har förberett något bättre för dem genom deras lidanden, för utan lidanden kunde de inte fullkomliggöras".¹⁹ Ni förstår,

själva Guds natur och syftet med vårt jordeliv är glädje²⁰, men vi kan inte bli fullkomliga varelser med gudomlig glädje utan upplevelser som prövar oss, ibland till vårt yttersta. Paulus säger att Frälsaren själv blev evigt fullkomliggjord [eller fullständiggjord] genom sina lidanden.²¹ Så var på din vakt mot den sataniska viskningen att om du var en bättre person så skulle du undvika sådana prövningar.

Du måste också motstå den relaterade lögnen att dina lidanden på något sätt antyder att du står utanför kretsen av Guds utvalda som tycks glida från det ena välsignade tillståndet till det andra. Se i stället dig själv så som Johannes Uppenbararen säkerligen såg dig i sin majestätiska uppenbarelse om de sista dagarna. För Johannes såg "en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folk och stammar och länder och språk [som] ... stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder ... och de ropade med stark röst: 'Frälsningen tillhör vår Gud.'"²²

Han fick frågan: "Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?" Johannes fick då svaret: "Det är de som kommer ur *den stora nöden*. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod."²³

Bröder och systrar, lidande i rättfärdighet kvalificerar er som, snarare än åtskiljer er från, Guds utvalda. Och det gör deras löften till era löften. Som Johannes säger ska ni "aldrig mer hungra och aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba [er], för Lammet mitt på tronen ska vara [er] herde. Han ska leda [er] till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från [era] ögon."²⁴

"Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga."²⁵

Jag vittnar för er att genom Jesu Kristi häpnadsväckande godhet och hans obegränsade försoning kan vi undfly de förtjänta plågorna för våra moraliska felsteg och övervinna de oförtjänta plågorna i våra jordiska motgångar. Under hans ledning blir er gudomliga bestämelse en bestämelse av ojämförlig storslagenhet och obeskrivlig glädje – en glädje så intensiv och så unik att just er "aska" blir en huvudprydnad som överträffar allt jordiskt.²⁶ För att kunna smaka denna glädje nu och fyllas av den för evigt uppmanar jag er att göra som Alma: Låt ert sinne gripa tag i den *utomordentliga* gåva som Guds Son är enligt det som uppenbarats genom hans evangelium i denna, hans sanna och levande kyrka. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Alma 36:21; betoning tillagd.
2. Alma 37:6.
3. JS-H 1:31.
4. Jämför till exempel texten i Alma 36:11–17 på engelska som är anmärkningsvärt

lik förklaringen av *exquisite* i *Oxford American Writer's Thesaurus* – en av flera publikationer som kan laddas ner i de allmänna inställningarna för ordböcker på vissa enheter och därmed länkas för enkel åtkomst i Evangeliebiblioteket. Tack till Rachel Sanford för denna påminnelse.

5. Se Alma 42:13.
6. Se Alma 36:13–15.
7. Se Alma 36:17–21.
8. Mosiah 25:10.
9. Se Orson F. Whitney, *Baptism—the Birth of Water and of the Spirit* (1934), s. 5.
10. L&F 19:15–16.
11. Se Alma 36:24–26.
12. Se "Oändlig är kärleken", *Psalmer*, nr 125.
13. Ps. 55:5–7.
14. Se Moro. 7:24.
15. Hebr. 4:15.
16. Se Alma 7:11–12.
17. 1 Ne. 4:1.
18. Ef. 3:20.
19. JST Hebrews 11:40 (i kyrkans utgåva av KJV, Hebrews 11:40, fotnot a).
20. Se 2 Ne. 2:25; Alma 41:11.
21. Se Hebr. 2:10; se även Hebr. 5:8; Russell M. Nelson, "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86–88.
22. Upp. 7:9–10.
23. Se Upp. 7:13–14; betoning tillagd.
24. Upp. 7:16–17.
25. Upp. 21:4.
26. Se Jes. 61:3; JS-H 1:31.

Santo Domingo, Dominikanska republiken

Äldste William K. Jackson
i de sjuttios kvorum

Kristi kultur

Vi kan måna om det bästa i våra olika jordiska kulturer och ändå vara fullvärdiga deltagare i den eviga kultur som kommer av Jesu Kristi evangelium.

Vilken fantastisk värld vi lever i och har gemensam, hem för en stor mångfald av människor, språk, seder och historia – utspridda i hundratals länder och tusentals grupper som var och en är rik på kultur. Människosläktet har mycket att vara stolt över och hylla. Men även om inlärdade beteenden – de som vi exponeras för av de kulturer vi växer upp i – kan vara en stor styrka i våra liv, kan de ibland också bli till ett betydligt hinder.

Det kan verka som att kulturen är så djupt invävd i vårt tankesätt och

beteende att den omöjligt går att förändra. Den utgör trots allt en stor del av det vi känner definierar oss och vi upplever en känsla av identitet utifrån den. Den kan utöva ett så starkt inflytande att vi inte kan se de mänskliga svagheter eller bristerna i vår egen kultur, vilket gör oss obenägna att släppa taget om vissa av våra faders traditioner. En överdriven fixering vid den egna kulturella identiteten kan leda till att man förkastar värdefulla – till och med gudomliga – föreställningar, egenskaper och beteenden.

Nairobi, Kenya

Jag lärde känna en underbar man för inte alltför många år sedan som illustrerar den här universella principen för kulturell närsynthet. Första gången jag träffade honom var i Singapore när jag hade uppdraget som hemlärare åt hans familj. Han var en framstående professor i sanskrit och tamil, och var av sydindisk börd. Hans underbara hustru och två söner var medlemmar i kyrkan, men själv hade han aldrig gått med och inte heller lyssnat särskilt mycket till evangeliets lärdomar. Han var nöjd med sin frus och sina söners utveckling och stöttade dem helt och fullt i deras åtaganden och ansvar i kyrkan.

När jag erbjöd mig att undervisa honom om evangeliets principer och berätta om vår tro för honom, vägrade han först. Det tog mig ett tag att komma på varför: han kände att han genom att göra det skulle svika sitt förflutna, sitt folk och sin historia! Med hans sätt att tänka skulle han då förneka allt han var, allt hans släkt hade lärt honom att vara, hela sitt indiska arv. Under de följande månaderna kunde vi prata om de här frågorna. Jag förundrades (även om jag inte förvånades!) över hur Jesu Kristi evangelium hade förmåga att öppna hans ögon för ett annat perspektiv.

I de flesta kulturer som skapats av människor finns inslag som är både bra och dåliga, konstruktiva och destruktiva.

Många av problemen i vår värld är direkta resultat av konflikter mellan människor med olika uppfattningar och sedvänjor som kommer sig av deras kultur. Men faktiskt skulle nästan *alla* konflikter och allt kaos snabbt ebba ut om världen bara kunde omfamna sin ursprungliga kultur, den som vi alla levde i för inte så länge sedan. Den här kulturen går ända

tillbaka till vår förjordiska tillvaro. Den var Adams och Enoks kultur. Den var den kultur som grundades på Frälsarens undervisning i tidens mitt, och den är återigen tillgänglig för alla kvinnor och män i vår tid. Den är unik. Den är den underbaraste av alla kulturer och kommer från den stora lycksalighetsplanen som har Gud som författare och Kristus som förkämpe. Den för enar i stället för att söndra. Den helar i stället för att skada.

Jesu Kristi evangelium lär oss att det finns en mening med livet. Vi är inte här på grund av någon stor kosmisk olycka eller ett misstag! Vi är här av en anledning.

Den här kulturen är grundad i vittnesbördet om att vår himmelske Fader finns, att han är verklig och älskar var och en av oss personligen. Vi är hans "verk och [hans] härlighet"¹. Den här kulturen omhuldar tanken om allas lika värde. Den erkänner inte kaster eller klasser. Vi är trots allt syskon, andebarn till våra himmelska föräldrar – bokstavligen. Det finns inga fördomar eller någon "vi mot

Osaka, Japan

dem"-mentalitet i den underbaraste av alla kulturer. Vi är alla "vi". Vi är alla "dem". Vi är övertygade om att vi ansvarar för och är ansvariga inför oss själva, varandra, kyrkan och vår värld. Ansvar och ansvarighet är viktiga faktorer i vår tillväxt.

Kristi rena kärlek, sann omsorg, utgör berggrunden i den här kulturen. Vi bryr oss om våra medmänniskors behov på riktigt, timliga som andliga, och agerar utifrån dessa känslor. Detta fördrivar fördomar och hat.

Vi besitter en kultur av uppenbar else med fokus på Guds ord såsom de tas emot av profeterna (och som vi var och en kan få bekräftelse på genom den Helige Anden). Hela mänskligheten kan få veta Guds vilja och sinne.

Den här kulturen försvarar handlingsfrihetens princip. Förmågan att välja är extremt viktig för vår utveckling och vår lycka. Att välja förståndigt är absolut nödvändigt.

Den är en kultur av lärande och studier. Vi söker kunskap, visdom och det bästa i allt.

Den är en kultur av tro och lydnad. Tro på Jesus Kristus är vår kulturs första princip, och lydnad till hans lärdomar och bud är resultatet. Allt det här leder till självkontroll.

Den är en kultur av bön. Vi tror att Gud inte bara hör oss – han hjälper oss också.

Den är en kultur av förbund och förrättningar, höga moralnormer, uppoffringar, förlåtelse och omvändelse, och omsorg om vår kropps tempel. Allt detta bär vittne om vår förpliktelse mot Gud.

Den är en kultur som leds genom prästadömet, myndigheten att handla i Guds namn, Guds kraft att välsigna hans barn. Den är upplyftande och får individer att bli bättre människor, ledare, mödrar, fäder och livskamrater – och den helgar hemmet.

Sanna underverk flödar över i denna den äldsta av alla kulturer, frambringade genom tro på Jesus Kristus, prästadömet kraft, bön, självförbättring, sann omvändelse och förlåtelse.

Den är en kultur av missionsarbete. Själarna är mycket värdefulla.

I Kristi kultur är kvinnor upphöjda till sin rätta och eviga ställning. De är inte underordnade männen som i många kulturer i dagens värld, utan fullvärdiga och jämlika partner här och i den kommande världen.

Den här kulturen erkänner familjens helgd. Familjen är evighetens grundenhet. Familjens fulländning är värd vilka uppoffringar som helst för, som vi fått lära oss, "ingen framgång kan uppväga ett misslyckande i hemmet"². Det är i hemmet vårt bästa arbete utförs och vår största glädje uppnås.

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

Peñablanca, Valparaíso, Chile

I Kristi kultur finns det perspektiv – ett fokus på och en riktning mot evigheten. Den här kulturen fäster avseende vid det som är av bestående värde! Den kommer från Jesu Kristi evangelium, som är evigt, och besvarar frågorna varför, vad och vart om vår existens. (Den är inkluderande, inte exkluderande.) Eftersom den här kulturen är följden av att Frälsarens lärdomar tillämpas, erbjuder den en helande balsam som vår värld står i desperat behov av.

Vilken välsignelse det är att få vara en del av det här storslagna och ädla sättet att leva på! För att vara en del av denna den underbaraste av alla kulturer krävs förändring. Profeterna har lärt att det är nödvändigt att lämna bakom oss allt i våra gamla kulturer som inte passar in i Kristi kultur. Men det innebär inte att vi måste lämna *allt* bakom oss. Profeterna har också betonat att vi var och en inbjuds att ta vår tro, våra talanger och vår kunskap – allt som är gott i våra liv och våra olika kulturer – *med* oss och låta kyrkan ”dela med [sig] av något” genom evangeliets budskap.³

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är knappast ett västerländskt samhälle eller ett amerikanskt kulturfenomen. Den är en internationell kyrka, och har alltid varit avsedd att vara det. Förutom det tillhör den en högre värld. Nya medlemmar runtom i världen bidrar med rikedom, mångfald och glädje till vår ständigt växande familj. Sista dagars heliga överallt hyllar och hedrar fortfarande sitt arv och sina hjältar, men nu är de också en del av något mycket mer storslaget. Kristi kultur hjälper oss att se oss själva för dem vi egentligen är, och när vi ser genom evighetens lins, som slipats genom rättfärdighet, ökar den vår förmåga att uppfylla den stora planen för vår lycka.

Så vad hände med min vän? Jo, han fick undervisning och blev medlem i kyrkan. Hans familj har sedan dess beseglats för tid och all evighet i Sydneys tempel i Australien. Han har gett upp lite – och vunnit potentialen för allt. Han upptäckte att han fortfarande kan hylla sin historia,

fortfarande vara stolt över sin släktlinje, sin musik, dans och litteratur, sin mat, sitt land och dess folk. Han har upptäckt att det inte är några problem för honom att införliva det bästa av sin lokala kultur i den underbaraste av alla kulturer. Han upptäckte att när han tog med sig det som rimmar med sanning och rättfärdighet från sitt gamla liv till sitt nya, förhöjde det bara hans gemenskap med de heliga och bidrog till att förena alla till ett i himlens gemenskap.

Vi kan i själva verket måna om det bästa i våra olika jordiska kulturer och ändå vara fullvärdiga deltagare i den äldsta kulturen av dem alla – denna ursprungliga, fulländade, eviga kultur som kommer av Jesu Kristi evangelium. Vilket fantastiskt arv vi alla har gemensamt. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mose 1:39.
2. J. E. McCulloch, i *Kyrkans presidenters lärdomar*: David O. McKay (2011), s. 156.
3. Se *Kyrkans presidenters lärdomar*: George Albert Smith (2011), s. XXVIII; Gordon B. Hinckley, ”Vår tros underbara grund”, *Liahona*, nov. 2002, s. 78–81.

Äldste Dieter F. Uchtdorf
i de tolv apostlarnas kворum

Gud ska göra något ofattbart

Gud har förberett sina barn och sin kyrka för den här tiden.

En kort tid efter att de sista dagars heliga hade anlänt till Saltsjödalen började de bygga sitt heliga tempel. De kände att de äntligen hade funnit en plats där de kunde tillbe Gud i fred, fria från förföljelse.

Men just när templets grund nästan var klar kom amerikanska soldater för att med tvång installera en ny guvernör.

Eftersom kyrkans ledare inte visste hur pass fientlig armén skulle vara beordrade Brigham Young de heliga att evakuera och täcka över tempelgrunden.

En del medlemmar i kyrkan undrade säkert varför deras ansträngningar för att bygga Guds rike ständigt motverkades.

Så småningom var faran över, och tempelgrunden grävdes fram och undersöktes. Det var då pionjärbyggarna upptäckte att några av de ursprungliga sandstensblocken hade spruckit, vilket gjorde dem olämpliga som grund.

Därför lät Brigham dem reparera grunden så att den utgjorde ett tillräckligt stöd för granitväggarna¹ i det majestätiska Salt Lake-templet.² Slutligen kunde de heliga sjunga psalmen "En grundval blev lagd"³ och veta att deras heliga tempel var byggt

på en solid grund som skulle hålla i generationer.

Den här berättelsen kan lära oss hur Gud använder motgångar för att åstadkomma sina syften.

En världsomfattande pandemi

Om det här låter bekant med tanke på de omständigheter i vilka vi befinner oss i dag, är det på grund av att det är bekant.

Jag tvivlar på att det finns en enda person som hör min röst eller läser mina ord som inte har påverkats av den världsomspännande pandemin.

Till er som sörjer förlusten av släktingar och vänner: vi sörjer tillsammans med er. Vi vädjar till vår himmelske Fader att trösta er.

Långtidsverkningarna av det här viruset når bortom fysisk hälsa. Många familjer har förlorat inkomster och hotas av hunger, osäkerhet och rädsla. Vi beundrar de osjälviska ansträngningar som så många gjort för att förhindra spridningen av den här sjukdomen. Vi blir ödmjuka inför de stillsamma uppoffringar och de ädla ansträngningar som gjorts av dem som satt sin egen säkerhet på spel för att hjälpa, hela och stötta människor i nöd. Våra hjärtan är fulla av tacksamhet för er godhet och medkänsla.

Vi ber innerligt att Gud ska öppna himlens fönster och fylla era liv med Guds eviga välsignelser.

Lo Narváez, Valparaíso, Chile

Vi är frön

Mycket är fortfarande okänt vad gäller det här viruset. Men om det är något jag vet så är det att vår himmelske Fader inte blev tagen på sängen av viruset. Han behövde inte kalla in extrabataljoner av änglar, utlysa krismöten eller överföra resurser från divisionen för världens skapelse för att hantera ett oväntat behov.

Mitt budskap i dag är att även om den här pandemin inte är något vi ville ha eller väntade oss har Gud förberett sina barn och sin kyrka för den här tiden.

Ja, vi kommer att uthärda det här. Men vi ska göra mer än att bara bita ihop, klamra oss fast och vänta på att saker går tillbaka till det som förut var normalläget. Vi ska gå framåt, och vi blir bättre till följd av det.

På sätt och vis är vi frön. Och för att frön ska kunna uppnå sin potential måste de grävas ner innan de kan skjuta upp. Det är mitt vittnesbörd att även om vi ibland känner oss begravda under livets prövningar eller

omgärdade av känslomässigt mörker kommer Guds kärlek och välsignelserna i Jesu Kristi återställda evangelium att låta något ofattbart slå ut.

Välsignelser kommer av svårigheter

Varje tidsutdelning har mött perioder av prövningar och svårigheter.

Enok och hans folk levde under en tid som präglades av ogudaktighet, krig och blodsutgjutelse. "Men Herren kom och bodde tillsammans med sitt folk." Han hade något ofattbart i åtanke för dem. Han hjälpte dem att grunda Sion – ett folk som var "av ett hjärta och ett sinne" och som "levde i rättfärdighet".⁴

Unge Josef, Jakobs son, kastades i en brunn, såldes som slav, förråddes och övergavs.⁵ Josef måste ha undrat om Gud hade glömt honom. Gud hade något ofattbart i åtanke för Josef. Han använde den här prövande tiden för att stärka Josefs karaktär och sätta honom i en position där han kunde rädda sin familj.⁶

Tänk på profeten Joseph Smith när han satt i Libertyfängelset, hur han vädjade om lättnad för de lidande heliga. Han måste ha undrat hur Sion skulle kunna grundläggas i sådana omständigheter. Men Herren talade frid till honom, och den härliga uppenbarelse som följde gav de heliga frid – och den fortsätter att ge er och mig frid.⁷

Hur många gånger under Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas tidiga år förtvivlade inte de heliga och undrade om Gud hade glömt dem? Men genom förföljelse, faror och hot om utrotning hade Israels Gud och Herre något annat i åtanke för sin lilla hjord. Något ofattbart.

Vad lär vi oss av de här exemplen – och de hundratals andra i skrifterna?

För det första: De rättfärdiga slipper inte undan skuggornas dalar. Vi måste alla vandra genom svåra tider, för det är under dessa tider av motgångar som vi lär oss de principer som stärker vår karaktär och gör att vi närmar oss Gud.

Montegrotto Terme, Padua, Italien

För det andra: Vår himmelske Fader vet att vi lider, och eftersom vi är hans barn kommer han inte att överge oss.⁸

Tänk på den medkännande Frälsaren som ägnade så stor del av sitt liv åt att betjäna de sjuka, de ensamma, de tvivlande och de förtvivlade.⁹ Tror ni han bryr sig mindre om er i dag?

Mina kära vänner, mina älskade bröder och systrar, Gud vakar över er och är en herde för er under dessa tider av osäkerhet och fruktan. Han känner er. Han hör era vädjanden. Han är trofast och pålitlig. Han kommer att uppfylla sina löften.

Gud har något ofattbart i åtanke för var och en av er personligen och för kyrkan som grupp – ett underbart och förunderligt verk.

Tack, Gud, att profeter du sänder

Våra bästa dagar ligger framför oss, inte bakom oss. Det är därför Gud ger oss *nutida* uppenbarelse! Utan det kanske livet skulle kännas som att flyga i cirklar i väntan på att dimman ska lättas så att vi kan landa tryggt. Herrens avsikter med oss är mycket högre än så. Eftersom detta är den levande Kristi kyrka, och eftersom han leder sina profeter, rör vi oss framåt och uppåt till platser vi aldrig har varit på, till höjder vi knappt kan föreställa oss!

Men det betyder inte att vi inte får uppleva turbulens under vårt flyg genom jordelivet. Det innebär inte avsaknad av instrumentkrångel, mekaniska problem och allvarliga väderutmaningar. Det kan faktiskt bli värre innan det blir bättre.

Som stridspilot och flygkapten lärde jag mig att även om jag inte kunde välja vilka motgångar jag skulle möta under en flygning kunde jag välja hur jag skulle förbereda mig och

hur jag skulle reagera. Det som behövs i kristider är lugn och klarsynt tillit.

Hur gör vi det?

Vi inser fakta och återvänder till det fundamentala, till grundläggande evangelieprinciper, till det som betyder mest. Du stärker ditt privata religiösa beteende – som bön och skriftstudier och att hålla Guds bud. Du fattar beslut på basis av beprövad erfarenhet.

Fokusera på det du kan göra och inte på det du inte kan göra.

Du uppåddar din tro. Och du lyssnar på Herrens vägledande ord och hans profeter som leder dig till säkerhet.

Kom ihåg, det här är Jesu Kristi kyrka – han står vid rodret.

Tänk på alla de inspirerade framsteg som skett under bara det senaste decenniet. Låt mig nämna några:

- Sakramentet betonades åter som det centrala i vår gudsdyrkan på sabbatsdagen.
- *Kom och följ mig* tillhandahölls som ett hemcentrerat verktyg som med stöd av kyrkan stärker enskilda och familjer.
- Vi inledde ett högre, heligare sätt att tjäna alla.
- Användningen av tekniken för att sprida evangeliet och utföra Herrens verk har brett ut sig över hela kyrkan.

De här mötena under generalkonferensen skulle inte vara möjliga utan teknikens underbara verktyg.

Bröder och systrar, med Kristus vid rodret blir allt inte bara bra, det blir ofattbart.

Temecula, Kalifornien, USA

Arbetet med Israels insamling går framåt

Till en början kan det ha verkat som att en världsomspännande pandemi skulle bli ett hinder för Herrens verk. Till exempel har de traditionella sätten att sprida evangeliet inte varit möjliga. Men pandemin uppåddar nya och mer kreativa sätt att nå ut till dem som är ärliga i hjärtat. Arbetet med Israels insamling ökar i kraft och entusiasm. Hundratusentals berättelser vittnar om det.

En god vän som bor i det vackra Norge skrev till Harriet och mig om en ökning i antalet dop nyligen. "På platser där kyrkan är liten", skrev hon, "blir kvistar grenar, och grenar blir församlingar!"

I Lettland var en kvinna som upptäckte kyrkan genom att klicka på en annons på nätet så lycklig över att höra om Jesu Kristi evangelium att hon kom för att träffa missionärerna en timme tidigare än avtalat, och innan missionärerna hade avslutat den första lektionen frågade hon efter vilket datum hon kunde döpas.

I Östeuropa utropade en kvinna som fick ett samtal från missionärerna: "Systrar, varför har ni inte ringt tidigare? Jag har väntat!"

Många av våra missionärer är mer upptagna än någonsin. Många undervisar fler människor än någonsin. Det finns en ökad kontakt mellan medlemmar och missionärer.

Tidigare har vi varit så bundna vid traditionella metoder att det krävdes en pandemi för att öppna våra ögon. Vi kanske fortfarande byggde med sandsten när granit redan fanns tillgängligt. Nu måste vi lära oss hur man använder en mängd olika metoder, inklusive tekniken, för att inbjuda människor – på normala och naturliga sätt – att komma och se, komma och hjälpa till, komma och känna sig hemma.

Hans verk, hans vägar

Det här är Herrens verk. Han uppmanar oss att hitta hans sätt att göra det på, och det kan vara annorlunda än det vi har upplevt tidigare.

Detta hände Simon Petrus och andra lärjungar som fiskade i Tiberiassjön.

”Den natten fick de ingenting.

På morgonen stod Jesus på stranden. ...

Han sade: ’Kasta ut nätet på [andra] sidan om båten, så ska ni få.’”

De kastade ut nätet på andra sidan och ”orkade ... inte dra upp det för all fisken”.¹⁰

Gud har uppenbarat och kommer att fortsätta uppenbara sin allsmäktiga hand. Den dagen kommer då vi ser tillbaka och vet att under den här tiden av motgång hjälpte Gud oss att hitta bättre sätt – hans sätt – att bygga hans rike på en fast grundval.

Jag vittnar om att det här är Herrens verk, och han kommer att fortsätta göra många ofattbara saker bland sina barn, bland sitt folk. Gud håller oss i sina omsorgsfulla och medkännande händer.

Jag vittnar om att president Russell M. Nelson är vår tids profet.

Som en Herrens apostel uppmanar jag och välsignar er till att ”med glädje göra allt det som står i [er] makt. Och sedan kan [ni] med största förvisning stå stilla och se Guds frälsning och hans arm uppenbaras.”¹¹ Och jag lovar att Herren gör så att ofattbara saker kommer av era rättfärdiga ansträngningar. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Kvartsmonzonit som såg ut som granit togs från ett stenbrott i mynningen av Little Cottonwood Canyon, drygt tre mil sydost om staden.
2. För en djupare inblick i den här historiska perioden, se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 2, *No Unhallowed Hand, 1846–1893* (2020), kap. 17, 19 och 21.
3. Se ”En grundval blev lagd”, *Psalmer*, nr 38. Verserna i den här storartade psalmen kan vara ett tema för våra tider, och när vi

lyssnar till texten med nya öron ger den oss insikt om de utmaningar vi möter:

*Om hälsa du har eller sjukdom dig når,
om prövning och glädje dig livet består,
i när eller fjärran, på land eller hav,
dig Herren bevarar ... det löftet han gav.*

*Ej räds, jag är med dig, nu frimodig var.
Se, jag är din Gud, städs mitt bistånd du har.*

*Du renad skall utgå ur luttringens ugn.
Jag rensar mitt folk ... var blott tacksam
och lugn.*

*När blint ut i mörkret du kallas att gå,
i sorg och i nöd skall du ändock bestå.
Jag riket dig välsignar och står nära dig.
Jag helgar dig blott ... uppå lidandets stig.*

*Närhelst du är vilsen i främmande skog,
förtrosta på mig, ty min nåd är dig nog.
Ej skadar dig elden, den bränns för din skull.
Den borttar allt slag ... och den renar
ditt guld.*

*Den själ, som till Jesus sin lit haver satt,
skall icke förgätas i mörker och natt.
Men han skall befrias trots helvetes makt,
förmedelst min nåde ... jag evigt det sagt!*

4. Se Mose 7:13–18.

5. Josef var kanske så ung som 17 år när hans bröder sålde honom som slav (se 1 Mos. 37:2). Han var 30 år gammal när han började tjäna farao (se 1 Mos. 41:46). Kan ni tänka er hur svårt det måste ha varit för en ung man i sina bästa år att förrådas, säljas som slav, bli falskt anklagad och sedan hamna i fängelse? Josef är verkligen en förebild, inte bara för kyrkans ungdomar utan för varje man, kvinna och barn som vill ta upp sitt kors och följa Frälsaren.

6. Se 1 Mos 45:4–11; 50:20–21. I Psaltaren 105:17–18 läser vi: ”Han sände en man framför dem, Josef som såldes till slav. Man slog hans fötter i bojor och lade järn om hans hals.” I en annan översättning står det i vers 18: ”De plågade hans fötter med järn, järn har gått in i hans själ” (Young’s Literal Translation). För mig verkar det här säga att Josefs prövningar gav honom en själ lika stark och motståndskraftig som järn – en egenskap han skulle behöva för den stora och ofattbara framtid Herren hade i beredskap åt honom.

7. Se L&F 121–123.

8. Om Gud befäller sina barn att vara medvetna om och medkännande mot de hungriga, de behövande, de nakna, sjuka och lidande är han säkert medveten om och nåderik mot oss, sina barn (se Morm. 8:39).

9. Se Luk. 7:11–17.

10. Se Joh. 21:1–6.

11. L&F 123:17.

Sharon Eubank

första rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

Genom enighet i känsla får vi kraft från Gud

När vi söker enighet i känsla kan vi nedkalla Guds kraft till att fullfölja våra ansträngningar.

Gordons mamma sa till honom att om han gjorde färdigt sina sysslor skulle hon baka en paj åt honom. Hans favoritpaj. Bara till honom. Gordon satte igång med att få de där sysslorna gjorda, och hans mamma kavlade ut pagen. Hans storsyster Kathy kom in i huset med en kompis. Hon såg pagen och frågade om hon och hennes kompis kunde få varsin bit.

"Nej", sa Gordon, "det är min paj. Mamma bakade den till mig och jag behövde förtjäna den."

Kathy fråste åt sin lillebror. Han var så självisk och snål. Hur kunde han behålla allt för sig själv?

Några timmar senare när Kathy öppnade bildörren för att köra hem sin kompis låg det två fint vikta servetter med två gafflar ovanpå, och två stora bitar paj på varsin tallrik på bilsätet. Kathy återgav den här berättelsen på Gordons begravning för att illustrera hur villig han var att ändra sig och visa vänlighet mot dem som inte alltid gjort sig förtjänta av den.

År 1842 arbetade de heliga flitigt på att bygga templet i Nauvoo. Efter att Hjälpföreningen grundats i mars kom profeten Joseph ofta till deras möten för att förbereda dem för de heliga,

förenande förbunden de snart skulle få ingå i templet.

Den 9 juni sa profeten "att han skulle predika nåd[.] Anta att Jesus Kristus och änglar[na] skulle ha invändningar mot oss för lättsinniga sakers skull, vad skulle det då bli av oss? Vi måste vara barmhärtiga mot varandra och ha överseende med småsaker." President Smith fortsatte: "Det smärtar mig att det inte råder starkare gemenskap – om en medlem lider känns det för alla – genom enighet i känsla får vi kraft från Gud."¹

Den korta meningen slog ner i mig som en blix. *Genom enighet i känsla får vi kraft från Gud.* Den här världen är inte vad jag vill att den ska vara. Det finns många saker jag vill påverka och förbättra. Och uppriktigt sagt finns det en hel del motstånd mot det jag hoppas på, och ibland känner jag mig maktlös. Den senaste tiden har jag ställt forskande frågor till mig själv: Hur kan jag förstå människor omkring mig bättre? Hur ska jag skapa denna "enighet i känsla" när alla är så olika? Vilken kraft från Gud kan jag få tillgång till om jag bara är lite mer enig med andra? Från min självvrannsakan har jag tre förslag. Kanske kan de hjälpa dig också.

Var barmhärtig.

I Jakob 2:17 står det: "Tänk på era bröder [och systrar] som på er själva och umgås med alla och var frikostiga med era ägodelar så att de kan bli rika som ni." Låt oss ersätta ordet *ägodelar* med *barmhärtighet* – var frikostiga med er *barmhärtighet* så att de kan bli rika som ni.

Vi föreställer oss ofta att ägodelar är pengar eller andra tillgångar, men

Santo Domingo, Dominikanska republiken

det vi kanske alla behöver mer av i vårt tjänande är barmhärtighet.

Min egen hjälpföreningspresident sa nyligen: "Det som jag ... lovar ... er är att ert namn är i tryggt förvar hos mig. ... Jag ska se er för den ni är när ni är som bäst. ... Jag ska aldrig säga något ovänligt om er, något som inte lyfter er. Jag ber er göra detsamma för mig eftersom jag uppriktigt sagt är jätterädd att jag ska göra er besvikna."

Joseph Smith sa till systrarna den där dagen i juni 1842:

"När någon visar mig den minsta vänlighet och kärlek, o vilken makt det har över mitt sinne. ...

Ju närmare vi kommer vår himmelske Fader, desto mer är vi benägna att se med medkänsla på själar som går mot sin undergång – [vi känner att vi vill] lyfta upp dem på axlarna och kasta deras synder bakom vår rygg. [Mitt tal är riktat till] hela den här föreningen – om ni vill att Gud ska visa barmhärtighet mot er, visa då barmhärtighet mot varandra."²

Rexburg, Idaho, USA

Det här var ett råd till just Hjälpföreningen. Låt oss inte döma varandra eller låta våra ord svida. Låt oss värna om varandras namn och ge ut barmhärtighetens gåva.³

Få din båt i sving

År 1936 reste ett okänt roddlag från University of Washington till Tyskland för att delta i Olympiska spelen. Det var under den stora depressionen. De var arbetarklasspojkar och deras små gruv- och skogsbruksorter hade done-rat lite pengar så att de kunde resa till Berlin. Alla aspekter av tävlingen verkade ha tornat upp sig mot dem, men något hände under tävlingen. I roddvärlden kallar man det "sving". Lyssna på den här beskrivningen från boken *The Boys in the Boat*:

Det finns en sak som ibland händer som är svår att åstadkomma och svår att förklara. Det kallas "sving". Det sker bara när alla ror så samstämmigt att inte en enda rörelse är osynkad.

Roddarna måste dominera i sin starka självständighet och på samma gång värna om varandras individuella förmågor. Tävlingar vinnas inte av kloner. Bra lag är bra blandningar – någon som tar ledningen, någon som har något i reserv, någon som utkämpar kampen, någon som skapar lugn. Ingen roddare är viktigare än någon annan, de är alla tillgångar i båten, men om de ska ro bra tillsammans måste de var och en anpassa sig efter de andras behov och förmågor – den med kortare armar måste sträcka sig lite längre, den med långa armar måste dra in dem lite grann.

Olikheter kan vändas till fördelar i stället för nackdelar. Bara då känns det som om båten rör sig framåt av sig själv. Bara då uppgår smärtan helt i jubel och fröjd. Bra "sving" känns som poesi.⁴

Trots att hindren tornade upp sig hittade det här laget perfekt sving och vann. Det olympiska guldmedaljen var uppmuntrande, men den enighet var och en av roddarna upplevde den dagen var ett heligt ögonblick som de bar med sig resten av livet.

Rensa bort det dåliga allteftersom det goda tillväxer

I den utsökta allegorin i Jakob 5 planterade vingårdens Herre ett gott träd på en god jordfläck, men det fördärvades med tiden och bar vild frukt. Vingårdens Herre sa åtta gånger att det skulle smärta honom att förlora något träd.

Tjänaren sa till vingårdens Herre: "Skona [trädet] ännu en liten tid." Och Herren sa: "Ja, jag ska skona [det] ännu en tid."⁵

Och sedan följer undervisning som kan tillämpas på alla oss som försöker gräva runt och leta god frukt i våra egna små vingårdar: "Ni [ska] rensa bort de dåliga allteftersom de goda tillväxer."⁶

Enighet är inte något som sker magiskt, det tar tid. Det är bökligt, ibland obekvämt, och det sker gradvis när vi rensar bort det dåliga allteftersom det goda kan växa.

Vi är aldrig ensamma i våra ansträngningar att skapa enighet. Vidare står det i Jakob 5: "Tjänarna gick och arbetade av all sin kraft. Och även vingårdens Herre arbetade med dem."⁷

Vi kommer var och en att få djupt sårande upplevelser, sådant som aldrig borde hända. Var och en kommer vi också att vid olika tidpunkter tillåta stolthet och högfärd att fördärva frukten vi frambringat. Men Jesus Kristus är vår Frälsare i allting. Hans makt når längst ner till botten och vi kan lita på att han finns där för oss när vi anropar honom. Vi tigger alla

om barmhärtighet i våra synder och misstag. Han ger den frikostigt. Och han ber oss ge samma barmhärtighet och förståelse till varandra.

Jesus sa det rakt på sak: "Var ett, om ni inte är ett är ni inte mina."⁸ Men om vi är ett – om vi kan spara en bit paj eller anpassa våra egna talanger så att båten kan svinga i perfekt samstämmighet – då är vi hans. Och han kommer att hjälpa oss rensa bort det dåliga allteftersom det goda tillväxer.

Profetiska löften

Vi är kanske ännu inte där vi vill vara, och vi är inte nu där vi kommer att vara. Jag tror att den förändring vi vill ha i oss själva och i de grupper vi tillhör inte sker så mycket genom aktivism som genom att vi aktivt varje dag försöker förstå varandra. Varför? Därför att vi håller på att bygga upp Sion – ett folk "av ett hjärta och ett sinne"⁹.

Som förbundskvinnor har vi stort inflytande. Detta inflytande utövas i ögonblick i vardagen när vi studerar med en vän, stoppar om ett barn, pratar med den bredvid oss på bussen, eller förbereder en presentation tillsammans med en kollega. Vi har makt att undanröja fördomar och bygga enighet.

Hjälpföreningen och Unga kvinnor är inte bara klasser. De kan också vara oförglömliga upplevelser där mycket olika kvinnor sätter sig i samma båt och ror tills vi hittar vårt *sving*. Jag vill ge er den här uppmaningen: Se till att vara en del av en gemensam kraft som gör världen bättre. Vårt förbunds-uppdrag är att tjäna, att styrka kraftlösa händer, att lyfta upp dem som har det svårt på våra axlar eller ta dem i våra armar och bära dem. Det är inte komplicerat att ta reda på vad vi ska göra, men det går ofta emot våra själviska intressen och vi måste försöka. Kvinnorna i den här kyrkan har

Provo, Utah, USA

en obegränsad potential att förändra samhället. Jag har fullständig andlig tilltro till att vi, genom att söka enighet i känsla, kan nedkalla Guds kraft till att fullfölja våra ansträngningar.

När kyrkan firade minnet av uppenbarelsen om prästadömet 1978 uttalade president Russell M. Nelson en kraftfull profetisk välsignelse: "Det är min bön och välsignelse som jag ger alla som lyssnar, att vi må övervinna den börda som fördomar utgör och vandra rätt-rådigt med Gud – och med varandra – i fullkomlig frid och harmoni."¹⁰

Må vi få kraft av den här profetiska välsignelsen och använda våra individuella och kollektiva ansträngningar till att öka enigheten i världen. Jag lämnar mitt vittnesbörd genom att upprepa Herren Jesu Kristi ödmjuka, tidlösa bön: "Jag ber att de alla ska

vara ett, och att de ska vara i oss liksom du, Far, är i mig och jag i dig."¹¹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Minutes and Discourse, 9 June 1842", s. 61, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/1.
2. "Minutes and Discourse, 9 June 1842", s. 62, Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org/paper-summary/minutes-and-discourse-9-june-1842/2.
3. Se Cree-L Kofford, "Ingen talar illa om dig i vårt hem", *Liahona*, juli 1999, s. 96–98.
4. Se Daniel James Brown, *The Boys in the Boat: Nine Americans and Their Epic Quest for Gold at the 1936 Berlin Olympics* (2013), s. 161, 179.
5. Jakob 5:50–51.
6. Jakob 5:66.
7. Jakob 5:72.
8. L&F 38:27.
9. Mose 7:18.
10. Russell M. Nelson, "Bygga broar", *Liahona*, dec. 2018, s. 51; betoning tillagd.
11. Joh. 17:21.

Becky Craven

andra rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

Behåll växeln

Genom Jesus Kristus får vi styrkan att göra bestående förändringar. När vi ödmjukt vänder oss till honom, ökar han vår förmåga till förändring.

Systrar, det är en sådan glädje att få vara med er.

Föreställ er någon som går in i en affär och köper något. Om hon betalar kassörskan mer än vad priset är ger kassörskan henne växel.

Kung Benjamin undervisade sitt folk i det forntida Amerika om de enorma välsignelser vi får av vår Frälsare Jesus Kristus. Han skapade himlarna, jorden och allt det vackra vi njuter av.¹ Genom sin kärleksfulla försoning ger han oss ett sätt att återlösas från synd och död.² När vi visar vår tacksamhet till honom genom att flitigt leva efter hans bud, välsignar han oss genast, vilket gör att vi alltid står i skuld till honom.

Han ger oss mycket, mycket mer än värdet av det vi någonsin kan återgälda. Så vad kan vi ge honom, han som betalade det oändliga priset för våra synder? Vi kan ge honom *förändring*. Vi kan ge honom *vår* förändring. Det kan vara ett förändrat tankesätt, en förändrad vana eller en förändring av den riktning vi går i. I gengäld för hans ovärderliga lösén för var och en av oss ber Herren oss om ett förändrat hjärta. Den förändring han ber oss om är inte för hans egen skull utan för vår. Så till skillnad från kunden i affären som skulle ta emot växeln vi erbjuder, ber vår nåderike

Frälsare oss att *behålla växeln – vår förändring*.

Efter att ha hört Kung Benjamins ord, ropade folket och sa att deras hjärtan hade förändrats med orden: "Tack vare Herren den Allsmäktiges Ande som har åstadkommit en mäktig förändring inom oss ... [har] vi inte längre ... någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott."³ Skrifterna säger inte att de genast blev fullkomliga, utan snarare att deras önskan att förändras förmådde dem

att handla. Deras förändring i hjärtat innebar att lägga av den naturliga mannen eller kvinnan och ge efter för Anden när de strävade efter att bli mer som Jesus Kristus.

President Henry B. Eyring lär att "sann omvändelse är beroende av att man söker fritt i tro, med stora ansträngningar och en del smärta. Då kan Herren skänka ... reningens och förändringens underverk."⁴ Genom att förena våra ansträngningar med Frälsarens förmåga att förändra oss, blir vi nya skapelser.

När jag var yngre föreställde jag mig att jag gick på en stigande, vertikal väg mot mitt mål: evigt liv. Varje gång jag gjorde eller sa något som var fel, kände jag hur jag gled nerför vägen, bara för att behöva börja om min vandring från början igen. Det var som att hamna på den där rutan i brädspelen Ormar och stegar där man glider från toppen av brädet tillbaka till början av spelet! Det fick mig att tappa modet! Men när jag började förstå Kristi lära⁵ och hur

Guatemala City, Guatemala

Murrieta, Kalifornien, USA

jag skulle tillämpa den i mitt dagliga liv, fann jag hopp.

Jesus Kristus har gett oss ett kontinuerligt mönster för förändring. Han uppmanar oss att utöva tro på honom, vilket inspirerar oss till omvändelse – en ”tro och omvändelse som åstadkommer en hjärtats förändring i [oss]”.⁶ När vi omvänder oss och vänder våra hjärtan till honom får vi en större önskan att sluta och leva upp till heliga förbund. Vi håller ut intill änden genom att kontinuerligt tillämpa dessa principer livet igenom och genom att be Herren förändra oss. Att hålla ut intill änden innebär att *förändras* intill änden. Nu förstår jag att jag inte börjar om efter varje misslyckat försök, utan att jag med varje försök fortsätter min förändringsprocess.

Det finns en inspirerad mening i Unga kvinnors tema som lyder: ”[Jag] värdesätter ... omvändelsens gåva och försöker förbättra mig varje dag.”⁷ Det

är min bön att vi ska värdesätta den här vackra gåvan och att vi medvetet strävar efter att förändras. Ibland är de förändringar vi behöver göra kopplade till allvarlig synd. Men för det mesta strävar vi efter att förfina vår karaktär för att anpassa oss till Jesu Kristi egenskaper. Våra dagliga beslut kommer antingen att hjälpa eller stjälpa vår utveckling. Små men stadiga medvetna förändringar hjälper oss att förbättras. Tappa inte modet. Förändring är en livslång process. Jag är tacksam för att Herren har tålmod med oss i våra svårigheter med att förändras.

Genom Jesus Kristus får vi styrkan att göra bestående förändringar. När vi ödmjukt vänder oss till honom, ökar han vår förmåga till förändring.

Utöver den förändrande kraften i vår Frälsares försoning kommer den Helige Anden att stödja och vägleda oss när vi gör vår kraftansträngning. Han kan till och med hjälpa oss veta

vilka förändringar vi behöver göra. Vi kan också få hjälp och uppmuntran genom prästadömsvälsignelser, bön, fasta och tempelbesök.

På samma sätt kan betrodda familjemedlemmar, ledare och vänner vara till hjälp i vårt arbete med att förändras. När jag var åtta år brukade min äldre bror Lee och jag leka med våra vänner uppe bland grenarna i ett träd i området. Vi älskade att vara tillsammans med våra vänner i skuggan av det trädet. En dag ramlade Lee ner från trädet och bröt armen. Med en bruten arm var det svårt för honom att klättra upp i trädet på egen hand. Men livet i trädet var helt enkelt inte detsamma utan honom där. Så några av oss stödde honom bakifrån medan andra drog i hans friska arm, och utan alltför mycket ansträngning var Lee tillbaka uppe i trädet. Hans arm var fortfarande bruten, men han var med oss igen och hade glädje av vår vänskap medan den läkte.

Jag har ofta tänkt på min upplevelse av att leka i trädet som en sinnebild för vår aktivitet i Jesu Kristi evangelium. I skuggan av evangeliets grenar kan vi åtnjuta många välsignelser som är knutna till våra förbund. Somliga har kanske fallit från tryggheten i sina förbund och behöver vår hjälp med att klättra tillbaka till tryggheten i evangeliets grenar. Det kan vara svårt för dem att komma tillbaka på egen hand. Kan vi försiktigt dra lite här och lyfta upp lite där, för att hjälpa dem läka medan de har glädje av vår vänskap?

Om du har blivit skadad i ett fall, låt då andra hjälpa dig återvända till dina förbund och de välsignelser förbunden erbjuder. Frälsaren kan hjälpa dig läka och förändras, omgiven av dem som älskar dig.

Jag träffar ibland på vänner som jag inte har sett på flera år. Ibland säger

Cristina B. Franco
andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

de: "Du har inte förändrats ett dugg!" Varje gång jag hör det känner jag mig lite besvärad, för jag hoppas att jag *har* förändrats med åren. Jag hoppas att jag har förändrats sedan i går! Jag hoppas att jag är lite vänligare, mindre dömande, och mer barmhärtig. Jag hoppas att jag är snabbare på att möta andras behov, och jag hoppas att jag är lite mer tålmodig.

Jag älskar att vandra i bergen där jag bor. Ofta får jag en liten sten i skon när jag går längs stigen. Till slut stannar jag och skakar ut den ur skon. Men det förbluffar mig hur länge jag tillåter mig själv att gå och ha ont innan jag stannar och gör mig av med det som irriterar.

När vi färdas på förbundsstigen drar vi ibland på oss stenar i skorna i form av dåliga vanor, synder eller en dålig inställning. Ju snabbare vi skakar ut dem ur våra liv, desto lyckligare blir vår jordiska resa.

Att upprätthålla förändring kräver ansträngning. Jag kan inte tänka mig att jag stannar upp på stigen bara för att lägga tillbaka den irriterande och smärtsamma sten jag just tagit ut. Jag skulle vara lika ovillig att göra det, som en vacker fjäril skulle vara att återvända till sin kokong.

Jag vittnar om att vi, tack vare Jesus Kristus, *kan* förändras. Vi kan justera våra vanor, förändra våra tankar och förfina vår karaktär till att bli mer som han. Och med hans hjälp kan vi *behålla växeln – vår förändring*. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Mosiah 4:9.
2. Se Mosiah 3:5–12.
3. Mosiah 5:2.
4. Henry B. Eyring, "We Must Raise Our Sights", *Ensign*, sep. 2004, s. 18.
5. Se 2 Ne. 31:21; 3 Ne. 27:13–21.
6. Hel. 15:7.
7. Unga kvinnors tema, JesuKristiKyrka.org.

Jesu Kristi helande kraft

När vi kommer till Jesus Kristus genom att utöva tro på honom, ingår och håller förbund kan det trasiga hos oss – oavsett orsaken – bli helat.

Sedan början av det här året har vi tvingats möta många oväntade händelser. Förlusten av liv och inkomst på grund av den världsomfattande pandemin har allvarligt påverkat det globala samhället och vår ekonomi.

Jordbävningar, bränder och översvämningar i olika delar av världen, liksom andra väderrelaterade katastrofer, gör att många känner sig hjälplösa, tröstlösa och förkrossade, och undrar om deras liv någonsin blir det samma.

Belfast, Nordirland

Jag vill berätta något personligt på tal om att bli förkrossad.

När våra barn var små bestämde de sig för att de ville ha pianolektioner. Min man Rudy och jag ville ge vår barn den möjligheten, men vi hade inget piano. Vi hade inte råd med ett nytt piano så Rudy började leta efter ett begagnat.

Samma år på julen överraskade han oss alla med ett piano, och med åren lärde våra barn sig att spela.

När våra söner var vuxna och hade flyttat hemifrån stod det gamla pianot bara och samlade damm, så vi sålde det. Några år gick och vi hade sparat en del pengar. En dag sa Rudy: "Jag tror det är dags att skaffa ett nytt piano."

Jag frågade: "Varför ska vi skaffa ett nytt piano när ingen av oss spelar?"

Han sa: "Men vi kan skaffa ett piano som är självspelande! Med hjälp av en iPad kan man programmera pianot att spela över 4 000 sånger, även psalmer, sånger av The Tabernacle Choir, alla primärsånger och mycket mer."

Rudy är en ypperlig försäljare, minst sagt.

Vi köpte ett vackert nytt självspelande piano och några dagar senare levererade två stora, starka män hem det till oss.

Provo, Utah, USA

Jag visade dem var jag ville ha det och gick undan.

Det var en tung mindre flygel, och för att få in den genom dörren tog de av benen och lyckades få upp den sidledes på handtrucken som de hade tagit med sig.

Vårt hus stod på en liten sluttning och oturligt nog hade det snöat tidigare på dagen så allt var blött och slaskigt. Kan ni se vart det bär hän?

Medan männen flyttade pianot uppför sluttningen halkade det av och jag hörde en stor skräll. Pianot hade åkt av handtrucken och slagit i marken så att det blev ett stort hål i gräsmattan.

Jag sa: "Kära nå'n. Hur gick det?"

Lyckligtvis var båda männen oskadda.

De tittade bestörta på varandra och sedan på mig och sa: "Vi ber så mycket om ursäkt. Vi tar tillbaka det till butiken och ber chefen att ringa dig."

Inom kort pratade chefen med Rudy för att ordna med leveransen av ett nytt piano. Rudy är vänlig och förlåtande och sa till chefen att det var okej om de bara reparerade skadan

och körde tillbaka samma piano, men chefen insisterade på att ge oss ett nytt.

Rudy svarade: "Så illa kan det inte vara. Laga det bara och kör tillbaka det."

Chefen sa: "Träet har gått sönder, och när det väl har gått sönder kan det aldrig låta likadant. Ni får ett nytt piano."

Systrar och bröder, är vi inte alla som det här pianot, med hål, sprickor och skador, och känslan av att vi aldrig blir desamma igen? Men när vi kommer till Jesus Kristus genom att utöva tro på honom, omvända oss och ingå och hålla förbund kan det trasiga hos oss – oavsett orsaken – bli helat. Den här processen, som inbjuder Frälsarens helande kraft i våra liv, återställer oss inte bara till den vi var innan utan gör oss bättre än vi någonsin varit. Jag vet att vi alla genom vår Frälsare Jesus Kristus kan bli lagade, bli hela och uppfylla vårt syfte, precis som en klangfullt, helt nytt piano.

President Russell M. Nelson har sagt: "När vi möter sorg och prövning är det ett tillfälle att fördjupa vår tro på

Gud, att arbeta hårt och tjäna andra. Då helar han vårt förkrossade hjärta. Då skänker han oss personlig frid och tröst. Dessa stora gåvor kan inte fördärvas, inte ens av döden."¹

Jesus sa:

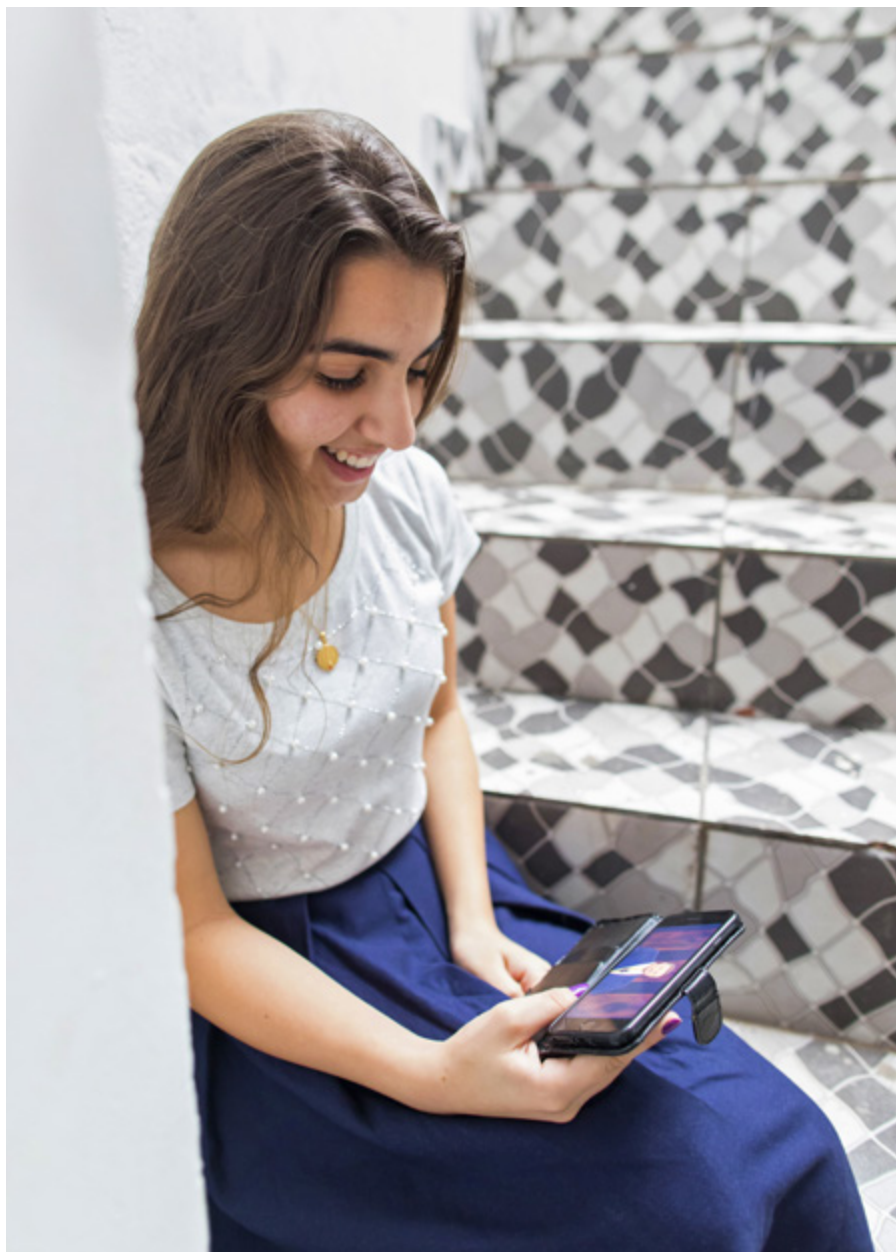
"Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar,

för mitt ok är mildt och min börda är lätt" (Matt. 11:28–30).

För att hela det trasiga genom att komma till Jesus Kristus behöver vi ha tro på honom. "Att ha tro på Jesus Kristus innebär att förtrösta helt på honom – att lita på hans oändliga makt ... och kärlek. Det innefattar att tro på hans lärdomar. Det innebär att tro på att även om vi inte förstår allt, så gör han det. Eftersom han har upplevt alla våra smärtor, prövningar och svagheter vet han hur han ska hjälpa oss höja oss över våra dagliga svårigheter."²

När vi kommer till honom "kan [vi] bli fyllda med glädje, frid och tröst.

São Paulo, Brasilien

Allt som är [svårt och prövande] i livet kan bli rätt igen genom Jesu Kristi försoning.³ Han har uppmanat oss: "Vänd er till mig i varje tanke, tvivla inte, frukta inte" (L&F 6:36).

I Mormons bok när Alma och hans folk nästan krossades av de bördor som lagts på dem vädjade folket om hjälp. Herren tog inte bort deras bördor. I stället lovade han:

"Och jag ska även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar, trots att ni är i trädedom. Och detta ska jag

göra så att ni hädanefter kan stå som vittnen för mig och så att ni säkert kan veta att jag, Herren Gud, besöker mitt folk i deras bedrövelser.

Och nu hände det sig att de bördor som lagts på Alma och hans bröder lättades. Ja, Herren styrkte dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med tålamod all Herrens vilja" (Mosiah 24:14–15).

Om Frälsarens förmåga att hela och lätta på bördor har äldste Tad R. Callister sagt:

"En av försoningens välsignelser är att vi kan få del av Frälsarens undsättande krafter. Jesaja talade upprepade gånger om Herrens helande, lugnande inflytande. Han vittnade om att Frälsaren var 'ett skydd för den fattige i hans nöd, en tillflykt undan storm, en skugga undan hetta' (Jes. 25:4). Rörande dem som söker förkunnade Jesaja att Frälsaren har makt att 'trösta alla sörjande' (Jes. 61:2), 'torka tårarna från alla ansikten' (Jes. 25:8; se även Upp. 7:17), 'ge liv åt de ödmjukas ande' (Jes. 57:15) och 'förbinda dem som har förkrossade hjärtan' (Jes. 61:1; se även Luk. 4:18; Ps. 147:3). Så vidsträckt var hans undsättande makt att han kunde ge 'huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovsångsdräkt i stället för en modfälld ande' (Jes. 61:3).

Vilket hopp springer inte upp i dessa löften! ... Hans Ande helar, den förfinar, den tröstar, den blåser in nytt liv i tröstlösa hjärtan. Den har makten att förvandla allt som är fult och ont och värdelöst i livet till något enastående härligt och praktfullt. Han har makten att förvandla jordelivets aska till evighetens huvudprydnad."⁴

Jag vittnar om att Jesus Kristus är vår kärleksfulle Frälsare, Återlösare, store läkare och trofaste vän. Om vi vänder oss till honom lagar han oss och gör oss hela igen. Jag vittnar om att det här är hans kyrka och att han förbereder sig för att återvända till jorden och regera i makt och härlighet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Jesus Kristus – den store läkaren", *Liahona*, nov. 2005, s. 87.
2. "Faith in Jesus Christ", Gospel Topics, topics.ChurchofJesusChrist.org.
3. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 52.
4. Tad R. Callister, *The Infinite Atonement* (2000), s. 206–207.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SJUJTIOS PRESIDENTSKAP

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Godoy

Brent H. Nielson

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO

(i alfabetisk ordning)

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

		
forste rådgivare	biskop	andre rådgivare

GENERALÄMBETSMÄN

HJÄLPFÖRENINGEN

		
forsta rådgivare	president	andra rådgivare

UNGA KVINNOR

		
forsta rådgivare	president	andra rådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

		
forste rådgivare	president	andre rådgivare

PRIMÄR

		
forsta rådgivare	president	andra rådgivare

UNGA MÄN

		
forste rådgivare	president	andre rådgivare

Oktober 2020

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Systrar i Sion

Ni kommer att vara en nödvändig kraft i Israels insamling och i skapandet av ett Sions folk.

Mina älskade systrar, det är en välsignelse att få tala under denna underbara tid i världshistorien. Varje dag kommer vi närmare den underbara stunden då Frälsaren Jesus Kristus återvänder till jorden. Vi känner till en del av de fruktansvärda händelser som ska föregå hans återkomst, ändå är våra hjärtan fyllda av glädje och tillförsikt eftersom vi också känner till de härliga löften som ska uppfyllas innan han återvänder.

Som vår himmelske Faders älskade döttrar och som döttrar i Herren Jesu Kristi rike¹ har ni en avgörande roll i de storslagna kommande dagarna. Vi vet att Frälsaren ska komma till ett folk som har insamlats och förberetts att leva som människorna i Enoks stad gjorde. Människorna där var enade i tro på Jesus Kristus och hade blivit så fullständigt rena att de togs upp till himlen.

Här följer Herrens uppenbarade beskrivning av det som skulle hända med Enoks folk och vad som ska hända i *den här* sista tidernas fullbordans utdelning:

"Och dagen kommer då jorden ska vila, men innan den dagen kommer ska himlarna förmörkas och en mörkrets slöja täcka jorden, och himlarna ska skälva och även jorden, och det ska bli stora prövningar bland människobarnen, *men jag ska bevara mitt folk.*

Och jag ska sända rättfärdighet ner från himlen, och sanning ska jag bringa fram *ur jorden* för att bära vittnesbörd om min Enfödde, om hans uppståndelse från de döda, ja, och även om alla människors uppståndelse. Och jag ska låta rättfärdighet och sanning svepa över jorden såsom en flod för att samla mina utvalda från jordens fyra hörn till en plats som jag ska bereda, en helig stad, så att mitt folk kan spänna bältet om höfterna och se fram emot tiden för *min ankomst*, för *där* ska mitt tabernakel vara, och den ska heta Sion, ett nytt Jerusalem.

Och Herren sa till Enok: 'Då ska du och hela din stad möta dem där, och vi ska ta emot dem i vårt sköte och de kommer att se oss, och vi ska falla dem om halsen och de ska falla oss om halsen och vi ska kyssa varandra.

Och *där* ska min boning vara, och den ska vara Sion som ska komma fram ur alla de skapelser jag har gjort, och under tusen års tid kommer jorden att vila.'²

Ni systrar, era döttrar, era son- och dotterdöttrar och de kvinnor ni har fostrat kommer att vara själva hjärtat i skapelsen av detta samhälle som ska förenas i underbart samarbete med Frälsaren. Ni kommer att vara en nödvändig kraft i Israels insamling och i skapandet av ett Sions folk som ska leva i fred i det nya Jerusalem.

Herren har genom sina profeter gett er ett löfte. Under Hjälpföreningens första dagar sa profeten Joseph Smith till systrarna: "Om ni lever upp till era privilegier kan änglarna inte hållas tillbaka från att vara i ert *sällskap*."³

Temecula, Kalifornien, USA

Denna fantastiska potential finns inom er och ni förbereds för den.

President Gordon B. Hinckley sa:

"Systrar ... ni kommer inte på andra plats i vår himmelske Faders plan för sina barns eviga lycka och välbefinnande. Ni är en oundgänglig del i den planen.

Utan er skulle inte planen fungera. Utan er skulle hela projektet vara oomöjligtgjort. ...

Var och en av er är en Guds dotter, förlänad gudomlig födslorett."⁴

Vår nuvarande profet, president Russell M. Nelson, har gett följande beskrivning av er roll i förberedelsen för Frälsarens ankomst:

"Det är omöjligt att mäta inflytandet som ... kvinnor har, inte bara på familjen utan också på Herrens kyrka, som hustrur, mödrar och mor- och farmödrar; som systrar, fastrar och mostrar; som lärare och ledare och framför allt som förebilder och hängivna trons försvarare.

Så har det varit under alla evangelieutdelningar sedan Adams och Evas dagar. Men trots det skiljer sig kvinnorna i *den här* tidsutdelningen från kvinnorna i *alla andra*, eftersom den här tidsutdelningen skiljer sig från alla andra. Den här skillnaden medför både förmåner och ansvar."⁵

Den här tidsutdelningen är speciell eftersom Herren kommer att leda oss så att vi är förberedda att bli som Enoks stad. Han har beskrivit genom sina apostlar och profeter vad förvandlingen till ett Sions folk ska innebära.

Äldste Bruce R. McConkie sa:

"[Enoks tid] var en ogudaktighetens och ondskans tid, en mörkrets och upproriskhetens tid, en krigets och ödeläggelsens tid, en tid som ledde fram till renandet av jorden med dess vatten.

Enok var dock trofast. Han 'såg Herren', och talade med honom 'ansikte mot ansikte' som en man talar till en annan (Mose 7:4). Herren befälde honom att gå åstad och ropa omvändelse till världen och att 'döpa i Faderns namn och i Sonens, som är full av nåd och sanning, och i den Helige Andens, som vittnar om Fadern och Sonen' (Mose 7:11). Enok ingick förbund och samlade en skara av verkligt troende, av vilka samtliga *blev* så trofasta att Herren kom och levde med sitt folk och de levde i rättfärdighet, och välsignades från höjden. 'Och Herren kallade sitt folk SION, eftersom de var av ett hjärta och ett sinne och levde i rättfärdighet, och det fanns inga fattiga bland dem' (Mose 7:18).

Sedan Herren kallat sitt folk Sion, säger skriften att Enok 'byggde en stad som kallades Helighetens stad, ja, SION' och att Sion 'togs ... upp

till himlen' där 'Gud tog dem upp i sitt eget sköte. Och från den tiden sa man: "SION HAR FLYTT" (Mose 7:19, 21, 69). ...

Samma Sion som togs upp i himlen ska återkomma ... då Herren på nytt åvågbringar Sion, och dess invånare ska förena sig med det nya Jerusalem, som då ska grundas."⁶

Om det förflutna är inledningen kommer, vid Frälsarens ankomst, de döttrar som hängivet håller fast vid sina förbund med Gud att utgöra mer än hälften av de som är redo att välkomna honom när han kommer. Men oavsett antal kommer era bidrag till att skapa enighet bland de människor som förbereder sig för detta Sion att utgöra mycket mer än hälften.

Jag ska berätta varför jag tror att det blir så. Mormons bok innehåller en redogörelse om ett Sions folk. Ni minns att det var efter att de hade fått undervisning, kärlek och blivit välsignade av den uppståndne Frälsaren som "det inte fanns några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan."⁷

Min erfarenhet har lärt mig att vår himmelske Faders döttrar har gåvan att kunde mildra osämja och främja rättfärdighet med sin kärlek till Gud och med den Guds kärlek de framkallar hos dem som de tjänar.

Jag upplevde det i min ungdom när vår lilla gren träffades i mitt barndomshem. Min bror och jag var de enda aronska prästadömsbärarna och min far den ende melkisedek-ska prästadömsbäraren. Grenens hjälpföreningspresident var omvänd till kyrkan och hennes man tyckte inte om hennes tjänande i kyrkan. Medlemmarna var alla äldre systrar utan prästadömsbärare i sina hem. Jag såg min mor och dessa systrar trofast älska, lyfta och ha omsorg

Chiba, Japan

om varandra. Jag inser nu att jag fick en tidig inblick i Sion.

Min utbildning i trofasta kvinnors inflytande fortsatte i en liten gren i kyrkan i Albuquerque i New Mexico. Jag såg grenspresidentens fru, distriktspresidentens fru och Hjälpföreningens president sprida glädje till varje nykomling och nyomvänd. Samma söndag som jag lämnade Albuquerque, efter att i två år ha iakttagit systrarnas inflytande där, skapades den första staven. Nu har Herren placerat ett tempel där.

Jag flyttade sedan till Boston där jag tjänade i distriktspresidentskapet som presiderade över små grenar utspridda i två stater. Det förekom stridigheter som fler än en gång löstes av kärleksfulla och förlåtande kvinnor som uppmjukade hjärtan. Samma söndag som jag lämnade Boston organiserade en medlem i första presidentskapet Massachusetts första stav. Det finns ett tempel där nu, nära platsen där distriktspresidenten en gång bodde. Han hade blivit aktiv i kyrkan igen och kallades senare att verka som stavspresident och sedan som missionspresident, påverkad av en trofast och kärleksfull hustru.

Systrar, ni har fått välsignelsen att vara Guds döttrar med särskilda gåvor. Ni förde med er till jordelivet en andlig förmåga att vårda andra och lyfta dem högre mot den kärlek och renhet som gör det möjligt för dem att leva tillsammans som ett Sions folk. Det är inte en slump att Hjälpföreningen, den första organisationen i kyrkan särskilt för vår himmelske Faders döttrar, har mottot: "Kärleken upphör aldrig."

Den kärleken är Kristi rena kärlek. Och det är tro på honom och de fulla återverkningarna av hans oändliga försoning som kvalificerar er och de ni älskar och tjänar för den himmelska

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

gåvan att få leva i det efterlängttade och utlovade Sions samhälle. Där kommer ni att vara systrar i Sion, personligt älskade av Herren och de ni har välsignat.

Jag vittnar om att ni är medborgare i Herrens rike på jorden. Ni är döttrar till en kärleksfull himmelsk Fader som sände er till världen med unika gåvor vilka ni lovade att använda för att välsigna andra. Jag lovar er att Herren kommer att leda er vid handen genom den Helige Anden. Han ska gå framför ert ansikte medan ni hjälper honom

med att förbereda hans folk att bli hans utlovade Sion. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 25:1
2. Mose 7:61–64; kursivering tillagd.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 449; betoning tillagd.
4. Gordon B. Hinckley, "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 64.
5. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 96, betoning tillagd.
6. Bruce R. McConkie, "Uppbyggandet av Sion", *Nordstjärnan*, sep. 1977, s. 13; betoning tillagd.
7. 4 Ne. 1:15.

President Dallin H. Oaks
förste rådgivare i första presidentskapet

Var vid gott mod

Vår orubbliga tro på läran om Jesu Kristi återställda evangelium leder våra steg och ger oss glädje.

Under sina sista dagar i livet berättade Jesus Kristus för sina apostlar om de förföljelser och svårigheter de skulle genomlida.¹ Han avslutade med denna storslagna försäkran: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen" (Joh. 16:33). Detta är Frälsarens budskap till alla vår himmelske Faders barn. Detta är

den ultimata goda nyheten för oss under jordelivet.

"Var vid gott mod" var också en behövlig betygelse i den värld den uppståndne Kristus sände sina apostlar till. "Vi är ständigt trängda", sa aposteln Paulus senare till korintierna, "men inte instängda, rådvilla men inte rädlösa, förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna" (2 Kor. 4:8–9).

Två tusen år senare är också vi "ständigt trängda", och vi behöver också samma budskap om att inte miss-trösta utan att vara vid gott mod. Herren hyser stor kärlek till och omsorg om sina dyrbara döttrar. Han vet vad ni saknar och vilka behov och rädslor ni har. Herren är allsmäktig. Lita på honom.

Profeten Joseph Smith fick veta att "Guds verk och planer och avsikter ... inte [kan] omintetgöras, inte heller kan de gå om intet" (L&F 3:1). Till sina kämpande barn gav Herren denna betydelsefulla försäkran:

"Se, detta är Herrens löfte till er, o ni mina tjänare.

Var därför vid gott mod och frukta inte, för jag, Herren, är med er och ska stå

vid er sida, och ni ska bära vittnesbörd om mig, ja, Jesus Kristus, att jag är den levande Gudens Son" (L&F 68:5–6).

Herren står vid vår sida och han har sagt:

"Det jag säger till en säger jag till alla: Var vid gott mod, små barn, för jag är mitt ibland er och jag har inte övergett er" (L&F 61:36).

"För efter många prövningar kommer välsignelserna" (L&F 58:4).

Systrar, jag vittnar om att dessa löften, som gavs mitt under prövningar och personliga tragedier, gäller var och en av er i era svåra omständigheter i dag. De är dyrbara och påminner oss var och en om att vara vid gott mod och glädjas åt evangeliets fullhet i vår strävan framåt genom jordelivets prövningar.

Vedermödor och utmaningar är vanliga företeelser under jordelivet. Motsatser är nödvändiga i den gudomliga planen för att vi ska kunna växa², och under den processen har vi Guds försäkran om att ur evighetens långa perspektiv kan motsatserna inte besegra oss. Med hans hjälp och vår trofasthet och uthållighet kommer vi att segra. Liksom jordelivet som de är en del av, är alla svårigheter tillfälliga. I tvisterna som föregick ett katastrofalt krig påminde den amerikanske presidenten Abraham Lincoln klokt nog sina åhörare om de gamla vishetsorden att "även detta ska passera"³.

Som ni vet kommer de jordiska motgångar jag talar om – som gör det svårt att vara vid gott mod – ibland både till oss och många andra, som de miljontals människor som nu genomlider många av covid-19-pandemins förödande följder. På liknande sätt genomlider miljontals människor i USA en tid av fientlighet och stridigheter som alltid tycks åtfölja

Kuala Lumpur, Malaysia

Provo, Utah, USA

presidentvalen, men den här gången är det värre än något av det som många av oss äldre kan minnas.

På ett personligt plan kämpar vi var och en med några av jordelivets många motgångar, till exempel fattigdom, rasism, dålig hälsa, arbetslöshet eller besvikelser, vilsekomna barn, dåliga äktenskap eller inga äktenskap, och följderna av synd – vår egen eller andras.

Men mitt i allt detta har vi fått det gudomliga rådet att vara vid gott mod och finna glädje i evangeliets principer och löften, och i frukten av vårt arbete.⁴ Detta råd har alltid funnits där, för profeter och för oss alla. Vi vet det tack vare våra föregångares erfarenheter och det som Herren sa till dem.

Tänk på profeten Joseph Smiths omständigheter. När man ser genom motgångarnas lins bestod hans liv av fattigdom, förföljelse, frustration, familjesorger och slutligen martyrdöden. Medan han satt fängslad genomled hans hustru och barn och de andra heliga oerhörda svårigheter när de drevs ut ur Missouri.

När Joseph vädjade om hjälp svarade Herren:

”Min son, frid vare med din själ. Dina motgångar och dina lidanden ska endast vara ett ögonblick, och därefter ska Gud, om du har uthärdat väl, upphöja dig i höjden. Du ska triumfera över alla dina fiender” (L&F 121:7–8).

Detta var det personliga, eviga råd som hjälpte profeten Joseph att behålla sitt naturligt glada sinnelag och folkets kärlek och lojalitet. Samma egenskaper stärkte ledarna och pionjärerna som följde därefter, och de kan stärka er också.

Tänk på dessa första medlemmar! Gång på gång drevs de från plats till plats. Slutligen ställdes de inför utmaningarna att etablera sina hem och kyrkan i ödemarken.⁵ Två år efter att den första gruppen pionjärer hade anlänt till Stora Saltsjödalen var det fortfarande svårt för pionjärerna att överleva i detta ogästvänliga område. Många medlemmar var fortfarande på väg över slätterna eller försökte få resurser till att kunna ge sig iväg. Ändå var

ledarna och medlemmarna hoppfulla och vid gott mod.

Trots att de heliga inte hade bosatt sig i sina nya hem sändes en ny våg av missionärer ut vid generalkonferensen i oktober 1849 till Skandinavien, Frankrike, Tyskland, Italien och södra Stillahavsområdet.⁶ Vid vad som kunde ha setts som deras lägsta nivå reste sig pionjärerna till nya höjder. Och bara tre år senare kallades ytterligare 98 att börja samla det skingrade Israel. En av kyrkans ledare förklarade då att dessa missionärer ”i allmänhet inte [är] särskilt långa – förmodligen kommer ingen man att vara borta från sin familj i mer än tre till sju år”.⁷

Systrar, första presidentskapet är medvetna om era utmaningar. Vi älskar er och vi ber för er. Samtidigt tackar vi ofta för att våra fysiska utmaningar – om vi bortser från jordbävningar, bränder, översvämningar och orkaner – oftast är mildare än de som våra föregångare upplevde.

Mitt under svårigheterna lyder den gudomliga försäkran alltid: ”Var ... vid gott mod, för jag ska leda er. Riket är ert och dess välsignelser är era, och

São Paulo, Brasilien

evighetens rikedomar är era" (L&F 78:18). Hur går det här till? Hur gick det till för pionjärerna? Hur ska det gå till för Guds kvinnor i dag? Genom att följa profetisk vägledning "ska helvetets portar inte få överhand över [oss]", sa Herren i en uppenbarelse i april 1830. "Ja", sa han, "Herren Gud ska skingra mörkrets makter framför er och låta himlarna skälva för er skull och sitt namns förhålligande" (L&F 21:6). "Frukta därför inte, du lilla hjord. Gör gott! Låt jord och helvete förena sig mot er, för om ni är byggda på min klippa kan de inte få överhand" (L&F 6:34).

Med Herrens löften lyfter vi upp våra hjärtan och gläder oss (se L&F 25:13) och "med glada hjärtan och ansikten" (L&F 59:15) fortsätter vi framåt på förbundsstigen. De flesta av oss ställs inte inför beslut av enorma proportioner, som att lämna våra hem och bli pionjärer i ett okänt land. Våra beslut fattas oftast under de dagliga rutinerna, men som Herren har sagt till oss: "Bli ... inte trötta av att göra gott, för ni lägger grundvalen till ett stort verk. Och av

det ringa kommer det som är stort" (L&F 64:33).

Det finns en oändlig kraft i Jesu Kristi återställda evangeliums lära. Vår orubbliga tro på den läran leder våra steg och ger oss glädje. Den upplyser våra sinnen och ger styrka

Provo, Utah, USA

och tillit till våra gärningar. Denna vägledning, upplysning och kraft är utlovade gåvor som vi har fått av vår himmelske Fader. Genom att förstå och anpassa våra liv till den läran, inklusive omvändelsens gudomliga gåva, kan vi vara vid gott mod medan vi håller oss kvar på stigen mot vår eviga bestämelse – återförening och upphöjelse med våra kärleksfulla himmelska föräldrar.

"Du kanske ställs inför överväldigande utmaningar", lärde äldste Richard G. Scott. "Ibland är de så koncentrerade, så obevekliga, att det kanske känns som om de ligger utanför din kontrollförmåga. Gå inte världen till mötes ensam. 'Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd' [Ords. 3:5–6]. ... Det var menat att livet skulle vara en utmaning. Inte på så sätt att du skulle misslyckas, utan för att du genom att övervinna skulle kunna vinna seger."⁸

Allt det här är en del av planen som Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus skapade, om vilken jag vittnar, och jag ber att vi alla ska framhärda tills vi når vår himmelska destination, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Joh. 13–16.
2. Se 2 Ne. 2:11.
3. Abraham Lincoln, tal till delstaten Wisconsin jordbrukssällskap, Milwaukee, 30 sep. 1859; i John Bartlett, *Bartlett's Familiar Quotations* (2012), s. 444.
4. Se L&F 6:31.
5. Se Lawrence E. Corbridge, "Surviving and Thriving like the Pioneers", *Ensign*, juli 2020, s. 23–24.
6. Se "Minutes of the General Conference of 6 October 1849", General Church Minutes Collection, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
7. George A. Smith, i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 28 aug. 1852, s. 1, kyrkans historiska bibliotek, Salt Lake City.
8. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), s. 248–249.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Välkomna framtiden med tro

Framtiden blir härlig för dem som är förberedda och som fortsätter att förbereda sig för att vara verktyg i Herrens händer.

Detta har varit en oförglömlig kväll. Mina kära systrar, det är en ära för mig att vara med er. Jag har tänkt på er så ofta under de här senaste månaderna. Ni utgör en styrka på över åtta miljoner. Ni är inte bara *många* utan har också den *andliga kraften* att förändra världen. Jag har sett er göra just det under den här pandemin.

En del av er fick plötsligt börja söka efter knappa förnödenheter eller ett nytt jobb. Många har undervisat barn och sett efter grannar. Några har fått välkomna hem missionärer tidigare än väntat, medan andra har förvandlat sina hem till missionärsskolor. Ni har med teknikens hjälp hållit kontakt med släkt och vänner, tjänat dem som känt sig isolerade och studerat *Kom och följ mig* tillsammans med andra. Ni har hittat nya sätt att göra sabbaten till en fröjd. Och ni har tillverkat munskydd – miljontals munskydd!

Med innerlig medömkan och kärlek känner jag med de många kvinnor runtom i världen som har förlorat nära och kära. Vi gråter med er. Och vi ber för er. Vi lovordar och ber för alla som arbetar outtröttligt på att värna om andras hälsa.

Ni unga kvinnor har också varit enastående. Även om sociala medier har översvämmats av stridigheter har många av er hittat sätt att uppmuntra andra och dela med er av Frälsarens ljus.

Systrar, ni har alla varit absolut hjältemodiga! Jag förundras över er styrka och er tro. Ni har visat att ni under svåra omständigheter modigt fortsätter framåt. Jag älskar er och

försäkrar er om att Herren älskar er och ser det storslagna arbete ni utför. Tack! Återigen har ni visat att ni bokstavligen är Israels hopp!

Ni personifierar de förhoppningar som president Gordon B. Hinckley hade för er när han introducerade "Familjen: Ett tillkännagivande för världen" för 25 år sedan, på Hjälpförningens allmänna möte i september 1995.¹ Det är talande att han valde att introducera det här viktiga tillkännagivandet för kyrkans systrar. Genom att göra det underströk president Hinckley kvinnornas oersättliga inflytande i Herrens plan.

Så, nu vill jag gärna veta vad ni har lärt er det här året. Har ni kommit närmare Herren eller känns det som om ni är längre bort från honom? Och hur har de aktuella händelserna fått er att känna inför framtiden?

Herren har onekligen talat om vår tid i allvarsamma ordalag. Han har varnat för att "människor [skulle] tappa andan av skräck"² och att till och med de utvalda skulle vara i fara för att bli bedragna.³ Han sa till

Sugar City, Idaho, USA

profeten Joseph Smith att "friden [skulle] tas bort från jorden"⁴ och att elände skulle drabba mänskligheten.⁵

Men Herren har också gett oss en vision av hur anmärkningsvärd den här utdelningen är. Han inspirerade profeten Joseph Smith att förkunna att "[verket] i dessa sista dagar är oändligt stort. ... Dess härlighet trotsar all beskrivning och dess storhet är oöverträfflig."⁶

Men *storhet* är kanske inte det ord man skulle välja för att beskriva de här senaste månaderna! Hur *ska* vi förhålla oss till både de dystra profetiorna och de underbara förkunnelserna om vår tid? Herren har sagt till oss med en enkel och ändå slående försäkran: "Om ni är redo ska ni inte frukta."⁷

Vilket löfte! Det är ett löfte som bokstavligen kan förändra vårt

sätt att se på framtiden. Jag hörde nyligen en trosfylld kvinna medge att pandemin tillsammans med en jordbävning i Saltsjödalén hade fått henne att inse att hon inte var så förberedd som hon trodde hon var. När jag frågade henne om hon syftade på sitt matförråd *eller* sitt vittnesbörd, log hon och svarade: "Ja!"

Om förberedelse är vår nyckel till att välkomna den här utdelningen och vår framtid med tro, hur kan vi då bäst förbereda oss?

I årtionden har Herrens profeter enträget manat oss att lagra mat, vatten och ekonomiska reserver för tider av nöd. Den nuvarande pandemin har befast visdomen i den uppmaningen. Jag uppmanar er bestämt att vidta åtgärder för att förbereda er timligt. Men jag är ännu mer angelägen om era andliga och känslomässiga förberedelser.

I det avseendet kan vi lära oss mycket av överbefälhavare Moroni. Som befäl över de nephitiska härarna ställdes han inför motståndsstyrkor som var starkare, talrikare och ond-sintare. Så Moroni förberedde sitt folk på tre grundläggande sätt.

För det första hjälpte han dem skapa områden där de skulle vara trygga – "tillflyktsorter" kallade han dem.⁸ **För det andra** beredde han "folkets sinnen till att vara trofasta mot Herren sin Gud"⁹. Och **för det tredje** upphörde han aldrig med att förbereda sitt folk – fysiskt eller andligt.¹⁰ Låt oss reflektera över de här tre principerna.

Princip nummer ett: skapa tillflyktsorter.

Moroni befäste varje nephitisk stad med jordvallar, befästningsverk och murar.¹¹ När lamaniterna kom emot dem blev de "mycket förundrade

Bangalore, Indien

över den visdom med vilken nephiterna hade iordningställt *sina tillflyktsorter*¹².

På liknande sätt behöver vi, när strider och larm rasar omkring oss, skapa platser där *vi* är trygga, både fysiskt och andligt. När era hem blir personliga tillflyktsorter av tro – där Anden bor – blir era hem den främsta försvarslinjen.

På samma sätt utgör Sions stavar ”en tillflykt undan stormen”¹³ eftersom de leds av dem som innehar prästadörets nycklar och utövar prästadörets myndighet. När ni fortsätter följa råden från dem som Herren har bemyndigat att vägleda er kommer ni att känna större trygghet.

Templet – Herrens hus – är en tryggs plats som inte liknar någon annan. Där begåvas ni systrar med prästadörets kraft genom de heliga prästadömsförbund som ni ingår.¹⁴ Där beseglas era familjer för evigheten. Även det här året, när åtkomsten till våra tempel har begränsats betydligt, har er begåvning gett er ständig åtkomst till Guds kraft i och med att ni har hedrat era förbund med honom.

Enkelt uttryckt är en tillflyktsort *varje plats* där ni kan känna den Helige Andens närvaro och vägledas av honom.¹⁵ När den Helige Anden är med er kan ni undervisa om sanning, även när den går tvärtemot rådande åsikter. Och ni kan begrunda uppriktiga frågor om evangeliet i en atmosfär som främjar uppenbarelse.

Jag uppmanar er, mina kära systrar, att skapa ett hem som fungerar som tillflyktsort. Och jag förnyar min uppmaning till er att öka er kunskap om prästadörets kraft och om templets förbund och välsignelser. När ni har tillflyktsorter att dra er tillbaka till så hjälper de er att välkomna framtiden med tro.

São Paulo, Brasilien

Princip nummer två: gör ert sinne redo att vara trofast mot Gud.

Vi har igångsatt ett enormt projekt att utöka Salt Lake-templets livslängd och kapacitet.

Det finns de som ifrågasatte behovet av att vidta sådana extraordinära åtgärder. Men när Saltsjö-dalen drabbades av en jordbävning med en styrka på 5,7 tidigare i år, skakade det här ärevördiga templet tillräckligt kraftigt för att trumpeterna på statyn av ängeln Moroni skulle ramla ner!¹⁶

Precis som den fysiska grunden för Salt Lake-templet måste vara stark nog att stå emot naturkatastrofer, måste våra *andliga* grunder vara stadiga. När sedan jordbävningar bildligt talat skakar om våra liv, kan vi stå ”ståndaktiga och orubbliga” tack vare vår tro.¹⁷

Herren har lärt oss hur vi ökar vår tro genom att söka ”*lärdom*, ja, genom studier och även genom tro”¹⁸. Vi stärker vår tro på Jesus Kristus genom vår strävan att hålla hans bud och ”alltid minnas honom”¹⁹. Vidare ökar vår tro varje gång vi *utövar* tro på honom. Det är det här vi menar med att få lärdom genom tro.

Varje gång vi till exempel har tro till att lyda Guds lagar – även när vi hånas av folkopinionen – eller varje gång vi motstår underhållning eller ideologier som hyllar brytandet av

förbund, *utövar* vi vår tro, vilket i sin tur får vår tro att *växa*.

Vidare finns det inte mycket som bygger upp tro mer än att regelbundet fördjupa sig i Mormons bok. Ingen annan bok vittnar om Jesus Kristus med sådan kraft och tydlighet. Dess profeter, inspirerade av Herren, såg vår tid och valde ut de lärdomar och sanningar som skulle vara till störst hjälp för oss. Mormons bok *är* vår överlevnadshandbok för *den sista tiden*.

Självklart kommer vår främsta trygghet av att vi knyter starka band till vår himmelske Fader och Jesus Kristus! Ett liv *utan* Gud är fyllt av rädsla. Ett liv *med* Gud är fyllt av frid. Det är så eftersom de trofasta här andliga välsignelser. Mottagandet av personlig uppenbarelse är en av de största av dessa välsignelser.

Herren har lovat att om vi ber om det kan vi få ”uppenbarelse på uppenbarelse”²⁰. Jag lovar er att när ni stärker er förmåga att ta emot uppenbarelse välsignar Herren er med utökad vägledning i livet och med ett ändlöst mått av Andens gåvor.

Princip nummer tre: sluta aldrig förbereda er.

Även när det gick *bra* för överbefälhavare Moronis folk, fortsatte han att förbereda dem. Han upphörde aldrig med det. Han slog sig *aldrig* till ro.

Guatemala City, Guatemala

Motståndaren upphör aldrig med sina attacker. Så vi får *aldrig* sluta förbereda oss! Ju mer oberoende vi är – timligt, känslomässigt och andligt – desto mer förberedda är vi för att avvärja Satans ihärdiga anfall.

Kära systrar, ni är skickliga när det gäller att skapa tillflyktsorter för er själva och dem ni älskar. Vidare har ni en gudomlig begåvning som möjliggör för er att bygga tro hos andra på tilltalande sätt.²¹ Och *ni* upphör aldrig med det. Ni har visat det ännu en gång det här året.

Snälla ni, kämpa på! Er uppmärksamhet på att värna om era hem och ingjuta tro i era närståendes hjärtan kommer att skörda belöningar i generationer framöver.

Mina kära systrar, vi har *så mycket* att se fram emot! Herren har placerat er här och nu eftersom han visste att ni har förmågan att hantera svårigheterna under den senare delen av den

här sista tiden. Han visste att ni skulle förstå storheten i hans verk och vara ivriga att hjälpa till med att utföra det.

Jag säger inte att de dagar som ligger framför oss blir lätta, men jag lovar er att framtiden blir härlig för dem som är förberedda och som fortsätter att förbereda sig för att vara verktyg i Herrens händer.

Mina kära systrar, låt oss inte endast *uthärda* den tid vi befinner oss i. Låt oss *välkomna framtiden med tro!* Oroliga tider utgör möjligheter för oss att frodas andligen. De är tider då vårt inflytande kan ha mycket större genomslagskraft än i lugnare tider.

Jag lovar er att när vi skapar tillflyktsorter, gör våra sinnen redo att vara trofasta mot Gud och aldrig slutar förbereda oss, välsignar Gud oss. Han ska "befria oss, ja, han [ska tala] frid till våra själar och [skänka] oss stor tro och [få] oss att hoppas på att vi genom honom [ska] bli befriade".²²

När ni förbereder er för att välkomna framtiden med tro, *blir* de här löftena era! Det vittnar jag om, och uttrycker min kärlek *till* er och mitt förtroende *för* er, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", JesuKristiKyrka.org. I det tal som följde på det här tillkännagivandet sa president Gordon B. Hinckley till systrarna: "Jag är tacksam för den styrka ni har, och för er lojalitet, er tro, er kärlek. Jag är tacksam för den beslutsamhet ni har i era hjärtan att vandra i tro, att hålla buden, att göra det som är rätt alltid och i alla situationer" ("Håll stånd mot världens bedrägerier", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 98).
2. Luk. 21:26; se även L&F 45:26.
3. Se Matt. 24:24; JS–H 1:22.
4. L&F 1:35.
5. Se L&F 1:17. Aposteln Paulus profeterade och varnade för att "i de sista dagarna blir det svåra tider". Det skulle göra vår tid andligt förrådsk. (Se 2 Tim. 3:1–5.)
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 506.
7. L&F 38:30.
8. Se Alma 49:5; 50:4.
9. Alma 48:7.
10. Se Alma 49–50.
11. Se Alma 48:8.
12. Alma 49:5; betoning tillagd.
13. L&F 115:6.
14. Se Russell M. Nelson, "Andliga skatter", *Liahona*, nov. 2019, s. 76–79.
15. Eliza R. Snow lärde att den Helige Anden "tillfredsställer och uppfyller det mänskliga hjärtats alla önskningar" ... "När jag är fylld av denna ande ... är min själ tillfredsställd, och jag kan uppriktigt säga att dagens alla oväsentligheter inte alls tycks stå i vägen för mig. ... Är det inte vår förmån att leva på ett sådant sätt att vi kan ha detta konstanta flöde in i vår själ?" (*i Döttrar i mitt rike: Hjälpföreningens historia och verksamhet* [2011], s. 45–46).
16. Se Daniel Burke, "Utah Earthquake Damages Mormon Temple and Knocks Trumpet from Iconic Angel Statue", 18 mars 2020, cnn.com.
17. Mosiah 5:15.
18. L&F 88:118; betoning tillagd.
19. Moro. 4:3.
20. L&F 42:61.
21. Aposteln Paulus antydde att det förhöll sig så när han tillskrev Timoteus mor Eunike och hans mormor Lois hans oförställda tro (se 2 Tim. 1:5).
22. Alma 58:11.

Söndagens förmiddagsmöte | 4 Oktober 2020

President M. Russell Ballard

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum

Var ständigt vakna och be

I dag utvidgar jag min uppmaning att be till alla människor i alla länder över hela världen.

Mina kära bröder och systrar, under den sista veckan av sin jordiska verksamhet lärde Jesus sina lärjungar att "ständigt [vara] vakna och be om kraft att undfly allt som ska ske och kunna bestå inför Människosonen".¹

Bland allt det som "måste hända" före hans andra ankomst finns "stridslarm och rykten om krig[,]... svält och jordbävningar på många platser".²

I Läran och förbunden säger Frälsaren: "Och allt ska vara i uppror ... för fruktan ska komma över alla människor."³

Helt visst lever vi i en tid då saker och ting är i uppror. Många fruktar framtiden och många hjärtan har vänt sig bort från sin tro på Gud och hans Son Jesus Kristus.

Nyheter är fyllda av rapporter om våldsamheter. Moraliskt förfall publiceras på nätet. Kyrkogårdar, kyrkor, moskéer, synagogor och religiösa helgedomar har vandaliserats.

En global pandemi har drabbat så gott som varje hörn på jorden – miljontals människor har smittats,

över en miljon har dött. Skolexamina, gudstjänster, vigslar, missionstjänst och en mängd andra viktiga livshändelser har störts. Dessutom har otaliga människor lämnats ensamma och isolerade.

Ekonomiska omvälvningar har inneburit utmaningar för väldigt många, särskilt för de mest sårbara av vår himmelske Faders barn.

Vi har sett människor ivrigt utöva sin rätt att protestera fredligt, och vi har sett ilska poöbelhopar göra upplopp.

Och samtidigt fortsätter vi att se konflikter över hela världen.

Jag tänker ofta på er som lider, är oroliga, rädda eller känner er ensamma. Jag försäkrar er var och en att Herren känner er, att han är medveten om er oro och vånda, och att han älskar er – ingående, personligen, djupt och för evigt.

Varje kväll när jag ber, ber jag Herren välsigna alla som är tyngda av sorg, smärta, ensamhet och sorgsenhet. Jag vet att andra ledare i kyrkan uttrycker samma bön. Våra hjärtan, enskilt och kollektivt, ömmar för er och våra böner sänds upp till Gud för er skull.

Jag tillbringade flera dagar förra året i nordöstra USA och besökte USA:s och kyrkans historiska platser, hade möten med våra missionärer och medlemmar och besökte samhälls- och företagsledare.

Söndagen den 20 oktober talade jag inför en stor åhörarskara nära Boston i Massachusetts. När jag talade kände jag mig manad att säga: "Jag väddar till er ... att ni ska be för det här landet, för våra ledare, för vårt folk och för de familjer som bor i denna väldiga nation som grundades av Gud."⁴

Jag sa också att USA och många av nationerna på jorden, precis som förr i tiden, befinner sig vid ett avgörande vägskäl och behöver våra böner.⁵

Nairobi, Kenya

Salzburg, Österrike

Min vädjan ingick inte i mitt förberedda tal. De orden kom till mig när jag kände Anden mana mig att inbjuda de närvarande att be för sitt land och sina ledare.

I dag utvidgar jag min uppmaning att be till alla människor i alla länder över hela världen. Oavsett hur du ber eller till vem du ber, utöva din tro – vilken tro du än har – och be för ditt land och för dina nationella ledare. Som jag sa förra oktober i Massachusetts står vi i dag vid ett viktigt vägskäl i historien och jordens nationer står i desperat behov av gudomlig inspiration och vägledning. Det här handlar inte om politik eller policy. Det handlar om frid och läkedom som kan komma till enskilda själar såväl som till länders själar – deras städer, orter och byar – genom Fridsfursten och källan till all läkedom, Herren Jesus Kristus.

Under de senaste månaderna har intryck kommit till mig om att det bästa sättet att avhjälpa den nuvarande situationen i världen är att alla människor litat mer fullständigt på Gud och vänder sina hjärtan till honom genom uppriktig bön. Att ödmjuka oss och

söka himmelsk inspiration till att utstå eller övervinna det som ligger framför oss är det tryggaste och säkraste sättet för oss att gå framåt med förtröstan i dessa oroliga tider.

Skrifterna betonar böner som Jesus uppsände, såväl som vad han lärde om bön under sin jordiska verksamhet. Ni minns Herrens bön:

”Vår Far i himlen, låt ditt namn bli helgat.

Låt ditt rike komma. Låt din vilja ske, på jorden som i himlen.

Ge oss i dag vårt dagliga bröd.

Och förlåt oss våra skulder, så som vi förlåter dem som står i skuld till oss.

Och för oss inte in i frestelse, utan fräls oss från det onda. För riket är ditt, och makten och äran i evighet. Amen.”⁶

Den här fokuserade, vackra bönen som ofta reciteras av den kristna världen gör det klart att det är lämpligt att be direkt till ”vår Far i himlen” om svar på det som bekymrar oss. Låt oss därför be om gudomlig vägledning.

Jag inbjuder dig att alltid be.⁷ Be för din familj. Be för länders ledare. Be för de modiga människor som står

i frontlinjen i den pågående kampen mot sociala, miljömässiga, politiska och biologiska plågor som påverkar alla människor över hela världen: rika som fattiga, unga som gamla.

Frälsaren lärde oss att inte begränsa vilka vi ber för. Han sa: ”Älska era fiender och be för dem som förföljer er.”⁸

På Golgatas kors, där Jesus dog för våra synder, levde han som han lärde när han bad: ”Far, förlåt dem, för de vet inte vad de gör.”⁹

Att uppriktigt be för dem som kan anses vara våra fiender visar vår tro på att Gud kan förändra våra hjärtan och andras hjärtan. Sådana böner bör stärka vårt beslut att göra de förändringar som krävs i våra egna liv, familjer och samhällen.

Oavsett var du bor, vilket språk du talar eller vilka utmaningar du har hör och svarar Gud dig på sitt eget sätt och i sin egen tid. Eftersom vi är hans barn kan vi komma till honom för att få hjälp, tröst och en förnyad önskan att göra en positiv skillnad i världen.

Att be för rättvisa, fred och de fattiga och sjuka räcker oftast inte. Efter att ha *knäböjt* i bön behöver vi resa oss och göra vad vi kan för att hjälpa – både oss själva och andra.¹⁰

Skrifterna är fulla av exempel på troende människor som kombinerade bön med handling för att göra skillnad i sina egna liv och i andras liv. I Mormons bok, till exempel, läser vi om Enos. Det har noterats att ”ungefär två tredjedelar av den här korta boken beskriver en bön, eller en räkka böner, och resten beskriver vad han gjorde till följd av svaren han fick”.¹¹

Vi har många exempel på hur bön gjorde skillnad i vår egen kyrkas historia, som tog sin början med Joseph Smiths första högt uttalade bön i en skogsglänta nära hans föräldrars

timmerstuga på våren 1820. Genom att söka förlåtelse och andlig vägledning öppnade Josephs bön himlen. I dag skördar vi frukten efter profeten Joseph och andra trofasta sista dagars heliga män och kvinnor som bad och handlade för att bidra till att upprätta Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Jag tänker ofta på bönerna från trofasta kvinnor som Mary Fielding Smith som, med Guds hjälp, modigt ledde sin familj bort från ökande förföljelser i Illinois till tryggheten i den här dalen, där hennes familj blomstrade andligt och timligt. Efter att ha bett innerligt på sina knän arbetade hon hårt för att övervinna sina utmaningar och välsigna sin familj.

Bönen lyfter oss och för oss samman som individer, familjer, kyrka och värld. Bönen påverkar forskare och hjälper dem till upptäckter av vaccin och läkemedel som får slut på den här pandemin. Bönen tröstar dem som har förlorat närstående. Den vägleder oss till att veta vad vi ska göra för att skydda oss.

Bröder och systrar, jag uppmanar er att fördubbla ert engagemang i bönen. Jag uppmanar er att be på era kammare, under era dagliga promenader, i era hem, i era församlingar och alltid i era hjärtan.¹²

På ledarnas vägnar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga tackar jag er för att ni ber för oss. Jag uppmanar er att fortsätta be att vi ska få inspiration och uppenbarelse till att vägleda kyrkan genom dessa svåra tider.

Bönen kan förändra våra liv. Motiverade av uppriktig bön kan vi förbättra oss och hjälpa andra att göra detsamma.

Jag känner till bönen kraft av egen erfarenhet. Nyligen var jag ensam på mitt kontor. Jag hade nyss genomgått en operation i handen. Den var gul och blå, svullen och gjorde ont. När jag satt vid skrivbordet kunde jag inte fokusera på viktiga och avgörande frågor eftersom jag blev så distraherad av smärtan.

Jag knäböjde i bön och bad Herren hjälpa mig fokusera så att jag kunde utföra mitt arbete. Jag reste mig och gick tillbaka till pappershögarna på skrivbordet. Nästan omedelbart kom klarhet och fokus till mitt sinne och jag kunde slutföra de brådskande ärenden jag hade.

Världens nuvarande kaotiska situation kan verka skrämmande när vi tänker på mängden problem och utmaningar. Men det är mitt innerliga vittnesbörd att om vi i bön ber vår

himmelske Fader om de välsignelser och den vägledning vi behöver, kommer vi att veta hur vi kan vara till välsignelse för våra familjer, grannar, samhällen och till och med de länder vi bor i.

Frälsaren bad och gick sedan "omkring och gjorde gott"¹³ genom att föda de fattiga, ge mod och stöd åt de behövande, samt sträcka sig ut med kärlek, förlåtelse, frid och vila åt alla som kom till honom. Han fortsätter att sträcka sig ut till oss.

Jag inbjuder alla medlemmar i kyrkan, såväl som våra grannar och vänner i andra trossamfund över hela världen, att göra som Frälsaren rådde sina lärjungar: "*Var ständigt vakna och be*"¹⁴ om frid, tröst, trygghet och tillfällen att tjäna varandra.

Vad stor bönen kraft är och vad vi behöver era böner fyllda av tro på Gud och hans älskade Son i världen i dag! Låt oss minnas och uppskatta bönen kraft. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Temecula, Kalifornien, USA

SLUTNOTER

1. Luk. 21:36; betoning tillagd.
2. Matt. 24:6, 7.
3. L&F 88:91; betoning tillagd.
4. M. Russell Ballard, i Sarah Jane Weaver, "President Ballard Pleads with Latter-day Saints to 'Pray for This Country' As United States Is at 'Another Crossroad'", *Church News*, 21 okt. 2019, thechurchnews.com.
5. Se Weaver, "President Ballard Pleads with Latter-day Saints".
6. Matt. 6:9–13, samt fotnot till v. 13. Lägga märke till att Joseph Smiths översättning tydliggör vers 13: "Och *tillåt* oss inte *att föras in* i frestelse, utan fräls oss från det onda" (JSÖ, Matt. 6:14).
7. Se Luk. 18:1–8; 21:36; Ef. 6:18; 2 Ne. 32:9; 3 Ne. 18:15, 18–21; L&F 10:5; 19:38; 33:17; 61:39; 88:126; 90:24.
8. Matt. 5:44.
9. Luk. 23:34.
10. Se Alma 34:27–29.
11. Sharon J. Harris, *Enos, Jarom, Omni: A Brief Theological Introduction* (2020), s. 18.
12. Se Alma 33:3–11; 34:17–27.
13. Apg. 10:38.
14. Luk. 21:36, betoning tillagd; se även 3 Ne. 18:15.

Lisa L. Harkness
första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Frid, var lugn

Världens Frälsare lär oss hur vi kan känna frid och ro även när vindarna blåser kraftfullt runt oss och böljande vågor hotar att sänka våra förhoppningar.

När våra barn var små tillbringade vår familj ett par dagar vid en vacker sjö. En eftermiddag satte några av barnen på sig flytvästar innan de hoppade från en brygga ner i vattnet. Vår yngsta dotter tittade på med tvekan och iakttog noga sina syskon. Med allt mod hon kunde uppamma höll hon för näsan med ena handen och hoppade. Hon kom omedelbart upp och ropade med lite panik i rösten: "Hjälp mig!" Hjälp mig!"

Det var ju ingen fara för hennes liv. Hennes flytväst gjorde sitt jobb och hon flöt säkert. Vi kunde ha sträckt oss fram och dragit tillbaka henne upp på bryggan utan ansträngning. Men från hennes perspektiv sett behövde hon hjälp. Kanske var det vattnets kyla eller den ovana upplevelsen. Hur som helst klättrade hon upp på bryggan igen där vi svepte in henne i en torr handduk och berömde henne för hennes mod.

Vare sig vi är gamla eller unga har många av oss när det varit jobbigt förtvivlat yttrat ord som "Hjälp mig!" "Rädda mig!" eller "Snälla, besvara min bön!"

En sådan situation uppstod för Jesu lärjungar under hans jordiska verksamhet. I Markus läser vi att Jesus "började ... undervisa vid sjön igen. Då

samlades ... mycket folk runt honom".¹ Folkmassan blev så stor att Jesus "steg i en båt"² och talade från däck. Hela dagen undervisade han folket med liknelser medan de satt på stranden.

"På kvällen samma dag sade Jesus till sina lärjungar: 'Vi far över till andra sidan.' De lämnade folket"³ och begav sig från stranden över Galileiska sjön. Jesus hittade en plats i aktern, lade sig ner och somnade snart. "Då kom en

stark stormvind, och vågorna slog in i båten så att den höll på att fyllas"⁴ av vatten.

Många av Jesu lärjungar var erfarna fiskare och kunde hantera en båt i en storm. De var hans betrodda, ja, hans älskade lärjungar. De hade lämnat arbeten, personliga intressen och sin familj för att följa Jesus. Deras tro på honom var uppenbar eftersom de befann sig i båten. Och nu var deras båt mitt i stormen och höll på att sjunka.

Vi vet inte hur länge de kämpade för att hålla båten flytande i stormen, men de väckte Jesus med lite panik i sina röster och sa:

"Mästare! Bryr du dig inte om att vi går under?"⁵

"Herre, rädda oss, vi går under!"⁶

De kallade honom "Mästare", och det är han. Han är också "Jesús Kristus, Guds Son, himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen".⁷

Santo Domingo, Dominikanska republiken

Från sin plats i båten reste Jesus sig upp och talade strängt till vinden och vågorna och sa: "Frid, var lugn. Då lade sig vinden och det blev alldeles stilla."⁸ Jesus, den evige Läromästaren, undervisade sedan sina lärjungar med två enkla men kärleksfulla frågor. Han frågade:

"Varför är ni rädda?"⁹

"Var är er tro?"¹⁰

Det finns en mänsklig tendens, ja en frestelse, att när vi befinner oss mitt i prövningar ropa: "Mästare, bryr du dig inte om att jag går under? Rädda mig." Också Joseph Smith vädjade från sitt hemska fängelse: "O Gud, var är du? Och var är förhänget som täcker ditt gömställe?"¹¹

Världens Frälsare förstår sannerligen våra mänskliga begränsningar, för han lär oss hur vi kan känna frid och ro även när vindarna blåser kraftfullt runt oss och böljande vågor hotar att sänka våra förhoppningar.

Till dem som har bevisat sin tro, sin barnatro eller bara en liten smula tro¹² säger Jesus med en inbjudan: "Kom till mig."¹³ "[Tro] på mitt namn."¹⁴ Lär av mig och lyssna till mina ord."¹⁵ Han befäller oss milt: "[Omvänd er] och [döp er] i mitt namn"¹⁶, "älska varandra ... så som jag har älskat er"¹⁷ och "[kom alltid] ihåg mig"¹⁸. Jesus försäkrar oss med denna förklaring: "Detta har jag sagt er för att ni ska ha frid i mig. I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."¹⁹

Jag kan föreställa mig att Jesus lärjungar i den stormdrivna båten var fullt upptagna med att hantera vågorna som kastades in över däck och ösa ur vatten. Jag kan föreställa mig hur de hanterade seglen och försökte bibehålla någon slags kontroll över sin lilla skuta. De fokuserade på ögonblicklig överlevnad och deras vädjan om hjälp var enträgen och uppriktig.

São Paulo, Brasilien

Många av oss är likadana i dag. Det som har hänt nyligen i världen och i våra länder, samhällen och familjer har farit illa med oss genom oförutsedda prövningar. I oroliga tider kan det kännas som att vår tro har nått gränsen för vad vi kan uthärda och förstå. Vågor av rädsla kan distrahera oss, få oss att glömma Guds godhet och göra så att vårt perspektiv blir kortsiktigt och ofokuserat. Ändå är det under dessa svåra sträckor på vår färd som vår tro kan både provas och stärkas.

Oavsett våra omständigheter kan vi medvetet anstränga oss för att bygga upp och stärka vår tro på Jesus Kristus. Den stärks när vi kommer ihåg att vi är barn till Gud och att han älskar oss. Vår tro växer när vi prövar Guds ord med hopp och ihärdighet och gör vårt allra bästa för att följa Kristi lärdomar. Vår tro ökar när vi väljer att tro hellre än att tvivla, förlåta hellre än att döma, omvända oss hellre än att göra uppror. Vår tro förädlas när vi tålmodigt litar på den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd.²⁰

"Tro är inte fullkomlig kunskap", som äldste Neal A. Maxwell sa, "men den för med sig en djup tillit till Gud, vars kunskap är fullkomlig!"²¹ Också i oroliga tider är tron på Herren Jesus Kristus fast och orubblig. Den hjälper oss rensa bort oviktiga distraktioner.

Den uppmuntrar oss att fortsätta framåt längs förbundsstigen. Tro kämpar sig igenom missmod och hjälper oss möta framtiden med beslutsamhet och rak rygg. Den manar oss att be om hjälp och lättnad när vi ber till Fadern i hans Sons namn. Och när vädjande böner tycks förbli obesvarade ger vår ihärdiga tro på Jesus Kristus oss tålmod, ödmjukhet och förmågan att vördnadsfullt yttra orden: "Ske din vilja."²²

President Russell M. Nelson har sagt:

"Vi behöver inte låta vår oro rubba vår tro. Vi kan bekämpa vår oro genom att stärka vår tro.

Börja med era barn. ... Låt dem få känna er tro, även när ni drabbas av svåra prövningar. Inrikta er tro på vår kärleksfulle himmelske Fader och på hans älskade Son, Herren Jesus Kristus. ... Undervisa varje dyrbar pojke eller flicka om att han eller hon är ett Guds barn, skapat till hans avbild, med ett heligt mål och med inneboende möjligheter. Var och en föds med svårigheter som ska övervinnas och med tro som ska utvecklas."²³

Jag hörde nyligen två fyraåringar berätta om sin tro på Jesus Kristus när de besvarade frågan: "Hur hjälper Jesus Kristus dig?" Det första barnet sa: "Jag vet att Jesus älskar mig för han dog för mig. Han älskar vuxna också." Det andra barnet sa: "Han hjälper mig när jag är ledsen eller grinig. Han hjälper mig också när jag sjunker."

Jesus sa: "Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn ska jag därför ta emot, för av sådana består Guds rike."²⁴

"Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv."²⁵

Nyligen lovade president Nelson "att minskad fruktan och ökad tro

Äldste Ulisses Soares
i de tolv apostlarnas kvorum

följer” när vi ”i *sanning* på nytt börjar höra, lyssna och ge akt på Frälsarens ord”²⁶.

Systrar och bröder, våra nuvarande, prövande omständigheter är inte vårt slutliga eviga mål. Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har vi tagit på oss Jesu Kristi namn genom förbund. Vi har tro på hans återlösende kraft och hopp om hans stora och dyrbara löften. Vi har all anledning att glädja oss, för vår Herre och Frälsare är ytterst medveten om våra problem, bekymmer och sorger. Precis som Jesus var med sina forna lärjungar är han i vår båt! Jag vittnar om att han har gett sitt liv så att du och jag inte ska förgås. Må vi lita på honom, följa hans bud och med tro höra honom säga: ”Frid, var lugn.”²⁷ I Jesu Kristi heliga och helgade namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mark. 4:1.
2. Mark. 4:1.
3. Mark. 4:35–36.
4. Mark. 4:37.
5. Mark. 4:38.
6. Matt. 8:25.
7. Mosiah 3:8.
8. Se KJV Mark 4:39.
9. Mark. 4:40.
10. Luk. 8:25.
11. L&F 121:1.
12. Se Alma 32:27.
13. Matt. 11:28.
14. Eth. 3:14.
15. L&F 19:23.
16. 3 Ne. 18:11.
17. Joh. 13:34.
18. 3 Ne. 18:7.
19. Joh. 16:33.
20. Se 2 Ne. 2:8.
21. Se Neal A. Maxwell, ”Så att I icke tröttnen och uppgivens i edra själar”, *Nordstjärnan*, juli 1991, s. 85.
22. Se KJV Luke 11:2
23. Russell M. Nelson, ”Se framtiden an med tro”, *Liahona*, maj 2011, s. 34.
24. 3 Ne. 9:22.
25. Joh. 3:16.
26. Russell M. Nelson, ”Gå framåt i tro”, *Liahona*, maj 2020, s. 114.
27. Se KJV Mark 4:39.

Sök Kristus i varje tanke

Kampen mot frestelse kräver en livstid av flit och trofasthet. Men ni ska veta att Herren står redo att hjälpa oss.

I sin profetiska lovsång förkunnade psalmisten:

”HERRE, du rannsakar mig och känner mig.

Om jag sitter eller står vet du det, du förstår mina tankar fjärran ifrån.

Om jag går eller ligger ser du det, med alla mina vägar är du förtrogen.”¹

I den här diktens semantiska analogi hyllar psalmisten Herrens gudomliga förmåga att veta allt, för han känner verkligen varenda del av

våra själar.² Eftersom han är medveten om allt som är nödvändigt för oss i det här livet inbjuder Frälsaren oss att söka honom i varje tanke och följa honom av hela vårt hjärta.³ Det ger oss löftet att vi kan vandra i hans ljus och att hans vägledning hindrar mörkrets inflytande i vårt liv.⁴

För att söka Kristus i varje tanke och följa honom av hela vårt hjärta krävs att vi låter våra sinnen och vår vilja vara samstämmiga med hans.⁵

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

I skriftorna kallas den här samstämmigheten att "stå ... fasta i Herren".⁶ Det här handlingssättet innebär att vi ständigt lever våra liv i harmoni med Kristi evangelium och dagligen fokuserar på allt som är gott.⁷ Endast då kan vi uppnå "Guds frid, som övergår allt förstånd" och som ska "bevara [våra] hjärtan och ... tankar i Kristus Jesus".⁸ Frälsaren själv lärde kyrkans äldster i februari 1831: "Samla detta i era hjärtan och låt evighetens allvar vila över era sinnen."⁹

Trots våra ständiga ansträngningar att söka efter Herren kan olämpliga tankar tränga in i våra sinnen. När sådana tankar tillåts och till och med inbjuds att stanna kan de forma vårt hjärtas önskningar och leda till de människor vi blir i det här livet och i slutändan vad vi ärver i evigheten.¹⁰ Äldste Neal A. Maxwell lyfte en gång fram den här principen genom att säga: "Önskningar [avgör] också ... skillnaderna i resultaten av vår strävan, och avgör varför 'många är kallade, men få är utvalda'."¹¹

Våra forntida och nutida profeter har ständigt påmint oss om att motstå frestelse för att undvika att förlora vårt andliga fotfäste och bli förvirrade, desorienterade och desillusionerade i livet.

Bildligt talat är detta att ge efter för frestelse som att närma sig en magnet med ett metallföremål. Magnetens osynliga kraft drar föremålet till sig och håller hårt i det. Magneten tappar bara sin makt över metallföremålet när det placeras långt ifrån den. Så precis som magneten inte kan utöva kraft på ett avlägset metallföremål, mattas frestelse av och förlorar sin makt över våra sinnen och hjärtan, och därmed över våra handlingar, när vi motstår den.

Den här jämförelsen påminner mig om en upplevelse som en mycket trofast medlem delade med sig av för

São Paulo, Brasilien

en tid sedan. Hon berättade för mig att när hon vaknade en morgon kom en olämplig tanke som hon aldrig förr hade upplevt plötsligt till hennes sinne. Även om den överraskade henne totalt reagerade hon på situationen på bråkdelen av en sekund genom att till sig själv och till tanken i fråga säga "Nej!" och ersätta den med något gott för att leda bort sitt sinne från den ovälkomna tanken. Hon sa till mig att när hon utövade sin moraliska handlingsfrihet i rättfärdighet, försvann denna negativa, ofrivilliga tanke genast.

När Moroni uppmanade folket att tro på Kristus och omvända sig, manade han dem att komma till Frälsaren av allt sitt hjärta och avkläda sig all orenhet. Vidare sa Moroni till dem att med orubblig fasthet be till Gud att de inte skulle ge efter för någon frestelse.¹² För att tillämpa de här principerna i våra liv krävs mer än att vi bara tror på dem – vi behöver anpassa sinne och hjärta till de här gudomliga principerna. Sådana anpassningar kräver, förutom tillit till Frälsaren, dagliga och oavbrutna personliga ansträngningar eftersom våra

jordiska böjelser inte försvinner av sig själva. Kampen mot frestelse kräver en livstid av flit och trofasthet. Men vet att Herren står redo att hjälpa oss i våra personliga ansträngningar och utlovar anmärkningsvärda välsignelser om vi uthärdar till änden.

Under en särskilt svår tid då Joseph Smith och hans medfångar i Liberty-fängelset inte hade någon annan frihet än tankefrihet gav Herren dem hjälpsamma råd och ett löfte som också gäller oss alla:

"Låt även ditt inre vara fyllt av kärlek till alla människor och till trons egna, och pryd ständigt dina tankar med dygd. Då ska din självtillit växa sig stark i Guds närhet. ...

Den Helige Anden ska vara din ständige ledsagare och din spira en oföränderlig rättfärdighetens och sanningens spira."¹³

När vi gör det pryder heliga tankar ständigt våra sinnen och rena önskningar leder oss till rättfärdiga handlingar.

Moroni påminde också sitt folk om att inte låta sig förtäras av sina begär.¹⁴ Ordet *begär* syftar på en intensiv längtan och olämplig önskan

efter något.¹⁵ Det innefattar alla mörka tankar eller onda önskningar som kan få en individ att fokusera på själviska beteenden eller världsliga ägodelar i stället för att göra gott, vara vänlig, hålla Guds bud och så vidare. Den manifesteras ofta genom själens mest köttliga känslor. Aposteln Paulus nämnde några av dessa känslor, såsom "orenhet, orgier ... fientlighet, gräl ... avund, vredesutbrott ... splittringar ... illvilja ... och annat sådant".¹⁶ Förutom begärets alla ondskefulla aspekter får vi inte glömma att fienden använder det som ett hemligt och bedrägligt vapen mot oss för att fresta oss att göra något som är fel.

Mina älskade bröder och systrar, jag vittnar om att när vi litar på frälsningens klippa, våra själars Frälsare, och följer Moronis råd växer vår förmåga att kontrollera våra tankar

Peñablanca, Valparaíso, Chile

avsevärt. Jag kan betyga för er att vår andliga mognad då växer i ökad takt, förändrar våra hjärtan och gör att vi blir mer som Jesus Kristus. Dessutom blir den helige Andens inflytande mer intensivt och varaktigt i våra liv. Fiendens frestelser förlorar då undan för undan sin makt över oss, och det får till följd att vårt liv blir lyckligare, renare och mer helgat.

Till er som av någon anledning faller i frestelse och dröjer er kvar vid orättfärdiga handlingar: Jag försäkrar er om att det finns en väg tillbaka, att det finns hopp i Kristus. För några år sedan hade jag tillfälle att träffa en kär medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som genomgick en mycket svår period i sitt liv efter att ha begått en större överträdelse. När jag först såg honom kunde jag se sorg i hans ögon, tillsammans med en glimt av hopp i hans uppsyn. Hela hans uttryck reflekterade ett ödmjukt och förändrat hjärta. Han hade varit en hängiven kristen och hade rikligen välsignats av Herren. Men han hade låtit en enda olämplig tanke invadera hans sinne, och det ledde till andra. Allt eftersom han stadigt blev mer och mer tillåtande mot dessa tankar slog de rot i hans sinne och började växa djupt i hans hjärta. Till slut handlade han efter dessa ovärdiga önskningar, vilket ledde till att han fattade beslut som gick emot allt som var dyrbarast i hans liv. Han sa till mig att om han från första början inte hade gett plats åt den där dåraktiga tanken skulle han inte ha blivit sårbar och mottaglig för fiendens frestelser – frestelser

som hade medfört sådan olycka i hans liv, åtminstone under en period.

Som tur var kom han, liksom den förlorade sonen i liknelsen i Lukasevangeliet, till besinning och vaknade upp ur denna mardröm.¹⁷ Han förnyade sin tillit till Herren och kände uppriktig ånger, och hade en önskan att så småningom återvända till Herrens fälla. Den dagen kände vi båda Frälsarens återlösande kärlek till oss. I slutet av vår korta pratstund var vi båda överväldigade av känslor, och än i dag kommer jag ihåg den strålande glädjen i hans uppsyn när han lämnade mitt kontor.

Mina kära vänner, när vi står emot de små frestelserna, som ofta kommer oväntat i våra liv, är vi bättre utrustade för att undvika allvarliga överträdelser. Som president Spencer W. Kimball sa: "Man faller sällan i djup överträdelse utan att först ha gett efter för de mindre synderna som öppnar dörren för de större. ... En välskött åker [fylls inte] plötsligt ... av ogräs."¹⁸

Medan Frälsaren Jesus Kristus förberedde sig för att utföra sin gudomliga mission på jorden var han ett exempel på vikten av att ständigt motstå allt som kan hindra oss från att förverkliga vårt eviga syfte. Efter flera fruktlösa attacker från fienden, som försökte avleda honom från hans mission, avvisade Frälsaren djävulen genom att säga: "Gå bort, Satan! ... Då lämnade djävulen honom, och änglar kom fram och betjänade honom."¹⁹

Kan ni föreställa er, mina bröder och systrar, vad som skulle hända om vi skulle hämta kraft och mod hos Frälsaren och säga "nej" och "gå bort" till odygdiga tankar så fort de dök upp i sinnet? Hur skulle det påverka våra hjärtans önskningar? Hur skulle våra handlingar till följd av det hålla

oss nära Frälsaren och tillåta den Helige Andens fortsatta inflytande i vårt liv? Jag vet att vi genom att följa Jesu exempel undviker många tragedier och ej önskvärda beteenden som kan skapa problem och konflikter i familjen, negativa känslor och tendenser, leda till orättvisor och övergrepp, trældom under onda beroenden och allt annat som går emot Herrens bud.

I sitt historiska och gripande tal från april i år gav vår käre profet, president Russell M. Nelson, ett löfte om att alla som är villiga att "höra honom" – höra Jesus Kristus – och lyda hans bud "välsignas med ytterligare kraft att hantera frestelser, svårigheter och svagheter" och att vår kapacitet att känna glädje kommer att öka, även under den ökande nuvarande turbulensen.²⁰

Jag vittnar för er om att de löften som givits av vår käre profet är löften från Frälsaren själv. Jag uppmanar oss alla att "höra honom" i varje tanke och följa honom av hela vårt hjärta så att vi kan uppnå styrkan och modet att säga "nej" och "gå bort" till alla de saker som kan leda till olycka i vårt liv. Om vi gör det lovar jag att Herren sänder ett rikare mått av sin Helige Ande att stärka och trösta oss, och vi kan bli individer efter Herrens eget hjärta.²¹

Jag bär mitt vittnesbörd om att Jesus Kristus lever och att vi genom honom kan vinna seger över fiendens onda inflytanden och bli värdiga ett liv i evighet med Herren hos vår älskade Fader i himlen. Jag vittnar om dessa sanningar med all min kärlek för er och för vår underbare Frälsare, vilkens namn jag lovar, ärar och prisar för evigt. Jag säger detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Ps. 139:1–3.
2. Se HFS, "Allvetande", skrifterna. JesuKristiKyrka.org; se även Matt. 6:8; 2 Ne. 2:24; 3 Ne. 28:6; L&F 6:16.
3. Se Ps. 119:2; Jes. 45:22; Mosiah 7:33; L&F 6:36.
4. Se Joh. 8:12.
5. Se L&F 68:4.
6. Fil. 4:1.
7. Se Fil. 4:8.
8. Fil. 4:7.
9. L&F 43:34.
10. Se Ords. 23:7; Jer. 17:10; 2 Ne. 9:39; Mosiah 4:30; Alma 12:14; L&F 137:9.
11. Neal A. Maxwell, "Enligt vårt hjärtas önskingar", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 20; se även Matt. 22:14; L&F 95:5.
12. Se Morm. 9:27–29; se även Mosiah 2:41.
13. L&F 121:45–46.
14. Se Morm. 9:28.
15. Se HFS, "Begär", skrifterna. JesuKristiKyrka.org.
16. Gal. 5:19–21.
17. Luk. 15:17.
18. *Kyrkans presidents lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 108; se även 2 Sam. 11.
19. Matt. 4:10–11.
20. Russell M. Nelson, "Hör honom", *Liahona*, maj 2020, s. 90.
21. Se 1 Sam. 13:14.

Äldste Carlos A. Godoy
i de sjuttios presidentskap

Jag tror på änglar

Herren är medveten om de svårigheter du ställs inför. Han känner dig, han älskar dig och jag lovar att han sänder sina änglar att hjälpa dig.

Bröder och systrar, jag tror på änglar och jag vill berätta för er om mina upplevelser med dem. När jag gör det är det min bön och förhoppning att vi ska kunna förstå hur viktiga änglar är i våra liv.

Här är äldste Jeffrey R. Hollands ord från en tidigare generalkonferens: "När vi talar om dem som är redskap i Guds händer, påminns vi om att inte alla änglar kommer från andra sidan för låten. En del av dem umgås vi med och talar med – här, nu och varje dag. En del av dem bor i vårt eget grannskap. ... Ja, himlen verkar aldrig så nära som när vi ser Guds kärlek i människors vänlighet och hängivenhet, människor så goda och så rena att *änglalik* är det enda ordet som passar in" ("Änglabetjäning", *Liahona*, nov. 2008, s. 30).

Det är om änglar på den här sidan om slöjan som jag vill tala om. De änglar som går omkring ibland oss i våra liv till vardags är kraftfulla påminnelser om Guds kärlek till oss.

De första änglarna jag vill nämna är de två systermissionärer som undervisade mig om evangeliet när jag var en ung man: syster Vilma Molina och syster Ivonete Rivitti. Min lillasyster och jag blev inbjudna till en aktivitet i kyrkan där vi träffade dessa två änglar. Jag hade aldrig föreställt mig hur

mycket den enkla aktiviteten skulle förändra mitt liv.

Mina föräldrar och syskon var inte intresserade av att få veta mer om kyrkan på den tiden. De ville inte ens ta emot missionärer hemma, så jag tog emot missionärslektionerna i en av kyrkans byggnader. Det lilla rummet i möteshuset blev min "heliga lund".

En månad efter att dessa änglar introducerat mig till evangeliet lät jag döpa mig. Jag var 16 år gammal. Olyckligtvis har jag inget foto av detta heliga tillfälle, men jag har ett foto av mig och min syster vid tiden för den där aktiviteten vi var med på. Jag borde kanske förtydliga vem som är vem på den här bilden. Jag är den längre till höger.

Som ni kan föreställa er var detta att hålla sig aktiv i kyrkan en utmaning för en tonåring med en livsstil som just förändrats och vars familj inte valt samma väg.

I mina försök att anpassa mig till mitt nya liv, en ny kultur och nya vänner kände jag mig malplacerad. Jag kände mig ensam och missmodig många gånger. Jag visste att kyrkan var sann, men det var svårt för mig att känna mig delaktig i den. Även om jag kände mig obekväm och osäker i mina försök att passa in i min nya

religion fann jag modet att vara med på en tre dagar lång ungdomskonferens som jag tänkte skulle hjälpa mig att hitta nya vänner. Det var då jag träffade ännu en räddande ängel vid namn Mônica Brandão.

Hon var ny i området och hade flyttat dit från en annan del av Brasilien. Hon fångade snabbt min uppmärksamhet och som tur var för mig gick hon med på att vara min vän. Jag antar att hon såg mer till mitt inre än till mitt yttre.

Tack vare hennes vänskap blev jag presenterad för hennes vänner, som sedan blev mina vänner under alla de ungdomsaktiviteter jag senare gick på. De här aktiviteterna var så avgörande för min integrering i det här nya livet.

Dessa goda vänner gjorde stor skillnad, men eftersom jag inte fick undervisning om evangeliet hemma med en stöttande familj äventyrades min pågående omvändelseprocess. Min kontakt med evangeliet i kyrkan blev ännu mer avgörande för min

Tack vare de änglar jag mötte under mina viktiga tidiga år i kyrkan fick jag tillräcklig styrka för att hålla mig kvar på förbundsstigen.

Santo Domingo, Dominikanska republiken

växande omvändelse. Då sändes ytterligare två änglar av Herren för att hjälpa mig.

En av dem var Leda Vettori, min lärare i morgonseminariet. Genom sin accepterande kärlek och sina inspirerande klasser gav hon mig en daglig dos av "Guds goda ord" (Moro. 6:4) som var så välbehövligt för mig under dagen. Det här hjälpte mig att få den andliga styrkan att kämpa på.

En annan ängel som sändes för att hjälpa mig var Unga mäns president, Marco Antônio Fusco. Han fick också uppdraget att vara min seniorkamrat i hemlärarverksamheten. Trots min bristande erfarenhet och mitt annorlunda utseende gav han mig uppdrag att undervisa på våra möten med prästernas kворum och under hemlärarbesök. Han gav mig chansen att agera och lära och inte bara vara åskådare till evangeliet. Han litade på mig mer än vad jag själv gjorde.

Tack vare alla dessa änglar och många andra jag mötte under de här viktiga tidiga åren fick jag tillräcklig styrka för att hålla mig kvar på

förbundsstigen under det att jag fick ett andligt vittnesbörd om sanningen.

Och den änglalika unga kvinnan Mônica? Efter att vi båda verkat som missionärer blev hon min hustru.

Jag tror inte att det var en tillfällighet att goda vänner, ansvar i kyrkan samt näringen genom Guds goda ord utgjorde delar av den här processen. President Gordon B. Hinckley lärde i sin vishet: "Det är inte lätt att göra den förändring som krävs då man blir medlem i denna kyrka. Det innebär att man skär av gamla band. Det innebär att man lämnar sina vänner. Det innebär att man överger sin gamla tro. Det kan innebära att man får ändra sina vanor och undertrycka sina begär. I många fall innebär det ensamhet och till och med fruktan för det okända. En nyomvänd måste få näring och styrka under denna svåra tid i sitt liv" ("Missionärsverksamhet", *Nordstjärnan*, mars 1988, s. 5–6).

Senare tillade han: "Alla behöver tre saker: en vän, ett ansvar och näring 'genom Guds goda ord'" ("Unga män och nyomvända", *Nordstjärnan*, juli 1997, s. 47).

Varför berättar jag om dessa upplevelser för er?

För det första är det för att sända ett budskap till dem som går igenom en liknande process just nu. Kanske är du nyomvänd, eller kommer tillbaka till kyrkan efter att ha irrat runt ett tag, eller helt enkelt någon som har svårt att passa in. Jag vädjar till dig att inte ge upp din strävan att bli en del av den här stora familjen. Detta är Jesu Kristi sanna kyrka!

Vad gäller din lycka och frälsning är det alltid värt ansträngningen att fortsätta försöka. Det är värt ansträngningen att anpassa din livsstil och dina traditioner. Herren är medveten om de svårigheter du ställs inför. Han känner dig, han älskar dig och jag lovar att han sänder sina änglar att hjälpa dig.

Med egna ord sa Frälsaren. "Jag ska gå framför ert ansikte. Jag ska vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande ska vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er" (L&F 84:88).

Mitt andra syfte med att berätta om dessa upplevelser är att sända ett budskap till alla medlemmar i kyrkan – till oss alla. Vi bör minnas att det inte är lätt för nya medlemmar, återvändande vänner och de som har en annorlunda livsstil att genast passa in. Herren är medveten om svårigheterna de möter och han ser sig om efter änglar som är villiga att hjälpa. Herren söker alltid efter villiga volontärer som kan vara änglar i andras liv.

Bröder och systrar, är ni villiga att vara ett redskap i Herrens händer? Är ni villiga att vara en av dessa änglar? Att vara ett sändebud från Gud, på denna sidan om slöjan, för någon som han oroar sig för? Han känner er. De behöver er.

Självklart kan vi alltid räkna med våra missionärer. De finns alltid där

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas kворum

och är de första att ställa upp på detta änglauppdrag. Men de räcker inte till.

Om ni ser er noga omkring finner ni många nödställda i behov av änglahjälp. De här människorna bär kanske inte vit skjorta, klänning eller typisk söndagsutstyrsel. De sitter kanske ensamma, längre bak i möteslokalen eller klassrummet, och känner sig ibland osynliga. Kanske är deras frisyr lite extrem eller deras vokabulär annorlunda, men de finns där och de försöker.

Vissa kanske undrar: "Ska jag fortsätta komma tillbaka? Ska jag fortsätta försöka?" Andra undrar kanske om de kommer att känna sig accepterade och älskade en dag. Änglar behövs just nu, änglar som är villiga att lämna sin bekvämlighetszon för att omfamna dem, "människor [som är] så goda och så rena att *änglalik* är det enda ordet som passar [för att beskriva dem]" (Jeffrey R. Holland, "Änglabetjänning", s. 30).

Bröder och systrar, jag tror på änglar! Vi är alla här i dag, en enorm armé av änglar som avskilts för den här sista tiden till att tjäna andra som en kärleksfull Skapares förlängda armar. Jag lovar att om vi är villiga att tjäna ger Herren oss tillfällen att vara tjänande änglar. Han vet vilka som behöver änglahjälp och han kommer att placera dem i vår väg. Herren sätter dem som behöver änglahjälp i vår väg dagligen.

Jag är så tacksam för alla de änglar Herren har satt i min väg under mitt liv. De behövdes. Jag är också tacksam för hans evangelium som hjälper oss att förändras och ger oss möjlighet att bli bättre.

Detta är ett kärlekens evangelium, ett tjänandets evangelium. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

Vi talar om Kristus

När världen talar mindre om Jesus Kristus, låt oss tala mer om honom.

Jag uttrycker min kärlek för er, mina älskade vänner och trosfränder. Jag har beundrat er tro och ert mod de senaste månaderna när denna världsomfattande pandemi har splittrat våra liv och tagit ifrån oss älskade familjemedlemmar och kära vänner.

Under denna osäkra tid har jag känt en ovanlig tacksamhet för min trygga visshet om att Jesus är Kristus. Har ni känt så? Det finns svårigheter som tynger oss alla, men framför oss står han som ödmjukt förkunnade: "Jag är vägen, sanningen och livet."¹ Även om vi får uthärda en period av att fysiskt distansera oss från andra behöver vi aldrig uthärda en period av att andligt distansera oss från honom som kärleksfullt kallar på oss: "Kom till mig."²

Som en ledstjärna på en klar, mörk himmel lyser Jesus Kristus upp vägen. Han kom till jorden i ett enkelt stall. Han levde ett fullkomligt liv. Han botade sjuka och uppväckte de döda. Han var vän till de övergivna. Han lärde oss att göra gott, att lyda och att älska varandra. Han spikades upp på ett kors, uppstod majestätiskt tre dagar senare och gjorde det möjligt för oss och dem vi älskar att leva bortom graven. Med sin ojämförliga barmhärtighet och nåd tog han på sig våra synder och vårt lidande, ger förlåtelse när vi omvänder oss och frid i livets

stormar. Vi älskar honom. Vi tillber honom. Vi följer honom. Han är våra själs ankare.

Medan denna andliga övertygelse stärks inom oss är det intressant nog många på jorden som vet väldigt lite om Jesus Kristus, och i några delar av världen där hans namn har förkunnats i århundraden minskar tron på Jesus Kristus. Europas modiga heliga har sett minskande tro i sina länder under århundraden.³ Sorgligt nog minskar tron också här i USA. En nyligen genomförd studie visade att under de senaste tio åren har 30 miljoner människor i USA slutat tro på Jesu Kristi gudomlighet.⁴ Om man ser till hela världen finns en annan studie som förutsäger att under de kommande årtiondena blir det mer än dubbelt så många som lämnar kristendomen än som anammar den.⁵

Vi respekterar naturligtvis allas rätt att välja, men vår himmelske Fader har ändå förkunnat: "Han är min älskade Son. Lyssna till honom!"⁶ Jag vittnar om att dagen kommer då varje knä ska böjas och varje tunga bekänna att Jesus är Kristus.⁷

Hur ska vi bemöta vår förändrande värld? Medan några försummar sin tro söker andra efter sanningen. Vi har tagit på oss Jesu Kristi namn. Vad mer ska vi göra?

President Russell M. Nelsons förberedelse

En del av vårt svar kanske kommer när vi minns hur Herren undervisade president Russell M. Nelson under månaderna innan han kallades som kyrkans president. Ett år innan han kallades uppmanade president Nelson oss att mer omsorgsfullt studera alla 2 200 hänvisningar till namnet *Jesus Kristus* i Topical Guide.⁸

Tre månader senare, på generalkonferensen i april, talade han om hur, även med sina decennier av hängivet lärjungeskap, det här djupare studiet av Jesus Kristus hade påverkat honom så enormt. Syster Wendy Nelson frågade honom om dess påverkan. Han svarade: "Jag är en ny människa!" Han var en ny människa? En ny människa vid 92 års ålder? President Nelson förklarade:

"När vi lägger ner tid på att lära oss om Frälsaren och hans försoningsoffer leds vi till ... honom. ...

Vi [blir helt fokuserade] på Frälsaren och hans evangelium."⁹

Frälsaren sa: "Vänd er till mig i varje tanke."¹⁰

Om ett förnyat studium av Frälsaren kunde förbereda president Nelson, kan det inte förbereda oss också?

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

I en värld av arbete, oro och värdiga strävanden riktar vi vårt hjärta, vårt sinne och våra tankar på honom som är vårt hopp och vår frälsning.

Om ett förnyat studium av Frälsaren kunde förbereda president Nelson, kan det inte förbereda oss också?

Gällande betoningen av kyrkans namn lärde president Nelson: "Om vi ... ska få tillgång till kraften i Jesu Kristi försoning – till att rena och hela oss, till att stärka och förstora oss och till sist till att upphöja oss – måste vi tydligt erkänna honom som källan till den kraften."¹¹ President Nelson lärde oss att ett konsekvent användande av kyrkans rätta namn, något som kan verka vara obetydligt, inte alls är obetydligt och kommer att påverka världens framtid.

Ett löfte för er förberedelse

Jag lovar er att om ni förbereder er själva, som president Nelson gjorde, så kommer ni också att bli nya, tänka mer på Frälsaren och tala om honom oftare och med mindre tvekan. När ni lär känna och älska honom ännu djupare kommer era ord att flöda lättare, som de gör när ni talar om ett av era barn eller en kär vän. De som lyssnar på er kommer att ha mindre önskan att debattera eller avvisa er och större önskan att lära av er.

Ni och jag talar om Jesus Kristus, men vi kanske kan göra det lite bättre. Om världen talar om honom mindre, vem ska då att tala mer om honom? Det gör vi! Tillsammans med andra hängivna kristna!

Tala om Kristus i våra hem

Finns det bilder på Frälsaren i våra hem? Talar vi ofta med våra barn om Jesu liknelser? "Berättelser om Jesus [är] som en vind som blåser på glöden i våra barns hjärtan."¹² När era barn ställer frågor kan ni medvetet tänka på vad Frälsaren lärde. Om ert barn till exempel frågar: "Pappa, varför ber vi?" kan ni svara: "Det är en mycket bra fråga. Minns du när Jesus bad? Vi kan prata om varför han bad och hur han bad."

"Vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, ... så att våra barn ska kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder."¹³

Tala om Kristus i kyrkan

Samma skriftställe tillägger att vi "predikar om Kristus"¹⁴. Låt oss fokusera på Frälsaren Jesus Kristus och hans försoningsoffers gåva i våra gudstjänster. Det betyder inte att vi inte kan återge en av våra egna upplevelser eller berätta om någon annans tankar. Medan ämnet kan vara

familjer eller tjänande eller templet eller en utförd mission bör allt i vår gudsdyrkan riktas mot Herren Jesus Kristus.

För 30 år sedan talade president Dallin H. Oaks om ett brev som han hade fått "av en man som sa att han hade deltagit i ett [sakramentsmöte] och lyssnat till 17 vittnesbörd utan att höra Frälsaren nämnas."¹⁵ President Oaks sa sedan: "Den beskrivningen kanske är lite överdriven [men] jag återger den eftersom den är en klar påminnelse för oss alla."¹⁶ Han uppmanade oss sedan att tala mer om Jesus Kristus i våra tal och klassdiskussioner. Jag har märkt att vi fokuserar allt mer på Kristus under våra möten i kyrkan. Låt oss medvetet fortsätta med dessa mycket positiva ansträngingar.

Tala om Kristus med andra

Låt oss vara öppnare mot vår omgivning, villigare att tala om Kristus. President Nelson har sagt: "Jesu Kristi sanna lärjungar är villiga att synas, göra sig hörda och vara annorlunda än människorna i världen."¹⁷

Ibland tror vi att ett samtal med någon måste resultera i att de kommer till kyrkan eller träffar missionärerna. Låt Herren vägleda dem när de är villiga medan vi tänker mer på vårt ansvar att vara hans röst, omtänksamma och öppna med vår tro. Äldste Dieter F. Uchtdorf har lärt oss att när någon frågar hur helgen har varit så ska vi vara villiga att glatt svara att vi älskade att höra primärbarnen sjunga "Jag vill gärna likna Jesus"¹⁸. Låt oss vänligt bära vittne om vår tro

på Kristus. Om någon berättar om ett problem i sitt privatliv kan vi säga: "John, Mary, du vet att jag tror på Jesus Kristus. Jag har tänkt på något han sa som kan hjälpa dig."

Var mer öppen på sociala medier när ni talar om er tillit till Kristus. De flesta respekterar er tro, men om någon är avfärdande när ni talar om Frälsaren, hämta då mod i hans löfte: "Saliga är ni när människor hånar och förföljer er ... för min skull. ... För er lön är stor i himlen."¹⁹ Vi bryr oss mer om att vara hans följare än om att bli "gillade" av våra egna följare. Petrus gav rådet: "Var ständigt beredda att ... förklara det hopp ni har."²⁰ Låt oss tala om Kristus.

Mormons bok är ett kraftfullt vittne om Jesus Kristus. Praktiskt taget varje sida vittnar om Frälsaren och hans gudomliga mission.²¹ Insikt i hans försoning och nåd fyller dess sidor. Tillsammans med Nya testamentet hjälper Mormons bok oss att bättre förstå varför Frälsaren kom för att rädda oss och hur vi kan komma till honom än mer.

Några av våra medsyskon i Kristus är ibland osäkra på vår tro och våra motiv. Låt oss uppriktigt glädja oss med dem i vår gemensamma tro på Jesus Kristus och i Nya testamentets skrifter som vi alla älskar. Under de dagar som ligger framför oss kommer de som tror på Jesus Kristus att behöva varandras vänskap och stöd.²²

När världen talar mindre om Jesus Kristus, låt oss tala mer om honom. När vår sanna natur som hans lärjungar visas kommer många omkring oss att vara redo att lyssna. När vi delar det ljus vi har fått av honom kommer hans ljus och hans enastående frälsande kraft att lysa på dem som är villiga att öppna sina hjärtan.

När vår sanna natur som Frälsarens lärjungar visas kommer många omkring oss att vara redo att lyssna.

Jesus sa: "Jag har kommit till världen som ett ljus."²³

Öka vår önskan att tala om Kristus

Ingenting lyfter min önskan att tala om Kristus mer än att föreställa mig hans återkomst. Vi vet inte när han kommer, men händelserna vid hans återkomst blir fantastiska! Han ska komma i himlens skyar i majestät och härlighet med alla sina heliga änglar. Inte bara några änglar utan *alla* hans heliga änglar. Dessa är inte de rödkindade keruber som Rafael målade och som syns på våra kort till alla hjärtans dag. Dessa är århundradenas änglar, de änglar som sändes för att stänga lejonens gap²⁴, öppna fängelseportarna²⁵, förkunna hans efterlängtnade födelse²⁶, stärka honom i Getsemane²⁷, försäkra hans apostlar vid hans himmelfärd²⁸ och inleda evangeliets härliga återställelse²⁹.

Kan ni tänka er att ryckas upp för att möta honom, antingen på den här eller andra sidan om slöjan?³⁰ Det är hans löfte till de rättfärdiga. Denna fantastiska upplevelse kommer att påverka våra själar för evigt.

Vi är så tacksamma för vår älskade profet, president Russell M. Nelson, som har stärkt vår önskan att älska Frälsaren och förkunna hans gudomlighet. Jag har själv sett Herrens hand på honom och uppenbarelsens gåva som leder honom. President Nelson, vi ser med förväntan fram emot ditt råd.

Mina kära vänner överallt i världen, låt oss tala om Kristus och se fram emot uppfyllelsen av hans härliga löfte: "Den som bekänner mig inför människorna ska också jag bekänna inför min Far."³¹ Jag vittnar om att han är Guds Son. I Jesu Kristi namn, amen. ■

Ingenting lyfter min önskan att tala om Kristus mer än att föreställa mig hans återkomst.

SLUTNOTER

1. Joh. 14:6.
2. Matt. 11:28.
3. Se Niztan Peri-Rotem, "Religion and Fertility in Western Europe: Trends across Cohorts in Britain, France and the Netherlands", *European Journal of Population*, maj 2016, s. 231–265; ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC4875064.
4. "[65%] av vuxna amerikaner beskriver sig själva som kristna när de tillfrågas om sin religion, 12% färre än för ett decennium sedan. Samtidigt består andelen av befolkningen som inte har en religiös tillhörighet och som beskriver sin religiösa identitet som ateist, agnostiker eller 'inget särskilt' nu av 26%, vilket är en ökning från 17% år 2009" (Pew Research Center, "In U.S., Decline of Christianity Continues at Rapid Pace", 17 okt. 2019, pewforum.org).
5. Se Pew Research Center, "The Future of World Religions: Population Growth Projections, 2010–2050", 2 apr. 2015, pewforum.org.
6. Mark. 9:7; Luk. 9:35; se även Matt. 3:17; JS-H 1:17.
7. Se Fil. 2:9–11.
8. Se Russell M. Nelson, "Profeter, ledarskap och gudomlig lag" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 8 jan. 2017), broadcasts.ChurchofJesusChrist.org.
9. Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", *Liahona*, maj 2017, s. 40–41.
10. L&F 6:36.
11. Russell M. Nelson, "Kyrkans rätta namn", *Liahona*, nov. 2018, s. 88.
12. Neil L. Andersen, "Låt mig få höra om Jesus", *Liahona*, maj 2010, s. 108–109.
13. 2 Ne. 25:26.
14. 2 Ne. 25:26.
15. Dallin H. Oaks, "Another Testament of Jesus Christ" (andakt vid Brigham Young University, 6 juni 1993), s. 7, speeches.byu.edu.
16. Se Dallin H. Oaks, "Vittnen om Kristus", *Nordstjärnan*, jan. 1991, s. 28.
17. Russell M. Nelson, "Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv", s. 40.
18. Se Dieter F. Uchtdorf, "Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat", *Liahona*, maj 2019, s. 17; "Jag vill gärna likna Jesus", *Barnens sångbok*, s. 40–41.
19. Matt. 5:11–12.
20. 1 Petr. 3:15.
21. "När [de profetiska skrivarna i Mormons bok] skrev ner sina vittnesbörd om den utlovade Messias nämnde de någon form av hans namn i genomsnitt var 1,7:e vers. [De] nämnde Jesus Kristus vid, bokstavligen, 101 olika namn. ... När vi inser att en vers i skrifterna vanligtvis består av en mening ser det ut som att vi i genomsnitt inte kan läsa två meningar i Mormons bok utan att se Kristi namn i någon form" (Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon* [1987], s. 5, 15).
22. "Orden *försona* eller *försoning* i någon av dess former förekommer endast en gång i Nya testamentet i KJV, men 35 gånger i Mormons bok. Som ännu ett testamente om Jesus Kristus sprider boken värdefullt ljus över hans försoning" ("Försoningen", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 33).
23. De som lämnar kristendomen i USA är yngre. "Över åtta av tio medlemmar i den tysta generationen (de som föddes mellan 1928 och 1945) beskriver sig själva som kristna (84%), liksom tre fjärdedelar av baby-boomgenerationen (76%). I kraftig kontrast beskriver bara hälften av millenniegenerationen (49%) sig som kristna, och fyra av tio är religiösa 'ingenting' medan en av tio i millenniegenerationen anser sig tillhöra en icke-kristen trosinriktning" ("In U.S., Decline of Christianity Continues", pewforum.org).
24. Joh. 12:46.
25. Se Dan. 6:22.
26. Se Apg. 5:19.
27. Se Luk. 22:42–43.
28. Se Apg. 1:9–11.
29. Se L&F 13; 27:12–13; 110:11–16; JS-H 1:27–54.
30. Se 1 Tess. 4:16–17; L&F 88:96–98.
31. Matt. 10:32.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Låt Gud råda

Är du villig att låta Gud råda i ditt liv? Är du villig att låta Gud vara det viktigaste inflytandet i ditt liv?

Mina kära bröder och systrar, jag är så tacksam för de underbara budskapen under den här konferensen och för förmånen att tala till er nu.

Under mina drygt 36 år som apostel har läran om Israels insamling fångat min uppmärksamhet.¹ *Allting* som rör den har fångat mig, även Abrahams, Isaks och Jakobs verksamheter och namn², deras liv och deras hustrur, förbundet Gud ingick med dem och utökade genom deras släktlinje³, förskingringen av de tolv stammarna samt alla profetior om insamlingen i våra dagar.

Jag har studerat insamlingen, bett om den, mättat mig med varje relaterat skriftställe och bett Herren öka min kunskap.

Så föreställ er min glädje när jag nyligen leddes till en ny insikt. Med hjälp av två hebreiska lärda fick jag veta att en av de hebreiska betydelserna av ordet *Israel* är "låt Gud råda"⁴. Alltså syftar självaste namnet *Israel* på en person som är villig att låta Gud råda i hans eller hennes liv. Den tanken är fascinerande!

Ordet *villig* är avgörande för den här tolkningen av *Israel*.⁵ Vi har alla vår handlingsfrihet. Vi kan välja att vara en del av Israel eller inte. Vi kan välja att låta Gud råda i våra liv eller inte. Vi kan välja att

låta Gud vara det mäktigaste inflytandet i våra liv eller inte.

Låt oss för ett ögonblick tänka på en avgörande vändpunkt i livet för Jakob, Abrahams sonson. Vid platsen som Jakob gav namnet *Peniel* (som betyder "Guds ansikte")⁶, ställdes Jakob inför en allvarlig utmaning. Hans handlingsfrihet provades. Genom sin kamp visade Jakob vad som var viktigast för honom. Han

visade att han var villig att låta Gud råda i hans liv. Som svar ändrade Gud Jakobs namn till *Israel*, som betyder "låt Gud råda". Gud lovade sedan Israel att *alla* välsignelser som hade uttalats över Abrahams huvud också skulle bli hans.⁸

Tråkigt nog bröt Israels efterkommande sina förbund med Gud. De stenade profeterna och var *inte* villiga att låta Gud råda i deras liv. Till följd därav skingrades de av Gud till jordens fyra hörn.⁹ Barmhärtigt nog lovade han senare att samla dem, enligt Jesajas ord: "Ett kort ögonblick övergav jag dig [Israel], men i stor barmhärtighet vill jag nu samla dig."¹⁰

Med tanke på den hebreiska definitionen av *Israel* inser vi att Israels insamling får en ny innebörd. Herren samlar dem som är villiga att låta Gud råda i deras liv. Herren samlar dem som väljer att låta Gud vara det mäktigaste inflytandet i deras liv.

I århundraden har profeter förutsagt den här insamlingen¹¹, och den sker just nu! Som en nödvändig upptakt till Herrens andra ankomst är den *det viktigaste* arbetet i världen!

Denna insamling inför tusenårsriket är en personlig berättelse om allt starkare tro och andligt mod för miljontals människor. Och som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, eller "Israels förbund i de sista dagarna"¹², har vi fått uppdraget att hjälpa Herren med detta viktiga arbete.¹³

När vi talar om att samla Israel på båda sidorna om slöjan, talar vi förstås om missions-, tempel- och släktforskningsarbete. Vi talar också om att bygga tro och vittnesbörd i hjärtat hos dem som vi lever, arbetar och tjänar med. Varje gång vi gör någonting som

Curitiba, Paraná, Brasilien

hjälper någon – på ena eller andra sidan om slöjan – att ingå och hålla sina förbund med Gud, hjälper vi till att samla Israel.

För inte så länge sedan hade hus-trun till ett av våra barnbarn en svår tid andligt sett. Jag ska kalla henne "Jill". Trots att Jill fastade, bad och fick prästadömsvälsignelser var hennes far döende. Hon greps av rädsla för att hon skulle förlora både sin pappa och sitt vittnesbörd.

Sent en kväll berättade min fru, syster Wendy Nelson, för mig om Jills situation. Morgonen därpå manades Wendy att tala om för Jill att mitt svar på hennes andliga kamp var ett enda ord! Ordet var *myopisk*.

Jill erkände senare för Wendy att hon kände sig förkrossad av mitt svar. Hon sa: "Jag hoppades att

morfar skulle utlova ett underverk för pappa. Jag undrade varför det just var ordet *myopisk* som han kände att han skulle säga."

När Jills far hade avlidit kom hon hela tiden att tänka på ordet *myopisk*. Hon öppnade sitt hjärta och insåg på ett ännu djupare plan att *myopisk* betyder "närsynt". Och hennes tankesätt började förändras. Jill sa då: "Myopisk gjorde att jag stannade upp, tänkte efter och blev helad. Det ordet fyller mig nu med frid. Det påminner mig om att bredda mitt perspektiv och söka det eviga. Det påminner mig om att det finns en gudomlig plan och att pappa fortfarande lever och älskar och vakar över mig. *Myopisk* har lett mig till Gud."

Jag är mycket stolt över vårt dyrbara svärbarnbarn. Under denna

hjärtslitande tid i Jills liv lär hon sig att ta till sig Guds vilja för hennes pappa, med ett evigt perspektiv på sitt eget liv. Genom att *välja* att låta Gud råda finner hon frid.

Om vi tillåter det finns det många sätt varpå denna hebreiska tolkning av *Israel* kan hjälpa oss. Föreställ er hur våra böner för våra missionärer – och för våra egna ansträngningar att samla Israel – kan förändras med den i åtanke. Vi ber ofta att vi och missionärerna ska ledas till dem som är redo att ta emot sanningarna i Jesu Kristi återställda evangelium. Jag undrar, till vilka blir vi ledda när vi vädjar om att hitta dem som är villiga att låta Gud råda i sina liv?

Vi kan bli ledda till någon som aldrig har trott på Gud eller Jesus Kristus men som nu längtar efter att lära sig

om dem och deras lycksalighetsplan. Andra är "födda inom förbundet"¹⁴ men har sedan dess vandrat bort från förbundsstigen. De kan nu vara redo att omvända sig, återvända och låta Gud råda. Vi kan vara till hjälp genom att välkomna dem med öppna armar och hjärtan. Och några vi blir ledda till kanske alltid har känt att det var något som fattades i livet. Även de längtar efter den helhet och glädje som kommer till dem som är villiga att låta Gud råda i deras liv.

Evangelienätet som samlar det skingrade Israel är tänjbart. Det finns plats för alla som till fullo tar till sig Jesu Kristi evangelium. Varje nyomvänd blir ett av Guds förbundsbarn¹⁵, antingen vid födseln eller genom adoption. Var och en blir fullständig

arvtagare till allt Gud har lovat Israels trofasta barn!¹⁶

Var och en av oss har gudomlig potential eftersom var och en är ett barn till Gud. Vi är alla lika i hans ögon. Slutsatserna av den här sanningen är djupgående. Bröder och systrar, lyssna noga till det jag nu ska säga. Gud älskar inte en ras mer än en annan. Hans lära om detta ämne är tydlig. Han inbjuder *alla* att komma till honom, svart som vit, träl som fri, man som kvinna.¹⁷

Jag försäkrar er om att er ställning inför Gud inte avgörs av er hudfärg. Nåd eller onåd inför Gud beror på er hängivenhet till Gud och hans bud och inte på er hudfärg.

Det gör mig ont att våra svarta bröder och systrar världen över

genomlider smärtan av rasism och fördomar. I dag uppmanar jag våra medlemmar överallt att gå i spetsen för att överge fördomsfulla inställningar eller handlingar. Jag vädjar till er om att förespråka respekt för alla Guds barn.

Frågan till var och en av oss, oavsett ras, är densamma. Är *du* villig att låta Gud råda i ditt liv? Är *du* villig att låta Gud vara det viktigaste inflytandet i ditt liv? Vill du låta hans ord, hans bud och hans förbund påverka det du gör varje dag? Vill du låta hans röst få prioritet över alla andra? Är du *villig* att låta det som han vill att du ska göra få företräde framför alla andra ambitioner? Är du *villig* att låta din vilja införlivas i hans?¹⁸

Betänk hur en sådan villighet kan välsigna dig. Om du är ogift och söker en evig livskamrat kan din önskan att vara "av Israel" hjälpa dig att bestämma vem du ska dejta och hur.

Om du är gift med en person som har brutit sina förbund gör din villighet att låta Gud råda i ditt liv att dina förbund med Gud förblir intakta. Frälsaren helar ditt brustna hjärta. Himlarna öppnas när du försöker få veta hur du ska gå framåt. Du behöver varken irra eller undra.

Om du har uppriktiga frågor om evangeliet eller kyrkan när du väljer att låta Gud råda så blir du ledd till att hitta och förstå de absoluta, eviga sanningar som vägleder dig i livet och hjälper dig att hålla dig stadigt kvar på förbundsstigen.

När du ställs inför frestelser – även om frestelserna kommer när du är utmattad eller känner dig ensam eller missförstådd – föreställ dig modet du kan uppbåda när du väljer att låta Gud råda i ditt liv och när du vädjar till honom att stärka dig.

S:t Petersburg, Ryssland

När vår största önskan är att låta Gud råda, att vara en del av Israel, blir så många beslut lättare. Så många problem blir icke-problem! Du vet hur du bäst vårdar ditt yttre. Du vet vad du ska titta på och läsa, var du ska tillbringa din tid och med vilka du ska umgås. Du vet vad du vill uppnå. Du vet vilket slags person du verkligen vill bli.

Mina kära bröder och systrar, det krävs både tro och mod för att låta Gud råda. Det krävs ihärdigt, hårt andligt arbete för att omvända sig och lägga av den naturliga människan genom Jesu Kristi försoning.¹⁹ Det krävs ständigt, dagligt arbete för att utveckla personliga vanor att studera evangeliet, lära sig mer om vår himmelske Fader och Jesus Kristus, och att söka och följa personlig uppenbarelse.

Under dessa svåra tider, som aposteln Paulus profeterade om²⁰, försöker Satan inte ens längre att dölja sina angrepp mot Guds plan. Ondska främjas i överflöd. Det enda sättet för oss att överleva andligt är därför att vara fast beslutna att låta Gud råda i våra liv, att lära oss höra hans röst och att använda vår energi till att samla Israel.

Så hur *känner* Gud för de människor som låter Gud råda? Nephi sammanfattade det väl: "[Herren] *älskar* dem som vill ha honom till sin Gud. Se, han älskade våra fäder och han slöt förbund med dem, ja, med Abraham, Isak och Jakob. Och han [kommer] ihåg de förbund han [har] slutit."²¹

Och vad är Herren villig att *göra* för Israel? Herren har lovat att han ska "utkämpa [våra] strider och [våra] barns strider och [våra] barnbarns [strider] ... intill tredje och fjärde släktledet!"²²

När du studerar skrifterna under de kommande sex månaderna uppmanar jag dig att göra en lista över allt Herren har lovat att han ska göra för Israels förbundsfolk. Jag tror att du

blir förvånad! Begrunda dessa löften. Prata om dem med familj och vänner. Lev sedan och se hur dessa löften blir uppfyllda i ditt eget liv.

Mina kära bröder och systrar, när ni väljer att låta Gud råda i era liv får ni uppleva för egen del att Gud är "en underverkens Gud"²³. Som ett folk är vi hans förbundsborn, och vi ska kallas vid hans namn. Om detta vittnar jag i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jag har talat om Israel i minst 378 av de drygt 800 tal jag har hållit under mina 36 år som apostel.
2. På hebreiska är *Abram* ett ädelt namn som betyder "upphöjd far". Men när Gud ändrade namnet till *Abraham* fick namnet ännu större vikt med betydelsen "far till många". Abraham skulle verkligen bli "far till många folk" (se 1 Mos. 17:5; Neh. 9:7).
3. Herren Gud Jehova ingick ett förbund med Abraham om att världens Frälsare skulle födas genom Abrahams avkomlingar, vissa länder skulle ärvas och alla nationer skulle välsignas genom Abrahams släktlinje (se HFS, "Abrahams förbund").
4. Se Bible Dictionary, "Israel".
5. Ordet *Israel* förekommer över tusen gånger i skrifterna. Det kan också gälla Jakobs (Israels) familj med tolv söner, samt hans dottrar (se 1 Mos. 35:23–26; 46:7). I dag kan det geografiskt sett gälla en plats på planeten Jorden. Men skriftligt sett gäller det människor som är villiga att låta Gud råda i sina liv.
6. Se 1 Mos. 32:30; stavas också som *Penuel* i 1 Mos. 32:31.
7. Se 1 Mos. 32:28.
8. Se 1 Mos. 35:11–12.
9. För ytterligare studier, se HFS, "Israel, Israels förskingring".
10. Jes. 54:7.
11. Se Jes. 11:11–12; 2 Ne. 21:11–12; Mosiah 15:11.
12. Se *Encyclopedia of Mormonism* (1992), "Covenant Israel, Latter-Day", 1:330–331.
13. När vi deltar i Israels insamling har Herren ett underbart sätt att beskriva dem som samlas. Han benämner oss kollektivt som sin "dyrbara egendom" (2 Mos. 19:5; Ps. 135:4; Mal. 3:17), som sina "ädelstenar" (L&F 101:3) och som "ett heligt folk" (2 Mos. 19:6; se även 5 Mos. 14:2; 26:18).
14. Det här uttrycket syftar på just det förbund Gud ingick med Abraham när han sa: "Genom din avkomma ska alla jordens släkter bli välsignade" (3 Ne. 20:27). "Född

Salzburg, Österrike

inom förbundet" betyder att innan en person föddes beseglades personens mor och far i templet.

15. Gud gav ett sådant löfte till Abraham: "Alla som tar emot detta evangelium ska uppkallas efter ditt namn och ska räknas som dina avkomlingar och ska ställa sig upp och prisa dig som sin fader" (Abr. 2:10; se även Rom. 8:14–17; Gal. 3:26–29).
16. Varje trofast medlem kan begära att få en patriarkalisk välsignelse. Genom inspiration från den Helige Anden tillkännager patriarken personens släktlinje i Israels hus. Detta tillkännagivande är inte nödvändigtvis ett uttalande om hans eller hennes ras, nationalitet eller genetiska sammansättning. I stället fastställer släktlinjen den av Israels stammar varigenom personen får sina välsignelser.
17. Se 2 Ne. 26:33.
18. Se Mosiah 15:7. Att vara en del av Israel är inget för de klenmodiga. För att få alla välsignelser som Gud har i beredskap åt Abrahams avkomlingar kan vi var och en förvänta oss att få en skraddarsydd "abrahamisk prövning". Gud prövar oss, som profeten Joseph Smith lärde, genom att "vrda om själva hjärterötterna". (Se citat av John Taylor, i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* [2007], s. 229.)
19. Se Mosiah 3:19.
20. Se 2 Tim. 3:1–13.
21. 1 Ne. 17:40; betoning tillagd.
22. L&F 98:37; se även Ps. 31:23; Jes. 49:25; L&F 105:14.
23. Morm. 9:11.

Söndagens eftermiddagsmöte | 4 Oktober 2020

President Henry B. Eyring
andre rådgivare i första presidentskapet

Prövade, bevisade och polerade

*Den största välsignelsen som kommer när
vi visar att vi är trogna våra förbund under
våra provningar är en förändring av vår natur.*

Mina kära bröder och systrar, jag är tacksam över att få tala med er i dag. Min förhoppning är att ge uppmuntran när livet ter sig särskilt svårt och osäkert. För några av er sker det nu. Om det inte är nu så kommer det.

Det är inte en dyster utsikt. Den är realistisk – och ändå optimistisk – på grund av Guds avsikt med den här världens skapelse. Den avsikten var

att ge hans barn möjligheten att visa sin villighet att välja det rätta när det är svårt. När de gjorde det skulle deras natur förändras och de kunde bli mer som han. Han visste att det skulle kräva en orubblig tro på honom.

Mycket av det jag vet kommer från min familj. När jag var runt åtta år bad min kloka mor mig och min bror att rensa ogräs med henne i familjens

rabatt bakom huset. Det kan tyckas vara en enkel uppgift, men vi bodde i New Jersey. Det regnade ofta. Jorden var tjock lera. Ogräset växte snabbare än grönsakerna.

Jag minns min frustration när ogräset bröts av i min hand och rötterna satt kvar i den tjocka leran. Mor och min bror var snart långt före mig i sina rader. Ju mer jag försökte, desto längre efter kom jag.

”Det här är för svårt!” ropade jag.

I stället för att visa medkänsla log min mor och sa: ”Åh, Hal, det är klart att det är svårt. Det är meningen. Livet är ett prov.”

I det ögonblicket visste jag att det hon sa var sant och skulle fortsätta att vara sant i framtiden.

Anledningen till mors kärleksfulla leende blev tydlig några år senare när jag läste hur min himmelske Fader och hans älskade Son talade om sitt syfte med att skapa den här världen och ge andebarnen jordelivets möjligheter:

”Och vi ska pröva dem med detta för att se om de kommer att göra allt vad Herren deras Gud befaller dem.

Och de som håller sitt första tillstånd ska få mera, och de som inte håller sitt första tillstånd ska inte få härlighet i samma rike som de som håller sitt första tillstånd. Och de som håller sitt andra tillstånd ska tilldelas härlighet på sina huvuden i evigheters evighet.”¹

Du och jag godtog denna inbjudan till att provas och bevisa att vi skulle välja att hålla Guds bud när vi inte längre var i vår himmelske Faders närhet.

Trots denna kärleksfulla uppmaning från vår himmelske Fader övertalade Lucifer en tredjedel av andebarnen att följa honom och förkasta Faderns plan för vår utveckling och eviga lycka. På grund av sitt uppror drevs Satan ut tillsammans med sina

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

efterföljare. Nu försöker han se till att så många som möjligt vänder sig bort från Gud under jordelivet.

De av oss som godtog planen gjorde det på grund av vår tro på Jesus Kristus som erbjöd sig att bli vår Frälsare och Återlösare. Vi måste ha trott då att vilka jordiska svagheter vi än skulle ha och vilka onda makter som än skulle vara emot oss så skulle det godas kraft vara oändligt mycket större.

Din himmelske Fader och Jesus Kristus känner och älskar dig. De vill att du ska återvända till dem och bli som dem. Din framgång är deras framgång. Du har känt den kärleken bekräftas genom den Helige Anden när du har läst eller hört dessa ord:

”För se, detta är mitt verk och min härlighet – att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan.”²

Gud har makten att göra vår väg lättare. Han gav manna till Israels barn på deras vandring till det utlovade landet. Herren botade under sin jordiska verksamhet de sjuka, uppväckte de döda och stillade vattnet. Efter sin uppståndelse öppnade han ”fängelset för de bundna”.³

Ändå fick profeten Joseph Smith, en av hans största profeter, lida i fängelse och undervisas om det som vi alla har nytta av och behöver när vår tro prövas om och om igen: ”Och om du skulle kastas ner i avgrunden eller i mördares händer och dödsdomen fällas över dig, om du kastas i djupet, om höga vågor sammansvärjer sig mot dig, om våldsamma vindar blir

Salzburg, Österrike

dina fiender, om himlarna samlar sitt mörker och alla elementen förenar sig för att spärra din väg, och framför allt om själva helvetets käftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta ska ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.”⁴

Du kanske undrar varför en kärleksfull och allsmäktig Gud låter vår jordiska prövning vara så svår. Det är för att han vet att vi måste tillväxa i andlig renhet och styrka för att kunna bo i hans närhet i familjer för evigt. För att möjliggöra det gav vår himmelske Fader oss en Frälsare och kraften att i tro själva välja att hålla hans bud och omvända oss och på så vis komma till honom.

Faderns lycksalighetsplan har som fokus att vi ska bli mer som hans älskade Son Jesus Kristus. Frälsarens

exempel är vår bästa vägledning i allt. Han var inte undantagen från behovet att bevisa sin duglighet. Han höll ut för alla vår himmelske Faders barn och betalade priset för alla våra synder. Han kände allas lidande, de som har kommit och de som ska komma till jorden.

När du undrar hur mycket smärta du kan uthärda väl – kom då ihåg honom. Han genomled ditt lidande för att kunna veta hur han ska lyfta upp dig. Han kanske inte tar bort bördan, men han ger dig styrka, tröst och hopp. Han känner vägen. Han drack den bittra kalken. Han uthärdade allas lidande.

Du får näring och tröst av en kärleksfull Frälsare som vet hur han ska bistå dig i varje prövning du ställs inför. Alma sa:

”Och han ska gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord ska kunna uppfyllas som säger att han ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar.

Och han ska ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han ska ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.”⁵

Ett sätt han bistår dig på är att uppmana dig att alltid minnas honom och komma till honom. Han har sagt till oss:

”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, för jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då ska ni finna ro för era själar.”⁶

Bangalore, Indien

Du kommer till honom genom att mätta dig med hans ord, utöva tro till omvändelse, välja att bli döpt och konfirmerad av hans bemyndigade tjänare och sedan hålla dina förbund med Gud. Han sänder den Helige Anden till att vara din följeslagare och att trösta och leda dig.

När du lever värdig den Helige Andens gåva kan Herren leda dig till säkerhet även när du själv inte kan se vägen. Mig har han oftast visat de första stegen som jag bör ta. Han har sällan gett mig en glimt av det som ligger långt fram, men också dessa sällsynta glimtar leder mina dagliga beslut.

Herren förklarade:

"Ni kan inte just nu med era naturliga ögon se Guds avsikter angående det som ska komma härefter och den härlighet som ska följa ... många prövningar.

För efter många prövningar kommer välsignelserna."⁷

Den största välsignelsen som kommer när vi visar att vi är trogna våra förbund under våra prövningar är en förändring av vår natur. När vi väljer att hålla våra förbund kan Jesu Kristi makt och hans försonings välsignelser verka i oss. Våra hjärtan kan uppmjukas så att vi älskar, förlåter och

inbjuder andra att komma till Frälsaren. Vår tillit till Herren ökar. Våra rädslor minskar.

Trots de välsignelser som lovas till följd av prövningar söker vi inte prövningar. Under jordelivet får vi nog så många möjligheter att bevisa vår duglighet, att genomgå tillräckligt svåra prövningar för att bli mer som Frälsaren och vår himmelske Fader.

Vi måste också uppmärksamma andras prövningar och försöka hjälpa dem. Detta blir särskilt svårt när vi själva utsätts för stora prövningar. Men vi upptäcker att när vi bär andras bördor, om än så lite, stärks våra ryggar och vi ser ett ljus i mörkret.

Herren är vårt exempel i detta. På Golgatas kors, efter att redan ha lidit en sådan stor smärta att han skulle ha dött om han inte var Guds enfödde Son, tittade han på sina bödlar och sa till sin Fader: "Förlåt dem, för de vet inte vad de gör."⁸ Medan han led för alla som någonsin skulle leva tittade han på Johannes och sin egen sörjande mor från sin plats på korset och betjänade henne i hennes prövning:

"När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: 'Kvinna, där är din son.'

Sedan sade han till lärjungen: 'Där är din mor'. Från den stunden tog lärjungen hem henne till sig."⁹

Genom sina handlingar denna heligaste av dagar gav han villigt sitt liv för oss alla. Han ger oss inte endast bistånd i det här livet utan evigt liv i kommande tid.

Jag har sett människor utföra otroliga handlingar genom sin trofasthet i fruktansvärda prövningar. Det finns exempel i hela kyrkan i dag. Människor tvingas ner på knä av motgångar. Genom sin trofasta uthållighet och ansträngning blir de mer som Frälsaren och vår himmelske Fader.

Jag lärde mig också något annat av min mor. Hon hade difteri som barn och dog nästan. Senare fick hon hjärnhinneinflammation. Hennes far dog när han var ung och min mor och hennes bröder fick hjälpa till att försörja sin mor.

São Paulo, Brasilien

Äldste Jeremy R. Jaggi
i de sjuttios kvorum

Under hela sitt liv upplevde hon följderna av sjukdomens prövningar. Under de sista tio åren av sitt liv genomgick hon flera operationer. Men trots allt förblev hon trofast mot Herren, även när hon var sängliggande. Den enda bilden på väggen i hennes sovrum var av Frälsaren. Hennes sista ord till mig på sin dödsbädd var följande: "Hal, du låter som om du håller på att bli förkyld. Du borde ta hand om dig."

Den siste talaren på hennes begravning var äldste Spencer W. Kimball. Efter att han hade talat om hennes prövningar och trofasthet sa han huvudsakligen detta: "Några av er kanske undrar varför Mildred behövde lida så mycket och så länge. Det ska jag tala om för er. Det var för att Herren ville polera henne lite till."

Jag uttrycker min tacksamhet för de många trofasta medlemmar i Jesu Kristi Kyrka som bär bördor med fast tro och som hjälper andra att bära sina bördor medan Herren försöker polera dem lite till. Jag uttrycker också kärlek och beundran för vårdgivare och ledare runtom i världen som tjänar andra medan de och deras familjer genomgår en sådan polering.

Jag vittnar om att vi är barn till en himmelsk Fader som älskar oss. Jag känner president Russell M. Nelsons kärlek till oss alla. Han är Herrens profet i världen i dag. Det vittnar jag om i Herrens Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Abr. 3:25–26.
2. Mose 1:39.
3. L&F 138:42.
4. L&F 122:7.
5. Alma 7:11–12.
6. Matt. 11:28–29.
7. L&F 58:3–4.
8. Luk. 23:34.
9. Joh. 19:26–27.

Låt uthålligheten leda till fulländad gärning och räkna det som enbart glädje!

När vi utövar tålamod ökar vår tro. När vår tro ökar, gör vår glädje det också.

För två år sedan gick min yngste bror Chad igenom slöjan. Hans övergång till andra sidan lämnade ett tomrum i hjärtat hos min svägerska Stephanie, deras två små barn Braden och Bella och resten av familjen. Vi fann tröst i äldste Neil L. Andersens ord på generalkonferensen veckan innan Chad dog: "Gå tålmodigt framåt under dina jordiska prövningars skärseld. Då

ger Frälsarens helande kraft dig ljus, förståelse, frid och hopp" ("Sårade", *Liahona*, nov. 2018, s. 85).

Vi har tro på Jesus Kristus; vi vet att vi får vara med Chad igen, men att förlora hans fysiska närvaro gör ont! Många har förlorat närstående. Det är svårt att vara tålmodig och vänta på att vi ska få vara med dem igen.

Taboão de Serra, São Paulo, Brasilien

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

Under året efter att han dött kändes det som om ett mörkt moln hängde över oss. Vi sökte vår tillflykt i skriftstudier, mer innerlig bön och flitigare besök i templet. Orden från den här psalmen fångar våra känslor från den tiden: "Se dagen upprinner och natten försvinner. Nu mörkret besegras, allt enligt Guds lag" ("Se, dagen upprinner", *Hymner*, nr 143).

Vår familj bestämde att 2020 skulle bli ett år för nya friska tag! Vi höll på att studera vår *Kom och följ mig*-lektion i Jakobs brev i Nya testamentet i slutet av november 2019 när ett tema uppenbarade sig för oss. I Jakobs brev kapitel 1 vers 2 står det: "Mina bröder, räkna det som enbart glädje när ni råkar ut för många prövningar" (JSÖ, Jak. 1:2). I vår önskan att få påbörja ett nytt år – ett nytt decennium – med glädje, bestämde vi att vi under år 2020 skulle "räkna det som enbart glädje". Vi kände så starkt för det att vi i julas gav våra syskon t-shirts med följande tryck i fetstil: "Räkna det som enbart glädje." År 2020 skulle verkligen bli ett år fyllt av glädje och fröjd.

Tja, här står vi nu – 2020 gav oss i stället den globala covid-19-pandemin, inrikespolitiska oroligheter, fler naturkatastrofer och ekonomiska svårigheter. Vår himmelske Fader vill kanske ge oss tid till att reflektera och fundera över vår förståelse av vad

tålmod och vårt medvetna beslut att välja glädje innebär.

Jakobs brev har sedan dess fått en ny innebörd för oss. Jakobs brev, kapitel 1, vers 3 och 4 fortsätter:

"Ni vet ju att när er tro provas ger det uthållighet.

Och låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni är fullkomliga och hela, utan brist på något sätt."

I vår kamp för att finna glädje mitt i prövningarna hade vi glömt att tålmod är nyckeln till att låta dessa prövningar samverka till det bästa för oss.

Kung Benjamin lärde oss att man ska lägga av den naturliga människan och bli "en helig genom Herren Kristi försoning och [bli] som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt" (Mosiah 3:19).

Kapitel 6 i *Predika mitt evangelium* undervisar om viktiga egenskaper hos Kristus som vi kan efterlikna: "Tålmod är förmågan att uthärda förseningar, problem, motstånd eller lidande utan att bli arg, frustrerad eller ångestfull. Det är förmågan att utföra Guds vilja och acceptera hans val av tid. När du är tålmodig klarar du av påfrestningar och kan möta motgångar lugnt och hoppfullt" (*Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* [2004], s. 120).

Tålmodets fulländande gärning kan också illustreras av Simon selotens

liv, en av Kristi första lärjungar. Seloterna var en grupp judiska nationalister som gjorde starkt motstånd mot det romerska styret. Selot-rörelsen förespråkade våld mot romarna, mot de judar som samarbetade med dem, och mot sadduceerna, genom att plundra för att skaffa proviant och ägna sig åt andra aktiviteter som kunde hjälpa deras sak (se *Encyclopedia Britannica*, "Zealot", britannica.com). Denne Simon var alltså selot (se Luk. 6:15). Tänk er Simon som försöker övertala Frälsaren att gripa till vapen, leda en militär grupp eller skapa kaos i Jerusalem. Jesus lärde:

"Saliga är de ödmjuka, för de ska ärva jorden. ...

Saliga är de barmhärtiga, för de ska få barmhärtighet. ...

Saliga är de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn" (Matt. 5:5, 7, 9).

Simon hade kanske anammat och talat för sin filosofi med iver och glöd, men skrifterna visar att hans fokus förändrades genom Frälsarens inflytande och exempel. Hans lärjungeskap till Kristus blev hans främsta fokus i hans strävan i livet.

När vi sluter och håller förbund med Gud kan Frälsaren hjälpa oss att "födas på nytt. Ja, födas av Gud, förändras från [vårt] köttsliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet, genom att [vi] återlöses av Gud och blir hans söner och döttrar" (Mosiah 27:25).

Av alla glödande sociala, religiösa och politiska engagemang vi kan ha i vår tid, låt *lärjunge till Jesus Kristus* vara vårt mest utmärkande och bestämda engagemang. "För där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara" (Matt. 6:21). Låt oss inte heller glömma att även efter att de trofasta lärjungarna hade gjort Guds vilja behövde de ha tålmod (se Hebr. 10:36).

På samma sätt som att tålamod utvecklas när vår tro provas, så ökar vår tro när vi utövar tålamod. När vår tro ökar, gör vår glädje det också.

Nu i mars var vår näst äldsta dotter Emma, liksom många andra missionärer i kyrkan, tvungen att isolera sig. Många missionärer kom hem. Många missionärer fick vänta på att bli omplacerade. Många fick inte ens ta emot sina tempelvälsignelser innan de åkte till missionsfältet. Tack så mycket, äldster och systrar. Vi älskar er.

Emma och hennes kamrat i Nederländerna pressades de där första, långa veckorna – pressades till tårar i flera fall. Med få möjligheter till personlig interaktion och med begränsad utomhusvistelse fick Emma förlita sig mer på Gud. Vi bad med henne online och frågade hur vi kunde vara till hjälp. Hon bad oss ta kontakt med vänner som hon undervisade på nätet!

Vår familj började få kontakt på nätet med en efter en av Emmas vänner i Nederländerna. Vi bjöd in dem till våra veckostudier av *Kom och följ mig* online med den utvidgade familjen. Floor, Laura, Renske, Freek, Benjamin, Stal och Muhammad har alla blivit våra vänner. En del av våra vänner i Nederländerna har gått ”in genom den trånga porten” (3 Ne. 14:13). Andra blir visade ”hur smal stigen och hur trång porten är genom vilken de måste gå in” (2 Ne. 31:9). De är våra bröder och systrar i Kristus. Varje vecka räknar vi det ”som enbart glädje” när vi arbetar tillsammans på vårt framåtskridande på förbundsstigen.

Vi låter ”uthålligheten leda till fulländad gärning” (Jak. 1:4) när vi inte kan träffas personligen som församlingsfamilj under en period. Men vi räknar det som glädje att våra familjers tro ökar genom nya tekniska kontakter med varandra och genom

studier av Mormons bok i *Kom och följ mig*.

President Russell M. Nelson har lovat: ”Era konsekventa ansträngningar i denna strävan – även under de stunder då ni känner att ni inte är särskilt framgångsrika – kommer att förändra era liv, era familjers liv och världen” (”Gå framåt i tro”, *Liahona*, maj 2020, s. 114).

Platsen där vi sluter heliga förbund med Gud – templet – är tillfälligt stängd. Platsen där vi håller förbunden med Gud – hemmet – är öppen! Hemma har vi möjlighet att studera och begrunda tempelförbundens exceptionella skönhet. Även i avsaknaden av tillträde till denna heliga fysiska plats, kan våra ”hjärtan ... storligen glädja sig till följd av de välsignelser som ska utgjutas” (L&F 110:9).

Många har förlorat jobbet, andra har förlorat möjligheter. Men vi gläds ändå, tillsammans med president

Kuala Lumpur, Malaysia

Nelson, som nyligen sa: ”Frivilliga fasteofferbidrag från våra medlemmar har faktiskt ökat, såväl som frivilliga bidrag till humanitära fonder. ... Tillsammans ska vi ta oss igenom den här svåra tiden. Herren välsignar er när ni fortsätter vara till välsignelse för andra” (Russell M. Nelsons Facebooksida, inlägg den 16 aug. 2020, facebook.com/russell.m.nelson).

”Var vid gott mod” är befallningen från Herren, inte Var rädda (se KJV, Matthew 14:27; se även L&F 68:6; Matt. 14:27).

Ibland blir vi otåliga när vi tycker att vi gör allting rätt men fortfarande inte har fått de välsignelser vi vill ha. Enok vandrade med Gud i 365 år innan han och hans folk blev upptagna. Trehundrasextiofem års strävan att göra allting rätt, och så hände det! (Se L&F 107:49.)

Min bror Chads bortgång skedde bara några månader efter att vi avlösts från att presidera över Utahmissionen Ogden. Det var mirakulöst att vi, som bodde i södra Kalifornien, blev tilldelade norra Utah av alla 417 missioner vi kunde ha blivit tilldelade 2015. Missionshemmet låg 30 minuters bilfärd från Chads hem. Chads cancer diagnostiserades efter att vi fått vårt missionsuppdrag. Till och med i de mest prövande omständigheter visste vi att vår himmelske Fader tänkte på oss och hjälpte oss finna glädje.

Jag vittnar om Frälsaren Jesu Kristi återlösande, helgande, ödmjukande och glädjefulla kraft. Jag vittnar om att när vi ber till vår himmelske Fader i Jesu namn så svarar han oss. Jag vittnar om att när vi hör, lyssnar och ger akt på Herren och hans levande profet, president Russell M. Nelson, kan vi låta ”uthålligheten leda till fulländad gärning” och ”räkna det som enbart glädje!” I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Gary E. Stevenson
i de tolv apostlarnas kворum

Storligen gynnad av Herren

*Tider av prövningar och besvikelse förändrar inte
Herrens ständigt vakande öga när han välvilligt
ser på och välsignar oss.*

En dag för åratal sedan, när min kamrat och jag som unga missionärer arbetade i en pytteliten gren på den lilla ön Amami Oshima i Japan, blev vi överlyckliga när vi fick veta att president Spencer W. Kimball skulle besöka Asien och att alla medlemmar och missionärer i Japan hade inbjudits till Tokyo för att höra profeten tala under en områdeskonferens. Tillsammans med grenens medlemmar började min kamrat och jag ivrigt planera för konferensen, som skulle innebära en 12 timmar lång båtresa tvärs över Östkinesiska havet till Japans fastland, följt av en 15 timmar lång tågresor till Tokyo. Sorgligt nog blev det inte så. Vår missionspresident meddelade att på grund av avstånd och tid skulle jag och min kamrat inte kunna delta i konferensen i Tokyo.

När medlemmarna i vår lilla gren åkte iväg till Tokyo stannade vi kvar. De följande dagarna kändes tysta och tomma. Vi höll sakramentsmöte ensamma i det lilla kapellet, medan Japans sista dagars heliga och missionärer deltog i konferensen.

Min egen besvikelse växte, även när jag med glädje lyssnade på hur

grenens medlemmar som kom hem från konferensen flera dagar senare berättade att president Kimball hade tillkännagivit ett tempel i Tokyo. De sprudlade av glädje när de berättade om sina drömmars uppfyllelse. De beskrev hur medlemmar och missionärer, när de hade hört tillkännagivandet om templet, inte kunde

Orem, Utah, USA

hålla tillbaka sin glädje utan spontant började applådera.

Många år har gått men jag kan fortfarande minnas besvikelsen jag kände över att missa detta historiska möte.

De senaste månaderna har jag reflekterat över den upplevelsen när jag har sett andra ställas inför djup besvikelse och sorg – mycket större och djupare än min som ung missionär – som orsakats av den världsomfattande covid-19-pandemin.

Tidigare det här året när pandemin tog fart lovade första presidentskapet att "kyrkan och dess medlemmar trofast [ska] visa sin beslutsamhet att vara goda medborgare och goda grannar"¹ och att de ska "vara mycket noggranna".² Därför har vi upplevt att kyrkans möten runtom i världen ställts in, hälften av kyrkans missionsstyrka har återvänt till sina hemländer och alla kyrkans tempel har stängts ner. Tusentals av er förberedde er för att besöka templet för förrättningar för levande – inklusive tempelbeseglingar. Andra har slutfört sin mission tidigt eller har blivit tillfälligt avlösta och omplacerade.

Under denna tid har regeringar och utbildningsledare stängt skolor, vilket har lett till förändrade examensceremonier och till att sportevenemang samt sociala, kulturella och utbildningsmässiga evenemang och aktiviteter ställts in. Många av er förberedde er för evenemang ni inte gick på, framföranden som inte hördes eller säsongssporter som inte spelades.

Ännu sorgligare är tankarna på familjer som har förlorat närstående under den här tiden. De flesta kunde inte ha de begravningar eller andra sammankomster som de hade önskat.

Kort sagt har många, många av er mött förkrossande besvikelse, sorg och modlöshet. Så hur läker vi, hur

håller vi ut och går framåt när allt verkar så trasigt?

Profeten Nephi började skriva på de mindre plåtarna som vuxen. När han såg tillbaka på sitt liv och verksamhet gav han oss en viktig eftertanke i Mormons boks allra första vers. Den här versen påvisar en viktig princip som vi kan beakta i vår tid. Efter sina välbekanta ord "då jag, Nephi, är född av goda föräldrar", skriver han "och ... har erfårit många lidanden under min levnads lopp, har jag ändå storligen gynnats av Herren i alla mina dagar".³

Vi som studerar Mormons bok känner till de många prövningar som Nephi hänvisar till. Men efter att han medger att han upplevt prövningar under sitt liv ger Nephi oss sitt evangelieperspektiv att han storligen har gynnats av Herren under alla sina dagar. Tider av prövningar och besvikelse förändrar inte Herrens ständigt vakande öga när han välvilligt ser på och välsignar oss.

Lesar och jag hade nyligen ett virtuellt möte med ungefär 600 missionärer i Australien. De flesta av dem var begränsade eller under restriktioner på grund av covid-19 och många arbetade från sina lägenheter. Tillsammans begrundade vi personer i Nya testamentet, Mormons bok och Läran och förbunden som Herren välsignade med att åstadkomma storhet i motgångar. Alla utmärkte sig mer för vad de kunde göra med Herrens hjälp än för vad de inte kunde göra på grund av sina begränsningar och restriktioner.

Vi läste om Paulus och Silas som medan de satt fängslade i bojar bad, sjöng, undervisade och vittnade – och till och med döpte sin fängsvaktare.⁴

Och igen om Paulus som under två år satt i husarrest i Rom och där hela tiden "förklarade ... och vittnade om

Guatemala City, Guatemala

Guds rike⁵ och "undervisade ... om Herren Jesus Kristus"⁶.

Om Nephi och Lehi, Helamans söner som efter övergrepp och fängelse omringades av en skyddande eld medan Herrens "stilla röst med fullkomlig mildhet ... trängde ända in i själens innersta [hos deras fängsvaktare]".⁷

Om Alma och Amulek i Ammonihah som fann att många "trodde ... och började omvända sig och utforska skrifterna"⁸ trots att de sedan hänades och var utan mat, vatten eller kläder, bands och fängslades⁹.

Och slutligen om Joseph Smith som, medan han led i Libertyfängelset, kände sig övergiven men sedan fick höra Herrens ord: "Allt detta ska ... tjäna dig till godo"¹⁰ och "Gud ska vara med dig i ... evighet"¹¹.

Var och en av dem förstod det Nephi visste: att även om de hade erfårit många lidanden under sitt levnads lopp hade de ändå storligen gynnats av Herren.

Vi kan också dra paralleller som enskilda medlemmar och som kyrka genom hur vi storligen har gynnats av Herren under de svåra tider som vi har mött de senaste månaderna. När jag återger dessa exempel, låt dem också stärka ert vittnesbörd om vår levande profets siarskap, han som förberedde oss genom justeringar långt innan det fanns några tecken på en pandemi och gjorde det möjligt för oss att klara av utmaningarna som har kommit.

För det första har vi **blivit mer hemcentrerade med stöd av kyrkan.**

För två år sedan sa president Russell M. Nelson: "Som sista dagars heliga har vi tagit för vana att tänka på 'kyrkan' som något som händer i våra möteshus, med stöd av det som händer hemma. Vi behöver en justering i det mönstret. ... En *hemcentrerad kyrka* som stöds av det som sker i våra ... [byggnader]."¹² Vilken profetisk justering! Hemcentrerat evangelielärande har tillämpats under möteshusens tillfälliga stängning. Även när världen börjar normaliseras

och vi återvänder till våra kapell vill vi behålla det mönster av hemcentrerade evangeliestudier och evangelielärande som utvecklats under pandemin.

Ett annat exempel på hur vi storligen har gynnats av Herren är uppenbarelsen om tjänande **på ett högre och heligare sätt.**

2018 presenterade president Nelson stödverksamheten som en justering "i hur vi tar hand om varandra"¹³. Pandemin har medfört otaliga möjligheter att finslipa våra färdigheter inom stödverksamheten. Stödbröder och stödsysstrar, unga kvinnor och unga män och andra har nått ut och hjälpt behovande med kontakter, konversationer, trädgårdsarbete, måltider, meddelanden via teknik och sakramentets förrättning. Själva kyrkan har också tjänat andra under pandemin med ett aldrig tidigare skådat antal bidrag till matbanker, härbärgen för hemlösa och stödcenter för invandrare samt med projekt riktade till världens allvarligaste hungersituationer. Hjälpföreningssysstrar och deras familjer tog på sig utmaningen att sy miljontals masker till vårdpersonal.

Ett sista exempel på välsignelser under svårigheter är **att känna större glädje när tempelförrättningar återinförs.**

Det här beskrivs bäst med en berättelse. När syster Kaitlyn Palmer fick sin missionskallelse i april var hon glad över att ha kallats som missionär men tyckte att det var lika viktigt

och speciellt att besöka templet för att ta emot sin begåvning och ingå heliga förbund. Kort efter att hon hade bokat sitt besök kom tillkännagivandet att alla tempel skulle stängas tillfälligt på grund av den världsomfattande pandemin. Efter att ha fått denna smärtsamma information fick hon sedan veta att hon skulle delta i missionärsskolan (MTC) virtuellt hemifrån. Trots dessa besvikelser fokuserade Kaitlyn på att ha en positiv attityd.

Under dessa månader har syster Palmer aldrig förlorat hoppet om att besöka templet. Hennes familj fastade och bad om att tempel skulle öppnas innan hennes avresa. Kaitlyn började ofta sina hemmamorgnar på MTC med att säga: "Är det i dag vi ska få ett mirakel och templen ska öppnas igen?"

Den 10 augusti tillkännagav första presidentskapet att Kaitlyns tempel skulle öppna för förrättningar för levande precis samma dag som hon skulle ta morgonflyget till sin mission. Hon skulle inte kunna besöka templet och hinna med flyget. Med lite hopp om framgång kontaktade hennes familj tempelpresident Michael Vellinga för att se om det mirakel de hade bett om skulle kunna besannas. Deras fasta och bön besvarades!

Klockan två på morgonen, bara några timmar innan flyget avgick, hälsades den gråtande syster Palmer och hennes familj vid templets portar av en leende tempelpresident med orden: "God morgon, familjen Palmer. Välkomna till templet!" När hon hade slutfört sin begåvning uppmanades de att gå vidare så snabbt som möjligt eftersom en ny familj väntade vid templets dörrar. De körde direkt till flygplatsen och hon hann precis med flyget till sin mission.

De tempelförrättningar som vi har saknat i flera månader tycks kärare än

Kuala Lumpur, Malaysia

Villa Alemana, Gran Valparaíso, Chile

vi tidigare trott nu när tempel öppnar delvis runtom i världen.

Som avslutning vill jag att ni lyssnar till profeten Joseph Smiths uppmunt-
rande, entusiastiska och upplyftande
ord. Det går inte att gissa att han skrev
dem medan han var djupt prövad och
isolerad, hindrad och begränsad i ett
hem i Nauvoo när han gömde sig från
dem som olagligt försökte fängsla
honom:

Due Carrare, Padua, Italien

”Vad hör vi nu i detta evangelium
som vi har tagit emot? En glädjens röst!
En barmhärtighetens röst från himlen
och en sanningens röst ur jorden,
glada budskap för de döda, en gläd-
jens röst för de levande och de döda,
glada budskap om stor glädje. ...

Ska vi inte fortsätta i denna stora
sak? Gå framåt och inte bakåt! Mod,
... och framåt, framåt till seger! Låt era
hjärtan glädjas och vara mycket glada.
Låt jorden brista ut i sång.”¹⁴

Bröder och systrar, jag tror att vi
alla en dag kommer att se tillbaka på
de inställda evenemangen, sorgen,
besvikelserna och ensamheten som
följde med de prövande tider vi nu
går igenom och se dem överskuggas
av stora välsignelser och starkare tro
och vittnesbörd. Jag tror att i det här
livet och i nästa kommer era lidanden,
ert Ammonihah, ert Liberty-fängelse
att helgas till ert bästa.¹⁵ Jag ber att
vi liksom Nephi ska kunna erkänna
lidandet under våra dagar medan vi
samtidigt inser att vi är storligen gynn-
ade av Herren.

Jag avslutar med mitt vittnesbörd
om Jesus Kristus, som själv inte var
främmande för lidande och nedsteg
under allt som en del av sin oänd-
liga försoning.¹⁶ Han förstår vår sorg,
smärta och desperation. Han är vår
Frälsare, vår Återlösare, vårt hopp och
vår Förlossare. Om detta vittnar jag i
hans heliga namn, Jesu Kristi namn,
amen. ■

SLUTNOTER

1. Brev från första presidentskapet,
16 apr. 2020.
2. Brev från första presidentskapet,
19 maj 2020.
3. 1 Ne. 1:1.
4. Se Apg. 16:24–33.
5. Apg. 28:23.
6. Apg. 28:31.
7. Hel. 5:30.
8. Alma 14:1.
9. Se Alma 14:22.
10. L&F 122:7.
11. L&F 122:9.
12. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”,
Liahona, nov. 2018, s. 7.
13. Russell M. Nelson, ”Låt oss sträva fram”,
Liahona, maj 2018, s. 118.
14. L&F 128:19, 22.
15. Se 2 Ne. 2:2.
16. Se L&F 122:8.

Milton Camargo

förste rådgivare i Söndagsskolans generalpresidentskap

Be, sök och bulta

En viktig del i vår himmelske Faders plan är möjligheten att kommunicera med honom när vi vill.

För fyra månader sedan, när jag studerade skrifterna, läste jag om Almas mission i Ammonihah och stötte då på det här förslaget i *Kom och följ mig*: "När du läser om de stora välsignelser som Gud gav Nephis folk (se särskilt Alma 9:19–23), fundera över de stora välsignelser han har gett dig."¹ Jag bestämde mig för att göra en lista över välsignelser Gud har gett mig och skriva ner dem i min digitala version av manualen. På bara några minuter hade jag listat 16 välsignelser.

Främst bland dem var de stora välsignelserna av Frälsarens barmhärtighet och försonande offer för min skull. Jag skrev om välsignelsen att få representera Frälsaren som ung missionär i Portugal, och senare tillsammans med min eviga livskamrat Patricia i Brasilienmissionen Porto Alegre södra, där vi tjänade tillsammans med 522 mäktiga och underbara missionärer. På tal om Patricia, så var många av de välsignelser jag skrev ner välsignelser vi har åtnjutit tillsammans under våra 40 år som gifta – däribland vår besegling i São Paulo tempel i Brasilien, våra tre underbara barn, deras makar och våra 13 barnbarn.

Mina tankar gick också till mina rättfärdiga föräldrar som undervisade mig om evangeliets principer när jag växte upp. Jag blev särskilt påmind om ett tillfälle då min kärleksfulla

mor knäböjde med mig för att be vid min säng när jag var omkring tio år gammal. Hon måste ha känt att mina böner behövde förbättras om de skulle kunna nå min Fader i himlen. Så hon sa: "Jag ber först och efter min bön så ber du." Hon följde det mönstret flera kvällar, tills hon var övertygad om att jag hade lärt mig både i princip och i praktik hur jag skulle tala med min himmelske Fader. Jag kommer att vara för evigt tacksam för att hon lärde mig att be, för jag lärde mig att

min himmelske Fader hör mina böner och besvarar dem.

Faktum är att detta var en annan välsignelse jag skrev på min lista – gåvan att kunna höra och få veta Herrens vilja. En viktig del i vår himmelske Faders plan är möjligheten att kommunicera med honom när vi vill.

En inbjudan från Herren

När Frälsaren besökte Amerika efter sin uppståndelse upprepade han en inbjudan som han gett sina lärjungar i Galileen. Han sa:

"Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och det ska öppnas för er.

För var och en som ber han får, och den som söker han finner, och för den som bultar ska det öppnas" (3 Ne. 14:7–8; se även Matt. 7:7–8).

Vår profet, president Russell M. Nelson, har gett oss en liknande inbjudan i vår tid. Han har sagt: "Be i Jesu Kristi namn om dina bekymmer, din fruktan, dina svagheter – ja,

Sugar City, Idaho, USA

om ditt hjärtas innersta längtan. Och lyssna sedan! Skriv ner de tankar som kommer till ditt sinne. Skriv ner vad du känner och följ upp med de handlingar du manas att utföra. När du upprepar den här processen dag efter dag, månad efter månad, år efter år, kommer du att 'tillväxa i uppenbarelseprincip'.²

President Nelson tillade: "I kommande dagar blir det inte möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande."³

Varför är uppenbarelse så livsviktig för vår andliga överlevnad? Därför att världen kan vara förvirrande och högljudd, full av svek och distraktioner. Kommunikation med vår Fader i himlen gör det möjligt för oss att sälla ut vad som är sant och vad som är falskt, vad som är relevant för Herrens plan för oss och vad som inte är det. Världen kan också vara hård och hjärtslitande. Men när vi öppnar våra hjärtan i bön känner vi ofta den tröst som kommer från vår himmelske Fader och en försäkran om att han älskar och värdesätter oss.

Be

Herren sa att "var och en som ber han får". Att be verkar enkelt, och ändå är det mäktigt eftersom det visar våra önskningar och vår tro. Men det kräver tid och tålmod att lära sig förstå Herrens röst. Vi är uppmärksamma på tankar och känslor som kommer till sinnet och hjärtat, och vi skriver ner dem, så som vår profet har rått oss att göra. Att skriva ner intryck är en viktig del av att få. Det hjälper oss minnas, undersöka och på nytt känna vad Herren undervisar oss om.

En närstående sa nyligen till mig: "Jag tror att personlig uppenbarelse är äkta. Jag tror att den Helige Anden

Lotopa, Samoa

kommer att visa mig allt jag bör göra.⁴ Det är lätt att tro när jag känner mitt bröst brinna av orubblig övertygelse.⁵ Men hur kan jag få den Helige Anden att alltid tala till mig på den nivån?"

Till min närstående och till er alla kan jag säga att jag också skulle vilja ständigt känna de där starka intrycken från Anden och alltid klart se vägen jag ska följa. Men det gör jag inte. Det vi däremot kanske oftare känner är den milda, stilla rösten från Herren som viskar i vårt sinne och hjärta: "Jag är här. Jag älskar dig. Fortsätt; gör ditt bästa. Jag ska stödja dig." Vi behöver inte alltid veta allt eller se allt.

Den milda, stilla rösten bekräftar, uppmuntrar och tröstar – och många gånger är det precis vad vi behöver den dagen. Den Helige Anden är verklig och hans intryck är verkliga – både de stora och de små.

Sök

Herren fortsatte med att lova: "Sök, och ni ska finna." Att söka medför

en mental och andlig ansträngning – begrunda, pröva, försöka och studera. Vi söker därför att vi litar på Herrens löften. "För den som kommer till Gud måste tro att han finns och att han lönar dem som söker honom" (Hebr. 11:6). När vi söker erkänner vi ödmjukt att vi fortfarande har mycket att lära, och Herren kommer att vidga vår fattningsförmåga och förbereda oss för att ta emot mer. "För se, så säger Herren Gud: 'Jag ska ge människobarnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. ... För åt den som tar emot ska jag ge mer'" (2 Ne. 28:30).

Bulta

Slutligen, sa Herren: "För den som bultar ska det öppnas." Att bulta är att handla i tro. När vi aktivt följer Herren, öppnar han vägen framför oss. Det finns en vacker psalm som lyder: "Så vakna och gör något mer än dröm om din boning i höjd. Göra gott är en lycka du ej kan förtrycka som fyller ditt hjärta med fröjd!"⁶ Äldste Gerrit W.

Salzburg, Österrike

Gong i de tolv apostlarnas kворum förklarade nyligen att uppenbarelse ofta kommer medan vi håller på att göra något gott. Han sa: "När vi försöker nå ut till och tjäna andra tror jag att Herren ger oss en extra dos av sin kärlek till dem och därför till oss. Jag tror att vi hör hans röst – vi känner honom på ett annat sätt – när vi ber för att hjälpa andra omkring oss eftersom det är en av de böner han helst vill besvara."⁷

Almas exempel

Det enkla förslaget i *Kom och följ mig* om att tänka på mina välsignelser

förde med sig en ljuv anda och ett par oväntade andliga insikter. När jag fortsatte läsa om Alma och hans verksamhet i Ammonihah upptäckte jag att Alma ger ett bra exempel på vad det innebär att be, söka och bulta. Vi läser att Alma "ansträngde sig ... hårt andligen och kämpade med Gud i mäktig bön om att han skulle utgjuta sin Ande över folket". Den bönen blev dock inte besvarad så som Alma hade hoppats, utan han blev utkastad ur staden. "Nedtyngd av sorg" stod Alma i begrepp att ge upp, då en ängel gav följande budskap: "Välsignad är du,

Alma. Lyft därför upp ditt huvud och fröjda dig, för du har stor anledning att fröjdas." Ängeln sa åt honom att återvända till Ammonihah och försöka igen, och Alma "återvände ... med hast".⁸

Vad lär vi oss av Alma om att be, söka och bulta? Vi lär oss att bön kräver andligt arbete, och att det inte alltid leder till det resultat vi hoppas på. Men när vi tappat modet och känner oss nedtyngda av sorg ger Herren oss tröst och styrka på olika sätt. Han kanske inte besvarar alla våra frågor eller löser alla våra problem genast; snarare uppmuntrar han oss att fortsätta försöka. Om vi då med hast rättar vår plan efter hans kommer han att öppna vägen för oss, liksom han gjorde för Alma.

Det är mitt vittnesbörd att det här är evangeliets fullhets tidsutdelning. Vi kan åtnjuta Jesu Kristi försonings välsignelser. Vi har skrifterna som är allmänt tillgängliga för oss. Vi leds av profeter som lär oss Herrens vilja för de svåra tider vi lever i. Dessutom har vi direkt tillgång till egen uppenbarelse så att Herren kan trösta och vägleda oss personligen. Som ängeln sa till Alma har vi "stor anledning att fröjdas" (Alma 8:15). I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Kom och följ mig – för enskilda och familjer: Mormons bok 2020* (2019), s. 91.
2. Russell M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", *Liahona*, maj 2018, s. 95; citat ur *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 131.
3. Russel M. Nelson, "Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv", s. 96.
4. Se 2 Ne. 32:5.
5. Se L&F 9:8.
6. "Har jag gjort något gott?" Se *Sånger* (1956), nr 158.
7. "How I #HearHim: Elder Gerrit W. Gong" (video), ChurchOfJesusChrist.org/media.
8. Se Alma 8:10–18.

Äldste Dale G. Renlund
i de tolv apostlarnas kvorum

Gör det rätta, älska barmhärtighet och vandra i ödmjukhet med Gud

Att göra det rätta betyder att man agerar hedervärt. Vi agerar hedervärt gentemot Gud genom att vandra i ödmjukhet med honom. Vi agerar hedervärt gentemot andra genom att älska barmhärtighet.

Som Jesu Kristi efterföljare, och som sista dagars heliga, strävar vi efter – och uppmuntras till att sträva efter – att göra bättre och bli bättre.¹ Kanske har du, liksom jag, undrat: Gör jag tillräckligt? Vad borde jag mera göra? Eller: Hur kan jag, en bristfällig människa, kvalificera mig för att "vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka"?²

Profeten Mika i Gamla testamentet ställde frågan så här: "Med vad ska jag komma inför HERREN och böja mig för Gud i höjden?"³ Mika undrade ironiskt om ens omåttligt stora offergåvor kunde räcka till för att kompensera för synd, med orden: "Gläder sig HERREN åt tusentals bockar, åt tiotusen floder av olja? Ska jag ge min förstfödde ... som syndoffer för min själ?"⁴

Svaret är nej. Goda gärningar räcker inte. Frälsning kan man inte förtjäna.⁵ Inte ens de ofantliga offergåvor som Mika visste var omöjliga kan återlösa den minsta synd. Om vi ska klara det på egen hand blir tanken

på att återvända och leva i Guds närhet hopplös.⁶

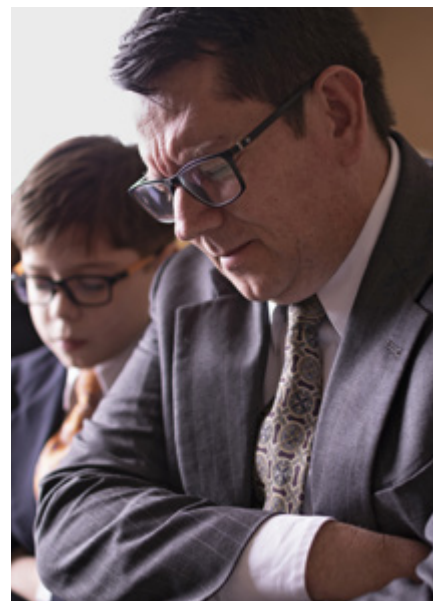
Utan de välsignelser som kommer från vår himmelske Fader och Jesus Kristus kan vi aldrig göra tillräckligt eller själva räcka till. Men de goda nyheterna är att vi tack vare och genom Jesus Kristus kan räcka till.⁷ Alla människor kommer att fräslas från fysisk död genom Guds nåd, genom Jesu Kristi död och uppståndelse.⁸ Och om vi vänder våra hjärtan till Gud blir frälsningen från andlig död tillgänglig för alla "genom [Jesu] Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förrättningar".⁹ Vi kan återlösas från synd och stå rena och obefläckade inför Gud. Som Mika förklarade: "[Gud] har sagt dig, du människa, vad som är gott. Vad begär HERREN av dig annat än att du gör det rätta, älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med din Gud?"¹⁰

Mikas anvisningar om hur man vänder sitt hjärta till Gud och kvalificerar

sig för frälsning innehåller tre sammanlänkade delar. Att *göra det rätta* innebär att man agerar hedervärt gentemot Gud och andra människor. Vi agerar hedervärt gentemot Gud genom att vandra i ödmjukhet med honom. Vi agerar hedervärt gentemot andra genom att älska barmhärtighet. Att *göra det rätta* är därför en praktisk tillämpning av det första och andra stora budet, att "älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd ... [och att] älska din nästa som dig själv".¹¹

Att *göra det rätta* och *vandra i ödmjukhet med Gud* innebär att man avsiktligt håller sin hand borta från allt som är orätt, lever efter hans stadgar och förblir autentiskt trofast.¹² En rättfärdig människa vänder sig bort från synden och till Gud, sluter förbund med honom och håller dessa förbund. En rättfärdig människa väljer att lyda Guds bud, omvänder sig när hon kommer till korta, och fortsätter försöka.

När den uppståndne Kristus besökte nephiterna förklarade han att Moses

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

lag hade ersatts av en högre lag. Han befälde dem att "inte längre offra ... offer och ... brännoffer" utan offra "ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande". Han lovade också: "Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande ska jag döpa med eld och med den Helige Anden."¹³ När vi tar emot och använder den Helige Andens gåva efter dopet kan vi åtnjuta den Helige Andens ständiga sällskap och få undervisning om allt vi bör göra¹⁴, inklusive hur vi vandrar i ödmjukhet med Gud.

Jesu Kristi offer för synd och frälsning från andlig död är tillgänglig för alla som har ett sådant förkrossat hjärta och en sådan botfärdig ande.¹⁵ Ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande manar oss till glädjrik omvändelse och till att försöka bli mer som vår himmelske Fader och Jesus Kristus. När vi gör det får vi Frälsarens renande, helande och stärkande kraft. Vi gör inte bara rätt och vandrar i ödmjukhet med Gud – vi lär oss också att älska barmhärtighet på samma sätt som vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Gud gläder sig över barmhärtighet och missunnar inte någon den. Med Mikas ord till Jehova: "Vem är en Gud som du, som förlåter skuld ... [som] ska förbarma sig över oss igen" och "kasta alla ... synder i havets djup?"¹⁶ Att älska barmhärtighet som Gud gör är oskiljaktigt förenat med att göra rätt mot andra och inte behandla dem illa.

Vikten av att inte behandla andra illa illustreras i en anekdot om Hillel den äldre, en judisk lärare som levde i det första århundradet före Kristus. En av Hillels elever var uppretad över hur invecklad Toran var – de fem Moseböckerna med sina 613 bud och tillhörande rabbinska skrifter. Eleven utmanade Hillel att förklara Toran på

den lilla tid som Hillel klarade att stå på ett ben. Hillel hade kanske inte så bra balans, men han antog utmaningen. Han citerade ur 3 Moseboken och sa: "Du ska inte hämnas och inte hysa agg mot någon i ditt folk, utan du ska älska din nästa som dig själv."¹⁷ Sedan avslutade han med: "Det som är dig själv förhatligt ska du inte göra mot din nästa. Detta är hela Toran. Det övriga är förklaringar. Gå och läs!"¹⁸

Att alltid handla hedervärt gentemot andra är en del av att älska barmhärtighet. Tänk på det här samtalet jag fick höra för flera decennier sedan på akutavdelningen på Johns Hopkins sjukhus i Baltimore i Maryland i USA. En patient, herr Jackson, var en artig, trevlig man som var välkänd bland personalen. Han hade blivit inlagd flera gånger för behandling av alkoholrelaterade sjukdomar. Vid det här tillfället hade herr Jackson kommit tillbaka till sjukhuset med symptom som senare diagnostiserades som inflammerad bukspottkörtel orsakad av alkoholkonsumtion.

Mot slutet av sitt skift utvärderade dr Cohen, en hårt arbetande och beundrad läkare, herr Jacksons tillstånd och bedömde att han behövde

bli inlagd. Dr Cohen gav dr Jones, den läkare som skulle ta över nästa skift, i uppdrag att ta in herr Jackson som patient och övervaka hans behandling.

Dr Jones hade gått på en prestigefylld läkarlinje och hade precis påbörjat sin specialistutbildning. Den här tunga utbildningen innebar ofta sömnbrist, vilket troligtvis bidrog till dr Jones negativa svar. Ställd inför sin femte patient den kvällen beklagade hon sig högljutt för dr Cohen. Hon tyckte det var orättvist att hon skulle behöva ta hand om herr Jackson i flera timmar eftersom hans problem ju ändå var självförvållat.

Dr Cohens empatiska svar uttalades nästan som en viskning. Han sa: "Dr Jones, du blev läkare för att ta hand om folk och arbeta för att bota dem. Du blev inte läkare för att döma dem. Om du inte förstår skillnaden har du ingen rätt att utbildas på den här inrättningen." Efter den tillrättvissningen arbetade dr Jones flitigt med att vårda herr Jackson under tiden han låg inlagd.

Herr Jackson har sedan dess gått bort. Både dr Jones och dr Cohen har gjort strålande karriärer. Men vid en kritisk punkt i sin utbildning behövde

São Paulo, Brasilien

dr Jones bli påmind om att göra rätt, att älska barmhärtighet och att vårda herr Jackson utan att vara dömande.¹⁹

Genom åren har jag haft nytta av den påminnelsen. Att älska barmhärtighet innebär att vi inte bara älskar den barmhärtighet Gud visar oss – vi gläds åt att Gud visar samma barmhärtighet mot andra. Och vi följer hans exempel. "Alla är lika inför Gud"²⁰ och vi behöver alla andlig behandling för att bli hjälpta och läkta. Herren har sagt: "Ni ska inte värdera en människa högre än en annan, och den ene ska inte anse sig stå över den andre."²¹

Jesus Kristus var ett exempel på vad det innebär att göra rätt och att älska barmhärtighet. Han umgicks fritt med syndare och behandlade dem med heder och respekt. Han undervisade om glädjen av att hålla Guds bud och försökte lyfta i stället för att fördöma dem som hade svårt med det. Han fördömde dem som kritiserade honom för att han betjänade folk som de ansåg var ovärdiga.²² Sådan själv rättfärdighet tyckte han inte om, och det gör han fortfarande inte.²³

För att vara kristuslik behöver man göra rätt och uppföra sig hedervärt gentemot både Gud och andra. En rättfärdig person är hövlig i ord och handling och inser att olikheter i synsätt eller trosuppfattning inte hindrar uppriktig vänlighet och vänskap. Personer som gör rätt "kommer inte att ha någon önskan att skada varandra utan önskar då leva fredligt"²⁴ med varandra.

För att vara kristuslik älskar man barmhärtighet. Personer som älskar barmhärtighet är inte dömande, de visar medkänsla med andra, särskilt med dem som inte är lika lyckligt lottade. De är älskvärda, vänliga och hederliga. Dessa personer behandlar

Chiba, Japan

alla med kärlek och förståelse, oavsett särdrag såsom etniskt ursprung, kön, religiös tillhörighet, sexuell läggning, socioekonomisk status och skillnader i fråga om stam, klan eller nationalitet. Dessa ting trängs undan av kristuslik kärlek.

För att vara kristuslik väljer man Gud²⁵, vandrar i ödmjukhet med honom, försöker behaga honom och håller sina förbund med honom. Personer som vandrar i ödmjukhet med Gud kommer ihåg vad vår himmelske Fader och Jesus Kristus har gjort för dem.

Gör jag tillräckligt? Vad mer borde jag göra? De åtgärder vi vidtar som svar på dessa frågor är centrala för vår lycka i det här livet och i evigheten. Frälsaren vill inte att vi ska ta frälsningen för given. Till och med efter att vi har slutit heliga förbund finns det en risk för att vi kan "falla ur nåden och avfalla från den levande Guden". Så vi bör "ta [oss] i akt och alltid be" för att undvika att falla "i frestelse"²⁶.

Men samtidigt vill inte vår himmelske Fader och Jesus Kristus att vi ska

förlamas av ständig ovisshet under vår jordiska resa och undra om vi har gjort tillräckligt för att bli frälsta och upphöjda. De vill verkligen inte att vi ska plågas av misstag som vi har omvänt oss från och tänka på dem som sår som aldrig läker²⁷ eller vara överdrivet oroliga för att snubbla igen.

Vi kan utvärdera vår egen utveckling. Vi kan veta att "den riktning i livet [vi valt att följa] stämmer överens med Guds vilja"²⁸ när vi gör rätt, älskar barmhärtighet och vandrar i ödmjukhet med vår Gud. Vi införlivar vår himmelske Faders och Jesu Kristi egenskaper i vår karaktär, och vi älskar varandra.

När vi gör det här följer vi förbundsstigen och kvalificerar oss för att "vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka"²⁹. Våra själar kommer att fyllas med Guds härlighet och det eviga livets ljus.³⁰ Vi kommer att fyllas med ofattbar glädje.³¹ Jag vittnar om att Gud lever och att Jesus är Kristus, vår Frälsare och Återlösare, och att han kärleksfullt och glädjefullt erbjuder alla sin nåd. Visst är det fantastiskt? I Jesu Kristi namn, amen. ■

Äldste Kelly R. Johnson
i de sjuttios kvorum

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 67–69.
2. Mosiah 2:41.
3. Mika 6:6.
4. Mika 6:7.
5. Se Ef. 2:8; 2 Ne. 31:19; Alma 22:14; 42:14; 3 Ne. 18:32; Moro. 6:4; L&F 3:20.
6. Se 3 Ne. 27:19.
7. Se Alma 41:8; Moro. 10:32–33.
8. Se 1 Kor. 15:22; Alma 11:42–45.
9. TA 1:3.
10. Mika 6:8; se liknande förmaningar i Alma 41:14; L&F 11:12; TA 1:13.
11. Se Matt. 22:35–40. För en utläggning om förhållandet mellan det första och andra stora budet, se Russell M. Nelson, "Lär oss tolerans och kärlek", *Nordstjärnan*, juli 1994, s. 66–68; Dallin H. Oaks, "Två stora bud", *Liahona*, nov. 2019, s. 73–76.
12. Se Hes. 18:8–9.
13. 3 Ne. 9:19–20; se även L&F 59:8.
14. Se 2 Ne. 32:5.
15. Se 2 Ne. 2:7.
16. Mika 7:18–19.
17. 3 Mos. 19:18.
18. Se Babylonian Talmud, Shabbat 31a:6; se även jewishvirtuallibrary.org/rabbi-hillel-quotes-on-judaism-and-israel. Det kan vara intressant att veta att Hillel del äldre var farfar till Gamaliel, som omnämns i Apg. 5:34. Gamaliel var Saulus av Tarsus lärare. Se Isidore Singer, red., *The Jewish Encyclopedia* (1903), "Gamaliel I", 5:558–559.
19. Namnen herr Jackson, dr Cohen och dr Jones är fingerade.
20. 2 Ne. 26:33.
21. Mosiah 23:7.
22. Se Joseph Smith, "History, 1838–1856, volume D-1 [1 August 1842–1 July 1843]", s. 1459, josephsmithpapers.org.
23. Se Luk. 15:1–2.
24. Mosiah 4:13.
25. Se Mose 7:33.
26. L&F 20:32–34.
27. Se Boyd K. Packer, "Lycksalighetsplanen", *Liahona*, maj 2015, s. 28. President Packer sa: "[Det] blir inga ärr kvar när omvändelseprocessen är fullbordad, tack vare Jesu Kristi försoning. ... Försoningen ... kan tvätta bort alla fläckar hur svåra de än är, hur varaktiga eller hur många gånger de än upprepats. Försoningen kan göra dig fri igen så att du kan gå vidare, ren och värdig, längs stigen du valt i livet."
28. *Lectures on Faith* (1985), s. 38.
29. Mosiah 2:41.
30. Se Alma 19:6.
31. Se L&F 11:13.

En kraft som består

Endast tro och Guds ord som fyller vårt inre är tillräckligt för att bära upp oss – och för att vi ska få tillgång till hans kraft.

När jag gick igenom vår käre profet president Russell M. Nelsons undervisning hittade jag ett ord som han ofta använt i många tal. Ordet är *kraft*.

Under den första generalkonferensen efter att ha inröstats som apostel, talade president Nelson om kraft.¹ Han har fortsatt undervisa om kraft under åren som gått. Sedan vi inröstade president Nelson som vår profet har han undervisat om principen för kraft – speciellt Guds kraft – och hur vi får tillgång till den. Han har undervisat oss om hur vi kan få

tillgång till Guds kraft när vi hjälper andra², hur omvändelse inbjuder Jesu Kristi kraft och kraften i hans försoning i våra liv³, och hur prästadömet – Guds kraft och myndighet – är till välsignelse för alla som ingår och håller förbund med honom⁴. President Nelson har vittnat om att Guds kraft flödar till alla som har fått sin begåvning i templet när de håller sina förbund.⁵

Jag blev särskilt berörd av en utmaning som president Nelson gav oss under generalkonferensen i april i år. Han sa att vi skulle "studera och be för att lära [oss] mer om den kraft och kunskap [vi] har begåvats med – eller som [vi] kommer att begåvas med".⁶

Som svar på hans utmaning har jag studerat och bett och jag har lärt mig en del nyttiga saker om den kraft och kunskap som jag förlänats – eller som ännu kommer att förlänas mig.

Det är inte lätt att förstå vad vi måste göra för att få tillgång till Guds kraft i våra liv, men jag har upptäckt att det går om vi utforskar det i vårt eget sinne och ber om att den Helige Anden ska upplysa oss.⁷ Äldste Richard G. Scott gav oss en tydlig definition av vad Guds kraft är: Det är "kraft att göra mer än vi kan av oss själva"⁸.

Vi behöver fylla hjärtat och till och med själen med Guds ord och en

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

grund av tro på Jesus Kristus för att få tillgång till Guds kraft att hjälpa oss i de här svåra tiderna. Om vi inte djupt i hjärtat tar till oss Guds ord och vår tro på Jesus Kristus, kan våra vittnesbörd och vår tro svikta och vi kan förlora åtkomsten till den kraft som Gud vill ge oss. Det räcker inte med en ytlig tro. Endast tro och Guds ord som fyller vårt inre är tillräckligt för att bära upp oss – och för att vi ska få tillgång till hans kraft.

När syster Johnson och jag uppfostrade våra barn uppmunttrade vi dem var och en att lära sig spela ett musikinstrument. Men vi lät bara våra barn få musiklektioner om de gjorde sin del och övade på sitt instrument varje dag. En lördag såg vår dotter Jalynn fram emot att gå och leka med vänner, men hon hade ännu inte övat på pianot. Med vetskap om att hon förpliktat sig att öva 30 minuter tänkte hon ställa en klocka, för hon ville inte öva ens en minut mer än vad som krävdes.

När hon gick förbi mikrovågsugnen på vägen till pianot stannade hon till och tryckte på några knappar. Men i stället för att ställa tiden satte hon mikrovågsugnen på hög effekt i 30 minuter. Efter att ha övat i ungefär 20 minuter gick hon tillbaka till köket för att se hur mycket tid som kvarstod och upptäckte en brinnande mikrovågsugn.

Hon sprang då till baksidan av huset där jag höll på med trädgårdsarbete och skrek att det brann i huset. Jag sprang snabbt in i huset och upptäckte att mikrovågsugnen faktiskt stod i lågor.

I ett försök att rädda vårt hem från att brinna ner sträckte jag mig bakom mikrovågsugnen, drog ut kontakten och använde sladden för att lyfta ner den brinnande apparaten från

Kuala Lumpur, Malaysia

köksbänken. Med förhoppningar om att bli hjälte och rädda dagen så väl som vårt hem, svingade jag runt den brinnande mikrovågsugnen i cirklar med elsladden för att hålla den undan min kropp, tog mig ut på baksidan och med ännu en svingande rörelse kastade jag ut den på gräsmattan. Där kunde vi släcka lågorna med en trädgårdsslang.

Vad var det som gick fel? En mikrovågsugn behöver något som absorberar dess energi, och när det inte finns något inuti den som absorberar energin absorberar ugnen själv energin, blir het och kan börja brinna och därmed förstöra sig själv i en hög av flammor och aska.⁹ Hela vår mikrovågsugn brann upp eftersom det inte fanns något inuti den.

På liknande sätt kan de som har tro och Guds ord djupt i hjärtat absorbera och övervinna de brinnande pilar som motståndaren helt säkert skjuter för att förgöra oss.¹⁰ Annars kanske vår tro, vårt hopp och vår övertygelse inte består, och likt den tomma mikrovågsugnen kan vi bli ett dödsoffer.

Jag har lärt mig att jag genom att ha Guds ord djupt i min själ tillsammans

med tro på Herren Jesus Kristus och hans försoning kan få tillgång till Guds kraft för att övervinna motståndaren och vad han än kan kasta mot mig. När vi ställs inför svårigheter kan vi förlita oss på Herrens löfte som Paulus undervisade om: "Gud har inte gett oss modlöshetens ande, utan kraftens, kärlekens och självbehärskningens Ande."¹¹

Vi vet att Frälsaren som barn "växte och blev starkare och fylldes av vishet, och Guds välbehag vilade över honom"¹². Vi vet att Jesus när han blev äldre "växte i vishet, ålder och välbehag inför Gud och människor"¹³. Och vi vet att när han påbörjade sin verksamhet blev de som hörde honom "överväldigade av hans undervisning, eftersom hans ord hade makt"¹⁴.

Genom förberedelser tillväxte Frälsaren i kraft och kunde motstå alla Satans frestelser.¹⁵ När vi följer Frälsarens exempel och förbereder oss genom att studera Guds ord och fördjupa vår tro kan vi också få tillgång till Guds kraft att motstå frestelser.

Under denna tid av restriktioner för sammankomster som gör vanlig tempeltjänst omöjlig har jag sett till att

Orem, Utah, USA

fortsätta studera och lära mig mer om Guds kraft som vi får när vi ingår och håller tempelförbund. Som det lovades i invigningsbönen för templet i Kirtland lämnar vi templet beväpnade med Guds kraft.¹⁶ Det finns inget utgångsdatum på den kraft som Gud förlämnar dem som ingår och håller tempelförbund och ingen restriktion för att få tillgång till den kraften under en pandemi. Hans kraft avtar bara i våra liv om vi inte håller våra förbund och inte lever på ett sätt som gör att vi ständigt kan kvalificera oss för att ta emot hans kraft.

När min kära hustru och jag verkade som missionsledare i Thailand, Laos och Myanmar, bevitnade vi med egna ögon den Guds kraft som ges till dem som ingår och håller heliga förbund i templet. Allmänna hjälpfonden för tempelbesökare gjorde det möjligt för många heliga i dessa tre länder att besöka templet efter att ha gjort allt de kunde genom personliga uppoffringar och förberedelser. Jag minns hur jag mötte en grupp på 20 trofasta heliga från Laos på en flygplats i Bangkok i Thailand för att hjälpa dem ta sig vidare till en annan flygplats i Bangkok där de skulle bilda ett plan till Hongkong. De här medlemmarna glödde av förväntan inför att äntligen få resa till Herrens hus.

När vi träffade de här goda heliga på deras väg hem var det uppenbart att deras mognad i evangeliet och kraften som hör samman med den hade ökat till följd av att de tagit emot sin tempelbegåvning och ingått förbund med Gud. Dessa heliga gick helt klart ut från templet "beväpnade med [hans] kraft"¹⁷. Denna kraft att göra mer än de själva kunde göra gav dem styrka att uthärda svårigheterna med medlemskap i kyrkan i sitt hemland och att gå ut och "bära mycket stora och härliga budskap"¹⁸ i sitt fortsatta uppbyggande av Herrens rike i Laos.

Har vi var och en under den tid vi inte har kunnat besöka templet förlitat oss på de förbund vi ingått i templet för att kunna ta ut en tydlig och oföränderlig riktning i livet? Om de här förbunden hålls ger de oss en vision och förväntningar på framtiden och en tydlig beslutsamhet att bli värdiga att ta emot allt det som Herren har lovat oss genom vår trofasthet.

Jag uppmanar er att söka den kraft som Gud vill ge er. Jag vittnar om att när vi eftersträvar den här kraften blir vi välsignade med en större förståelse av den kärlek vår himmelske Fader har för oss.

Jag vittnar om att eftersom vår himmelske Fader älskar er och mig, sände han sin älskade Son Jesus Kristus att vara vår Frälsare och Återlösare. Jag vittnar om Jesus Kristus, han som har all makt¹⁹ och gör det i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Skydda den andliga kraftledningen", *Nordstjärnan*, Rapport från den 154:e halvårskonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, [oktoberkonferensen 1984], s. 24–26.
2. Se Russell M. Nelson, "Tjåna med Guds kraft och myndighet", *Liahona*, maj 2018, s. 68–75.
3. Se Russell M. Nelson, "Avslutande ord", *Liahona*, maj 2019, s. 112.
4. Se Russell M. Nelson, "Tjåna med Guds kraft och myndighet", s. 68–69.
5. Se Russell M. Nelson, "Gå framåt i tro", *Liahona*, maj 2020, s. 115.
6. Russell M. Nelson, "Gå framåt i tro", s. 115.
7. Se L&F 9:7–9.
8. Richard G. Scott, "Frid i hemmet", *Liahona*, maj 2013, s. 30.
9. "Mikrovågsugnar hettar upp mat eller vätska med mikrovågor. Det måste finnas något inuti mikrovågsugnen som absorberar de här vågorna. Annars absorberar ugnen själv mikrovågorna i stället. Vågorna hettar då upp tillagningskammaren i sina försök att hitta något att absorberas av. Vågorna når till slut mikrovågsugnens magnetron, från vilken mikrovågorna sänds ut. Magnetronen klarar inte av en stor mängd kraft så den fortsätter sända dem till andra delar av mikrovågsugnen. Om en mikrovågsugn körs utan innehåll skadas magnetronen och även andra delar av mikrovågsugnen. I värsta fall blir delarna i mikrovågsugnen överhettade och kan fatta eld" (Abacus Appliance Service Corporation, "Will I Destroy My Microwave If It Runs Empty?" 16 aug. 2012, abacusappliance.com; se även Julie R. Thomson, "13 Things You Should Never Put in the Microwave", 13 juni 2014, huffpost.com).
10. Se 1 Ne. 15:24.
11. 2 Tim. 1:7.
12. Luk. 2:40.
13. Luk. 2:52.
14. Luk. 4:32.
15. Se Matt. 4:1–11; Luk. 4:1–14; L&F 20:22.
16. Se L&F 109:22.
17. L&F 109:22.
18. L&F 109:23.
19. Se Matt. 28:18.

Äldste Jeffrey R. Holland
i de tolv apostlarnas kворum

Vänta på Herren

Tro innebär att vi litar på Gud i goda och dåliga tider, även om det betyder visst lidande innan vi kan se hans arm uppenbaras för oss.

Mina älskade bröder och systrar, vi är alla ivriga – ingen mer än jag – att få höra vår älskade profet president Russell M. Nelsons avslutande ord. Det här har varit en fantastisk konferens, men det är andra gången som covid-19 har ändrat våra traditionella rutiner. Vi är så trötta på den här smittan, vi sliter vårt hår. Och uppenbarligen har vissa av mina bröder redan vidtagit den här åtgärden. Vi vill att ni ska veta att vi ständigt ber för dem som har påverkats på något sätt, särskilt för dem som förlorat nära och kära. Alla håller med om att det har pågått alldeles, alldeles för länge.

Hur länge ska vi vänta på lättnad från de svårigheter som drabbar oss? Och vad gäller för de personliga prövningar vi uthärdar medan vi väntar och väntar och hjälpen tycks så långt bort? Varför dröjer den när våra bördor känns tyngre än vi förmår bära?

Medan vi ställer dessa frågor kan vi, om vi lyssnar noga, höra ett annat rop eka från en fuktig, mörk fängelsecell under en av de kallaste vintrarna som någonsin upptecknats på den platsen.

”O Gud, var är du?” hör vi komma från djupet av fängelset i Liberty. ”Och var är förhänget som täcker ditt gömställe? Hur länge ska din hand

hållas tillbaka?”¹ Hur länge, o Herre, hur länge?

Så vi är varken de första eller de sista som ställer sådana frågor när vi nedtygs av sorg eller när en inre smärta bara fortsätter. Och nu talar jag inte om pandemier eller fängelser utan om dig, din familj och dina grannar som står inför ett otal sådana prövningar. Jag talar om alla de som längtar efter att vara gifta och som inte är det eller som är gifta och önskar att deras relation var lite mer celestial. Jag talar om dem som måste hantera den oönskade förekomsten av en allvarlig sjukdom, kanske en obotlig sådan, eller som står inför en livslång kamp mot en genetisk defekt utan bote-medel. Jag talar om den pågående kampen med känslomässiga och psykiska hälsoproblem som tynger så många av dem som lider av dem och de människors hjärtan som älskar och lider med dem. Jag talar om de fattiga som Frälsaren sa åt oss att aldrig glömma och jag talar om dig som väntar på ett barns återkomst, oavsett i vilken ålder, som har valt en väg som skiljer sig från den du bad om att han eller hon skulle ta.

Och jag erkänner att den här långa listan på sådant vi själva kanske väntar på inte försöker omfatta de enorma

ekonomiska, politiska och sociala problem som vi gemensamt ställs inför. Det är uppenbart att vår himmelske Fader förväntar sig att vi ska ta itu med dessa svåra frågor såväl som våra personliga, men det kommer att finnas stunder i våra liv när inte ens våra bästa andliga ansträngningar och uppriktiga, vädjande böner ger den framgång vi längtat efter, oavsett om det gäller större globala frågor eller de små, personliga. Så medan vi arbetar och väntar tillsammans på svaren på några av våra böner ger jag er mitt apostoliska löfte att de är hörda och de besvaras, men kanske inte när eller

San Lucas Sacatepéquez, Guatemala

på det sätt vi vill. Men de besvaras *alltid* vid den tid och på det sätt som en allvetande och evigt kärleksfull förälder skulle besvara dem. Mina älskade bröder och systrar, ni måste förstå att han som inte sover eller slumrar² bryr sig om sina barns lycka och slutliga upphöjelse utöver allt annat som en himmelsk varelse behöver utföra. Han är den rena kärleken, underbart personifierad, och hans namn är barmhärtig Fader.

”Ja, om det är så det är”, kanske du säger, ”borde inte hans kärlek och barmhärtighet kunna dela vårt eget Röda hav så att vi kan passera genom våra prövningar torrskodda? Borde han inte skicka hit 2000-talets fiskmåsar från någonstans så att de kan smaska i sig alla våra förargliga 2 000-talsgräshoppor?”

Svaret på sådana frågor är: ”Ja, Gud kan utföra omedelbara mirakel, men förr eller senare behöver vi förstå

att vårt jordelivs stunder och årstider endast är under hans ledning.” Han leder varje tideräkning för oss enskilt. För varje sjuk man som omedelbart helas när han väntar på att gå ner i Betesdas damm³ får någon annan tillbringa 40 år i öknen i väntan på att få komma in i det utlovade landet⁴. För varje Nephi och Lehi som skyddas av en omslutande eld för sin tros skull⁵ finns det en Abinadi som bränns levande av en flammande eld för sin⁶. Och vi minns att samme Elia som på ett ögonblick kallade ner eld från himlen för att bära vittne mot Baals präster⁷ är samme Elia som genomgick en period då det inte regnade på flera år och som under en tid bara fick den magra näring som en korp kunde bära i sina klor⁸. Det är verkligen inte min uppfattning om en ”happy meal”.

Vad är poängen? Poängen är att tro innebär att lita på Gud i goda och dåliga tider, även om det betyder visst

Saonara, Padua, Italien

lidande innan vi kan se hans arm uppenbaras för oss.⁹ Det kan vara svårt i vår moderna värld då många har börjat tro att det mest önskvärda i livet är att undvika allt lidande, att ingen någonsin ska behöva vändas över något.¹⁰ Men den tron kommer aldrig att leda oss till ”ett mått av mognad som motsvarar Kristi fullhet”¹¹.

Jag ber äldste Neal A. Maxwell om ursäkt för att jag har mage att ändra på och utöka något han har sagt. Jag tycker också att ”vårt liv ... inte [kan] vara på en gång fyllt av tro och fritt från påfrestningar”. Det fungerar helt enkelt inte att ”aningslöst glida genom livet” och säga medan vi smuttar på ännu ett glas saft: ”Herre, ge mig alla dina bästa egenskaper, men se till att inte ge mig sorg, eller smärta, eller motstånd. Snälla, låt ingen ogilla eller förråda mig, och mest av allt: låt mig aldrig känna mig övergiven av dig eller av dem jag älskar. Faktiskt, Herre, se till att hålla mig ifrån alla de erfarenheter som gjorde dig gudomlig. Och sedan, när alla andras gropiga slädfärd är över, låt mig få komma och vara med dig

Sugar City, Idaho, USA

där jag kan skryta över hur lika vår styrka och vår karaktär är medan jag flyter fram på mitt bekväma kristendomsmoln.”¹²

Mina älskade bröder och systrar, kristendomen är trösterik, men den är ofta obekväm. Vägen till helighet och lycka här och härefter är en lång och ibland stenig sådan. Det tar tid och beslutsamhet att vandra den. Men belöningen är förstås oerhört stor. Sanningen undervisas klart och övertygande i Almas 32:a kapitel i Mormons bok. Där lär denne enastående högpriest att om Guds ord planteras i våra hjärtan som ett litet frö och om vi bryr oss tillräckligt för att vattna, rensa, ge näring och uppmuntra det så kommer det *så småningom* att bära frukt ”som är högst dyrbar, ... sötare än allt som är sött” och när vi åter av den finns aldrig mer törst eller hunger.¹³

Många lärdomar ges i detta anmärkningsvärda kapitel, men det centrala i dem alla är den obestridliga sanningen att fröet måste vårdas och att vi måste vänta på att det mognar. ”Med trons öga *ser [vi] framåt* mot dess frukt.”¹⁴ Vår skörd kommer ”snart” enligt Alma.¹⁵ Det är inte underligt att han avslutar sin fantastiska undervisning genom att tre gånger uppmäna till *flit* och *tålamod* i omvårdnaden av Guds ord i våra hjärtan, ”*vänta[n]de*”, som han säger, med ”långmodighet ... på att trädet [ska] bära frukt åt er”¹⁶.

Covid och cancer, tvivel och förfäran, ekonomiska problem och familjeprovnings. När ska dessa bördor lättas? Svaret är ”snart”¹⁷. Och om det blir en kort eller lång tid är inte alltid upp till oss, men genom Guds nåd kommer välsignelserna till dem som håller fast vid Jesu Kristi evangelium. Den saken fastställdes

i en väldigt privat trädgård och på en väldigt allmän kulle i Jerusalem för länge sedan.

När vi nu hör vår älskade profet avsluta konferensen, må vi minnas, som Russell Nelson har visat under hela sitt liv, att de som ”*väntar på HERREN* får ny kraft [och] de lyfter med vingar som örnar. De springer utan att mattas, de vandrar utan att bli trötta.”¹⁸ Jag ber att dessa välsignelser ska komma ”snart” – förr eller senare – till alla er som vill ha lättnad från er börda och befrielse från er sorg. Jag vittnar om Guds kärlek och om återställelsen av hans underbara evangelium, vilket på det ena eller andra sättet är svaret på varje problem vi möter i livet. I Jesu Kristi återlösande namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 121:1–2.
2. Se Ps. 121:4.
3. Se Joh. 5:2–9.
4. Se 4 Mos. 32:13; 5 Mos. 2:7; Jos. 5:6.
5. Se Hel. 5:20–52.
6. Se Mosiah 17.
7. Se 1 Kung. 18:17–40.
8. Se 1 Kung. 17:1–7.
9. Se L&F 123:17.
10. Se Rankin Wilbourne och Brian Gregor, ”Jesus Didn’t Suffer to Prove a Philosophical Point”, *Christianity Today*, 20 sep. 2019. christianitytoday.com.
11. Ef. 4:13.
12. Äldste Jeffrey R. Hollands modifiering av Neal A. Maxwells text; se Neal A. Maxwell, ”Så att I icke tröttnen och uppgivens i edra själar”, *Nordstjärnan* juli 1991, s. 84.
13. Alma 32:42.
14. Alma 32:40; betoning tillagd.
15. Alma 32:42.
16. Alma 32:43; betoning tillagd; se även Alma 32:41–42.
17. Alma 32:42.
18. Se Jes. 40:31; betoning tillagd; se även Jes. 40:28–30.

President Russell M. Nelson
President för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Det nya normala

Jag uppmanar er att i allt större grad vända era hjärtan, sinnen och själar till vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus.

Mina kära bröder och systrar, generalkonferensens två dagar har varit härliga! Jag håller med äldste Jeffrey R. Holland. Som han nämnde har alla budskap, böner och all musik varit inspirerade av Herren. Jag är tacksam för alla som har deltagit på något sätt.

Hela tiden har jag föreställt mig hur ni lyssnar på konferensen. Jag har bett Herren hjälpa mig förstå vad ni känner, oroar er för eller försöker lösa. Jag har undrat vad jag kan säga då vi avslutar den här konferensen för att ge er den optimism inför framtiden som jag vet att Herren vill att ni ska känna.

Vi lever i en härlig tid som förutsetts av profeter under århundraden. Det här är den tidsutdelning då inga andliga välsignelser ska undanhållas de rättfärdiga.¹ Trots att världen är i uppror² vill Herren att vi ser fram emot framtiden "med glädjefull förväntan"³. Låt oss inte trampa vatten i gårdagens minnen. Israels insamling går framåt. Herren Jesus Kristus styr sin kyrkas angelägenheter, och den *kommer* att uppnå sina gudomliga mål.

Utmaningen för er och mig är att se till att var och en av oss uppnår sin gudomliga potential. I dag hör vi ofta talas om "det nya normala". Om ni

verkligen vill ta till er det nya normala uppmanar jag er att i allt större grad vända era hjärtan, sinnen och själar

till vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus. Låt det bli *ert* nya normala.

Ta till er ert nya normala genom att dagligen omvända er. Försök vara alltmer rena i tanke, ord och handling. Tjåna andra. Behåll ett evigt perspektiv. Åra era ämbeten. Och oavsett era utmaningar, mina kära bröder och systrar, lev varje dag så att *ni* är bättre förberedda för att möta er Skapare.⁴

Det är därför vi har tempel. Herrens förrättningar och förbund förbereder oss för evigt liv, den största av alla Guds välsignelser.⁵ Som ni vet gjorde covid-pandemin

att våra tempel tillfälligt behövde stängas. Sedan inledde vi ett noga samordnat återöppnande i faser. När fas 2 nu gäller i många tempel har tusentals par beseglats, och tusentals har tagit emot sin egen begåvning bara under de senaste månaderna. Vi ser fram emot dagen då alla värdiga medlemmar i kyrkan åter kan tjäna sina förfäder och tillbe i ett heligt tempel.

Nu har jag glädjen att tillkännage planer för sex nya tempel som ska byggas på följande platser: Tarawa, Kiribati; Port Vila, Vanuatu; Lindon, Utah, USA; Guatemala City storstadsområde, Guatemala; östra São Paulo, Brasilien och Santa Cruz, Bolivia.

När vi bygger och underhåller dessa tempel ber vi att var och en av er bygger och underhåller er själva så att ni kan vara värdiga att inträda i templet.

Nu, mina kära bröder och syst-rar, välsignar jag er med att fyllas av Herren Jesu Kristi frid. Hans frid övergår allt jordiskt förstånd.⁶ Jag välsignar er med en ökad önskan och kapacitet att lyda Guds lagar. Jag lovar att när ni gör det blir ni överösta med välsignelser, bland annat större mod, ökad personlig uppenbarelse, ljuvare harmoni i era hem, och glädje även mitt i osäkerheten.

Må vi gå framåt tillsammans för att uppfylla vårt gudomliga uppdrag – att förbereda oss själva och världen för Herrens återkomst. Det ber jag om och uttrycker min kärlek till er, i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 121:26–29.
2. Se L&F 45:26; 88:91.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 507.
4. Se Alma 12:24; 34:32.
5. Se L&F 14:7.
6. Se Fil. 4:7.

Taboão de Serra, São Paulo, Brasilien

Förändringar i ledarskap tillkännagivna

Under generalkonferensen i oktober 2020 tillkännagavs en ny medlem i presidentskapet för de sjuttios kvorum, en ny generalauktoritetssjuttio, en ny medlem i presiderande biskopsrådet samt fyra nya områdessjuttio.

Äldste Brent H. Nielson inröstades som medlem i de sjuttios presidentskap efter avlösningen av äldste L. Whitney Clayton, som getts emeritusstatus. Äldste Patrick Kearon verkar nu som seniorpresident för de sjuttios kvorum, en uppgift som tidigare innehades av äldste Clayton.

Äldste Dean M. Davies inröstades som generalauktoritetssjuttio efter att han blivit avlöst som förste rådgivare i presiderande biskopsrådet. Biskop W. Christopher Waddell inröstades som ersättare för äldste Davies som förste rådgivare i presiderande biskopsrådet, och biskop L. Todd Budge, som avlöstes som generalauktoritetssjuttio, inröstades som andre rådgivare (den uppgift som tidigare innehades av biskop Waddell).

Äldsterna Enrique Falabella och Richard J. Maynes avlöstes också som generalauktoritetssjuttio och tilldelades emeritusstatus.

Biografier över valda ledare finns med början på den här sidan. Avlösning av 47 områdessjuttio och kallelse av fyra områdessjuttio tillkännagavs också (se s. 30). ■

Brent H. Nielson

de sjuttios presidentskap

En av de viktigaste sakerna äldste Brent H. Nielson lärde sig efter att en familjemedlem varit borta från kyrkan i flera år är att *alla* Guds barn behöver Frälsarens kärlek och den helande kraften i hans försoning.

När äldste Nielson studerade Lukas 15 tillsammans med familjen under den här tiden började han se på liknelsen om den förlorade sonen på ett nytt sätt.

”Av någon anledning hade jag alltid relaterat till sonen som stannade hemma. ... Den morgonen insåg jag att det på något sätt var *jag* som var den förlorade sonen”, sa han. ”Vi saknar alla Faderns härlighet (se Rom. 3:23). Vi behöver alla läkas genom Frälsarens försoning. Vi går alla vilse och behöver bli återfunna.”¹

Äldste Brent Hatch Nielson inröstades som medlem i de sjuttios presidentskap den 3 oktober 2020 efter avlösningen av äldste L. Whitney Clayton, som getts emeritusstatus.

Äldste Nielson föddes i Burley i Idaho, USA den 8 december 1954. Som ung man verkade han som heltidsmissionär i Finland. Han gifte sig med Marcia Ann Bradford i juni 1978 i Salt Lake-templet. De har sex barn.

Äldste Nielson tog kandidatexamen i engelska vid Brigham Young University 1978. År 1981 doktorerade han i juridik vid University of Utah. Han arbetade därefter som advokat och delägare i en advokatbyrå i Twin Falls i Idaho, USA i nästan 30 år.

Äldste Nielson har verkat som rådgivare i områdespresidentskapen i Stilla-havsområdet och Filippinerna, samt som områdespresident i området Filippinerna. Från 2015 till 2020 verkade han som verkställande chef för missionärsavdelningen.

Innan han kallades som generalauktoritetssjuttio i april 2009 verkade han som Unga mäns president på församlingsnivå, biskop, högrådsmedlem, rådgivare i ett stavspresidentskap, stavspresident samt områdessjuttio i området Idaho. ■

SLUTNOT

1. Brent H. Nielson, ”I väntan på den som gått vilse”, *Liahona*, maj 2015, s. 103.

Äldste Dean M. Davies

generalauktoritetssjuttio

När äldste Dean M. Davies körde hem från arbetet en dag 1989 hamnade han mitt i en jordbävning i San Francisco i Kalifornien, USA, som skakade hans bil våldsamt. Senare, när han begrundade skadorna som åsamkats området, påmindes han om vikten av att bygga livet på en fast grundval.

”Ingen av oss bygger avsiktligt våra hem, våra arbetsplatser eller våra heliga möteshus på sand eller bråte eller utan rätt ritningar eller byggnadsmaterial. Låt oss ta emot Frälsarens inbjudan att komma till honom. Låt oss bygga våra liv på en trygg och säker grundval.”¹

Äldste Davies, som hade verkat i presiderande biskopsrådet sedan april 2012, inröstades som generalauktoritetssjuttio den 3 oktober 2020. I presiderande biskopsrådet verkade äldste Davies som andre rådgivare till biskop Gary E. Stevenson tills biskop Stevenson inröstades som medlem i de tolv apostlarnas kворum den 3 oktober 2015. Äldste Davies inröstades då som förste rådgivare till biskop Gérald Caussé, som ersatte äldste Stevenson som ny presiderande biskop.

Dean Myron Davies föddes 1951 i Salt Lake City i Utah, USA. Efter att ha verkat som heltidsmissionär i Uruguay/Paraguaymissionen gifte han sig 1973 med Darla James i Salt Lake-templet. De har 5 barn och 17 barnbarn.

Han började arbeta för kyrkan i juli 1995 som verkställande chef för kyrkans avdelning för särskilda projekt med ansvar för fastigheter för särskilda ändamål, tempeldesign och tempelbyggnation. Innan biskop Davies anställdes av kyrkan arbetade han för High Industries, Inc. i Lancaster i Pennsylvania, USA och för Bechtel Investments, Inc. i San Francisco. Han tog kandidatexamen i jordbruksekonomi vid Brigham Young University och genomförde avancerade exekutiva program vid Stanford University och Northwestern University.

Biskop Davies har verkat som president för Puerto Ricomissionen San Juan, rådgivare till en missionspresident, stavspresident, rådgivare till en stavspresident, verkställande sekreterare på stavsnivå, högrådsmedlem och i flera biskopsråd. ■

SLUTNOT

1. Dean M. Davies, ”En säker grundval”, *Liahona*, maj 2013, s. 11.

Biskop L. Todd Budge

andre rådgivare i presiderande biskopsrådet

Efter att ha verkat som generalauktoritetssjuttio i 18 månader har biskop L. Todd Budge inröstats som andre rådgivare i presiderande biskopsrådet. Han ersätter biskop Dean M. Davies, som har kallats som generalauktoritetssjuttio.

Biskop Budge tog kandidatexamen i ekonomi vid Brigham Young University 1984. Han arbetade för Bain & Company Japan, Citibank N.A. samt GE Capital i Japan och i Atlanta i Georgia, USA. Han blev president och verkställande direktör vid Tokyo Star Bank Limited 2003 och verkade som styrelseordförande från 2008 till 2011. Han har också varit medlem i styrelsen för Hawaiian Airlines.

Vid en tidpunkt i livet när biskop Budge funderade på att byta yrkesinriktning fick han ett värdefullt råd. ”Vi behöver människor med integritet i affärsvärlden”, sa en mentor till honom och tillade att hans karriärstig skulle ge honom många tillfällen att råda och hjälpa andra.

Biskop Budes yrkesbana gav honom faktiskt många tillfällen att utöva gott inflytande i affärsvärlden, bland annat genom att öppna dörrar för att sprida evangeliet i Japan, där han tidigare hade verkat som missionär i Japanmissionen Fukuoka. Senare verkade han som president för Japanmissionen Tokyo.

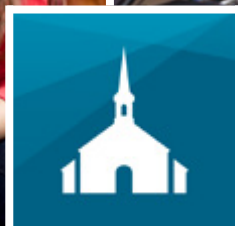
”Evangeliets goda nyhet”, har han sagt, ”är inte löftet om ett liv fritt från sorger och prövningar, utan om ett liv fyllt av mål och mening – ett liv där våra sorger och prövningar kan uppslukas av glädjen i Kristus [se Alma 31:38]”.

Lawrence Todd Budge föddes den 29 december 1959 i Pittsburg, Kalifornien, USA. Han träffade Lori Capener under deras första år vid Brigham Young University. De gifte sig 1981 i Logans tempel, Utah, USA. De har sex barn.

Innan biskop Budge kallades som generalauktoritetssjuttio tjänade han som områdessjuttio, stavspresident, verkställande sekreterare på stavsnivå, Unga mäns president på stavsnivå, biskop och äldstekvorumpresident. ■

SLUTNOT

1. L. Todd Budge, ”Varaktigt och orubblig tillit”, *Liahona*, nov. 2019, s. 47.

System för hänvisning till missionärer: enkelt och snabbt

Det är enklare än någonsin för medlemmar att hjälpa sina vänner träffa missionärerna, tack vare nya uppdateringar av systemet för hänvisning till missionärer för medlemmar. Den uppdaterade hänvisningsprocessen är tänkt att snabbt koppla ihop missionärer och den medlem som lämnar hänvisningen så att de kan planera en upplevelse som hjälper medlemmens vän att på bästa sätt ta till sig de evangelielektioner missionärerna presenterar.

Så här fungerar det:

1. När din vän eller bekant har tackat jag till att träffa missionärerna fyller du helt enkelt i ett hänvisningsformulär i appen Medlemsverktyg eller på ChurchofJesusChrist.org/referrals. Du kan också lämna din kontaktinformation och ett meddelande till missionärerna.

2. När formuläret har skickats in kommer en kvinnlig missionär som fått i uppgift att samordna medlemshänvisningar att kontakta dig. Hon skickar hänvisningen till rätt område och hjälper dig få kontakt med de lokala missionärerna.
3. De lokala missionärerna får också din kontaktinformation tillsammans med hänvisningen. Det gör att du kan prata med missionärerna om situationen och om din väns behov. Du kan också prata med dem om hur du kan hjälpa din vän att få en bra upplevelse. Dessutom har du möjlighet att vara delaktig i missionslektionerna så mycket du vill.

”Missionärerna får lära sig att varje hänvisning från en medlem ska ses som något dyrbart”, säger äldste Marcus B. Nash i de sjuttios kvorum.

”När missionärerna får en hänvisning har de lärt sig att fråga dig hur de på bästa sätt kan hjälpa din vän. När medlemmar och missionärer arbetar tillsammans inspirerar Herren dem att skapa en meningsfull upplevelse som hjälper dina vänner att komma närmare Jesus Kristus.”

Det här nya interaktiva verktyget finns för närvarande på 33 språk. ■

Gå till ChurchofJesusChrist.org/referrals för att få veta mer eller för att skicka en hänvisning.

Förändringar i kyrkans tidskrifter

Stora ändringar i kyrkans tidskrifter sker från och med januari 2021. *Liahona* blir en tidskrift för vuxna läsare och utgörs av en publikation för vuxna i hela världen. Tidskrifter för ungdomar och barn kommer att vara tillgängliga som fristående publikationer i hela världen. Digitalt innehåll och bilagor med lokalproducerat material expanderas och förhöjer de insikter i evangeliet och de evangelieresurser som finns tillgängliga för kyrkans medlemmar överallt.

Namnet *Ensign* försvinner, tidskriften för ungdomar kommer att heta *Vägledning för de unga* (denna publikation ersätter *New Era*) och *Vännen* kommer även i fortsättningen att vara titeln på tidskriften för barn.

Dessa anpassningar av tidskrifterna gagnar sista dagars heliga i hela världen på flera sätt:

- För första gången kan familjer som inte bor i engelsktalande länder prenumerera på tidskrifter som speciellt riktar sig till barn och ungdomar.
- I vissa områden och på vissa språk kommer innehållet att ges ut oftare än tidigare.
- Den globala kyrkfamiljen får samma enande budskap genom de världsomspännande tidskrifterna. ■

Läs mer om de här förändringarna på sidorna 39–40.

Sex nya tempel tillkännagivna

Sex nya tempel tillkännagavs av president Russell M. Nelson på söndagens eftermiddagsmöte under generalkonferensen. Tempel tillkännagavs för följande platser:

- **Tarawa, Kiribati.** Kiribati är ett land som utgörs av 32 atoller i Stilla havet nära den internationella datumlinjen.
- **Port Vila, Vanuatu.** Vanuatu är ett land som består av cirka 80 öar i södra Stilla havet.
- **Lindon, Utah, USA.** Lindon ligger drygt 6 mil söder om Salt Lake City.
- **Guatemala City storstadsområde, Guatemala.** Guatemala i Centralamerika har snart fyra tempel.
- **Östra São Paulo, Brasilien.** Detta blir det 12:e templet i Brasilien.
- **Santa Cruz, Bolivia.** Detta blir det andra templet i det här Sydamerikanska landet.

Sedan han blev kyrkans president 2018 har president Nelson tillkännaggett uppförandet av 49 nya tempel. Kyrkan har nu 230 tempel som antingen tillkännagivits, byggs eller är i verksamhet. ■

Uttalande om tempelceremonin

Första presidentskapet publicerade följande budskap den 20 juli 2020 om förändringar i tempelbegåvningen:

”Den heliga undervisningen, löftena och ceremonierna i templet har forntida ursprung och visar Guds barn vägen till honom när de sluter ytterligare förbund och lär sig mer om hans plan, bland annat vår Frälsare Jesu Kristi roll.

Genom inspiration har undervisningsmetoderna i tempelupplevelsen förändrats många gången, även nyligen, för att hjälpa medlemmarna att bättre förstå och leva enligt det de lär sig i templet.

En del av tempelupplevelsen innebär att sluta heliga förbund med, eller avge löften till, Gud. De flesta är bekanta med symboliska handlingar som hör till ingåendet av religiösa

förbund (såsom bön, nedsänkning av en person vid dop eller att hålla varandra vid handen under en vigselceremoni). Liknande enkla, symboliska handlingar hör till ingåendet av tempelförbund.

Med omsorg om alla och en önskan att förhöja lärandeupplevelsen i templet har nyligen förändringar godkänts för tempelbegåvningen. Med tanke på tempelceremoniernas heliga natur ber vi medlemmar och vänner att inte ägna sig åt att spekulera i eller offentligt diskutera dessa förändringar. I stället ber vi kyrkans medlemmar att fortsätta se fram emot den dag då de kan återvända och till fullo delta i helig tempeltjänst under bön och i tacksamhet.” ■

Onlinesystem för templets bönelistor

Ett onlinesystem har skapats som gör det möjligt för medlemmar att skicka in namn på släkt eller vänner till templet så att dessa namn kan läggas till i bönelistan. Man kan nu be att ett namn läggs till i bönelistan genom att gå till templets informationssida på JesuKristiKyrka.org och klicka på länken till bönelistan. Man kan också skicka in dem via tempeldelen i appen Medlemsverktyg. När namnen har skrivits in skickas de till det templet (eller det närmaste öppna templet).

Medlemmar i många religioner ber för sina nära och kära samt andra som drabbats av sjukdom eller andra kriser. Skrifterna ger exempel på när Jesus Kristus bad i grupper och uppmanade andra närvarande att också be. Samma sak sker i templet, där medlemmar förenas i tro och bön för att be Gud välsigna de personer som omnämns på bönelistorna. ■

Allmän handbok tillgänglig i digitalt format

Arbetet med att revidera *Allmän handbok: Tjåna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga* fortsätter, och översättningar av utvalt material på 21 större språk släpps snart.

Den nya handboken publicerades digitalt på engelska i februari 2020, och ytterligare reviderat material släpptes i mars och juli. Hittills har 16 av bokens 38 kapitel skrivits om och publicerats. Återstående kapitel revideras under de kommande månaderna, bland annat för att förkorta längden och göra dem mer lättlästa.

En kort tid efter generalkonferensen i oktober 2020 kommer kapitel 32, "Omvändelse och kyrkans medlemskapsråd", samt delar av avsnitt 38.6, "Riktlinjer för moralfrågor" (som stöder kapitel 32), att publiceras på 21 språk (förutom engelska). Ytterligare kapitel översätts och förbereds för publikation under de kommande månaderna, och så småningom kommer allt material att finnas tillgängligt på 35 språk.

Även om handboken finns tillgänglig på kyrkans webbplats och i appen Evangeliebiblioteket är den främst avsedd för kyrkans ledare. Den reviderade handboken ersätter *Handbok 1* (för stavspresidenter och biskopar) samt *Handbok 2* (för alla ledare) och kombinerar all handboksinformation i en enda publikation.

Det organiserande ramverket för den nya handboken är frälsningens och upphöjelsens verk, som inkluderar fyra fokusområden när vi kommer till Kristus och hjälper till i Guds verk:

1. Leva enligt Jesu Kristi evangelium
2. Ta hand om behovande
3. Inbjuda alla att ta emot evangeliet
4. Förening familjer för evigheten

Kapitlen är avsedda att hjälpa ledare över allt i världen att tjåna med kristuslik omsorg när de implementerar kyrkans olika program, riktlinjer och tillvägagångssätt samt, när så är nödvändigt, anpassa dem till lokala omständigheter.

Den digitala publiceringen av handboken möjliggör uppdateringar och revisioner allt eftersom kyrkan växer och riktlinjer anpassas. De principer för flexibilitet och anpassningar som inkluderas i handboken hjälper ledare och medlemmar att effektivt tillämpa principer och program i församlingar av alla storlekar och i en mångfaldig global gemenskap av heliga. ■

Uppdatering om revisionen av psalmboken

I juni 2018 tillkännagavs en revision av kyrkans psalmbok och barnens sångbok. Medlemmarna ombads också att ge feedback om andlig musik och att skicka in egenkomponerade psalmer, sånger och sångtexter. Nästan 50 000 medlemmar svarade på en feedbackenkät angående vår nuvarande andliga musik. De som svarade berättade hur de kände för förslag på musik från andra trosinriktningar som man överväger att inkludera.

Fler än 16 000 musikstycken togs emot från medlemmar i 66 länder. Dessa egenkomponerade psalmer och sånger granskas (utan att kompositörens/författarens namn visas) av en internationell grupp begåvade medlemmar och av revisionskommittéerna vid kyrkans huvudkontor.

Kommittéerna tackar medlemmar överallt i världen för att de offrat sin tid och sina talanger för att hjälpa andra komma närmare Frälsaren genom andlig musik. Eftersom alla bidrag och förslag övervägs noggrant förväntas de nya samlingarna vara tillgängliga först om ett antal år. ■

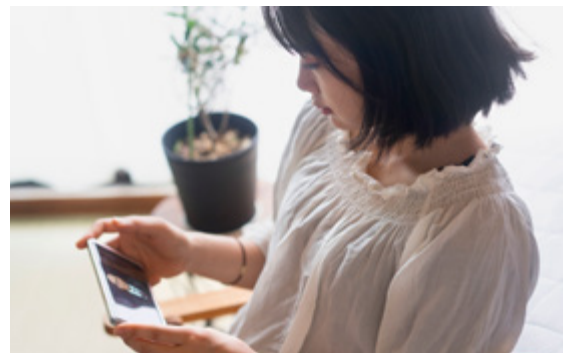

Kom och följ mig
Hämta lärdom från
generalkonferenstal

Kyrkans levande profeters och andra generalledares undervisning kan ge inspirerad vägledning när vi strävar efter att delta i Herrens verk. Under andra och fjärde söndagen varje månad väljer kvorum- och hjälpföreningspresidentskap ett konferenstal att samtala om, baserat på medlemmarnas behov och vägledning från Anden. Ibland kan biskopen eller stavspresidenten också föreslå ett tal. Tonvikt bör i allmänhet läggas på tal av medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum. Vilket tal som helst från den senaste konferensen kan dock användas.

Ledare och lärare bör försöka uppmuntra medlemmarna att läsa det utvalda talet före mötet.

För mer information om äldstektvorumets och Hjälpföreningens möten, se *Allmän handbok: Tjänare i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 8.2.1.2, 9.2.1.2, JesuKristiKyrka.org.

Osaka, Japan

Planering inför undervisningen

Följande frågor kan hjälpa lärare när de planerar att använda ett generalkonferenstal i sin undervisning.

1. Vad vill talaren att vi ska förstå? Vilka evangelieprinciper undervisar han eller hon om? Hur kan de här principerna tillämpas på vårt kворum eller i vår hjälpförening?
2. Vilka skriftställen använde talaren för att ge stöd åt sitt budskap? Finns det andra skriftställen vi kan läsa som kan öka vår förståelse? (Du kan hitta några i talets slutnoter eller i Handledning för skriftstudier.)
3. Vilka frågor kan jag ställa som kan hjälpa medlemmarna att begrunda talet? Vilka frågor kan hjälpa dem förstå talets relevans för dem, deras familjer och Herrens verk?
4. Vad kan jag göra för att bjuda in Anden till vårt möte? Vad kan jag använda för att förbättra samtalet; till exempel berättelser, liknelser, musik och konst? Vad använde talaren sig av?
5. Gav talaren någon uppmaning? Hur kan jag hjälpa medlemmarna att känna en önskan att handla efter de här uppmaningarna?

[illegible]

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt att hjälpa medlemmarna hämta lärdom från generalkonferenstal. Här är några exempel. Du kanske har andra förslag som fungerar bättre i ditt kvorum eller i Hjälpföreningen.

Salzburg, Österrike

- **Samtala i grupper.**

Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de har lärt sig. Alternativt kan du bilda grupper med medlemmar som har studerat olika delar och låta dem berätta för varandra vad de har lärt sig.

- **Svara på frågor.**

Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra?

- **Återge citat.**

Ge medlemmarna möjlighet att läsa upp citat ur konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningsarbetet. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av citaten för att hjälpa någon, däribland närstående och någon de är stödbroder eller stödsyster till.

- **Använda åskådningsundervisning.**

Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet ber du medlemmarna förklara hur föremålen har med talet att göra.

- **Förbereda en lektion att hålla hemma.**

Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. Hur kan vi göra talet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela med oss av det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?

- **Berätta om upplevelser.**

Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.

- **Lär er om ett skriftställe.**

Be medlemmarna läsa ett skriftställe som det hänvisas till i konferenstalet. Be dem samtala om hur undervisningen i talet hjälper dem att bättre förstå skriftstället.

- **Hitta ett svar.**

Innan lektionen skriver du ner några frågor som kan besvaras med hjälp av konferenstalet. Fokusera på frågor som manar till eftertanke eller tillämpar evangelieprinciper (se *Undervisa på Frälsarens sätt*, s. 31–32). Ge sedan medlemmarna möjlighet att välja en fråga och sedan hitta svar i talet. Be dem samtala om sina svar i mindre grupper.

- **Hitta ett budskap.**

Be medlemmarna att söka i konferenstalet och titta efter budskap som är betydelsefulla för dem. Be dem återge budskapen och berätta vad de kan lära sig av dem. Hur kan de här lärdomarna hjälpa oss att utföra Herrens verk?

- **Skapa något.**

Be medlemmarna göra en affisch eller ett bokmärke som innehåller ett kort, inspirerande budskap från konferenstalet. Ge dem möjligheten att visa vad de har gjort. ■

För fler förslag om hur man kan studera och undervisa ur tal från generalkonferensen, se "Ideas for Learning and Teaching from General Conference" under General Conference i Gospel Library, ChurchofJesusChrist.org.

Fotografier: San Lucas Sacatepéquez, Guatemala; infällt: São Paulo, Brasilien

”När du studerar skrifterna under de kommande sex månaderna uppmanar jag dig att göra en lista över allt Herren har lovat att han ska göra för Israels förbundsfolk”, sa president Russell M. Nelson till kyrkans medlemmar. ”Jag tror att du blir förvånad!”

